

เปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำนาม และความคงทนในการจำ
โดยการใช้รูปภาพ การเล่านิทาน และปริศนาคำทาย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

- ๑ ส.ย. ๒๕๒๖

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท ๒๓ พระโขนง กรุงเทพมหานคร ๑๑ โทร. ๓๙๒๑ ๕๗๕, ๓๙๑ ๕๐๕๘

ปริญญานิพนธ์

ของ

ฉวีวรรณ จินดาพล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ตุลาคม ๒๕๒๕

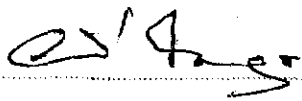
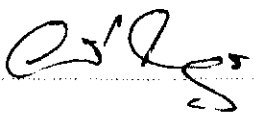
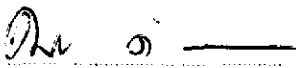
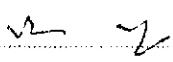
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

151563

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปัญหานี้
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

	ประธาน		ประธาน
	กรรมการ		กรรมการ
			กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อยด้วยดี โดยได้รับความอนุเคราะห์จาก
๒๑
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรณี โสมประยูร และผู้ช่วยศาสตราจารย์วงเดือน ศาสตร์ภัทร
ที่ได้อนุญาตให้คำแนะนำและช่วยเหลืออย่างดียิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้
ณ โอกาสนี้

ขอบพระคุณอาจารย์คณะกรรมการการตรวจเครื่องมือการวิจัยทุกท่าน ที่ได้ตรวจ
และให้คำแนะนำเกี่ยวกับเครื่องมือ

ขอบพระคุณผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และคณะอาจารย์
โรงเรียนวัดพลับพลาชัย ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีและผู้วิจัยไปดำเนินการทดลอง

ขอบคุณ คุณกตมณา วัฒนางรงค์ และเพื่อนนิสิตปริญญาโท เอกประถมศึกษา
ปีการศึกษา 2523 - 2524 ทุกท่าน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดี
ตลอดมา

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้กำลังใจ และกำลังทรัพย์
สนับสนุนผู้วิจัย

ฉวีวรรณ จินดาพล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ .	1
ภูมิหลัง .	1
ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้	4
ความสำคัญในการศึกษาครั้งนี้	5
ขอบเขตในการศึกษาครั้งนี้	5
นิยามศัพท์เฉพาะ .	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง .	9
ความเข้าใจความหมายของคำ	10
รูปภาพ .	19
นิทาน .	27
ปริศนาคำทาย .	35
ความคงทนโดยการจำ .	39
สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้	44
3 การดำเนินการศึกษาครั้งนี้	45
กลุ่มประชากร .	45
กลุ่มตัวอย่าง .	45
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง .	46
วิธีดำเนินการทดลอง .	51
การเก็บรวบรวมข้อมูล .	52
การวิเคราะห์ข้อมูล .	53
แบบแผนการดำเนินการวิจัย .	53
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล .	54

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	58
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
สถิติพื้นฐานของคะแนนความเข้าใจความหมายของคำนามก่อนทำ การทดลอง (Pre-test) และหลังทำการทดลอง (Post-test)	59
เปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำนาม โดยการใช้รูปภาพ โดยการเล่านิทาน และโดยการใช้ปริศนาคำทาย ของกลุ่ม ตัวอย่าง 3 กลุ่ม	60
สถิติพื้นฐานของคะแนนความคงทนในการจำ	62
เปรียบเทียบความคงทนในการจำความเข้าใจความหมายของคำนาม โดยการใช้รูปภาพ โดยการเล่านิทาน และโดยการใช้ ปริศนาคำทาย ของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม	62
เปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำนาม โดยการใช้ รูปภาพ โดยการเล่านิทาน และโดยการใช้ปริศนาคำทาย ของ กลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ก่อนทำการทดลองและหลังทำการทดลอง	64
5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	67
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	67
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	67
ประชากร	68
กลุ่มตัวอย่าง	68
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	68
การดำเนินการทดลอง	69
การวิเคราะห์ข้อมูล	69

บทที่

หน้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	70
การอภิปรายผล	71
ข้อเสนอนี้	73
บรรณานุกรม	76
ภาคผนวก	83

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	เวลาในการทดลอง	51
2	แบบแผนในการทดลอง	53
3	สถิติพื้นฐานของคะแนนความเข้าใจความหมายของคำถามก่อนทำการทดลอง (Pro - test) และหลังทำการทดลอง (Post - test)	60
4	เปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำถาม โดยการใช้รูปภาพ โดยการเล่นเกม และโดยการให้ปริศนาคำทายของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม	61
5	ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความคงทนในการจำ	62
6	เปรียบเทียบความคงทนในการจำความเข้าใจความหมายของคำถาม โดยการใช้รูปภาพ โดยการเล่นเกม และโดยการให้ปริศนาคำทาย ของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม	63
7	เปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำถาม โดยการใช้รูปภาพ ก่อนทำการทดลอง และหลังทำการทดลอง	64
8	เปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำถาม โดยการเล่นเกม ก่อนทำการทดลอง และหลังทำการทดลอง	65
9	เปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำถาม โดยการใช้ปริศนาคำทาย ก่อนทำการทดลอง และหลังทำการทดลอง	66

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แผนภูมิแสดงลำดับกระบวนการในการเรียนรู้	41
2 แผนภูมิแสดงกระบวนการจำ	42

ภูมิหลังและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ การอยู่ร่วมกันในสังคมจำเป็นต้องใช้ภาษาในการสื่อความหมายซึ่งกันและกัน เพื่อแลกเปลี่ยนความต้องการ การถ่ายทอดความคิดเห็นและศิลปวิทยาการต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างราบรื่น มั่นคง เกิดความเข้าใจอันดี และมีความก้าวหน้าทางวิชาการ นอกจากนี้ภาษายังนับได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมที่แสดงถึงเอกลักษณ์ ความมีอิสรภาพของชาติ อันเป็นสิ่งที่คนในชาติปรารถนาและภูมิใจ ในด้านการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กเรียนนั้นมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญประการหนึ่งคือ ให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาทั้งในด้านการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 1) พัฒนาการทางด้านภาษานี้ หมายถึง ความเจริญงอกงามของความสามารถทางภาษาของเด็กตามลำดับขั้นตอนที่ต่อเนื่องกัน ซึ่งมีปัจจัยที่สำคัญได้แก่ ประสบการณ์ สิ่งเร้า สติปัญญา ความสนใจ ความพร้อมทางกาย ทางอารมณ์ และสังคม เป็นต้น สำหรับองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของพัฒนาการทางด้านภาษาในวัยเด็กคือ ความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำที่ใช้แทนสิ่งต่าง ๆ ซึ่งจะพัฒนาขึ้นได้โดยอาศัยประสบการณ์หลาย ๆ ด้าน (ประเทิน มหาจันทร์ 2518 : 2)

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยเท่าที่ผ่านมาและยังดำเนินอยู่ในขณะนี้ ไม่ประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ดังจะเห็นได้จากรายงานการวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เมื่อเทียบกับหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2503 (กรมสามัญศึกษา 2511 : 31) พบว่า ด้านความเข้าใจคำมีผลอยู่ในระดับต่ำ และจากการวิเคราะห์จุดอ่อนด้านทักษะเบื้องต้นทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2519 : 22)

ได้พบว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาส่วนมากยังมีจุดอ่อนในก้านคำศัพท์ ไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ที่เท่าที่ควร ทั้ง ๆ ที่คำหลายคำเป็นคำศัพท์ธรรมดา

จากปัญหาดังกล่าว ก่อให้เกิดความจำเป็นอันที่จะต้องมีการแก้ไขปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน ในก้านการสอนหรือการสื่อความหมายผู้สอนส่วนมากมักจะใช้คำพูดอธิบาย ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจหรือเกิดมโนภาพที่ผิดได้ และยังทำให้เกิดความเข้าใจในลักษณะที่เป็นรูปธรรมได้น้อยมาก ในก้านการเรียนตัวผู้เรียนซึ่งอยู่ในวัย 6 - 10 ปี ซึ่งจัดอยู่ในขั้นคิดปฏิบัติการด้วยรูปภาพ (The Period of Concrete Operation) ตามทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ (Spencer. 1970 : 446 - 447) เด็กวัยนี้จะต้องมีสื่อปรากฏอยู่ เพราะเด็กยังไม่สามารถที่จะจินตนาการด้วยตนเองได้ และจากการศึกษาธรรมชาติการเรียนรู้เกี่ยวกับการเข้าใจของเด็กวัย 6 - 8 ปี (Kenneth Novberg. 1966 : 303) พบว่า เด็กเรียนเนื้อหาจากบทเรียนไม่มากนัก เพราะช่วงเวลาในการสนใจสั้น ดังนั้นประสบการณ์ที่จะช่วยให้เด็กวัยนี้เกิดการเรียนรู้จะต้องเป็นประสบการณ์ตรงและประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม เพื่อที่จะให้เด็กได้มีพัฒนาการทางสติปัญญาสูงขึ้น การสอนของครูจะต้องคำนึงถึงพัฒนาการของตัวเด็กด้วย แนวทางที่จะปรับปรุงปัญหาทางก้านนี้อาจจะทำได้โดยผู้สอนนำวัสดุทัศนวัสดุอุปกรณ์เข้ามาช่วยในกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจดียิ่งขึ้น ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน และช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์เพิ่มเติมอย่างกว้างขวาง

รูปภาพ จัดเป็นสื่ออุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนที่ทันสมัยและใช้กันมาเป็นเวลานาน ซึ่งนับตั้งแต่ คอมินิอุส (Comenius) ได้แต่งบทเรียนที่มีภาพประกอบขึ้นเป็นครั้งแรก (สมพงษ์ ศิริเจริญ และคณะ 2506 : 61) โดยถือหลักว่าแบบเรียนที่มีภาพประกอบจะเป็นเครื่องมือปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น รูปภาพได้รับการปรับปรุงและวิวัฒนาการมาเรื่อย ๆ เพราะรูปภาพเป็นสื่ออุปกรณ์ซึ่งใช้สื่อความหมายที่มีอิทธิพลมากดังคำกล่าวของชงจื้อ นักปราชญ์จีน (ชงจื้อ อ้างอิงมาจาก Louis Shores 1949 : 19) ที่ว่า รูปภาพรูปเดียวสามารถแทนคำพูดได้พันคำ รูปภาพช่วยสร้างอารมณ์สามารถจูงใจให้เกิดการรับรู้และเข้าใจได้ รูปภาพจะรวบรวมความรู้ ความคิด และการ

บรรยายให้ทราบถึงเหตุการณ์นั้น ๆ ไปด้วย สำหรับด้านการสอนโดยทั่ว ๆ ไป ครูใช้รูปภาพประกอบคำอธิบายที่จะทำให้เข้าใจง่ายและมีโนภาพที่ถูกต้องตามความจริง รูปภาพเป็นวัสดุที่หาได้ง่าย ราคาไม่แพงจนเกินไป มีวิธีการใช้อย่างง่าย นอกจากนี้ยังเป็นวัสดุพื้นฐานที่มีความอิสระในตัว คือสามารถใช้ได้โดยไม่ต้องอาศัยสิ่งอื่น ๆ ใช้ได้ทุกสถานที่ ทุกเวลา และสามารถเตรียมหารูปภาพให้สัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี ถึงแม้รูปภาพจะช่วยให้เด็กมีประสบการณ์ในการเรียนรู้ได้น้อยกว่าอุปกรณ์อย่างอื่น ๆ ที่จัดอยู่ในชั้นฐานของกรวยประสบการณ์ (Edgar Dale, 1963 : 243) แต่อย่างไรก็ตามด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้วว่ารูปภาพเป็นวัสดุที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน จึงยังมีการใช้รูปภาพในการเรียนการสอนในปัจจุบัน

นิทาน จัดเป็นสื่อการสอนอย่างหนึ่งที่จะช่วยในการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างมาก เพราะนิทานช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษา ค่านิยม ปัญหา และค่านิยมอื่น ๆ เป็นอย่างดี (ศ.ศุภมิตร 2522 : 28 - 32) นักวิชาการหลายท่านต่างก็ยอมรับว่านิทานมีความสำคัญต่อเด็ก โดยเฉพาะเด็กในระดับประถมศึกษาตอนต้น เพราะเด็กเรียนรู้ด้วยการฟังมากกว่าและได้คิดกว่าวิธีการอื่น ๆ (Armstrong อ้างอิงมาจาก Encyclopedia of Education Research, 1960 : 373) จากรายงานการวิจัยของกรมวิชาการ (กรมวิชาการ 2519 : 35) พบว่า เด็กชอบและสนใจฟังนิทานมากที่สุด และจากรายงานการวิจัยของ แฮมเพลแมน (Hampleman, 1955 : 1757A) ได้พบว่า เด็กเล็กหรือเด็กระดับประถมศึกษา การถ่ายทอดที่เหมาะสมก็คือ การเล่านิทานให้เด็กฟังและสามารถเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ จากการฟังได้ดีกว่าวิธีการอื่น ๆ นอกจากนี้นิทานยังมีบทบาทในการเสริมสร้างบุคลิกภาพ ทัศนคติ และพฤติกรรมได้ เพราะนิทานที่ดีจะมีคุณค่าในการกระตุ้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเด็กให้เกิดความมานะพยายามในการทำงาน มีความมุ่งมั่นที่จะแก้ปัญหาต่าง ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ (สุขสมร ประพัฒน์ทอง 2523 : 31 - 33) และยังปลูกฝังคุณธรรมให้แก่เด็กด้วย นิทานยังมีประโยชน์ช่วยให้เด็กได้พักผ่อน คลายความเครียด เครียด ได้รับความเพลิดเพลิน ความสดชื่นและความรู้เรื่องราวที่เด็กได้ฟังจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์ด้านต่าง ๆ เช่น อารมณ์รัก

อารมณ์โกรธ อารมณ์เกลียด ความวิสัยของมนุษย์ที่ปกติและสมบูรณ์ (ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ 2520 : 37 - 39) นอกจากนี้นิทานยังช่วยส่งเสริมด้านความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนเพื่อความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนให้มีความใกล้ชิดและสนองความต้องการของเด็ก ได้ทันที (ศ. ศุภมิตร 2522 : 28 - 32)

ปริศนาคำทาย จัดเป็นสื่อการสอนอย่างหนึ่งที่สามารถช่วยพัฒนาการทางก้นกบ ภาษาไทยให้แก่เด็กได้ เช่น ช่วยให้เกิดความรู้ในวงคำศัพท์และถ้อยคำสำนวนต่าง ๆ ทั้งภาษาถิ่นและภาษาไทยเป็นอย่างมาก (วาสนา เกตุภาค 2521 : 37 - 38) และปริศนาคำทายยังเป็นสื่อที่ช่วยให้เด็กได้รับความรู้ในด้านต่าง ๆ เช่น ความรู้ทางศาสนา ศาสนาต่าง ๆ เป็นต้น นอกจากนี้ปริศนาคำทายยังเป็นสิ่งเร้า กระตุ้น และเป็นแรงจูงใจ ให้เด็กได้พัฒนาด้านความคิด ผูกการสังเกต และการแก้ปัญหาของเด็ก ประโยชน์ของปริศนาคำทายนอกจากที่กล่าวมาแล้วยังให้ในด้านความบันเทิงให้ความใกล้ชิดระหว่างครูกับเด็กนักเรียน และยังเป็นเครื่องอบรมบ่มนิสัยของเด็กทางอ้อมด้วย (นพคุณ คุณาชีวะ 2519 : 1)

จากที่กล่าวมาแล้วว่า รูปภาพ นิทาน และปริศนาคำทาย ต่างก็มีคุณค่า มีประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนด้านคำศัพท์ในวิชาภาษาไทยในอันที่จะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กสูงขึ้น ในปัจจุบันแผนการสอนได้นำสื่อทั้ง 3 มาใช้เป็นอย่างมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงใคร่ศึกษาเปรียบเทียบสื่อการสอนทั้ง 3 ชนิด ว่าชนิดใดที่จะช่วยให้ความเข้าใจความหมายของคำนาม ความคงทนในการจำที่ดีที่สุด เพื่อเป็นแนวทางในการที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมต่อไป

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำนาม โดยการใช้รูปภาพ การให้การเล่านิทาน และการใช้ปริศนาคำทาย
2. เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการจำ ความหมายของคำนามที่ใช้รูปภาพ

ใช้การเล่านิทาน และใช้ปริศนาคำทาย

3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำนามโดยใช้รูปภาพ
ก่อนทำการทดลองและหลังทำการทดลอง

4. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำนามโดยใช้การ
เล่านิทานก่อนทำการทดลองและหลังทำการทดลอง

5. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำนามโดยใช้ปริศนาคำทาย
ก่อนทำการทดลองและหลังทำการทดลอง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เป็นแนวทางให้ครู ผู้บริหาร นักวิชาการ และผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปปรับปรุง
การจัดการเรียนการสอนความหมายของคำ

2. เป็นแนวทางให้แก่ครูในการเลือกวิธีการสอนความหมายของคำ

3. เป็นแนวทางให้แก่ครูที่จะนำไปทดลองใช้กับนักเรียนของตนในวิชาอื่น ๆ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนของโรงเรียนวัดพลับพลาชัย
เขตป้อมปราบ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2525 จำนวน 8 ห้องเรียน
จำนวนนักเรียน 272 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ กระทำกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2525 ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple
Random Sampling) จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 90 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน

3. ตัวแปรที่ทำการศึกษา

ตัวแปรต้น

3.1 วิธีการสอนความเข้าใจความหมายของค่านาม 3 วิธี คือ

3.1.1 การสอนโดยใช้รูปภาพ

3.1.2 การสอนโดยการเล่านิทาน

3.1.3 การสอนโดยใช้ปริศนาคำทาย

ตัวแปรตาม

3.2 ความเข้าใจความหมายของค่านาม

3.3 ความคงทนในการจำ

4. ระยะเวลาในการทดลอง

ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2525 ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม แต่ละกลุ่มทดลองสัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 2 คาบ คาบละ 20 นาที รวมเวลาทดลองทั้งหมด 6 สัปดาห์

5. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

ค่านามที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือค่านามที่ได้มาจากการสุ่มอย่างมีระบบ (Systematic Sampling) ในอัตราส่วน 4 ต่อ 1 คำ จากผลงานการวิจัยของ คงเคื่อน สุภิกิตย์ (คงเคื่อน สุภิกิตย์ 2522 : 93 - 97) สุ่มจำนวนคำมาได้ 24 คำ จากระดับคำที่เขียนยากง่ายปานกลาง 11 คำ จากระดับที่เขียนยาก 10 คำ และจากระดับคำที่เขียนยากมาก 3 คำ

6. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

6.1 รูปภาพ เป็นรูปภาพสีตามธรรมชาติที่มีลักษณะภาพนิ่ง สองมิติ ซึ่งเสนอมุมมองที่เป็นส่วนรวมค่านามใดค่านามหนึ่งของสิ่งที่เป็นค่านามค่านั้น รูปภาพมีขนาด 8" x 10" รูปภาพ 1 ภาพแทนจำนวนคำ 1 คำ ดังนั้นรูปภาพทั้งหมดมี 24 ภาพ จากค่านาม 24 คำ

6.2 นิทาน เป็นนิทานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากคำนามที่นำมาทดลอง
ครั้งนี้จำนวน 12 เรื่อง จากคำนาม 24 คำ

6.3 ปริศนาคำทาย เป็นปริศนาคำทายที่ผู้วิจัยได้ค้นคว้ารวบรวมจาก
หนังสือคติชาวบ้าน นำมาคัดเลือกให้ตรงกับคำนามที่ใช้ในการทดลอง และปริศนาคำทาย
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองมีจำนวน 24 ปัญหา จากคำนาม 24 คำ

6.4 แบบทดสอบความเข้าใจความหมายของคำนามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง
จำนวน 36 ข้อ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความเข้าใจความหมายของคำนาม หมายถึง ความสามารถของนักเรียน
ในการแปลความ คือความ และขยายความ คือนักเรียนที่มีความเข้าใจความหมายของคำ
ข้อความหรือเรื่องราวที่ได้จากการสนทนาอธิบายคำนามก็แล้ว จึงสามารถอธิบายขยายความ
ถึงประกอบคำนั้น ๆ ได้ ในการศึกษาครั้งนี้วัดความเข้าใจความหมายของคำนามโดยใช้
แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำนามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. การสอนความเข้าใจความหมายของคำนาม หมายถึง การจัดการเรียน
การสอนให้แก่ผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมาย การสอนความเข้าใจความหมาย
ของคำนามนั้นมีวิธีการ 3 วิธีคือ

2.1 การสอนโดยใช้รูปภาพ หมายถึง การสอนที่ผู้สอนให้ผู้เรียน
ดูรูปภาพคำนามแล้วใช้คำถามสนทนาเกี่ยวกับรูปภาพนั้นกับผู้เรียนถึงความหมาย ลักษณะ
ทั่ว ๆ ไป และประโยชน์ของคำนามคำนั้น ๆ

2.2 การสอนโดยการเล่านิทาน หมายถึง การสอนที่ผู้สอนเล่านิทาน
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากคำนามที่ใช้ในการทดลองให้แก่ผู้เรียนฟัง เมื่อเล่านิทานเสร็จแล้ว
มีการใช้คำถามสนทนาถึงความหมาย ลักษณะทั่ว ๆ ไป และประโยชน์ของคำนามคำนั้น ๆ

2.3 การสอนโดยใช้ปริศนาคำทาย หมายถึง การสอนที่ผู้สอนนำ

ปริศนาคำทายจากคำนามที่ใช้ในการทดลองไปหาผู้เรียน เมื่อทายเฉลยเสร็จแล้ว มีการใช้คำถามสนทนาถึงความหมาย ลักษณะทั่ว ๆ ไป และประโยชน์ของคำนามคำนั้น ๆ

3. ความคงทนในการจำ (Retention) หมายถึง ความสามารถทางสมองของบุคคลที่สามารถสะสมเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการเรียน ซึ่งมีวิธีการต่าง ๆ กัน และสามารถที่จะระลึกถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้จากวิธีการสอนต่าง ๆ นั้นหลังจากปล่อยช่วงเวลาผ่านไประยะหนึ่ง ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ถือเอาคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบความเข้าใจความหมายของคำนาม หลังจากทำการทดลองเสร็จไปแล้ว 2 สัปดาห์ ผู้ที่ได้คะแนนในการทดสอบครั้งนี้สูงหรือไม่ลดลง เมื่อเทียบกับการสอบครั้งหลังการทดลอง (Post-test) ถือว่ามีความคงทนในการจำสูง และผู้ที่ได้คะแนนในการทดสอบครั้งนี้ น้อยหรือลดลง เมื่อเทียบกับการสอบครั้งหลังการทดลอง (Post-test) ถือว่ามีความคงทนในการจำต่ำ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ารวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยแยกตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจความหมายของคำ
 - 1.1 ความหมายของคำ
 - 1.2 กระบวนการสร้างความเข้าใจ
 - 1.3 ความสำคัญของการรู้ความหมายของคำ
 - 1.4 พัฒนาการในการเรียนรู้ความหมายของคำ
 - 1.5 องค์ประกอบในการพัฒนาความเจริญด้านความหมายของคำ
 - 1.6 วิธีการเรียนรู้ความหมายของคำ
 - 1.7 วิธีการส่งเสริมความเข้าใจความหมายของคำ
 - 1.8 ผลงานการวิจัย
2. เอกสารเกี่ยวข้องกับรูปภาพที่ใช้ในการเรียนการสอน
 - 2.1 ความหมายของรูปภาพ
 - 2.2 ชนิดของรูปภาพ
 - 2.3 คุณค่าและประโยชน์ของรูปภาพ
 - 2.4 ลักษณะของรูปภาพที่ดี
 - 2.5 หลักการเลือกรูปภาพ
 - 2.6 หลักการใช้รูปภาพ
 - 2.7 ข้อควรระวังในการใช้รูปภาพ
 - 2.8 ผลงานการวิจัย
3. เอกสารที่เกี่ยวกับนิทาน
 - 3.1 ความหมายของนิทาน
 - 3.2 รูปแบบของนิทาน

- 3.3 หลักการเขียนนิทานสำหรับเด็ก
- 3.4 ลักษณะนิทานที่เหมาะสมกับเด็ก
- 3.5 คุณค่าของนิทาน
- 3.6 จุดมุ่งหมายของการเล่านิทาน
- 3.7 วิธีการเล่านิทาน
- 3.8 ผลงานการวิจัย
- 4. เอกสารปริศนาคำทาย
 - 4.1 ความหมายของปริศนาคำทาย
 - 4.2 ที่มาของปริศนาคำทาย
 - 4.3 ลักษณะการผูกปริศนาคำทาย
 - 4.4 จุดมุ่งหมายของปริศนาคำทาย
 - 4.5 การจำแนกประเภทของปริศนาคำทาย
 - 4.6 ประโยชน์ที่ได้จากปริศนาคำทาย
- 5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการจำ
 - 5.1 ความหมายของการจำ
 - 5.2 ระยะของความคงทน
 - 5.3 สถานการณ์ที่จะช่วยจำ
 - 5.4 ผลงานการวิจัย

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาษาและความเข้าใจความหมายคำ

1.1 ความหมายของคำ

แครร์โรล (Carroll. 1953 : 95-97) ได้แบ่ง

ความหมายของคำเป็น 2 ประการคือ

1. ความหมายโดยอรรถ (Denotative Meaning) หมายถึง ความหมายที่แท้จริงของคำ

2. ความหมายโดยนัย (Connotative Meaning) หมายถึง ความหมายที่อ้างถึงความหมายอื่น ๆ

ตัวอย่างเช่น คำว่า "ทองจันทร์" ความหมายโดยอรรถ หมายถึงดาวบริวารของโลก แต่ความหมายโดยนัยนั้นอาจหมายถึง กลางคืน ความงาม ความสงบ ความยินดี ความพอใจ ฯลฯ การที่จะแยกความแตกต่างของความหมาย 2 อย่างนี้ได้ก็อาจอาศัยพฤติการณ์การเรียนรู้ ความหมายทั้ง 2 จะมีการเปลี่ยนแปลงจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง ความหมายของคำแต่ละคำของแต่ละบุคคลไม่คงที่ ย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา สถานที่ และสิ่งแวดล้อม ตัวอย่างเช่น ความหมายโดยอรรถของบุคคลหนึ่งในวันหนึ่งอาจจะกลายเป็นความหมายโดยนัยในอีกวันหนึ่ง แต่นักภาษาศาสตร์ก็ยังถือว่าคำแต่ละคำนั้นมีความหมายเฉพาะ และคงที่ของมันเอง แต่อาจมีความหมายที่เกี่ยวข้องหรือแปรผันไปบ้างจากความหมายที่คงที่นั้น

ผะอบ โปษะกฤษณะ (ผะอบ โปษะกฤษณะ 2521 : 52 - 56) ได้แบ่งความหมายของคำออกเป็น 2 ชนิดคือ

1. ความหมายปรนัย (Objective) คือ คำที่มีความหมายโดยตรง ผู้ฟัง ผู้อ่าน ผู้เขียน เข้าใจตรงกัน

2. ความหมายอัตนัย (Subjective) คือ คำที่มีความหมายขึ้นอยู่กับผู้พูดความหมายของแต่ละบุคคลอาจจะไม่ตรงกัน

จากการสรุปเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหมายของคำ สรุปได้ว่า ความหมายของคำแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ คำที่มีความหมายโดยอรรถ หรือคำที่มีความหมายโดยตรง และคำที่มีความหมายโดยนัยหรือคำที่มีความหมายโดยปริยาย

1.2 กระบวนการสร้างความเข้าใจ

ชวาล แพริศกุล (ชวาล แพริศกุล 2516 : 228) ได้กล่าวถึงกระบวนการสร้างความเข้าใจว่า กระบวนการสร้างความเข้าใจนั้นจะต้องเริ่มด้วยการคัดแปลงของใหม่ที่ตนเพิ่งเคยประสบให้กลายเป็นรูปร่างหรือโครงสร้างใหม่ที่คล้าย ๆ กับของเดิมที่ตนเคยรู้ และพยายามให้ความหมายต่อตนเองมากขึ้นกว่าเดิมด้วย นั่นคือ

เขาจะต้องพยายามแปลงรูปร่างของสิ่งที่แปลกและใหม่ซึ่งเขามองเห็นมาแล้วแต่ยังไม่
รู้เรื่องให้กลายเป็นสิ่งใหม่ที่เป็นโครงสร้างขนานกับของเดิม และขนานกับสิ่งที่ตนเอง
เคยรู้จักและเคยจดจำได้แล้วด้วยคือ พยายามแปลงของยากให้เป็นรูปใหม่ที่ละม้ายกับ
ของเดิม และให้คล้ายกับของเก่าที่ตนเคยมีมาแล้วด้วยพร้อม ๆ กัน จักว่าเป็นความหมาย
ของสมอง ที่จะผสมผสานสิ่งใหม่นั้นให้เป็นไปตามที่ตนเคยรู้จักมาแล้วนั่นเอง ดังนั้น
ความเข้าใจ คือความสามารถในการดัดแปลงแล้วแปลและยืนยันร่วมกัน

พฤติกรรมของความเข้าใจ ชวาล แพรวักุล (ชวาล แพรวักุล 2516 :
229 - 245) กล่าวไว้พอสรุปได้ว่า ความเข้าใจเป็นพื้นฐานสำคัญของปัญหาแสดงออก
ได้ด้วยพฤติกรรม 3 ประการคือ การแปลความ (Translation) การตีความ
(Interpretation) และการขยายความ (Extrapolation)

การแปลความ (Translation) คือ การแปลเรื่องเดิมให้ออกมาเป็น
คำใหม่ ภาษาใหม่ หรือแบบใหม่

การตีความ (Interpretation) คือ การเก็บความเดิมมาบันทึกใหม่
เรียงเรียงใหม่ หรือร้อยกรองใหม่ เป็นการมองเรื่องเดิมในแง่ใหม่ ค้นหา
เปรียบเทียบทั้งความสำคัญและความสัมพันธ์ส่วนย่อย ๆ ภายในเรื่องราวนั้น ยืนยัน
เรื่องต่าง ๆ จนเป็นข้อสรุปได้

การขยายความ (Extrapolation) คือ การอนุมานหรือขยายความคิด
ให้กว้างลึกหรือไกล กว่าข้อเท็จจริงที่ประจักษ์อยู่ในเรื่องนั้น ๆ

การแปลความเป็นพื้นฐานให้คนเกิดความเข้าใจ เมื่อแปลความแล้วจึงสามารถ
ตีความ เมื่อสามารถตีความได้ จึงจะขยายความได้ถูกต้อง การตีความต้องการ
สมรรถภาพที่สูงกว่าการแปลความ และการขยายความต้องการสมรรถภาพสูงกว่าการ
ตีความ

1.3 ความสำคัญของการรู้ความหมายของคำ

เฮิร์ลลอค (Hurlock. 1964 : 226) ได้กล่าวไว้ว่า จำนวนคำที่
เด็กรู้ความหมายหรือเข้าใจ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการทางคำอวรณ์และสังคม
เนื่องจากเด็กต้องใช้คำในการติดต่อทำความเข้าใจกับเด็กอื่น ๆ ในสังคม เด็กใน

ทุกระดับอายุจะรู้สึกคับข้องใจเมื่อเขาต้องการจะพูดบางสิ่งบางอย่าง แต่เขาไม่สามารถ
จะทำได้ เนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจความหมายของคำที่จำเป็นต้องใช้ หรือ
ไม่สามารถทำความเข้าใจกับคำที่เขาต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นผลทำให้เขาโกรธคนที่ไม่เข้าใจเขา
ความคับข้องใจนี้มีผลมาจากการที่เด็กเชื่อว่าคนอื่นไม่ต้องการที่จะเข้าใจเขา

แมกจินิตีส์ (การณี อุทัยรัตนกิจ 2520 : 3 อ้างอิงมาจาก

McGinities. 1961 : 687-688) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความเข้าใจคำไว้ว่า

ถ้าเด็กรู้คำมากพอเหมาะสมกับวัยของตน สามารถนำคำนั้น ๆ ไปใช้ได้ถูกต้อง
เด็กก็จะสามารถเข้าใจความคิดของคนอื่น และเข้าใจสิ่งแวดล้อมของตน รวมทั้งเด็กจะ
สามารถสื่อความหมายหรือแสดงความคิด ความเข้าใจของตนให้ผู้อื่นเข้าใจได้ด้วย

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจของคำ สรุป
ได้ว่า การรู้ความหมายของคำมีความสำคัญต่อการพัฒนาการทางคำอรรถและสังคม ทั้งเป็น
สำคัญในการกำหนดความก้าวหน้าและความล้มเหลวในการเรียน

1.4 พัฒนาการในการเรียนรู้ความหมายของคำ

ในวัยเด็กตอนต้น เมื่ออายุราว 6-7 ขวบ เด็กในวัยนี้รู้จักศัพท์เพิ่มขึ้น
อย่างรวดเร็ว ได้รับการสอนให้รู้จักคำต่าง ๆ และความหมายของคำ ทำให้เขาชอบ
ซักถามใช้คำกริยา สรรพนาม คำนาม กริยาวิเศษณ์ และคำอื่น ๆ บ่อยขึ้น นอกจากจะ
เรียนรู้คำใหม่แล้วยังเรียนรู้ความหมายใหม่ของคำเก่าอีกด้วย ความแตกฉานในคำศัพท์
ต่าง ๆ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาแต่อย่างใด แต่ขึ้นอยู่กับโอกาสและการตั้งใจด้วย
นอกจากศัพท์ที่ใช้ทั่ว ๆ ไปแล้ว เด็กยังเรียนรู้คำเฉพาะอีกหลายคำ เป็นที่น่าพอใจ
ข้อโทษ รู้จักคำศัพท์ที่บอกสีต่าง ๆ และบอกจำนวนความหมายของเตรียมต่าง ๆ คำที่บอก
เวลาและฤดู เช่น เช้า บ่าย กลางคืน หน้าฝน หน้าหนาว เป็นต้น เด็กหลายคนในวัยนี้
จะจำคำตลาดและคำสมจากผู้ใกล้ชิด แต่ไม่เข้าใจความหมายที่แท้จริง การใช้ประโยค
ตอนแรก ๆ ประโยคที่ใช้จะมีเพียง 3-4 คำ ประกอบด้วยคำนามเป็นส่วนมาก ต่อมา
จะใช้ประโยคที่พยางค์ขึ้น แต่แทนที่จะเป็นประโยคเดียวที่ถูกต้อง กลับเป็นประโยคสั้น ๆ
ง่าย ๆ 2-3 ประโยค เชื่อมด้วยคำสันธาน "และ" "กับ" หรือ "แล้ว" เป็นต้น

สังเกตว่า เด็กสติปัญญาดีในระดับสังคมเศรษฐกิจที่สูงกว่า มักใช้ประโยคยาวและยาก ได้ถูกต้องกว่าเด็กวัยเดียวกัน ซึ่งมาจากสิ่งแวดล้อมที่ค้ำยกว่า หรือมีสติปัญญาค้ำกว่า (ประเสริฐ ตันสกุล 2517 : 203-204)

เฮอร์ล็อก (Hurlock. 1964 : 220, 225-229) ได้กล่าวถึง การเรียนรู้ความหมายของคำไว้ว่า เด็กเชื่อมความหมายเข้ากับคำได้ 2 วิธี คือ

1. ทางตรง ซึ่งได้แก่ การที่ผู้ใหญ่ให้สิ่งของแล้วกำหนดคำสำหรับเด็ก
2. ทางอ้อม เด็กจะเชื่อมความหมายของคำที่เป็นนามธรรมหรือคำที่

แวดล้อมตัวเด็ก โดยใช้ประสบการณ์

1.5 องค์ประกอบในการพัฒนาความเจริญด้านความหมายของคำ

ทิงเคอร์ (Tinker. 1952 : 158) ได้อ้างคำกล่าวของ เกรย์ และ โฮล์ม (Gray and Holmes) เกี่ยวกับองค์ประกอบที่เป็นสิ่งกำหนดความเจริญ ทางด้านความหมายของคำไว้ 4 ประการคือ

1.5.1 ความสามารถทั่ว ๆ ไป และระดับวุฒิภาวะของเด็ก เป็นตัว กำหนดขอบเขตในการเรียนรู้ความหมายของคำ ดังนั้นถึงแม้เด็กจะมีอายุเท่ากันก็จะมี ความสามารถในการใช้คำศัพท์ได้แตกต่างกัน

1.5.2 ประสบการณ์และความพร้อมในการอ่านของเด็ก มีบทบาทสำคัญ อย่างยิ่งในการรู้จักคำศัพท์ต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เด็กที่มีประสบการณ์และความพร้อมต่างกัน ย่อมรู้ความหมายของคำศัพท์ที่มากน้อยแตกต่างกันไป

1.5.3 ความอยากรู้อยากเห็นของเด็กจะเป็นสิ่งกระตุ้นให้เด็กต้องการ เรียนรู้ความหมายของคำต่าง ๆ ครูจึงควรเร้าให้เด็กมีความอยากรู้อยากเห็นในทุกโอกาส

1.5.4 การสอนคำต่าง ๆ ให้แก่เด็กเป็นสิ่งสำคัญมากเพราะจะช่วย ให้เด็กเข้าใจคำได้อย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น

โดยทั่ว ๆ ไป ครูจะช่วยให้เด็กรู้จักความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ ได้โดยวิธี สร้างประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้แก่เด็ก ให้มีโอกาสดูศึกษาคำศัพท์ต่าง ๆ ให้มากขึ้น ครูที่มีประสบการณ์มากมักจะคำนึงอยู่เสมอว่า การเรียนรู้ความหมายของคำนั้นเป็น

กระบวนการที่ต่อเนื่องไปทีละน้อย เป็นการกระทำที่ค่อยเป็นค่อยไป การสอนให้เข้าใจความหมายของคำนั้นมาจากการที่ไม่ว่าอะไรเลย มาถึงการรู้ความหมายที่คลุมเครือ แล้วมาถึงการรู้ความหมายที่แจ่มแจ้งขึ้นจนถึงขั้นปรับปรุงให้ดีขึ้น แล้วนำมาใช้อย่างถูกต้องและเข้าใจความหมายของคำหลาย ๆ ความหมาย ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับการสอนของครู

1.6 วิธีการเรียนรู้ความหมายของคำ

จากที่ ทิงเกอร์ (Tinker, 1952 : 157-158) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ความหมายของคำขึ้นอยู่กับ การสร้างความคิดรวบยอด (Concept) ที่ถูกต้องจะช่วยให้เสริมความสามารถในการใช้คำต่าง ๆ เป็นประการสำคัญ นอกจากนั้น ยังขึ้นอยู่กับประสบการณ์ สถานการณ์ เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของคำกว้างขวางและชัดเจนขึ้น ส่วนแครโรล (Carroll, 1953 : 73) ได้อ้างคำกล่าวของ แคนเตอร์ (Kantor) ว่าการศึกษาความหมายของภาษาควรคำนึงถึงการปรับตัวของผู้พูดในสถานการณ์นั้นด้วย

เด็กเล็ก จะเข้าใจความหมายของคำที่ตนใช้พูดอยู่เป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น ผู้แต่งหนังสืออ่านสำหรับเด็กจึงต้องพยายามสรรหาคำที่เด็กใช้มาเขียนเป็นหนังสือให้เด็กอ่าน ข้อที่ควรจะเป็นสิ่งเงื่อนไขสำหรับครูคือ เวลาทำอุปกรณ์ แผนภูมิที่ใช้ในชั้นนั้น ภาษาที่ใช้เขียนในแผนภูมิ ควรจะเป็นภาษาของเด็ก ไม่ใช่ภาษาของผู้ใหญ่ ภาษาของเด็ก อาจจะไม่ใช่สละสลวย แต่ก็ เป็นภาษาที่เหมาะสมในการสอนเด็ก

การที่เด็กจะเข้าใจความหมายของคำได้ ต้องผ่านการเรียนรู้ เพราะต้องได้รับประสบการณ์ (Experience) มาหลายอย่าง เมื่อเอาประสบการณ์ทั้งหมดมารวมกันเข้าเป็นความคิดรวบยอด (Concept) เด็กจึงจะเข้าใจความหมายของคำ ดังนั้นความเข้าใจความหมายของคำจึงเป็นสิ่งที่เด็กจะต้องเรียนรู้ ไม่ใช่อยู่เฉย ๆ ก็จะได้มาเลย เหมือนกับการสัมผัสและการรับรู้ เช่น เด็กได้รับความคิดรวบยอดของคำมาอย่างยากเย็นเพียงไร เช่นคำว่า "หมา" กว่าเด็กจะเข้าใจความหมายของคำนี้ อย่างชัดเจน เด็กต้องผ่านประสบการณ์มาหลายอย่าง เช่น เมื่อยังเล็ก เด็กเคยเห็น

หมาเลี้ยงไว้ในบ้าน เคยเล่นกับหมาตัวนั้นมาตลอดเวลา เด็กก็จำได้ว่าสัตว์เลี้ยงตัวนั้น
เรียกว่า "หมา" ต่อมาเด็กไปเห็นสัตว์อีกตัวหนึ่งรูปร่างคล้ายคลึงกับหมาในบ้าน แต่
ตัวนี้มีสีแตกต่างกับตัวที่รู้จัก เด็กก็เอาเอวาคงเป็นหมา และได้ยินผู้ใหญ่เรียกเจ้าสัตว์
ตัวนั้นว่าหมาเหมือนกัน วันหนึ่ง เด็กไปเที่ยวบ้านเพื่อน พบหมาอีกตัวหนึ่งตัวเล็กนิดเดียว
สีแปลกประหลาด คือ ตัวกลางขาวปนดำ สัตว์ตัวนี้ผู้ใหญ่ก็เรียกว่า หมา นานมาอีกเด็กไป
พบสัตว์ตัวหนึ่งใหญ่โตกว่าที่เคยเห็นมา แต่ลักษณะตัวไปคล้ายกับหมาที่เคยรู้จักมาแล้ว
สัตว์ตัวนี้เด็กยังไม่แน่ใจว่าจะเรียกอย่างไร เมื่อถามผู้ใหญ่ก็ได้รับคำตอบว่า "หมา"
กว่าความคิดรวบยอดเกี่ยวกับหมาจะสมบูรณ์ได้ เด็กจะต้องเคยเห็นหมามา นับเป็นสิบ ๆ ตัว
ถึงอย่างนั้นความคิดรวบยอดของเด็กบางคนยังไม่สมบูรณ์ได้ง่าย ๆ ดังท่านจะเคยสังเกต
ได้จาก เด็กบางคนเรียกสุนัขว่าหมาก็มี เด็กเรียกเสื่อว่าแมวก็เป็นสิ่งที่เราจะได้พบเห็น
บ่อย ๆ (กอด สวัสดิ์พิพาธิชัย ม.ป.ป. : 7-8) การที่เด็กจะเรียนรู้และเข้าใจ
ความหมายของคำมากขึ้นนั้นไม่เพียงแต่ให้เด็กเรียนรู้คำใหม่เท่านั้น แต่ควรให้เด็กได้เรียนรู้
ความหมายใหม่ของคำเก่าด้วย ตัวอย่างเช่น คำว่า "ส้ม" ตอนแรกเด็กรู้ความหมาย
ว่าเป็นผลไม้ชนิดหนึ่ง ต่อมาเด็กค้นพบว่า "ส้ม" อาจจะหมายถึงสีชนิดหนึ่งก็ได้ และต่อมาเด็ก
ก็จะรู้ว่า "ส้ม" หมายถึงสีที่เกิดจากการผสมสีแดงกับสีเหลือง (Hurlock, 1964 :
225)

ดังนั้น การเรียนรู้ความหมายของคำ สรุปได้ว่า การเรียนรู้ความหมาย
ของคำ ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อม ประสบการณ์ และการสร้างความคิดรวบยอด
เด็กจะมีพัฒนาการในเรื่องการเรียนรู้ความหมายของคำต่อเนื่องกันไปทีละน้อย

1.7 วิธีการส่งเสริมความเข้าใจความหมายของคำ

เบียร์ (Beery, 1949 : 283-284) ได้เสนอแนะกิจกรรมต่าง ๆ
ที่จะช่วยในการส่งเสริมความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ของนักเรียนไว้ดังต่อไปนี้

- 1.7.1 จัดหาประสบการณ์ตรงให้แก่เด็กให้มากที่สุด โดยพยายามให้
เด็กได้เห็น ได้ยินเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์นั้น ๆ ซึ่งอาจจะรวมทั้งการแสดง
ละคร การละเล่นก็ได้

1.7.2 โสตทัศนศึกษา การให้เด็กได้ดูได้เรียนจากโสตทัศนศึกษานิตต่าง ๆ จะให้ประสบการณ์แก่เด็กได้ดีกว่าการสอนแบบบรรยายเพียงอย่างเดียว

1.7.3 ให้เด็กได้มีโอกาสพูดและฟัง เด็กเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ดีเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับการณ์ที่ได้มีโอกาสใช้คำเหล่านั้น ดังนั้นครูจึงควรรหาโอกาสให้เด็กได้อภิปราย เล่านิทาน รายงาน อธิบาย และรับฟังเรื่องราวต่าง ๆ

1.7.4 การอธิบายเพิ่มเติม ซึ่งเป็นวิธีที่ครูใช้กันเป็นส่วนมาก เพราะครูสามารถอธิบายให้เด็กฟังได้อย่างละเอียดถี่ถ้วน

1.7.5 ครูอ่านหรือเล่านิทานให้เด็กฟัง แทนที่จะให้นักเรียนอ่านหรือเล่านิทานให้เพื่อน ๆ ฟัง บางครั้งครูก็อาจจะอ่านหรือเล่าให้นักเรียนฟังเสียเองก็ได้

1.7.6 การใช้วัสดุที่นักเรียนทำขึ้น สิ่งต่าง ๆ ที่เด็กทำขึ้นย่อมมีความหมายสำหรับเด็กมาก ครูควรแนะนำให้เด็กช่วยกันทำแผนภูมิคำใหม่และทำพจนานุกรมเกี่ยวกับคำศัพท์ประกอบภาพ สำหรับในชั้นเด็กเล็กเรื่องราวต่าง ๆ ที่เด็กออกมาเล่าครูอาจจะบันทึกไว้ แล้วนำมาอ่านอีกครั้งหนึ่งเพื่อจะได้นำเอาคำศัพท์ใหม่ ๆ มาอธิบายให้เด็กเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งอีกครั้งหนึ่ง

1.7.7 เด็กที่รักการอ่านและอ่านหนังสือมากจะพบคำศัพท์ใหม่ ๆ มาก ในที่สุดจะทำให้มีความเข้าใจคำศัพท์ดีขึ้น

1.7.8 การใช้พจนานุกรม ควรจะได้รู้จักใช้เพื่อค้นหาความหมายของคำต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้เด็กมีความเข้าใจคำศัพท์มากยิ่งขึ้น

การสอนคำศัพท์ในระดับประถมศึกษานั้น ครูควรสนใจและเอาใจใส่ในการสอนให้เด็กรู้จักคำศัพท์ต่าง ๆ เพราะว่าการรู้ความหมายของคำศัพท์เป็นรากฐานของการอ่าน การพูด การฟัง และการเขียนต่อไป เด็กในระดับนี้ เรียนรู้คำศัพท์ได้อย่างสนุกสนาน เมื่อครูผู้สอนใช้วิธีการสอนต่าง ๆ สอนให้เด็กเล่นเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ซึ่งนับว่าเป็นผลดี และมีประโยชน์แก่เด็ก กิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องใช้คำศัพท์เข้ามาเกี่ยวข้องจะเป็นหนทางให้เด็กได้เรียนรู้คำต่าง ๆ มากขึ้น เพราะคำศัพท์เหล่านั้นจะมีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวัน ตลอดถึงความสำเร็จในการเรียน ของเด็กในชั้นสูง ๆ ต่อไปอีกด้วย

1.8 ผลงานการวิจัย

สุชา จันทน์เอม (สุชา จันทน์เอม 2509 : 4-6, 57-62) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และกำลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนประถมศึกษา กรมสามัญศึกษา กรุงเทพฯ จำนวน 2 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้มีแบบทดสอบคำศัพท์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน และแบบสอบถามส่วนบุคคลพบว่า

1.8.1 ความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่าน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.8.2 การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเข้าใจคำศัพท์ พบว่า คะแนนเฉลี่ยที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดทำได้เท่ากับ 40.29 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.14 คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างชายทำได้เท่ากับ 39.42 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.46 คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิงเท่ากับ 41.74 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.73

1.8.3 การศึกษาความแตกต่างเกี่ยวกับความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ของนักเรียนพบว่า นักเรียนหญิงมีความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์สูงกว่านักเรียนชาย นักเรียนที่มีระดับอายุต่ำ (8/11-11/1 ปี) มีความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์สูงกว่านักเรียนระดับอายุสูง (11/2-15/8 ปี) นักเรียนที่มีบิดามารดาประเภทวิชาชีพ ธุรกิจ ช่าง กรรมกร มีความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ไม่แตกต่างกัน สำหรับปฏิกิริยากระทำต่อกัน (Interaction) ระหว่างเพศกับอายุพบว่า นักเรียนหญิงในทุกระดับอายุมีความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ไม่แตกต่างกับนักเรียนชายในระดับอายุเดียวกัน

เกี่ยวกับการเข้าใจความหมายของคำ คารณี อุทัยรัตนกิจ (คารณี อุทัยรัตนกิจ 2520 : ง-จ, 4) ได้ศึกษาความเข้าใจคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 195 คน แบ่งตาม

ระดับอายุ เป็นนักเรียนกลุ่มสูง และนักเรียนกลุ่มต่ำ ผู้วิจัยวิเคราะห์ค่าจากหนังสือแบบเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 7 เล่ม แล้วสุ่มคำถามสร้างแบบทดสอบความเข้าใจคำ ซึ่งแยกออกเป็น 4 ฉบับ พบว่าระดับความเข้าใจคำกับความถี่ของคำไม่มีความสัมพันธ์กัน นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสามารถในการเข้าใจคำไม่แตกต่างกัน นักเรียนในกลุ่มอายุสูง และกลุ่มอายุต่ำ มีความสามารถในการเข้าใจคำไม่แตกต่างกัน

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ

2.1 ความหมายของรูปภาพ

เกอร์แลค และอีลี (Gerlach and Ely) ได้ให้ความหมายของรูปภาพไว้ว่า (Gerlach and Ely, 1971 : 365) หมายถึง ภาพนิ่ง (Still Pictures) เป็นวัสดุ 2 มิติที่บันทึกหรือแสดงเหตุการณ์ สถานที่ บุคคลหรือสิ่งของเอาไว้ อาจจะมีลักษณะเป็นภาพถ่าย ภาพวาด ภาพสเกตช์ ภาพการ์ตูน ภาพผนัง (Mural) รวมทั้งแผนภูมิ แผนสถิติ และแผนที่ด้วย รูปภาพสามารถจะใช้ในการสอนเป็นรายบุคคลหรือสอนเป็นกลุ่มในเวลาเดียวกันก็ได้ หรือจะใช้จัดแสดงนิทรรศการหรือใช้ตกแต่งบนป้ายนิเทศก็ได้

2.2 ชนิดของรูปภาพที่ใช้ในการเรียนการสอน

รูปภาพที่ใช้ในการเรียนการสอนอาจจะแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้ (James W. and Others, 1971 : 197) คือ

2.2.1 ภาพทึบแสง (Opaque Pictures) ได้แก่ ภาพวาด ภาพถ่าย ภาพระบายสี ภาพลายเส้นต่าง ๆ เป็นต้น ที่เขียนหรือพิมพ์ลงบนกระดาษหรือวัตถุทึบแสง สามารถดูได้โดยไม่ต้องใช้เครื่องฉายหรืออาจจะฉายโดยเครื่องฉายภาพทึบแสง (Opaque Projector) ก็ได้

2.2.2 ฟิล์มสตริป (Filmstrips) เป็นภาพชุดที่ถ่ายบนฟิล์มขนาด 35 มิลลิเมตรมีเรื่องราวติดต่อกันไปเป็นลำดับ ต้องใช้กับเครื่องฉายฟิล์มสตริป (Filmstrip Projector)

2.2.3 สไลด์ (slides) เป็นภาพที่ถ่ายลงบนฟิล์มขนาด 35 มิลลิเมตร เช่น มีขนาด 2" x 2" เป็นต้น ต้องใช้กับเครื่องฉายสไลด์ (Slide Projector)

2.2.4 ภาพฉายอื่น ๆ เช่น สไลด์ขนาด $3\frac{1}{4}$ " x 4" (Lantern Slides) ภาพยนตร์ ภาพ 3 มิติ (Stereo Reels)

ภาพที่แสงเป็นวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้กันมากในการสอน เพราะเป็นสิ่งที่หาได้ง่ายที่สุดจากแหล่งต่าง ๆ วิธีการใช้ก็สะดวก มีบทบาททางภาษาศิลปะและการแสดงออกในการสร้างสรรค์ สร้างทัศนคติ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดสุนทรียภาพอีกด้วย

2.3 คุณค่าและประโยชน์ของรูปภาพในการเรียนการสอน

รูปภาพเป็นวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้สื่อความหมายที่มีอิทธิพลมาก ดังคำกล่าวของ ชงจือ นักปราชญ์จีน (ชงจือ อ้างจาก Louis Shores, 1949 : 19) ที่ว่า "รูปภาพรูปเดียวสามารถแทนคำพูดได้พันคำ" รูปภาพช่วยสร้างอารมณ์สามารถจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ และเข้าใจได้ รูปภาพจะรวบรวมความรู้ ความคิด และสามารถขยายให้ทราบถึงเหตุการณ์นั้น ๆ ได้ด้วย

วิททิช และชูลเลอร์ (Wittich and Schuller, 1957 : 75-79) ได้กล่าวถึงคุณค่าของรูปภาพต่อการสอนไว้ดังต่อไปนี้

1. ถึงแม้รูปภาพจะเป็นวัสดุ 2 มิติ แต่ก็สามารถทำให้ผู้ดูเข้าใจในลักษณะของมิติที่ 3 ได้ โดยใช้เทคนิคในเรื่อง Perspective แสง สี และเงา เข้าช่วย ทำให้ภาพมองดูลึก ก้น โกล และใกล้ได้

2. สามารถแสดงสิ่งที่ไม่มีการเคลื่อนไหวให้พิจารณารายละเอียดได้อย่างชัดเจน เช่น ภาพวิวัฒนาการของพืช ป่าไม้ ต้นไม้ คน สัตว์ ตึก วัตถุที่อยู่ในอริยบทต่าง ๆ นักเรียนสามารถจะนำมาดูซ้ำหรือดูนานเท่าไรก็ได้ ภาพนั้นก็จะไม่เปลี่ยนแปลงจากเดิม

3. สามารถทำให้มีความรู้สึกในเรื่องการเคลื่อนไหวได้ เช่น ภาพคนเดิน ม้าวิ่ง กิ่งไม้กำลังแกว่งไปมาด้วยลมแรง เป็นต้น

4. สามารถเน้นความรู้สึกนึกคิดของผู้ผลิตรูปภาพได้ เช่น ความโกรธ ความกลัว ความตื่นเต้น เป็นต้น

5. สามารถใช้เพื่อการเรียนเป็นรายบุคคลได้ โดยนักเรียนสามารถจะนำไปศึกษารายละเอียดนานเท่าไรหรือบ่อยครั้งเท่าไรก็ได้ตามที่ต้องการ

6. สามารถใช้ประกอบการสอนได้หลายวิชา และใช้ได้กับเด็กทุกชั้น ทุกวัย

โสภาพรรณ สุวรรณแสง และเกื้อกูล คุปรัตน์ (โสภาพรรณ สุวรรณแสง และ เกื้อกูล คุปรัตน์ 2520 : 81 - 82) ได้สรุปประโยชน์ของรูปภาพในการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. รูปภาพจำลองเอาความเป็นจริงมาให้ผู้เรียนศึกษารายละเอียดได้ และจะใช้เวลาในการศึกษาอยู่นานเท่าไรก็ได้

2. รูปภาพอาจจะได้รับการดัดแปลงบางอย่าง เพื่อให้ตรงกับจุดประสงค์ของการเรียน เช่น ถ้าต้องการให้เห็นส่วนประกอบภายในเครื่องจักรกลก็ต้องใช้รูปภาพของเครื่องจักรนั้นแสดงลักษณะที่ผ่าให้เห็นส่วนประกอบข้างในด้วย

3. รูปภavnนำเอาสิ่งที่ผู้เรียนไม่เคยพบหรืออยู่ห่างไกลเกี่ยวกับดินแดน ประชากร และสิ่งของต่าง ๆ เข้ามาสู่ห้องเรียนได้ เช่น การเรียนเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ หรือภูมิศาสตร์ต่างประเทศ เป็นต้น

4. รูปภาพช่วยให้เข้าใจในสิ่งที่อ่านสมบูรณ์ขึ้น เช่น เมื่ออ่านเรื่อง อีเหนาและกล่าวถึงการแต่งกายของตัวพระและตัวนาง ซึ่งมีลักษณะแต่งกายแบบ ตัวละคร รูปภาพการแต่งกายของตัวพระและตัวนางจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้น

5. รูปภาพเป็นแหล่งสำหรับค้นคว้าหาความรู้ เช่น ภาพเกี่ยวกับการแต่งกาย ขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ ของคนในสมัยโบราณ

6. รูปภาพช่วยในการทำรายงาน เมื่อเราศึกษาค้นคว้าแล้ว หากต้องมีรูปภาพประกอบการรายงานก็จะทำให้รายงานนั้นมีคุณค่าและทำให้ผู้เรียนเข้าใจ รายงานนั้นดียิ่งขึ้น

7. รูปภาพช่วยเป็นจุดรวมความสนใจของผู้เรียน คือเมื่อใช้รูปภาพประกอบการสอนแล้วจะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนการสอน มีความเข้าใจในบทเรียน และเข้าใจตรงกัน

8. เพื่อแก้ไขรอยประทับใจที่ผิดมาตั้งแต่เดิมให้ถูกต้อง เช่น เมื่อพูดถึงสิงโตทะเล ผู้เรียนมักจะคิดว่าเหมือนสิงโตที่เป็นสัตว์เลี้ยง ถ้าได้เห็นภาพก็จะทำให้แก้ความเข้าใจผิดได้

9. รูปภาพช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน และส่งเสริมการอภิปรายร่วมกัน ในการดูรูปภาพผู้เรียนอาจจะเห็นรายละเอียดเหมือนกันหรือต่างกัน แล้วนำสิ่งที่เห็นมาอภิปรายแลกเปลี่ยนกัน

10. รูปภาพช่วยในการสรุปบทเรียน เช่น เมื่อเรียนจบแล้วต้องการสรุปเรื่องราวนั้นก็ใช้รูปภาพซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนั้นมาแสดง

11. รูปภาพสามารถเร้าอารมณ์หรือเปลี่ยนทัศนคติของผู้เรียนได้ เช่น ภาพไฟไหม้ อาคารผู้คนชนของหนังกินอลหม่าน

12. รูปภาพเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถใช้รูปภาพได้เรื่อย ๆ

2.4 ลักษณะของรูปภาพที่ดีเพื่อใช้ในการเรียนการสอน

รูปภาพที่เหมาะสมกับนักเรียนจะช่วยให้นักเรียนได้เห็นด้วยตา และมีความรู้กว้างขวางทันต่อโลกใหม่ ๆ ในลักษณะต่าง ๆ ได้ รูปภาพมีข้อดีในตัวเองหลายอย่างที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้แบบรูปธรรม ลักษณะของรูปภาพที่คุ้นเคยกันอยู่ คือ ภาพวาดลายเส้น ภาพถ่าย และภาพวาดในลักษณะต่าง ๆ รูปภาพแต่ละประเภทก็สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้หลายลักษณะ วิททิช และ ชูลเลอร์ (Wittich and Schuller, 1973 : 106 - 110) ได้สรุปลักษณะของรูปภาพที่ดีที่ใช้ในการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. การจัดองค์ประกอบดี (Good Composition) โดยมีความสมดุลในภาพ มีตำแหน่งและทิศทางของเส้นต่าง ๆ และมีการให้แสง เงา สีที่ดี มีจุดสนใจในภาพ ซึ่งจุดสนใจนี้มักไม่นิยมวางไว้ตรงกลางภาพ ภาพบางภาพอาจจะ

ไม่มีจุดสนใจก็ได้ เช่น ภาพฝูงชน ภาพรูปทรงเรขาคณิต เพราะภาพเหล่านี้จะให้ผลทางด้านวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นการแสดงออกมากกว่าแสดงรายละเอียดต่าง ๆ

2. สื่อความหมายชัดเจน (Clear Communication) โดยผู้ออกแบบภาพจะต้องจำกัดวงลงไปอีกว่า อะไรคือสิ่งที่ต้องการนำมาบอกแก่นักเรียน แล้วก็ควบคุมให้เป็นไปตามที่ต้องการได้

3. มีสีเห็นจริงเห็นจัง (Effective Color) สีที่ใช้ในภาพสำหรับเด็กโดยทั่วไปควร เป็นสีที่ตรงกับความเป็นจริงและเป็นสีธรรมชาติ

4. มีความคมชัด และความตัดกัน (Good Contrast and Sharpness) รูปภาพที่มีส่วนสำคัญของภาพไม่เด่นชัดขึ้นจากพื้นหลังจะทำให้ภาพนั้นดู "แบน" การให้แสง และเงาคมชัดขึ้นจะดูน่าสนใจยิ่งขึ้น

นอกจากนี้แล้ว กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ 2503 : 10) ได้กล่าวถึงรูปภาพที่ดีว่าควรประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีคุณค่าทางศิลปะ เช่นมีส่วนประกอบที่ สีสวยสด และการถ่ายทำที่ดี
2. ภาพคมและชัดเจน
3. มีลักษณะตรงกับความเป็นจริงและของจริง เช่น ถูกต้อง ในเรื่องของสัดส่วน (Perportion) เป็นต้น
4. เป็นภาพที่น่าสนใจ
5. เหมาะสมกับจุดประสงค์ของการเรียนการสอน
6. มีขนาดโตพอที่เด็กจะเห็นได้ง่าย

จะเห็นได้ว่า ไม่ว่าจะเป็นนักการศึกษาต่างประเทศ หรือนักการศึกษาของไทยก็ตาม ต่างก็ได้ให้ความสำคัญของรูปภาพที่มีต่อการเรียนการสอนและได้ให้ข้อสรุปลักษณะของรูปภาพที่ดีที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอนไว้ในลักษณะที่คล้ายคลึงกันเป็นจำนวนมาก

2.5 หลักการเลือกรูปภาพเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน

ในการเลือกรูปภาพ ครูควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกรูปภาพด้วย เพราะ นักเรียนเองรู้ว่าตนเองเข้าใจอะไรหรือไม่เข้าใจอะไร รูปภาพที่นำมาใช้จึงควรเป็นภาพที่สนองความต้องการของผู้เรียนด้วย วิททิช และชูลเลอร์

(Wittich and Schuller. 1973 : 130-132) ได้เสนอแนะเกณฑ์ในการเลือกรูปภาพไว้ด้วยกัน

1. ตรวจสอบลักษณะของภาพในแง่ของความถูกต้องในเนื้อหาของภาพ วัตถุประสงค์ และการสื่อความหมายที่เข้าใจตรงกัน
 2. ตรวจสอบลักษณะที่ดีของภาพ เช่น จุดสนใจเด่นชัด การจัดองค์ประกอบดี (Composition) สีถูกต้อง ภาพชัดเจน เป็นต้น
- สมพงษ์ กิริเจริญ (สมพงษ์ กิริเจริญ และคณะ 2506 : 67) ได้เสนอแนะแนวทางในการเลือกภาพไว้ดังนี้

1. รูปภาพต้องตรงตามจุดประสงค์ของเนื้อเรื่อง
2. รูปภาพต้องเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน
3. รูปภาพต้องตรงตามความเป็นจริง
4. รูปภavnั้ต้องเป็นเรื่องสำคัญเพียงเรื่องเดียว
5. รูปภavnั้ควรมีดีเมื่อจะช่วยในการเรียนรู้เท่านั้น เพราะ บางครั้ง ภาพขาว-ดำ อาจดีกว่าภาพสี
6. รูปภาพจะต้องชัดเจน จัดวางรูปได้อย่างน่าสนใจ
7. ใช้รูปภาพที่เกี่ยวพันกับประสบการณ์ของผู้เรียน ทั้งนี้เพราะ ผู้คนต่างก็เห็นสิ่งที่อยู่ในภาพได้ต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภูมิหลังความรู้ลึก ประสบการณ์เดิม ทัศนคติ และบุคลิกภาพของแต่ละคน

2.6 หลักการใช้รูปภาพในการจัดการเรียนการสอน

เมื่อเลือกรูปภาพที่เหมาะสมได้แล้ว ก็ควรพิจารณาถึงหลักการใช้รูปภาพในการจัดการเรียนการสอน

- 2.6.1 เตรียมตัวนักเรียน เช่น บอกให้นักเรียนทราบว่าควรจะดูภาพ
ตรงจุดใดบ้าง เป็นต้น
- 2.6.2 ใช้รูปภาพครั้งละน้อย ๆ ภาพ จะได้ผลดีกว่าใช้รูปภาพ
ครั้งละมาก ๆ
- 2.6.3 ใช้ให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของเรื่องที่จัดการเรียนการสอน
- 2.6.4 ใช้รูปภาพพร้อมกับการอธิบายประกอบเพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น
- 2.6.5 ใช้รูปภาพตามสถานการณ์และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เช่น
ใช้ในการศึกษาเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่ม ใช้ศึกษาปัญหา เป็นต้น
- 2.6.6 ใช้รูปภาพร่วมกับอุปกรณ์ประกอบการสอนอย่างอื่น ๆ เช่น
บัตรคำ เป็นต้น

2.7 ข้อควรระวังในการใช้รูปภาพประกอบการเรียนการสอน

ข้อควรระวังในการใช้รูปภาพประกอบการเรียนการสอน เรืองลักษณ์
มหาวิทยาลัยมนตรี 2516 : 44) ได้กล่าวไว้ว่า การใช้รูปภาพควรระวังในการเลือก
รูปภาพจะต้องเลือกให้ตรงกับวัตถุประสงค์การสอน ให้ตรงกับเนื้อหาที่สอนเพื่อจะให้
รูปภาพนั้นมีคุณค่าและสนองตอบวัตถุประสงค์การสอน และการใช้รูปภาพจะพบว่าใช้
ได้ทุกช่วงเวลาระหว่างทำการสอน เช่น ชื่นนำเข้าสู่บทเรียน ชื่นสอน ชื่นสรุป
และชื่นประเมินผล ดังนั้นครูสอนควรคำนึงถึงเรื่องเวลาด้วย เพื่อให้การเรียนรู
ของนักเรียนพัฒนาขึ้น

วิททิช และชุลเลอร์ (Wittich and Schuller, 1957 : 97) ได้
กล่าวถึงข้อควรระวังในการใช้รูปภาพประกอบการเรียนการสอนไว้ดังนี้

2.7.1 ใช้ภาพที่สนองต่อความต้องการของนักเรียน ตัวนักเรียนเอง
เป็นผู้ทราบว่าตนเองเข้าใจอะไรหรือไม่เข้าใจอะไร ทางที่ดีควรให้นักเรียนมีส่วนร่วม
ช่วยพิจารณาเลือกภาพที่เขาต้องการและยอมรับฟังข้อเสนอแนะบ้าง

2.7.2 อย่าใช้รูปภาพที่ละมาก ๆ เพราะจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความ
สับสนและการใช้ภาพนั้นจะไม่มีคุณค่าเท่าที่ควร

2.7.3 ควรใช้รูปภาพเพื่อทำให้การสอนด้วยคำพูดน้อยลง แต่ต้องให้แน่ใจว่าภาพนั้นจะแสดงความหมายหรือสิ่งที่ต้องการได้อย่างชัดเจนกว่าการอธิบายด้วย

คำพูด

2.8 ผลงานการวิจัยที่เกี่ยวกับรูปภาพซึ่งใช้ในการเรียนการสอน

การวิจัยเกี่ยวกับรูปภาพซึ่งใช้ประกอบการเรียนการสอน มีอยู่หลายเรื่อง ดังนี้

เริงลักษณ์ มหาวิจิณัยมนตรี (เริงลักษณ์ มหาวิจิณัยมนตรี 2516 :

81) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับรูปภาพในการเรียนการสอนคำศัพท์วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนชนบท โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 25 คน ด้วยวิธีการจับคู่ ให้ความสามารถทางการเรียนภาษาไทยโดยเฉลี่ยเท่ากัน กลุ่มที่ 1 สอนโดยการใช้รูปภาพ กลุ่มที่ 2 สอนโดยไม่ใช้รูปภาพ ซึ่งใช้ครูผู้สอนคนเดียวกัน

ผลจากการศึกษาพบว่า การสอนคำศัพท์ภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาตอนต้น โดยการใช้รูปภาพประกอบการสอน มีผลทำให้การเรียนรู้ดีกว่าการสอนโดยไม่ใช้รูปภาพ และความคงทนในการจำภาพไม่มีอิทธิพลต่อการจำคำศัพท์เลย

วุฒิ แตรสังข์ (วุฒิ แตรสังข์ 2514 : 80) ได้วิจัยเกี่ยวกับแบบ สี่ ขนาด ของรูปภาพประกอบแบบเรียนที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาชอบ โดยศึกษากับนักเรียน 2 กลุ่ม ๆ ละ 300 คน ให้แต่ละกลุ่มดูรูปภาพซึ่งมีเนื้อหากลุ่มละเนื้อหา แต่แบบ สี่ และขนาด ของภาพนั้นเป็นท่านองเดียวกันทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มตัวอย่างแสดงความเห็นของตนว่าชอบแต่ละลักษณะมาน้อยเพียงใด ผลปรากฏว่า นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือเพศชายและทุกระดับชั้นชอบภาพถ่ายมากกว่าภาพวาด แรเงา หรือภาพวาดลายเส้น ชอบภาพสี่แบบธรรมชาติมากกว่าภาพชาวค่างหรือภาพ สี่เดี่ยว ชอบภาพขนาดใหญ่มากกว่าภาพขนาดกลาง และภาพขนาดเล็ก

มีต่อการเลือกภาพของนักเรียนอายุ 13 ปี ที่เรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มากกว่าต่อการเลือกภาพของนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ แบบของภาพมีอิทธิพลต่อการเลือกภาพของนักเรียนมากที่สุด และขนาดมีอิทธิพลน้อยที่สุด คือ ถ้าใช้ภาพถ่ายแทนภาพถ่ายเส้นหรือภาพแรเงาจะทำให้ภาพนั้นดึงดูดความสนใจนั้นเพิ่มขึ้น

ประสงค์ นิ้มมา (ประสงค์ นิ้มมา 2517 : 59 - 60) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการใช้สไลด์ที่สร้างขึ้นจากภาพถ่าย ภาพวาดเหมือน ภาพวาดลายเส้น เป็นอุปกรณ์การสอนวิชาสังคมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 102 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 34 คน พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีความชอบแบบภาพถ่ายในสไลด์มากที่สุด ชอบภาพวาดเหมือนรองลงมา และชอบภาพวาดลายเส้นน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบปริมาณ การเรียนรู้ของนักเรียนที่ดูภาพทั้ง 3 แบบ และความคงทนในการจำแล้วจะไม่แตกต่างกัน และพบว่าเพศและสมรรถภาพทางการเรียนของนักเรียนไม่มีผลต่อความชอบแบบภาพทั้ง 3 แบบ

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเล่านิทาน

การเล่านิทาน สมบูรณ์ คิงฆมานนท์ (สมบูรณ์ คิงฆมานนท์ 2522 : 31 - 38) ได้กล่าวไว้ว่า การเล่านิทานเป็นวิธีการที่เก่าแก่ที่สุดของมนุษย์ การถ่ายทอดวัฒนธรรมให้แก่คนรุ่นหลัง เป็นวิธีการที่ง่ายและได้ผลคุ้มค่า ไม่ว่าจะใช้ในการถ่ายทอดประสบการณ์ ความคิด ปลุกฝังค่านิยม สร้างแบบฉบับความประพฤติและข้อปฏิบัติซึ่งถูกต้องที่พึงปรารถนาให้แก่ผู้ฟัง เป็นการสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้เล่ากับผู้ฟังได้เป็นอย่างดี ดังที่เพลโต (เพลโต อ้างอิงมาจาก สมบูรณ์ คิงฆมานนท์ 2522 : 32) ได้กล่าวไว้ว่า "ขอให้แม่และพี่เลี้ยงของเด็ก ๆ ทั้งหลายจงประทับใจใจด้วยนิทานต่าง ๆ เพราะจะทำให้เด็กได้รับความรักความอบอุ่นยิ่งกว่าอ้อมแขน" นอกจากนี้การเล่านิทานยังเป็นศิลปะ เพื่อความบันเทิงที่ถูกต้องที่สุดเป็นสิ่งที่ทุกคนสามารถศึกษาหาความรู้ได้ ผิดแผกไปจากความชำนาญและถ่ายทอดต่อ ๆ กันไปเช่นเดียวกับศิลปะแขนงอื่น ๆ การเล่านิทานไม่จำเป็นต้องเล่าให้เด็กฟังเท่านั้น คนทุกเพศทุกวัยชอบทั้งเป็นผู้เล่าและผู้ฟังนิทานทั้งนั้น

การเล่นนิทาน (ศิริภาณุจน์ โกศล 2520 : 37-39) เป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งที่แสดงออกถึงความรักและความเอาใจใส่ของผู้ใหญ่ที่มีต่อเด็ก การเล่นนิทานให้เด็กฟังเสมอ ๆ จึงเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาอารมณ์ของเด็ก ให้มีจินตนาการ ได้รับรู้อารมณ์ ทางด้านความรัก ความเอาใจใส่ ความภาคภูมิใจ ความอยากรู้อยากเห็น และช่วยพัฒนาอารมณ์ด้านลบ คือ ความโกรธ ความกลัว ความอิจฉา ริษยา ความเสียใจตามเนื้อเรื่องที่พ่อแม่และครูเล่านิทานและแสงหามาเล่าให้ฟัง

3.1 ความหมายของนิทาน

รัชณี ศรีไพรวรรณ (รัชณี ศรีไพรวรรณ 2516 : 37-41) ได้ให้ความหมายของนิทานไว้ พอสรุปได้ดังนี้ นิทานคือ เรื่องราวที่สืบเล่าต่อกันมา หรือเรื่องราวที่มีผู้แต่งขึ้น เพื่อความสนุกสนานบันเทิง หรือเพื่อสอนคนในการดำเนินชีวิต เนื้อเรื่องในนิทานอาจเป็นเรื่องที่ไม่สมเหตุสมผล หรือเป็นเรื่องแสดงอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ต่าง ๆ ทั้งนี้ เพราะนิทานเป็นเรื่องที่ให้ความเพลิดเพลินเป็นส่วนใหญ่

3.2 รูปแบบของนิทาน

นิทานที่ใช้เล่ากันโดยทั่วไปมีอยู่หลายรูปแบบ กูเบอร์ (Guber. 1960 : 282-285) ได้แบ่งรูปแบบของนิทานคติชาวยุโรป (Folklore) ไว้ 5 รูปแบบคือ

3.2.1 ตำนาน เป็นเรื่องเก่าแก่ที่อธิบายถึงชีวิตความเป็นอยู่ ปรากฏการณ์ธรรมชาติ และสิ่งของต่าง ๆ ที่อยู่ในโลก

3.2.2 นิทานคติ ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับสัตว์ จมลงด้วยคติสอนใจ สอนแนวทางดำรงชีวิตแก่คน

3.2.3 นิทานท้องถิ่น เป็นเรื่องราวสนใจเช่นเดียวกัน แต่ให้ความรู้สึกว่าเป็นเรื่องจริงมากกว่านิทานคติ นิทานท้องถิ่นเป็นเรื่องราวที่มีทั้งเค้าเรื่องจริง และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงผสมอยู่ด้วย

3.2.4 นิทานปรัมปรา เป็นเรื่องราวเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน จะกล่าวถึงดินแดนมหัศจรรย์ และเรื่องราวของการใช้จินตนาการทั้งหลาย

3.2.5 รูปแบบอื่น ๆ เช่น เพลงชาวยุโรป สุภาษิต คำพังเพย ปริศนา มุขตลก กลอนชาวยุโรป กลอนและบทเพลงสำหรับเด็ก

3.3 หลักการเขียนนิทานสำหรับเด็ก

สวัสดี เรื่องพิเศษ (สวัสดี เรื่องพิเศษ 2520 : 71 - 76) ได้เขียนหลักเกณฑ์ที่สำคัญในการเขียนเรื่องสำหรับเด็กไว้ดังต่อไปนี้

1. จุดมุ่งหมายในการเขียน ผู้เขียนจะต้องทราบว่า จะเขียนเรื่องเพื่ออะไร ซึ่งจำแนกได้กว้าง ๆ 2 แบบคือ

1.1 เขียนเรื่องเพื่อใช้เล่าให้เด็กฟัง หรือใช้สำหรับอ่านให้เด็กฟัง

1.2 เขียนเพื่อให้เด็กอ่านเอง
ทั้งนี้เพราะจุดมุ่งหมาย 2 ข้อดังกล่าวจะต้องใช้วิธีเขียนที่แตกต่างกัน

2. ศึกษาธรรมชาติของเด็ก

ในการเขียนเรื่องสำหรับเด็กไม่ว่าด้วยจุดประสงค์ใด ผู้เขียนจะต้องรู้จักผู้อ่านหรือผู้ฟังว่ามีความต้องการและความสนใจอย่างไรบ้าง ซึ่งจะต้องพิจารณาให้ละเอียดลงไปว่า เป็นเด็กวัยใด ช่วงอายุประมาณเท่าใด เพศหญิงหรือชาย เพราะธรรมชาติความต้องการ ความสนใจของเด็กแตกต่างกันออกไปตามวัยและเพศ นอกจากนี้ผู้เขียนจะต้องศึกษาถึงสภาพแวดล้อมของสิ่งที่เด็กสนใจด้วย เพื่อจะนำสิ่งเหล่านั้นมาเขียนให้เรื่องมีชีวิตชีวาและสนุกสนาน

3. การวางโครงเรื่อง

หลังจากศึกษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแล้วก็นำมาวางโครงเรื่องให้สัมพันธ์กัน โครงเรื่องควรเป็นลักษณะสั้น ๆ ไม่สลับซับซ้อน อ่านหรือฟังแล้วสามารถจับใจความได้ ถ้าเป็นเด็กโตความยาวและความสลับซับซ้อนของเรื่องก็ควรเพิ่มขึ้น ลักษณะตัวละครควรอยู่วัยเดียวกับผู้อ่าน การวางโครงเรื่องควรให้ผู้อ่านได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินไปกับท้องเรื่อง หรือให้เกิดความรู้สึกตื่นเต้นชวนติดตามเนื้อเรื่องไม่วกวนไปมา และมีการลำดับความคิดต่อเนื่องกันไปโดยสมบูรณ์ไม่ขาดตอน ข้อควรระวังคือไม่ควรสอดแทรกความคิดหรือแสดงให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังเกิดความรู้สึกว่าถูก

เหยียดหยามหรือถูกตำหนิติเตียน จะทำให้เกิดความเบื่อหน่ายและความไม่สบายใจ ถ้าเป็นเรื่องที่คัดแปลงมาจากภาษาต่างประเทศ ควรคำนึงถึงสภาพทางธรรมชาติและทางสังคมด้วยว่าสอดคล้องกับสังคมไทย หรือไม่ เพราะเด็ก ๆ ย่อมพอใจในเรื่องราวที่มีธรรมชาติสอดคล้องกับความเป็นอยู่ของตนมากกว่าอย่างอื่น

4. การใช้สำนวนภาษา

ภาษาที่ใช้เขียนนิทานสำหรับเด็กเล็ก ๆ ควรเป็นคำธรรมดาที่จะสามารถเข้าใจได้ง่าย ๆ โดยไม่ต้องคิดหาคำแปล เป็นคำสั้น ๆ ที่กะทัดรัด มีความหมายในตัวเองชัดเจน การเรียบเรียงถ้อยคำให้สละสลวย และมีความสืบนื่องสัมพันธ์กันอย่างราบรื่น ไม่คึกคัก ขวนให้เด็กติดตาม ในบางครั้งถ้าเขียนนิทานขึ้นเพื่อเล่าให้เด็กฟัง จะใช้คำมาก ๆ คำยาว ๆ สะกดยาก ๆ ได้ แต่ไม่ควรเป็นคำที่เด็กชอบและเข้าใจได้ด้วย

3.4 ลักษณะของนิทานที่เหมาะสมกับเด็ก

ลักษณะของนิทานที่มีความเหมาะสมที่ควรนำมาเล่าให้เด็กฟัง
 รัชณี ศรีไพรวรรณ ไก่กล่าวไว้ดังนี้ (รัชณี ศรีไพรวรรณ 2516 : 37 - 41)

3.4.1 ต้องเป็นเรื่องที่ให้ความสนุกสนานเบิกบาน ฟังแล้วมีความสุขไม่เป็นเรื่องโศกเศร้าเกินไป แต่ถ้าจะเป็นเรื่องเศร้าก็ควรเป็นเรื่องตื้นร้าย ปลายดี คือจบลงอย่างมีความสุข

3.4.2 เป็นเรื่องที่ไม่ยาวเกินไป ถ้าเป็นเรื่องยาวควรเป็นเรื่องที่จะสามารถเล่าเป็นตอน ๆ ได้

3.4.3 มีตัวละครในนิทานไม่มากเกินไป และควรมีชื่อที่จำง่าย ๆ เพื่อเด็กจะได้เข้าใจและจำได้

3.4.4 เป็นเรื่องที่ส่งเสริมศีลธรรมอันดีงาม มีแนวคิตกคิสอนเด็กทั้งทางด้านจิตใจและการประพฤติปฏิบัติเพื่อให้เด็กยึดเป็นแบบอย่างที่ดีได้

3.5 คุณค่าของนิทาน

กิ่งแก้ว อัครถาวร (กิ่งแก้ว อัครถาวร 2513 : 8) ได้กล่าวถึงคุณค่าของนิทานว่า นิทานเป็นมหาสาคัญต่อการสร้างเสริมบุคลิกภาพ มีพลังโน้มน้าวทัศนคติ และพฤติกรรมของบุคคลและสังคมได้

สุขสมร ประพันธ์ทอง (สุขสมร ประพันธ์ทอง 2522 : 31-36) ได้กล่าวถึงคุณค่าของนิทานว่า นิทานเป็นเครื่องมือที่จะกระตุ้นจิตสำนึกพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของเด็ก นิทานแสดงให้เห็นถึงความพยายามของตัวเองที่จะเป็นผู้ฟันฝ่าอุปสรรคและมีความมุ่งมั่นที่จะแก้ปัญหาต่าง ๆ จนบรรลุผลสำเร็จได้

การเล่นนิทานให้เด็กฟังแม้จะเป็นเรื่องเล็กน้อยแต่ก็เป็นสิ่งที่มีประโยชน์ที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์ให้แก่เด็กได้ดังนี้ (ศิริกาญจน์ โกศล 2520 : 37-39) คือ

1. ช่วยให้เกิดความรู้สึกอบอุ่น มีที่พึ่งทางใจ รู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เพราะขณะที่ฟังนิทานเด็กจะได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับพ่อ แม่ พี่น้อง หรือครู และเพื่อน ๆ
2. ทำให้เด็กเกิดจินตนาการจากเรื่องราวที่ได้ฟัง เช่น เรื่องนางฟ้า เรื่องสัตว์ต่าง ๆ หรือเรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติต่าง ๆ
3. ช่วยให้เกิดรู้จักโลกจากแง่มุมเล็ก ๆ จากนิทานที่ได้ฟัง ทำให้สามารถตัดสินใจในด้านการแสดงออกและการสนองตอบเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ถูกต้อง รู้จักมองโลกในแง่ดี
4. การฟังนิทานทำให้เด็กได้พักผ่อน ผ่อนคลายความเคร่งเครียด ได้รับความเพลิดเพลิน ความสดชื่น และได้ความรู้จากเรื่องราวที่ได้ฟัง ซึ่งฝังใจเด็ก ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อโลกและชีวิตต่อไป

การเล่นนิทานให้เด็กในระดับอนุบาลและประถมศึกษาฟัง จัดได้ว่ามีคุณค่าอย่างมากมาย ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2522 : 81) ได้กล่าวถึงคุณค่าของการเล่นนิทานของเด็กวัยอนุบาลและประถมศึกษา ไว้ว่า

1. ช่วยลดเซยประสบการณ์ทางภาษาแก่เด็กในชนบทให้เท่าเทียม
เด็กในเมือง เพราะบิดา มารดาของเด็กตามชนบทไม่มีเวลาหรือไม่เห็นคุณค่าในการ
เล่าเรื่องให้เด็กฟังเท่าที่ควร

2. ช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทางภาษา ทางความคิด และช่วยให้มี
จินตนาการสดสวยงดงาม

3. ยักเด็กให้เป็นนักฟังที่ดี เก็บความเรื่องที่ฟังคนอื่นเล่า หรือจากวิทยุ
เรื่องที่ได้เห็นจากภาพยนตร์ หรือโทรทัศน์ ใ้ตามควรแก่วัย

4. สร้างความเพลิดเพลินให้กับเด็ก เพื่อความสนุกสนาน

3.6 จุดมุ่งหมายของการเล่านิทาน

การเล่านิทานในโรงเรียนโดยทั่ว ๆ ไปนั้น อาจมีจุดมุ่งหมายในเรื่อง
ดังต่อไปนี้ (ศ. สุนนิมิตร 2522 : 28-32)

3.6.1 เพื่อลดความเครียดหลังจากที่ครูสอนมากพอสมควร ครูสังเกตเห็นว่า
นักเรียนเกิดความตึงเครียด ความเบื่อหน่ายจากการเรียนหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ครู
อาจเล่านิทานให้นักเรียนฟัง เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด นักเรียนพักผ่อนไปในตัว
โดยเลือกเรื่องที่สนุกสนานหรือเรื่องที่กลลขบขันมาเล่าให้ฟัง ไม่ควรนำเรื่องที่หนักสมอง
หรือเรื่องคติสอนใจเล่าเพื่อประโยชน์ด้านนี้

3.6.2 เพื่อใช้เป็นการนำเข้าสู่บทเรียน การนำเข้าสู่บทเรียนบางครั้ง
อาจใช้นิทานช่วยได้ แต่ไม่ควรใช้พร่ำเพรื่อเพราะเด็กจะเบื่อ

3.6.3 เพื่อช่วยเปลี่ยนทัศนคติที่ไม่ดี หรือ ทัศนคติที่ผิดบางประการของเด็ก
เกี่ยวกับ ความเชื่อ ความกลัว การกินอาหาร ที่เด็กได้รับการปลูกฝังหรือฝึกมาอย่างผิด ๆ

3.6.4 ใช้สอนเรื่องจริยศึกษาแก่เด็ก เช่น เรื่องความซื่อสัตย์ ความเสียสละ
ความขยันหมั่นเพียร

3.6.5 ใช้สอนวิชาเรียงความ เช่น ให้นักเรียนเขียนเรื่องบรรยายลักษณะ
ตัวละครจากนิทานที่เล่า

3.6.6 ใช้สอนหรือฝึกทักษะทางภาษา คือ การฝึกการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้นักเรียนรู้จักฟังเห็น มีมารยาทในการฟัง จบใจความจากเรื่องที่ฟังได้ เป็นต้น

3.6.7 ใช้นิทานส่งเสริมการอ่านของเด็ก

3.6.8 ฝึกให้เด็กรู้จักแสดงออกในการเล่านิทาน ให้แสดงท่าทางประกอบ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการฟัง

3.6.9 สร้างความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดสนิทสนมของผู้เล่าและผู้ฟัง ซึ่งส่งผลไปถึงการปกครองเด็ก และการเข้าใจเด็ก

3.7 วิธีการเล่านิทาน

ดังนี้ ศรีไพรวรรณ ได้เสนอวิธีการเล่านิทานโดยทั่ว ๆ ไป ไว้ดังนี้
(ดังนี้ ศรีไพรวรรณ 2516 : 37-41)

3.7.1 การเริ่มต้นเป็นสิ่งสำคัญมาก ควรจะหาวิธีดึงดูดใจเด็กด้วยวิธีการที่น่าสนใจ เช่น หายปริศนาให้เด็กสนใจ ให้ดูรูปภาพ

3.7.2 ขณะเล่าให้เด็กนั่งฟังสบาย

3.7.3 ผู้เล่าต้องรู้สึกสนุกกับเรื่องที่เล่า จึงจะทำให้การเล่ามีรส

3.7.4 ใช้เสียงดังพอเหมาะให้เด็กได้ยินชัดเจน ออกเสียงให้ชัดเจน พูดยาว หรือเร็วเกินไป มีจังหวะเป็นไปตามบทบาทของเรื่องที่เล่า

3.7.5 ท่าทางประกอบให้เห็นจริงจังและสนุกสนานตามท้องเรื่อง ถ้ามีภาพประกอบด้วยยิ่งดี เพราะจะทำให้เด็กสนใจและจำเรื่องได้

3.7.6 มองสบตาเด็กทุก ๆ คนขณะที่เล่า อย่าให้สายตาจับอยู่ที่เด็ก คนใดคนหนึ่งนานเกินไป

3.7.7 ลำดับเรื่องเล่าให้เด็กเข้าใจง่าย

3.7.8 ใช้ภาษาง่าย ๆ ให้เหมาะสมกับเด็ก

3.7.9 แสดงจุดสำคัญของนิทานตามแนวที่ผู้เล่าต้องการเล่าอย่างเด่นหรือ สอนจนเด็กหมดสนุก

3.7.10 ก่อนจบสรุปให้เด็กรู้สึกละอายใจและเสียใจอยากมีโอกาส

ฟังอีก

กิจกรรมหลังจากการเล่านิทานจบแล้ว

เมื่อเล่านิทานจบแล้ว ไม่ควรจบลงเพียงเสียงเล่าสุดท้ายเท่านั้น

ควรมีกิจกรรมเพิ่มเติม รัชนี ศรีไพรวรรณ (รัชนี ศรีไพรวรรณ 2516 : 37-41) ได้เสนอแนะกิจกรรมหลังจากการเล่านิทานจบไว้ดังนี้

1. ควรซักถามเด็กเกี่ยวกับเรื่องที่เล่าผ่านมา เพื่อจะได้ทราบว่าเด็กเข้าใจหรือไม่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับนิทานหรือตัวละครในนิทานอย่างไร เพื่อจะได้ปรับปรุงทั้งผู้เล่าและผู้ฟัง

2. ให้เด็กได้แสดงความคิดเห็น เช่น ให้เด็กเล่าซ้ำหรือเล่าเรื่องอื่น ๆ ให้เพื่อนฟัง หรือแสดงบทบาทตัวละครในเรื่อง

3. นำเรื่องนิทานที่เล่าไปแล้วมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการสอนภาษา สอนเลข และอื่น ๆ ให้ได้มากที่สุด

หลังจากเล่านิทานแล้ว ครูผู้เล่าควรจะได้สังเกตและพิจารณาว่าการเล่านิทานได้ผลตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ เพียงใด มีอะไรเป็นข้อสังเกตที่จะต้องแก้ไขหรือติดตามบ้าง ควรบันทึกไว้ทั้งปฏิกิริยาหรือการแสดงออกของผู้ฟัง ตลอดจนคำถามของผู้ฟัง เพื่อประเมินผลการเล่านิทานของผู้เล่าเอง และเพื่อประโยชน์อื่น ๆ ที่ฟังจะได้รับ นอกจากนี้ ครูผู้เล่าควรหาโอกาสสัมพันธ์เรื่องที่เล่าไปแล้วกับเรื่องต่าง ๆ ตามโอกาส เพื่อสร้างแนวความคิดให้แก่ผู้ฟัง

3.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทาน

สุขสมร ประพัฒน์ทอง (สุขสมร ประพัฒน์ทอง 2521 : 68-73)

ได้ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 อายุ 7-10 ปี จำนวน 80 คน ในจังหวัดพิษณุโลก โดยการเล่านิทานเพื่อกระตุ้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเด็กด้วยนิทาน จำนวน 10 เรื่อง วิธีการเล่าจะมีท่าทางนุ่มเสียงประกอบการเล่า และมีรูปภาพแสดงประกอบ จากการวิจัยพบว่า เด็กที่ได้รับฟังนิทานที่มีตัวแบบมีความเพียรพยายามฝ่าฟันอุปสรรคจนบรรลุความสำเร็จ จะมีพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าเด็กที่ฟังนิทานไม่มีคุณค่า และยังพบว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตัวเองเร็วจะมีพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบพึ่งตัวเองช้า

4. เอกสารเกี่ยวกับปริศนาคำทาย

ปริศนาคำทายสำหรับเด็ก เป็นเครื่องมือการสอนสองปัญหา ให้เด็กมีความฉลาด มีไหวพริบ ใจกว้างให้เป็นประโยชน์ ปริศนาคำทายเป็นแขนงหนึ่งของวิชา คณิตศาสตร์ ที่มีบทบาทต่อมนุษย์ เพราะเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ของคนในสังคม โดยจะสะท้อนให้เห็นภาพวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยที่แทรกอยู่ในปริศนาคำทายเหล่านั้น (นพคุณ คุณาชีวะ 2519 : 1)

4.1 ความหมายของปริศนาคำทาย

เด็ก ๆ หรือผู้ที่เคยผ่านวัยเด็กมาทุกคนย่อมจะรู้จักกันเป็นอย่างดีว่า ปริศนาคำทายคืออะไร ปริศนาคำทายคือ คำถามซึ่งจะถามตรง ๆ หรือถามทางอ้อม เป็นข้อความสมบูรณ์หรือไม่สมบูรณ์ก็ตาม โดยปกติแล้วคำถามมักจะมีคำให้ผู้ฟังพอจะระลึกหรือจับอะไรบางอย่างได้ และจะต้องใช้ความละเอียดความระมัดระวังในการคิดหาคำตอบที่ถูกต้อง (วาสนา เกตุภาค 2521 : 33)

4.2 ที่มาของปริศนาคำทาย

ปริศนาคำทาย น่าจะมาจากนิสัยช่างสังเกตและความสนใจในสิ่งที่อยู่รอบตัวของมนุษย์ แล้วจึงนำมาพูดเป็นปริศนาคำทาย ทายผู้อื่นเพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และเพื่อฝึกไหวพริบสติปัญญา คือ เป็นการสอนให้มีความรู้ความคิดไปในขณะเดียวกัน (วาสนา เกตุภาค 2521 : 34) นอกจากนั้นแล้วปริศนาคำทายบางข้อก็อาจมาจากวรรณคดี ซึ่งเป็นเรื่องที่รู้จักกันแพร่หลาย เช่น ลีละไรทำให้คนรักกัน คำตอบคือ ลีลา จากเรื่องรามเกียรติ์ หรือเขาไปในทัพเห็นอะไร เห็นลูกเขย จากเรื่องสังข์ทอง เป็นต้น

4.3 ลักษณะการผูกปริศนาคำทาย

บุปผา ทวีสุข (บุปผา ทวีสุข 2520 : 70) ได้กล่าวถึงลักษณะของการผูกปริศนาคำทายไว้ว่า ปริศนาคำทายมีหลายลักษณะ เช่น ผูกเป็นลายลักษณ์อักษร ทายด้วยคำพูด ผูกเป็นรูปภาพหลายแห่ง และบางครั้งอาจจะผูกเป็นท่าทางก็ได้ โดยไม่ต้องอาศัยคำพูดเลย

5.4 จุดมุ่งหมายของปริศนาคำทาย

จุดมุ่งหมายของปริศนาคำทาย บุปผา ทวีสุข (บุปผา ทวีสุข 2520 : 70 - 73) และ นพคุณ คุณาชีวะ (นพคุณ คุณาชีวะ 2519 : 1) เสนอไว้พอสรุปได้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายใหญ่ของการเล่นปริศนาคำทาย เพื่อความบันเทิง นับว่าเป็นการเล่นเพื่อความสนุกสนาน ช่วยให้ผู้ที่ทายเกิดความเพลิดเพลิน เป็นการผ่อนคลายความตึงเครียด สร้างความขบขันรื่นเริงให้แก่ผู้ร่วมเล่นด้วย
2. ปริศนาคำทายส่วนมากเป็นสิ่งที่ให้ความรู้ มุ่งสอนให้เด็กเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นอกจากนั้นปริศนาคำทายยังเป็นเครื่องอบรมสั่งสอนเด็กทางอ้อมด้วย ทั้งยังให้ความรู้ และช่วยพัฒนาทางด้านความคิดของเด็ก
3. ปริศนาคำทายเป็นเสมือนแบบฝึกหัด สำหรับฝึกทักษะ สติปัญญา และปฏิภาณ เป็นเครื่องมือฝึกเด็กให้ฉลาด ช่างสังเกต มีไหวพริบในการแก้ปัญหา
4. ปริศนาคำทายเป็นสิ่งจูงใจอย่างหนึ่ง (Motivation) ที่จะช่วยให้คนอยากคิด อยากแก้ปัญหา เป็นการฝึกเขาว์ ฝึกสมอง และมองสิ่งต่าง ๆ อย่างพินิจพิจารณายิ่งขึ้น

5.5 การจำแนกประเภทของปริศนาคำทาย

เนื่องจากปริศนาคำทายเป็นข้อมูลทางคติชาวบ้าน ถือเป็นบันทึกหลักฐานทางภาษาและวัฒนธรรมกันต่าง ๆ ของท้องถิ่นมิให้สูญหายไป จึงได้มีการรวบรวมและจัดประเภทหมวดหมู่ของปริศนาคำทายให้เป็นระเบียบ เพื่อให้สะดวกและเป็นประโยชน์ในการศึกษา เช่น เทเลอร์ (Taylor) ผู้เขียน English Riddles From Oral (อ้างอิงมาจาก วาสนา เกตุภาค 2521 : 36 - 37) ได้รวบรวมปริศนาคำทายภาษาอังกฤษจากเอกสาร และได้จำแนกประเภทตามรูป (Form) และอาการ (Function) ออกเป็น 11 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. ปริศนาที่เปรียบกับสิ่งมีชีวิต แต่ไม่ทราบแน่ชัดว่าเป็นคนหรือสัตว์
2. ปริศนาที่เปรียบกับสัตว์ตัวเดียว

3. ปริศนาที่เปรียบกับสัตว์หลายตัว
4. ปริศนาที่เปรียบกับบุคคลคนเดียว
5. ปริศนาที่เปรียบกับบุคคลหลายคน
6. ปริศนาที่เปรียบกับพืช
7. ปริศนาที่เปรียบกับสิ่งของ
8. รายละเอียดเกี่ยวกับการเปรียบเทียบ
9. รายละเอียดเกี่ยวกับรูป หรือรูปและอาการ
10. รายละเอียดเกี่ยวกับสี
11. รายละเอียดเกี่ยวกับการกระทำ

นพคุณ คุณาชีวะ (นพคุณ คุณาชีวะ 2519 : 66 - 70) ได้นำเกณฑ์ของเทเลอร์ (Taylor) มาจำแนกประเภทปริศนาพื้นเมืองของไทย พร้อมกับเพิ่มเติมประเภทที่เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับภาษาเข้าไปอีก 1 ประเภท รวมเป็น 12 ประเภท

สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ 2512 : 140 - 156) ได้รวบรวมปริศนาคำทายของนักขัตฤกษ์ และจำแนกประเภทได้ 2 แบบด้วยกัน คือ

ก. จำแนกปริศนาคำทายตามลักษณะของคำถามและคำตอบ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. ปริศนาที่เกี่ยวกับธรรมชาติวิทยา
2. ปริศนาที่สะท้อนถึงวิถีความเป็นอยู่ของสังคมชาวบ้าน
3. ปริศนาที่ได้จากการสังเกตปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ
4. ปริศนาที่เกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณี

ข. จำแนกปริศนาตามหลักวิชาคติชาวบ้าน

1. ปริศนาที่เป็นไปตามคตินิยม (Tradition Riddle)
 - 1.1 ปริศนาที่เป็นความจริง (True Riddle)
 - 1.2 ปริศนาที่ถามให้ตอบโดยใช้สติปัญญาไหวพริบ

(Riddling Question)

2. ปริศนาอันเนื่องมาจากการรiddle (Literary Riddle)
3. ปริศนาประเภทเล่นคำ (Conandrum)
4. ปริศนาประเภทประสมประเสกกัน (Miscellaneous)

5.6 ประโยชน์ที่ได้จากปริศนาคำทาย

ปริศนาคำทายนับว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าในหลาย ๆ ด้านด้วยกัน รวมทั้งทางด้านการศึกษา วรรณคดี (ว่าสันา เทศภาค 2521 : 37-38) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของปริศนาคำทายไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องให้ความบันเทิงแก่คนหนุ่มสาวทุกยุคทุกสมัย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
2. ให้ความรู้ในคำขวัญคำศัพท์ และด้อยคำส่วนหนึ่งที่เป็ภาษาถิ่น และที่เป็นภาษาไทย
3. ให้ความรู้เกี่ยวกับสภาพสังคม ชีวิตความเป็นอยู่ตลอดจนวัฒนธรรมต่าง ๆ ในอดีต
4. เป็นเครื่องช่วยฝึกไหวพริบ สติปัญญาสำหรับเด็ก และเป็นที่น่าสนใจเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป และความเจริญก้าวหน้าทางวัตถุที่เพิ่มขึ้น ทำให้เด็กรุ่นใหม่คิดหาคำตอบที่แตกต่างไปจากเดิม
5. ช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีให้เกิดขึ้นในบ้านในโรงเรียน และในสังคม ทำให้ผู้ใหญ่สนใจใกล้ชิดกับเด็ก และเข้าใจเด็กมากขึ้น ซึ่งอาจจะช่วยลดปัญหาต่าง ๆ ลงไปได้บ้าง

ปริศนาคำทายจัดได้ว่าเป็นห้วงของราสรวทางการศึกษา และความคิดสร้างสรรค์ จึงไม่เป็สิ่งที่น่าประหลาดใจ ที่ปริศนามีความสำคัญต่อสังคมมาก ด้วยเหตุที่มีเนื้อหากว้างขวางมีรูปแบบหลายอย่างและมีความสำคัญต่อสังคม ปริศนาคำทายจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ในประเทศไทย การศึกษาและงานวิจัยทางด้านปริศนาคำทายได้รับความสนใจน้อยมาก

5. ความคงทนในการจำ

5.1 ความหมายของการจำ

การจำเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เรารับรู้หรือเรียนรู้มีความสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตและการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ในการเรียนการสอน การเรียนและการจำมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ควรต้องสอนให้นักเรียนรู้จักจำค่า เนื้อหาที่เรียนอย่างถูกต้อง ซึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนในโรงเรียนได้ผลดียิ่งขึ้น

การเรียนและการจำ หมายถึงอะไร ชัยพร วิชาวุธ (ชัยพร วิชาวุธ 2515 : 65) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การเรียนคือ กระบวนการสร้างเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรม และการจำคือ การรักษาไว้ซึ่งผลที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง

การจำ คือ การคงไว้ซึ่งผลการเรียนหรือความสามารถที่จะระลึกได้ของสิ่งเร้าที่เคยเรียน หรือเคยมีประสบการณ์การรับรู้มาแล้ว หลังจากที่ได้ทอดทิ้งไว้ชั่วระยะหนึ่ง (Adams, 1967 : 9) และ ทิพย์ นาดสุภา (ทิพย์ นาดสุภา 2511 : 158-187) ได้กล่าวไว้ว่า ความจำคือ การทรงไว้ซึ่งสภาวะเดิมของจิตที่สามารถปลุกให้ฟื้น (revive) หรือเรียกกลับ (recall) ในสิ่งที่เคยเรียนรู้เข้ามาในจิตรู้สึกได้ หรือจะหมายถึง การเรียนรู้ที่ยังตกค้างเหลืออยู่ในจิตใจก็ได้ ความจำเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าเรียนแล้วจำไม่ได้ก็เท่ากับไม่ได้

เขียน

5.2 ระยะของการจำ แบ่งออกเป็น 4 ระยะคือ

5.2.1 การเรียนรู้ (Learning)

5.2.2 การทรงจำ (Retenting)

5.2.3 การรู้จักจำได้ (Recognition)

5.2.4 การระลึกรู้ได้ (Recall)

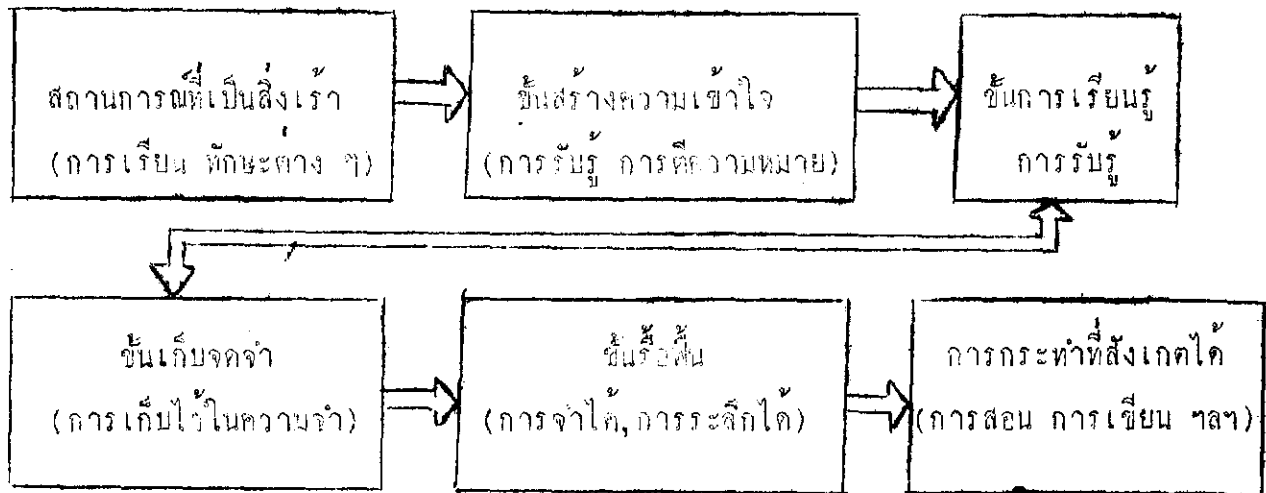
ก่อนอื่นต้องมีการเรียนรู้ ถ้าไม่มีการเรียนรู้ไม่มีอะไรจะจำ เมื่อเรียนรู้แล้วก็จำได้บ้างลืมบ้าง ที่ยังเหลืออยู่ก็เป็นความทรงจำ เมื่อเราไปพบอีกครั้งเราก็รู้จักจำได้ แล้วก็ระลึกเรื่องราวนั้น ๆ ได้ การจำเป็นเรื่องของการระลึก

ย้อนกลับมากกว่าเป็นการสะสม กระบวนการจำมีลักษณะเช่นเดียวกับกระบวนการแก้ปัญหา คือ จะต้องระลึกลึถึงสิ่งที่จำเป็นที่เกี่ยวข้องให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ มิฉะนั้นแล้วเราจะทำอะไรไม่ได้เลย (พงษ์สวัสดิ์ ลาภบุญเรือง 2516 : 12 อ้างอิงมาจาก Bruner.) การที่จะจดจำสิ่งที่เรียนได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ องค์ประกอบที่น่าสนใจคือ กระบวนการเรียนรู้กาเย (Gagné 1970 : 70 - 71) ได้อธิบายขั้นตอนของกระบวนการการเรียนรู้และการจำไว้ดังนี้.

1. ขั้นสร้างความเข้าใจ (Apprehention) เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจสถานการณ์ที่เป็นสิ่งเร้า
2. ขั้นเรียนรู้ (Acquisition) ในขั้นนี้จะมีการเปลี่ยนแปลง เกิดเป็นความสามารถอย่างใหม่
3. ขั้นเก็บไว้ในความจำ (Storage) คือ การนำเอาสิ่งที่เรียนรู้ไปเก็บไว้ในส่วนของความจำเป็นช่วงเวลาหนึ่ง
4. ขั้นการรื้อฟื้น (Retrieval) คือ เป็นการเอาสิ่งที่เรียนไปแล้วและเก็บเอาไว้นั้นออกมาในลักษณะของการกระทำที่สังเกตได้

ขั้นตอนต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วนั้น จะเกิดอย่างใกล้ชิดเคียงกัน ขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 อาจจะพิจารณารวมกันเป็นสภาพการเรียนรู้ ส่วนขั้นที่ 3 และขั้นที่ 4 เป็นสภาพของการจำ ขั้นตอนต่าง ๆ แสดงเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

แผนภูมิแสดงลำดับของกระบวนการในการเรียนรู้



ความจำมี 2 ประเภทคือ

1. ความจำระยะสั้น (Short-term Memory)
2. ความจำระยะยาว (Long-term Memory)

ซึ่ง แอทกินสัน และชิฟฟริน (เอทาน์, คูณาวัฒนาวุฒิ 2517 : 14 อ้างอิงมาจาก Atkinson and Shiffrin. 1968) รวมความจำ 2 ประเภทนี้เรียกว่า

"ทฤษฎีความจำ 2 กระบวนการ" (Two process Theory of Memory) โดยสรุปย่อ ๆ ได้ดังนี้

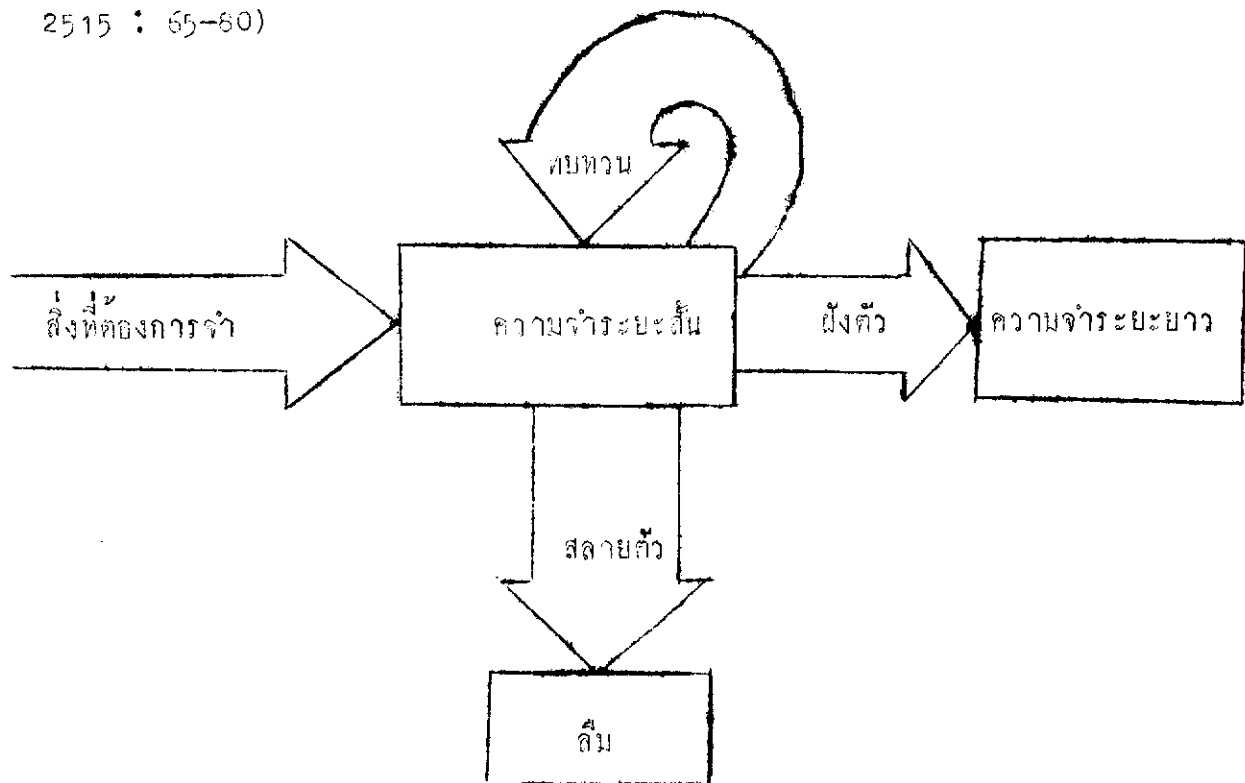
1. ความจำระยะสั้นเป็นความจำชั่วคราว
2. สิ่งที่เราไว้ในความจำระยะสั้นต้องได้รับการทบทวนตลอดเวลา

มีฉะนั้น ความจำนั้นจะสลายตัวไปอย่างรวดเร็ว

3. จำนวนสิ่งของที่ได้รับการทบทวนครั้งหนึ่ง ๆ ในความจำระยะสั้น มีจำนวนจำกัด จะทบทวนได้เพียง 5-9 สิ่งในขณะเดียวกันเท่านั้น
4. สิ่งใดก็ตามถ้าอยู่ในความจำระยะสั้นยิ่งนานเท่าใดก็จะมีโอกาสฝังตัวอยู่ในความจำระยะยาวมากขึ้น

5. การฝังตัวในความจำระยะยาว เป็นกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่มีอยู่ในความจำระยะยาวกับสิ่งที่ต้องการจำ

กระบวนการต่าง ๆ เหล่านี้ แสดงเป็นแผนภูมิไค้งนี้ (ชัยพร วิชาวุธ
2515 : 65-60)



ทั้งความจำระยะสั้นและระยะยาวเกิดหลังจากการรับรู้หรือการเรียนรู้ เราใช้ความจำระยะสั้นสำหรับความจำเพียงชั่วคราว ส่วนความจำระยะยาวเป็นความจำที่คงทนกว่าความจำระยะสั้น เราจะไม่รู้สึกในสิ่งที่จำอยู่ในความจำระยะยาว แต่เมื่อต้องการใช้หรือมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาสะกิดใจก็สามารถจะรื้อฟื้นขึ้นมาได้ (ชัยพร วิชาวุธ 2520 : 48-73) ความจำระยะยาวก็คือความคงทนในการจำนั่นเอง

5.3 สถานการณ์ที่จะช่วยความจำ

สถานการณ์ที่จะช่วยความจำนั้นเป็นวิธีการที่จะช่วยให้เกิดความจำระยะยาวได้ดีแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ

5.3.1 จัดบทเรียนให้มีความหมาย (Meaningfulness)

5.3.2 การจัดสถานการณ์ช่วยต่อการเรียนรู้ (Mathemagentic)

การจัดบทเรียนให้มีความหมาย (Meaningfulness) อาจจะทำ
ได้โดยการสร้างสื่อสัมพันธ์ (Mediation) การจัดเป็นระบบไว้วงหน้า
(Advance Organization) การจัดเป็นลำดับขั้น (Hierarchical Structure)
และการจัดเข้าเป็นหมวดหมู่ (Organization)

ส่วนการจัดสถานการณ์ช่วยต่อการเรียนรู้ (Mathemagenic)
อาจทำได้โดย การนึกถึงสิ่งที่เรียนในขณะที่ฝึกฝนอยู่ (Recall during
practices) การเรียนเพิ่มขึ้น (Overlearning) การทบทวนบทเรียน
(Periodic Reviews) การจำอย่างมีหลักเกณฑ์ (Logical memory) การท่องจำ
(Recitation) และการใช้จินตนาการ (Imagery) (เอนกกุล กริแสง
2522 : 98 - 109)

ดังนั้น การคงไว้ซึ่งประสบการณ์หรือความรู้ในช่วงเวลาหนึ่ง หลังจาก
เกิดการเรียนรู้แล้วก็คือ การจัดบทเรียนให้มีความหมาย และการจัดสถานการณ์ช่วย
การเรียนรู้

5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการจำ

เจียมจิต ห้าวหาญ ได้ทำการศึกษาการส่งเสริมความเข้าใจในการ
อ่านและความคงทนในการจำ โดยใช้วิธีการนำเรื่อง 3 แบบ ได้แก่ แบบบทย่อ
ที่มีใจความตรงกับเนื้อเรื่อง แบบบอกโครงเรื่อง และแบบมีข้อทดสอบถูกผิด
กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 45 คน จังหวัดกาญจนบุรี
ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนแต่ละกลุ่มที่อ่านบทความที่มีการนำเรื่องแต่ละแบบ มีความ
เข้าใจในการอ่านพอ ๆ กัน การนำเรื่องแบบบอกโครงเรื่องทำให้นักเรียนมีความ
คงทนในการจำสูงกว่าการนำเรื่องอีก 2 แบบ และความเข้าใจในการอ่านกับความ
คงทนในการจำสัมพันธ์กัน (เจียมจิต ห้าวหาญ 2522 : 61 - 62)

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ความเข้าใจความหมายของคำนาม โดยการใช้รูปภาพ โดยการเล่านิทาน และโดยการใช้ปริศนาคำทาย แตกต่างกัน
2. ความคงทนในการจำความหมายของคำนาม โดยการใช้รูปภาพโดยการเล่านิทาน และโดยการใช้ปริศนาคำทาย แตกต่างกัน
3. ความเข้าใจความหมายของคำนาม โดยการใช้รูปภาพ โดยการเล่านิทาน และโดยการใช้ปริศนาคำทาย หลังทำการทดลองสูงกว่าก่อนทำการทดลอง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2525 ของโรงเรียนวัดพลับพลาชัย เขตป้อมปราบ กรุงเทพฯ จำนวน 272 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนวัดพลับพลาชัย กรุงเทพฯ จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 90 คน

2.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง เลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการเจาะจงโรงเรียนด้วยเหตุผลต่อไปนี้

2.1.1 เป็นโรงเรียนขนาดกลาง มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 500 - 1,500 คน มีตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6

2.1.2 จำนวนห้องเรียนมีมากพอที่จะทำการสุ่มเป็นกลุ่มทดลอง

2.1.3 การจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง และใช้หลักสูตรประถมศึกษา 2521 มาตั้งแต่เริ่มใช้หลักสูตรประถมศึกษา 2521

2.1.4 เป็นโรงเรียนที่มีผู้อำนวยการและคณะครูให้ความร่วมมือและเห็นความสำคัญในการวิจัย

2.2 การแบ่งกลุ่มตัวอย่าง

2.2.1 ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มห้องเรียนด้วยวิธีการ Simple Random Sampling จากห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 ห้องเรียน ซึ่งแต่ละห้องเรียน

มีการจัดนักเรียนเข้าชั้นเรียนแบบความสามารถของนักเรียน จะได้ห้องเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 3 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนห้องละ 30 คน

2.2.2 จากกลุ่มตัวอย่าง 3 ห้องเรียน ทำการสุ่มด้วยวิธีการ Simple Random Sampling อีกครั้งหนึ่งเพื่อจัดกลุ่มตัวอย่าง โดยครั้งนี้ ห้อง 1/5 กลุ่มตัวอย่างที่ 1 สอนโดยการใช้รูปภาพ ห้อง 1/3 กลุ่มตัวอย่างที่ 2 สอนโดยการใช้การเล่านิทาน และห้อง 1/4 กลุ่มตัวอย่างที่ 3 สอนโดยการใช้ปริศนาคำทาย

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.1 คำนาม คำนามที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ สุ่มอย่างมีระบบ (Systematic Sampling) ในอัตราส่วน 4 คือ 1 จากคำซึ่งเป็นผลงานการวิจัยของ ดวงเดือน สุกัญญา ที่ทำการทดลองเรื่อง "ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำกับการรับรู้ความหมายของคำ" ผลการวิจัยได้แบ่งระดับความยากง่ายของการเขียนสะกดคำไว้ 5 ระดับ คือ ระดับง่ายมาก ระดับง่าย ระดับยากง่าย ปานกลาง ระดับยาก และระดับยากมาก และความสามารถในการรับรู้ความหมายของคำศัพท์สัมพันธ์กัน วิธีการเลือกคำนามมาทำการทดลองครั้งนี้ได้คัดเลือกคำที่อยู่ในระดับที่ 3 - 5 คือระดับยากง่ายปานกลาง จำนวน 49 คำ ระดับยากจำนวน 48 คำ และระดับยากมากจำนวน 14 คำ รวมทั้งหมด 111 คำ ซึ่งคำเหล่านี้เป็นคำที่อยู่ในแบบเรียนภาษาไทยที่หลักสูตรกำหนดให้เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลจากการสุ่มได้คำนามจำนวน 27 คำ เลือกคำที่สามารถนำมาใช้สร้างเครื่องมือได้จำนวน 24 คำ ซึ่งเป็นคำอยู่ในระดับความยากง่ายปานกลาง 11 คำ ระดับยาก 10 คำ และระดับยากมาก 3 คำ

3.2 รูปภาพ เป็นรูปภาพสี่ตามธรรมชาติที่มีลักษณะเป็นภาพนิ่ง สองมิติที่สร้างขึ้นตามความหมายของคำนามที่ใช้ในการทดลองมีจำนวน 24 ภาพ จากจำนวนคำนาม 24 คำ โดยคำนึงตามลำดับ ดังนี้

3.2.1 ศึกษาลักษณะรูปภาพที่เด็กชอบ รวมทั้งขนาดและสีของภาพจากเอกสารและผลงานการวิจัย

3.2.2 สร้างรูปภาพให้ตรงความหมายของคำนามที่ใช้ในการทดลองแล้ว นำรูปภาพให้คณะกรรมการพิจารณา คณะกรรมการประกอบด้วย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรณี	โสมประยูร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงเดือน	ศาสตรภัทร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์กอบวิทย์	เรืองฉกา
อาจารย์เริงลักษณ์	โรจนพันธ์

3.2.3 นำรูปภาพไปทดลองสอนกับนักเรียน 7 คน เพื่อดูขอบกว้างของรูปภาพและการใช้รูปภาพ แล้วนำผลไปปรับปรุงแก้ไข

3.2.4 นำรูปภาพที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองสอนกับนักเรียน 15 คน อีกครั้ง เหนือในการสร้างรูปภาพ ใช้เกณฑ์ของวิททิช และชูลเลอร์ (Wittich and Schuller) ทั้งรายละเอียดหน้า 24

3.3 นิทาน นิทานจำนวน 12 เรื่อง ซึ่งเป็นนิทานสร้างขึ้นจากคำนาม 24 คำ นิทานแต่ละเรื่องมีคำนามจำนวน 2 คำ การสร้างนิทานคำนึงการตามลำดับดังนี้

3.3.1 ศึกษาหลักการเขียนนิทานสำหรับเด็ก ศึกษาเรื่องที่เหมาะสมสำหรับเด็ก และนิทานที่เด็กชอบ ทั้งที่อยู่ในหลักสูตรและนอกหลักสูตร

3.3.2 นำหลักการเขียนนิทานและเค้าโครงนิทานบางตอนที่ได้อาจจากการศึกษามาเขียนนิทาน

3.3.3 นำคำนามที่ใช้ในการทดลองไปแทรกอยู่ในนิทานเรื่องละ 2 คำ เป็น Concept ของเรื่องนั้น ๆ

3.3.4 นำนิทานที่เขียนไปให้คณะกรรมการพิจารณา คณะกรรมการประกอบด้วย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณี โสมประยูร
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงเดือน ศาสตรภักดิ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิลา จายนัยโยธิน

3.3.5 นำนิทานไปทดลองสอนกับนักเรียน 7 คน เพื่อตรวจสอบโครง
 และความเหมาะสมของนิทาน และนำผลไปปรับปรุงแก้ไข

3.3.6 นำนิทานที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองสอนกับนักเรียน 15 คน อีกครั้ง
 เสนอในการสร้างนิทานใช้หลักเกณฑ์ของ วิริยะ สิริสิงห์ รัตน์ ศรีไพรวรรณ
 และสวัสดิ์ เรื่องเคช ดังปรากฏในหน้า 28 – 32

3.4 ประเมินค่าหาย ประเมินค่าหายที่ใช้ในการทดลองได้มาจากการรวบรวม
 จากหนังสือคหิชาบ้านต่าง ๆ 2 คำ และผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจำนวน 22 คำ จากคำถาม
 ที่ใช้ในการทดลอง รวมจำนวนประเมินค่าหายทั้งหมด 24 ปัญหา ซึ่งมีการดำเนินการตาม
 ลำดับ ดังนี้

3.4.1 ศึกษารวบรวมประเมินค่าหาย ตามรายชื่อคำถามที่ใช้ในการ
 ทดลองได้มา 2 คำ

3.4.2 คำถามที่ไม่สามารถรวบรวมได้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยนำคำถาม
 ที่ใช้ในการทดลองไปให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นผู้สร้างประเมินค่าหายและนำ
 มาพิจารณาคัดเลือก

3.4.3 นำประเมินค่าหายที่พิจารณาคัดเลือกมาแล้วให้คณะกรรมการ
 พิจารณา คณะกรรมการประกอบด้วย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณี โสมประยูร
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงเดือน ศาสตรภักดิ์

3.4.4 นำประเมินค่าหายไปทดลองสอนกับนักเรียน 7 คน เพื่อความ
 เหมาะสมและนำผลไปปรับปรุงแก้ไข

3.4.5 นำประเมินค่าหายที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองกับนักเรียน 15 คน
 อีกครั้ง

3.5 แผนการสอน เพื่อให้การดำเนินการสอนเป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผนการสอนตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

3.5.1 ศึกษาแผนการสอนภาษาไทย คู่มือหนังสือแบบเรียนภาษาไทย และหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3.5.2 นำความรู้จากการศึกษามาเขียนแผนการสอน ซึ่งประกอบไปด้วย

3.5.2.1 ความถี่รวบยอด

3.5.2.2 จุดประสงค์

3.5.2.3 เนื้อหา

3.5.2.4 การสอนและกิจกรรม

3.5.2.5 สื่อการสอน

3.5.2.6 การประเมินผล

จำนวนแผนการสอนกลุ่มทดลองกลุ่มละ 12 แผน กลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม รวมแผนการสอนทั้งหมด 36 แผน

3.5.3 นำแผนการสอนให้คณะกรรมการพิจารณา คณะกรรมการประกอบไปด้วย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรวิทย์ โลมประยูร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงเดือน ศาสตร์ภัทร

3.5.4 นำแผนการสอนไปทำการทดลองสอนกับนักเรียน 7 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแผน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.5.5 นำแผนที่ปรับปรุงแล้วไปทำการทดลองกับนักเรียน 15 คน อีกครั้ง

3.6 แบบทดสอบความเข้าใจความหมายของคำนาม

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดความเข้าใจความหมายของคำนาม จำนวน 36 ข้อ โดยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

3.6.1 ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบปรนัยแบบเลือกตอบชนิด 3 ตัวเลือก โดยศึกษาวิธีการจากหนังสือเทคนิคการวัดผลของ ขวาล แพทย์กุล (ขวาล แพทย์กุล 2516 : 110 - 332) และหนังสือการวัดและการประเมินผลการศึกษาของ บุญเชิด ภิญโญนันต์พงษ์ (บุญเชิด ภิญโญนันต์พงษ์ 2521 : 416) เมื่อสร้างแบบทดสอบแล้ว กรรมการตรวจดูความถูกต้องและเหมาะสม แล้วจึงนำแบบทดสอบไปทดลองกับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2525 โรงเรียนอนุบาล รัตนางทอง เขตบางขุนเทียน กรุงเทพฯ

3.6.2 การวิเคราะห์และคัดเลือกข้อสอบ นำแบบทดสอบที่ไม่ทดลอง กับนักเรียนข้อ 3.6.1 มาตรวจให้คะแนน โดยให้คะแนนข้อที่ถูกข้อละ 1 คะแนน ข้อที่ ผิดหรือไม่ได้ตอบจะไม่ให้คะแนน เมื่อตรวจเสร็จและรวมคะแนนแล้ว จึงดำเนินการ วิเคราะห์หาความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบแต่ละข้อ โดยใช้วิธีการ วิเคราะห์ที่เรียกว่า เทคนิค 27% - 27% ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบโดยพิจารณาจากความ ยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าประสิทธิภาพของตัวลอง ดังนี้

3.6.2.1 เลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 - 0.80

3.6.2.2 เลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเป็นบวกตั้งแต่ + 2 ขึ้นไป

3.6.2.3 เลือกข้อสอบที่มีตัวลองมีประสิทธิภาพ 5% ขึ้นไป

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบจากแผนการสอนแต่ละแผน จำนวน 5 ข้อ รวมข้อสอบ ทั้งหมด 60 ข้อ หลังจากการทดลองแบบทดสอบแล้วจะเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และประสิทธิภาพของตัวลองที่เหมาะสมในบางแผน 2 ข้อ 3 ข้อ และ บางแผน 4 ข้อ ดังนั้นรวมข้อสอบทั้งหมด 36 ข้อ ได้รับการตรวจจากคณะกรรมการก่อนนำ ไปใช้จริงอีกครั้งหนึ่ง ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบได้แสดงไว้ในภาคผนวก จ.

3.6.3 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบความ เข้าใจความหมายของคำนาม โดยวิธีการของคูเคอร์ ริชาดสัน (K.R. 21)

(Ferguson, 1971 : 268) และหาความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (SE_{meas}) ของกิลฟอร์ด (อ้างอิงมาจาก บุญเชิด วิทยุโชนันต์พงษ์ 2521 : 257) ปรากฏว่าแบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำนามมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8289 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 1.517 วิธีการหาค่าความเชื่อมั่นและค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดได้แสดงไว้ที่ภาคผนวก จ.

4. วิธีการดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม ใช้เวลาในการทดลอง 12 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที รวม 6 สัปดาห์ แต่ละกลุ่มได้รับการทดลองสัปดาห์ละ 2 ครั้งติดต่อกัน แล้วทิ้งระยะไป 2 สัปดาห์ จึงทำการทดสอบความคงทนในการจำอีกครั้ง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเอง เพื่อให้ทุกกลุ่มมีเวลาที่ใกล้เคียงกันผู้วิจัยได้จัดเวลาในการทดลองตามตาราง 1

ตาราง 1 เวลาในการทดลอง

ทดลองครั้งที่	วัน	ช่วงเวลาที่ 1	ช่วงเวลาที่ 2	ช่วงเวลาที่ 3
1	จันทร์	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3
2	พฤหัสบดี	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 1
3	จันทร์	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2
4	พฤหัสบดี	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3
5	จันทร์	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 1
6	พฤหัสบดี	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2
7	จันทร์	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3
8	พฤหัสบดี	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 1

ตาราง 1 (ต่อ)

ทดลองครั้งที่	วัน	ช่วงเวลาที่ 1	ช่วงเวลาที่ 2	ช่วงเวลาที่ 3
9	จันทร์	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2
10	พฤษภาคม	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3
11	จันทร์	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 1
12	พฤษภาคม	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลดังนี้

5.1 ทำการทดสอบ (Pre - test) ความเข้าใจความหมายของคำถามด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำถาม

5.2 ทำการทดลองสอนตามแผนการสอนที่กำหนดไว้ในแต่ละกลุ่ม ผู้วิจัยทำการสอนด้วยตนเองจนครบ 6 สัปดาห์

5.3 ทำการทดสอบ (Post - test) ความเข้าใจความหมายของคำถามด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำถามฉบับเดิม

5.4 ข้อมูลเกี่ยวกับความคงทนในการจำ หลังจากทำการทดลองเรียบร้อยแล้วเว้นระยะ 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำถามฉบับเดิมไปสอบกับกลุ่มตัวอย่างซ้ำอีกครั้งหนึ่ง

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 เปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจความหมายของคำถามระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ถ้าพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติใช้ q-Statistic ทดสอบเป็นรายคู่ต่อไป

6.2 เปรียบเทียบคะแนนความคงทนในการจำระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ถ้าพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติใช้ q-Statistic ทดสอบเป็นรายคู่ต่อไป

6.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำถามก่อนทำการทดลองและหลังทำการทดลองทั้ง 3 กลุ่ม โดยใช้ t - test แบบ dependent

7. แบบแผนการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ Pretest- Posttest Group Design (อนันต์ ศรีโสภณ 2520 : 151 : 152) ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง	ค่าความแตกต่างของคะแนนสอบก่อน-หลัง
E ₁	T ₁	X _a	T ₂	$T_2 - T_1 = DE_1$
E ₂	T ₁	X _b	T ₂	$T_2 - T_1 = DE_2$
E ₃	T ₁	X _c	T ₂	$T_2 - T_1 = DE_3$

เมื่อ	E_1	แทน	กลุ่มทดลองที่ 1	ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
	E_2	แทน	กลุ่มทดลองที่ 2	ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
	E_3	แทน	กลุ่มทดลองที่ 3	ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
	T_1	แทน	การสอบก่อนที่จักกระทำการทดลอง (Pre - test)	
	T_2	แทน	การสอบหลังที่จักกระทำการทดลอง (Post - test)	
	X_a	แทน	การจักกระทำ (treatment)	ของกลุ่มทดลองที่ 1
	X_b	แทน	การจักกระทำ (treatment)	ของกลุ่มทดลองที่ 2
	X_c	แทน	การจักกระทำ (treatment)	ของกลุ่มทดลองที่ 3
	DE_1	แทน	ความแตกต่างของคะแนนสอบก่อน-สอบหลังการจักกระทำข้อมูล	ของกลุ่มทดลองที่ 1
	DE_2	แทน	ความแตกต่างของคะแนนสอบก่อน-สอบหลังการจักกระทำข้อมูล	ของกลุ่มทดลองที่ 2
	DE_3	แทน	ความแตกต่างของคะแนนสอบก่อน-สอบหลังการจักกระทำข้อมูล	ของกลุ่มทดลองที่ 3

8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

8.1 สถิติที่ใช้หาค่าเฉลี่ยของคะแนน คำนวณจากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad (\text{ส่วน} \quad \text{สายยศ} \quad \text{และ} \quad \text{อังกณ} \quad \text{สายยศ})$$

2524 : 71)

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน
 N แทน จำนวนคนในกลุ่ม

8.2 สถิติที่ใช้หาค่าความแปรปรวนของคะแนน ค่ารวมจากสูตร

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)} \quad (\text{ถวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524}$$

: 771)

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

8.3 สถิติที่ใช้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ค่ารวมจากสูตร K.R. 21
 ของ ดูเคอร์ วิชาคณ (Ferguson. 1971 : 368)

$$r_{tt} = \frac{NS^2 - \bar{X}(N - \bar{X})}{S^2 - (N-1)}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 N แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ
 S^2 แทน ความแปรปรวนของแบบทดสอบ
 $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบ

8.4 วิเคราะห์ข้อสอบ โดยใช้เทคนิค 27% - 27% และเปิดตารางของ
 จุง เท ฟาน (Chung - Teh Fan) เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก
 (r)

8.5 สถิติที่ใช้หาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด ค่ารวมจากสูตร

$$SE_{meas} = S_x \sqrt{1 - r_{tt}} \quad (\text{Guilford. 1940 : 441})$$

เมื่อ SE_{meas} แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
 S_x แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

8.6 สถิติทดสอบสมมติฐาน

8.6.1 วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ One Way Analysis of Variance

คำนวณจากสูตร (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 110)

Source of Variance	Sum of Square	df	Mean Square	F
ระหว่างกลุ่ม	$SS_b = \sum_{j=1}^k T_j^2 \frac{1}{n_j} - \frac{T^2}{N}$	$k - 1$	$MS_b = \frac{SS_b}{df_b}$	$\frac{MS_b}{MS_w}$
ภายในกลุ่ม	$SS_w = SS_t - SS_b$	$N - 1$	$MS_w = \frac{SS_w}{df_w}$	
รวม	$SS_t = \sum_{j=1}^k \sum_{l=1}^{n_j} X_{lj}^2 - \frac{T^2}{N}$	$N - 1$		

เมื่อ F แทน ความแตกต่างของคะแนน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด
 X แทน คะแนนดิบ
 J_j แทน ผลรวมของคะแนน ค่าในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อ	n_j	แทน จำนวนคะแนนในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง
	K	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	T	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	T^2	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
$\sum_{j=1}^k \sum_{i=1}^{n_j} x_{ij}^2$		แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสองทุก ๆ ค่าใน ทุกกลุ่มตัวอย่าง

8.6.2 q - Statistic คำนวณจากสูตร (ดูวิธี วงศ์รัทนะ

2524 : 123)

$$q = \sqrt{\frac{MS_W}{n}}$$

เมื่อ q แทน ค่า Studentized Range

8.6.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนทำการทดลอง
และหลังทำการทดลอง โดยใช้ t - test แบบ dependent คำนวณจากสูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}} \quad (\text{ดูวิธี สายยศ และอังคณา สายยศ 2524:99})$$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
 N แทน จำนวนคู่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดลองและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น เพื่อให้เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

เมื่อ	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
	X	แทน	คะแนนดิบ
	X_1	แทน	คะแนนก่อนทำการทดลอง
	X_2	แทน	คะแนนหลังทำการทดลอง
	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนก่อนทำการทดลอง
	$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนหลังทำการทดลอง
	S^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนน
	S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	S_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนก่อนทำการทดลอง
	S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนหลังทำการทดลอง
	S_1	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนทำการทดลอง
	S_2	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนหลังทำการทดลอง
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของคะแนนความแตกต่างของการทดสอบครั้งแรก และครั้งหลังในกลุ่มทดลอง
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนความแตกต่างของการทดสอบครั้งแรกและ ครั้งหลังในกลุ่มทดลองแต่ละตัวยกกำลังสอง
	F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F - distribution

- t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t - distribution
 df แทน Degree of Freedom
 ** p แทน ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความเข้าใจความหมายของคำถาม ก่อนทำการทดลอง (Pre - test) และคะแนนหลังทำการทดลอง (Post - test)
2. เปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำถาม โดยการใช้รูปภาพ โดยการเล่านิทาน และโดยการใช้ปริศนาคำทาย ของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม
3. ค่าสถิติพื้นฐานความคงทนในการจำ
4. เปรียบเทียบความคงทนในการจำ ความหมายของคำถาม โดยการใช้รูปภาพ โดยการเล่านิทาน และโดยการใช้ปริศนาคำทาย ของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม
5. เปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำถาม โดยการใช้รูปภาพ โดยการเล่านิทาน และโดยการใช้ปริศนาคำทาย ของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ก่อนทำการทดลอง และหลังทำการทดลอง
1. ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความเข้าใจความหมายของคำถาม ก่อนทำการทดลอง (Pre - test) และหลังทำการทดลอง (Post - test)

ตาราง 3 การวัดประสิทธิภาพของคะแนนความเข้าใจความหมายของคำถาม ก่อนทำการทดลอง และหลังทำการทดลอง

	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	S_1^2	S_2^2	S_1	S_2
กลุ่มที่ 1	30	15.300	24.633	20.723	17.999	4.552	4.242
กลุ่มที่ 2	30	15.500	23.367	17.983	40.344	4.241	6.352
กลุ่มที่ 3	30	15.867	23.300	14.464	11.459	3.803	3.385

จากตาราง 3 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจความหมายของคำถามของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกันมาก ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า เมื่อเริ่มทำการทดลองนั้นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำถามเท่าเทียมกัน และเมื่อนำมาสอนทั้ง 3 วิธีคือ การสอนความเข้าใจความหมายของคำถามโดยใช้รูปภาพ โดยการเล่านิทาน และโดยการใช้อธิษณาคำทายไปแล้ว ผลที่ปรากฏหลังการทดลองเนื่องมาจากการสอนทั้ง 3 วิธี ได้คะแนนความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำถามเป็น 24.633 23.367 และ 23.300 ตามลำดับ

2. เปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำถาม โดยการใช้รูปภาพ โดยการเล่านิทาน และโดยการใช้อธิษณาคำทาย ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม

สมมติฐาน ความเข้าใจความหมายของคำถาม โดยการใช้รูปภาพ โดยการใช้อธิษณาคำทาย และโดยการใช้อธิษณาคำทาย แตกต่างกัน

ตาราง 4 เปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำนาม โดยการใช้รูปภาพ โดยการ
ใช้การเล่านิทาน และโดยการใช้ปริศนาคำทาย ของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม

Source of Variance	Sum of Squares	df	Mean Squares	F
ระหว่างกลุ่ม	33.86	2	16.93	0.7275
ภายในกลุ่ม	2024.24	87	23.267	
รวม	2058.10	89		

$$p > .01$$

$$F_{.01} (df 2, 87) = 4.88$$

จากตาราง 4 แสดงว่า ความเข้าใจความหมายของคำนามของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 0.7275$) ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การสอนความเข้าใจความหมายของคำนามโดยการใช้รูปภาพ โดยการเล่านิทาน และโดยการใช้ปริศนาคำทาย ไม่มีผลทำให้คะแนนความเข้าใจความหมายของคำนามของนักเรียนแตกต่างกัน

3. ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความคงทนในการจำ

ตาราง 5 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความคงทนในการจำ

	N	$\bar{X}$	S^2	S
กลุ่มที่ 1	30	23.200	23.200	4.817
กลุ่มที่ 2	30	21.533	26.740	5.171
กลุ่มที่ 3	30	21.800	26.924	5.189

จากตาราง 5 แสดงคะแนนเฉลี่ยของความคงทนในการจำของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปภาพ ที่เรียนด้วยนิทาน และที่เรียนด้วยปริศนาคำทาย เป็น 23.200 21.533 และ 21.800 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า คะแนนของนักเรียนทุกกลุ่มมีการเกาะกลุ่มหรือมีการกระจายน้อย

4. เปรียบเทียบความคงทนในการจำ ความหมายของคำถาม โดยการใช้รูปภาพ โดยการเล่านิทาน และโดยการใช้ปริศนาคำทาย ของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม

สมมติฐาน ความคงทนในการจำ ความหมายของคำถาม โดยการใช้รูปภาพ โดยการเล่านิทาน และโดยการใช้ปริศนาคำทาย แตกต่างกัน

ตาราง 6 เปรียบเทียบความทรงจำในการจำ ความหมายของคำนาม โดยการไ้รูปภาพ โดยการเล่านิทาน และโดยการไ้ปริศนาคำทาย ของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม

Source of Variance	Sun of Squares	df	Mean Squares	F
ระหว่างกลุ่ม	48.086	2	24.043	0.9383
ภายในกลุ่ม	2229.07	87	25.6214	
รวม	2277.156	89		

$$p > .01$$

$$F_{.01} (df \ 2, 87) = 4.88$$

จากตาราง 6 แสดงว่า ความทรงจำในการจำของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 0.9383$) ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การสอนความเข้าใจความหมายของคำนาม โดยการไ้รูปภาพ โดยการเล่านิทาน และโดยการไ้ปริศนาคำทาย ไม่มีผลทำให้คะแนนความทรงจำในการจำของนักเรียนแตกต่างกัน

5. เปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำถาม โดยการใช้รูปภาพ โดยการเล่นทาน และโดยการใช้ปริศนาคำทาย ของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ก่อนทำการทดลอง และหลังทำการทดลอง

สมมติฐาน ความเข้าใจความหมายของคำถามโดยการใช้รูปภาพ โดยการเล่นทาน และโดยการใช้ปริศนาคำทาย หลังทำการทดลอง สูงกว่าก่อนทำการทดลอง

ตาราง 7 เปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำถาม โดยการใช้รูปภาพ ก่อนทำการทดลอง และหลังทำการทดลอง

	N	$\bar{X}$	S^2	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนทำการทดลอง	30	15.633	20.723	267	2792	12.7986**
หลังทำการทดลอง	30	24.533	23.085			

$$**p < .01$$

$$t_{.01} (df 29) = 2.426$$

จากตาราง 7 แสดงว่า ความเข้าใจความหมายของคำถามโดยการใช้รูปภาพ หลังทำการทดลองสูงกว่าก่อนทำการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 12.7986$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การสอนความเข้าใจความหมายของคำถามโดยการใช้รูปภาพ มีผลทำให้คะแนนความเข้าใจความหมายของคำถามหลังทำการทดลองสูงกว่าก่อนทำการทดลอง

ตาราง 8 เปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำถาม โดยการเล่านิทานก่อนทำการทดลองและหลังทำการทดลอง

	N	$\bar{X}$	S^2	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนทำการทดลอง	30	15.500	17.983	236	2047	16.8129**
หลังทำการทดลอง	30	23.700	24.010			

$$**p < .01$$

$$t_{.01} (df \ 29) = 2.426$$

จากตาราง 8 แสดงว่า ความเข้าใจความหมายของคำถาม โดยการเล่านิทานหลังทำการทดลองสูงกว่าก่อนทำการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 16.8129$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การสอนความเข้าใจความหมายของคำถามโดยการเล่านิทานมีผลทำให้คะแนนความเข้าใจความหมายของคำถามหลังทำการทดลองสูงกว่าก่อนทำการทดลอง

ตาราง 9 เปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำนาม โดยการใช้ปริศนาคำทาย
ก่อนทำการทดลองและหลังทำการทดลอง

	N	$\bar{X}$	S^2	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนทำการทดลอง	30	15.867	14.464	223	1771	20.5922**
หลังทำการทดลอง	30	23.300	11.459			

**p < .01

$t_{.01}(df\ 29) = 2.426$

จากตาราง 9 แสดงว่า ความเข้าใจความหมายของคำนาม โดยการใช้
ปริศนาคำทายหลังทำการทดลองสูงกว่าก่อนทำการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.01 ($t = 20.5922$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การสอนความ
เข้าใจความหมายของคำนามโดยการใช้ปริศนาคำทายมีผลทำให้คะแนนความเข้าใจ
ความหมายของคำนามหลังทำการทดลองสูงกว่าก่อนทำการทดลอง

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการหาวิธีที่จะส่งเสริมความเข้าใจความหมายของคำนาม และความคงทนในการจำของนักเรียน โดยใช้รูปภาพ โดยใช้การเล่านิทาน และโดยใช้ปริศนาคำทาย ซึ่งสรุปลำดับขั้นและผลการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

- ✓ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญ 3 ประการ คือ
1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำนาม โดยใช้รูปภาพ โดยใช้การเล่านิทาน และโดยใช้ปริศนาคำทาย
 2. เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการจำความหมายของคำนาม โดยใช้รูปภาพ โดยใช้การเล่านิทาน และโดยใช้ปริศนาคำทาย
 3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำนาม โดยใช้รูปภาพ โดยใช้การเล่านิทาน และโดยใช้ปริศนาคำทาย ก่อนและหลังทำการทดลอง

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

- ✓
1. ความเข้าใจความหมายของคำนาม โดยใช้รูปภาพ โดยใช้การเล่านิทาน และโดยใช้ปริศนาคำทาย แตกต่างกัน
 2. ความคงทนในการจำ ความหมายของคำนาม โดยใช้รูปภาพ โดยใช้การเล่านิทาน และโดยใช้ปริศนาคำทาย แตกต่างกัน
 3. ความเข้าใจความหมายของคำนาม โดยใช้รูปภาพ โดยใช้การเล่านิทาน และโดยใช้ปริศนาคำทาย หลังทำการทดลอง สูงกว่า ก่อนทำการทดลอง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของ โรงเรียนวัดพลับพลาชัย เขตป้อมปราบ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2525 จำนวน 8 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 272 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของ โรงเรียนวัดพลับพลาชัย เขตป้อมปราบ กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2525 จำนวน 3 ห้องเรียน ซึ่งผู้วิจัยสุ่มมาจาก 8 ห้องเรียน แต่ละกลุ่มตัวอย่างมีนักเรียน 30 คน รวมนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ 90 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. รูปภาพ เป็นรูปภาพสีธรรมชาติ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามความหมายของ คำนาม ที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ จำนวน 24 ภาพ จากคำนาม 24 คำ
2. นิทาน เป็นนิทานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากคำนามที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ จำนวน 12 เรื่อง จากคำนาม 24 คำ
3. ปริศนาคำทาย เป็นปริศนาคำทายที่ผู้วิจัยได้รวบรวมและสร้างขึ้นจาก คำนามที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ จำนวน 24 ปัญหา จากคำนาม 24 คำ
4. แผนการสอน เป็นแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้การกำเนินการสอน เป็นไปตามขั้นตอนที่วางไว้ ซึ่งแต่ละแผนจะประกอบไปด้วย ความคิดรวบยอด จุดมุ่งหมาย เนื้อหา การสอนและกิจกรรม สื่อการสอน และการประเมินผล จำนวนแผนการสอนทั้งหมด 36 แผน ซึ่งใช้สอนกับกลุ่มทดลองกลุ่มละ 12 แผน

5. แบบทดสอบความเข้าใจความหมายของคำนามที่ใช้ทดสอบก่อนและหลัง
 ทำการทดลอง และแบบทดสอบวัดความคงทนในการจำ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบบ
 ทดสอบนี้เป็นแบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก แบบทดสอบทั้งหมดมี 36 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น
 เท่ากับ 0.8289 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 1.517

การดำเนินการทดลอง

1. ก่อนทำการทดลอง ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ
 ความหมายของคำนาม

2. ในการทดลองแต่ละครั้ง ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้เรียนความหมายของคำนาม
 คำเดียวกัน แต่ใช้สื่อการสอนที่แตกต่างกัน ดังนี้

- 2.1 กลุ่มทดลองที่ 1 ใช้รูปภาพ
- 2.2 กลุ่มทดลองที่ 2 ใช้นิทาน
- 2.3 กลุ่มทดลองที่ 3 ใช้ปริศนาคำทาย

3. หลังทำการทดลอง ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ
 ความหมายของคำนาม

4. หลังจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างนำแบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของ
 คำนามไปแล้ว 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยนำแบบทดสอบฉบับเดิมไปให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำ
 อีกครั้ง เพื่อวัดความคงทนในการจำ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน
2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความเข้าใจความหมายของคำนามของ
 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างตามลักษณะของการใช้สื่อการสอน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน

แบบทิศทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในกรณีที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติใช้ q - Statistic ทดสอบเป็นรายคู่อีกครั้งหนึ่ง

3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความคงทนในการจำ ความหมายของคำถามของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตามลักษณะของการใช้สื่อการสอน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในกรณีที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติใช้ q - Statistic ทดสอบเป็นรายคู่อีกครั้งหนึ่ง

4. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำถามของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างภายในกลุ่มตามลักษณะของการใช้สื่อการสอน โดยการใช้ t - test ในการวิเคราะห์

ผลการวิเคราะห์

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจความหมายของคำถาม โดยการใช้รูปภาพ โดยการเล่านิทาน และโดยการใช้ปริศนาคำทาย พบว่า การใช้สื่อทั้งสามแบบ คือ รูปภาพ นิทาน และปริศนาคำทายนั้นไม่มีผลทำให้คะแนนความเข้าใจความหมายของคำถามของนักเรียนแตกต่างกัน

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนความคงทนในการจำ ความหมายของคำถาม โดยการใช้รูปภาพ โดยการเล่านิทาน และโดยการใช้ปริศนาคำทาย พบว่า การใช้สื่อทั้งสามแบบ คือ รูปภาพ นิทาน และปริศนาคำทาย นั้นไม่มีผลทำให้คะแนนความคงทนในการจำ ความหมายของคำถามของนักเรียนแตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำถามของนักเรียนภายในกลุ่มแต่ละกลุ่ม ปรากฏผลดังนี้

3.1 คะแนนความเข้าใจความหมายของคำถามโดยการใช้รูปภาพหลังทำการทดลองสูงกว่าคะแนนความเข้าใจความหมายของคำถามก่อนทำการทดลอง อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยรูปภาพมีคะแนนสูงขึ้น

3.2 คะแนนความเข้าใจความหมายของคำนามโดยการเล่านิทานหลังทำการทดลอง สูงกว่าคะแนนความเข้าใจความหมายของคำนามก่อนทำการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยการเล่านิทานมีคะแนนสูงขึ้น

3.3 คะแนนความเข้าใจความหมายของคำนามโดยใช้ปริศนาคำทาย หลังทำการทดลองสูงกว่าคะแนนความเข้าใจความหมายของคำนามก่อนทำการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยปริศนาคำทายมีคะแนนสูงขึ้น

อภิปรายผล

1. ในการเปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำนามและความคงทนในการจำโดยการใช้อุปภาพ โดยการเล่านิทาน และโดยใช้ปริศนาคำทาย ผลการทดลองปรากฏว่าการใช้สื่อการสอนแต่ละชนิดไม่มีผลทำให้คะแนนความเข้าใจความหมายของคำนามและความคงทนในการจำของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เหตุผลที่ทำให้สื่อการสอนทั้ง 3 ชนิด คือรูปภาพ นิทาน และปริศนาคำทาย ไม่มีผลทำให้คะแนนความเข้าใจความหมายของคำนามและความคงทนในการจำแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ รูปภาพ เป็นสื่อการสอนที่มีประโยชน์ในเรื่องการเรียนการสอน ช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ในรูปแบบ เข้าใจง่าย และมีนิภาพที่ถูกต้อง นอกจากนี้รูปภาพยังช่วยสร้างอารมณ์จิตใจให้เกิดการรับรู้และเข้าใจง่าย ทั้งยังรวบรวมความรู้ความคิด และสามารถบรรยายให้ทราบถึงเหตุการณ์นั้น ๆ ได้ด้วย นิทาน เป็นสื่อการสอนที่ช่วยในด้านการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะเด็กในระดับประถมศึกษาตอนต้น เพราะเด็กวัยนี้เรียนรู้จากการฟังมากกว่าด้านอื่น ๆ

(Hampleman. 1955 : 1751) และเด็กวัยนี้มีช่วงในการสนใจสั้นด้วย
(Kenneth Novbery. 1966 : 303) ดังนั้น นิทานจะช่วยได้เป็นอย่างมาก
นิทานเป็นสิ่งที่ทำให้เด็กเกิดอารมณ์และมีส่วนในการฟังนิทาน รวมทั้งการสนทนาจะทำให้
เด็กเกิดความเข้าใจในเรื่องที่เรียนเป็นอย่างมาก (รัชณี ศรีไพรวรรณ 2516 :
37 - 41) นอกจากนิทานทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ แล้วนิทานยังช่วยส่งเสริม
ด้านความคิดสร้างสรรค์ด้วย, ส่วนปริศนาคำทายนั้นก็จัดเป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีส่วน
ในการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างมากเช่นกัน เพราะปริศนาคำทายเป็นสื่อที่ช่วย
พัฒนาทักษะภาษาไทยให้แก่เด็กได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะในเรื่องคำศัพท์ ถ้อยคำ
สำนวนต่าง ๆ ทั้งในภาษาถิ่นและภาษาไทยกลาง ปริศนาคำทายนอกจากเป็นสื่อให้
ความรู้ความเข้าใจต่าง ๆ แล้ว ยังเป็นสิ่งเร้า กระตุ้น และจูงใจให้แก่เด็กได้
พัฒนาความสามารถ ความคิดสร้างสรรค์ ด้านการสังเกต ด้านการแก้ปัญหา และ
งานอื่นๆ

จากที่กล่าวมาแล้วว่า สื่อการสอนทั้ง 3 ชนิดนั้น คือรูปภาพ นิทาน และ
ปริศนาคำทาย แต่ละชนิดมีลักษณะเด่นเฉพาะตัวของมันเองในการเป็นสิ่งเร้า กระตุ้น
และสามารถใช้เป็นสื่อเพื่อนำเข้าสู่การเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้เองเมื่อ
นำคะแนนจากการใช้สื่อการสอนทั้ง 3 ชนิด คือรูปภาพ นิทาน และปริศนาคำทายมา
เปรียบเทียบกันจึงทำให้คะแนนความเข้าใจความหมายของคำถามของแต่ละกลุ่มไม่
แตกต่างกันซึ่งสรุปได้ว่า สื่อการสอนทั้ง 3 ชนิด คือรูปภาพ นิทาน และปริศนาคำทาย
มีผลต่อการเรียน ความเข้าใจความหมายของคำถามเท่า ๆ กัน ส่วนในด้านการคงทน
ในการจำก็เช่นฉนั้น คือคะแนนความคงทนในการจำความหมายของคำถามแต่ละกลุ่มไม่
แตกต่างกัน ก็เป็นสิ่งยืนยันได้อีกว่า สื่อการสอนทั้ง 3 ชนิด คือรูปภาพ นิทาน และ
ปริศนาคำทายมีอิทธิพลต่อความคงทนในการจำเท่าเทียมกัน ดังนั้นในการนำสื่อการสอน
ทั้ง 3 ชนิด คือรูปภาพ นิทาน และปริศนาคำทายไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนใน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั้น ผู้สอนจะนำสื่อการสอนชนิดใดชนิดหนึ่งไปใช้ได้ตามความ
เหมาะสมในชั้นต่าง ๆ เช่น ตามความถนัดของผู้สอน ตามความสนใจของผู้เรียน หรือ
ตามสภาพอุปกรณ์ที่มีอยู่

2. ในการเปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำนาม โดยการใช้รูปภาพ โดยการเล่านิทาน และโดยการใช้ปริศนาคำทาย ก่อนทำการทดลองและหลังทำการทดลอง ผลปรากฏว่า การใช้สื่อการสอนแต่ละชนิดมีผลทำให้คะแนนความเข้าใจความหมายของคำนามหลังทำการทดลองสูงกว่าก่อนทำการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งเอาไว้ ทั้งนี้เป็นผลที่แสดงให้เห็นว่า สื่อการสอนทั้ง 3 ชนิด คือ รูปภาพ นิทาน และปริศนาคำทาย เมื่อนำไปใช้กับนักเรียนแล้ว สื่อการสอนทั้ง 3 ชนิด คือ รูปภาพ นิทาน และปริศนาคำทายนั้นช่วยในการพัฒนาการการเรียนรู้ความเข้าใจความหมายของคำนาม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เรืองลักษณ์ มหาวิจิณฺณมณตรี (เรืองลักษณ์ มหาวิจิณฺณมณตรี 2517 : 81) พบว่า การสอนคำศัพท์ภาษาไทยโดยการใช้รูปภาพประกอบ มีผลทำให้เกิดการเรียนรู้ดีกว่าไม่ใช้รูปภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาค้างนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนวคิดที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการศึกษและการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 เนื่องจากผลการทดลองครั้งนี้ ปรากฏว่า การสอนความเข้าใจความหมายของคำนาม โดยการใช้รูปภาพ การเล่านิทาน และการใช้ปริศนาคำทาย มีผลให้นักเรียนมีความเข้าใจความหมายของคำนามและความคงทนในการจำไม่แตกต่างกัน ฉะนั้น ในการจัดการเรียนการสอนผู้สอนจะใช้สื่อชนิดใดชนิดหนึ่งตามความถนัดของผู้สอน หรือตามความสนใจของผู้เรียน หรือตามที่อุปกรณ์ที่มีอยู่ หรือแล้วแต่สื่อการสอนจะอำนวยให้ได้

1.2 การจัดการเรียนการสอนคำอื่น ๆ ให้แก่นักเรียนให้เกิดความเข้าใจความหมายของคำเป็นอย่างดี เช่น คำกริยา เป็นต้น ครูควรนำสื่อการสอนชนิดใดชนิดหนึ่งไปใช้ในการเรียนการสอนนั้นตามความเหมาะสม

1.3 การเรียนการสอนคำในวิชาภาษาไทย ครูผู้สอนควรสอนให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำก่อนท่องจำ เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจและสนใจในเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น

1.4 ในด้านการวัดผล ควรจะได้มีการออกข้อสอบทดสอบสมรรถภาพด้านความเข้าใจอย่างมีความหมายแก่ตัวเด็กที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

2.1 เนื่องจากผลการวิจัยครั้งนี้เจาะจงกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนวัดพลับพลาชัย กรุงเทพมหานคร จึงยังสรุปผลครอบคลุมถึงนักเรียนทั่ว ๆ ไปไม่ได้ ดังนั้นจึงควรมีการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่สามารถเป็นตัวแทนของนักเรียนโดยรวมได้ต่อไปอีก ด้วยการนำสื่อการสอนทั้ง 3 ชนิดนี้ไปทดลอง โดยใช้เนื้อหาและเวลาในการทดลองมากพอสมควร เพื่อให้ผลการทดลองที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบการใช้รูปภาพ การเล่นเกมและการใช้ปริศนาคำทายกับนักเรียนในระดับอื่น ๆ เพื่อคว้าสื่อการสอนทั้ง 3 ชนิดนี้ ชนิดใดเหมาะสมกับนักเรียนในระดับใด

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำกริยาโดยการใช้รูปภาพ การเล่นเกม และการใช้ปริศนาคำทาย กับนักเรียนในระดับต่าง ๆ เพื่อความเหมาะสมในการใช้สื่อกับเนื้อหา

2.4 ควรศึกษาผลที่เกิดขึ้นนอกจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้แก่ทักษะในการแก้ปัญหา ความสนใจต่อวิชาที่เรียน ความคิดสร้างสรรค์ที่สอนด้วยสื่อการสอน 3 ชนิด คือรูปภาพ การเล่นเกม และปริศนาคำทาย

2.5 ควรศึกษาองค์ประกอบที่ช่วยให้การเรียนการสอนโดยการใช้สื่อ 3 ชนิด คือรูปภาพ นิทาน และปริศนาคำทายได้รับผลดี เช่น เปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำโดยการใช้รูปภาพ ด้วยวิธีการเสนอ 2 วิธี ได้แก่ เสนอรูปภาพก่อนอธิบายความหมายของคำและเสนอรูปภาพหลังจากอธิบายความหมายของคำ เป็นต้น

2.6 ควรศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียนที่มี
ความสามารถต่าง ๆ กัน เช่น เด็กกลุ่มเก่ง เด็กกลุ่มปานกลาง และเด็กกลุ่มอ่อน
โดยใช้สื่อทั้ง 3 ชนิด คือรูปภาพ นิทาน และปริศนาคำทาย

2.7 ควรศึกษาเปรียบเทียบเกี่ยวกับการใช้ปริศนาคำทายในวิชา
ต่าง ๆ

๒๒๓๓๓๓๓๓

บรรณานุกรม

- กมล สุวัศลีพาณิชย์ การงานในชั้นประถม หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมฝึกหัดครู ม.ป.ป.
199 หน้า
- กิ่งแก้ว อัครถาวร วรรณกรรมจากบ้านโน เอกสารนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 13
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมฝึกหัดครู 2513, 444 หน้า
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน รายงานการวิจัยประสิทธิภาพโรงเรียน
ประถมศึกษา จุดอ่อนด้านทักษะเบื้องต้นทางการ เรียนของนักเรียนประถมศึกษา
โรงเรียน สำนักงานเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี 2519, 56 หน้า
- ชวาล แสงวิบูลย์ เทคนิคการวัดผล พิมพ์ครั้งที่ 5 วัฒนาพานิช 2509, 434 หน้า
- ชัยพร วิธชาวุธ ความจำมนุษย์ วานพิมพ์ 2520, 166 หน้า
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา กับการสอนระดับอนุบาล
ไทยวัฒนาพานิช 2521, 181 หน้า
- ตุศกร วังศ์วิริยะ สถิติเพื่อการวิจัย ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มศว ประสานมิตร 2524, 180 หน้า
- เจียมจิต นาวาณู การส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและความคงทนในการจำ
โดยใช้วิธีอ่านนำเรื่อง 3 แบบ ปริญญาพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2522, 221 หน้า อัดสำเนา
- ดวงเดือน สุภักดิ์ ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปริญญาพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2522, 165 หน้า อัดสำเนา
- การนิ~~ล~~ัยรักนถิร ความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิต
แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2520, 260 หน้า อัดสำเนา
- ทิพย์ นาดสุภา, ทออากาศกร จิตวิทยา โรงเรียนของสมาคมสังคมนักสอนแห่งประเทศไทย
2511, 567 หน้า

นพคุณ คุณาธิระ การจัดสมารณูปริสาของไท โรงพิมพ์คุรุสภา 2519, 130 หน้า
บุญเกิด วิญญูอินทร์ การวัดและประเมินผลทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2

สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์ 2523, 368 หน้า

~~ปลา~~ ทวีสุข สถิติชาวบ้าน โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2520, 194 หน้า
ประเทิน มหาชัย ศึกษาการเปลี่ยนแปลงฐานะไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ใน

โรงเรียนกลุ่มบางแสน จังหวัดชลบุรี ปรินธิยาพันธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2506, 130 หน้า อักษรสำเนา

ประสงค์ ไชยมา เปรียบเทียบผลการใช้สไลด์ที่สร้างขึ้นจากภาพถ่าย ภาพวาดเหมือน
และภาพถ่ายฉายเส้น เป็นที่เก็บวัสดุประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษา ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 ปรินธิยาพันธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2517,
107 หน้า อักษรสำเนา

~~ประเสริฐ~~ กันตฤณ ศึกษาวรรณคดี ศ.ส.การพิมพ์ 2517, 293 หน้า

ระอบ โปษะกฤษณะ ลักษณะสำคัญของภาษาไทย การเขียน - การอ่าน การพูด -
การฟัง โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี 2521, 196 หน้า

พงษ์สวัสดิ์ ลาภบุญเรือง การศึกษาเปรียบเทียบอัตราเร็วของการเรียนรู้และความคงทน
ในการจำ โดยใ้ภาพที่มีลักษณะปลอมและจริง ใ้กับข้อความที่มีลักษณะปลอมและจริง กับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปรินธิยาพันธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2519, 60 หน้า อักษรสำเนา

รัตน์ ศรีไพรวรรณ "การเขียนหนังสือสำหรับเด็ก" ประถมศึกษา 9 : 534 - 535
เมษายน 2508

"การเล่นนิทานและเล่าเรื่อง" สื่อภาษาชุมนุมภาษาไทย ของคุรุสภา 3(3)
: 37 - 41 เมษายน 2516

เริงลักษณะ มหาวิภา ~~ดิยม~~ การใ้ภาพ ในการสอนคำศัพท์ภาษาไทย ในโรงเรียน
ชนบท วิทยาลัยธน ก.บ. ภาควิชาศึกษาศาสตร์ 2516, 96 หน้า อักษรสำเนา

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 ทวีกิจ
การพิมพ์ 2524, 187 หน้า

- วาสนา ~~กฤดากร~~ กฤชวาท บริษัทสหสยามพัฒนา จำกัด 2521, 155 หน้า X
- วิจารณ์, กรม รายงานการสำรวจความสนใจและรสนิยมในการอ่านของเด็กและเยาวชนไทย
2519, 43 หน้า
- วิริยะ ธีรสิงห์ บรรณาธิการ การเขียนเรื่องสำหรับเด็ก พิมพ์ครั้งที่ 2524,
118 หน้า
- วุฒิ แทรสังข์ ~~การศึกษาระบบ~~ ชื่อ ขนาด ของรูปภาพประกอบแบบเรียนที่นักเรียนชั้นประถม
ศึกษาตอนปลายชอบ ปฏิญญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2514, 133 หน้า ดัดสำเนา
- พ. ศุภนิมิตร ~~การเล่านิทาน~~ สำหรับเด็กประถม ประถมศึกษา 30(11) ง 28 - 32
มิถุนายน 2522
- ศิริกาญจน์ โกศล ~~การเล่านิทาน~~ เพื่อเสริมพัฒนาการทางอารมณ์แก่เด็กก่อนวัยเรียน
ประถมศึกษา 29(3) : 37 - 39 พฤศจิกายน 2520
- ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรประถมศึกษา ปี 2521 โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น 2520,
442 หน้า
- ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ คู่มือหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
เล่ม 1 โรงพิมพ์คุรุสภา 2521, 103 หน้า
- คู่มือหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 2 โรงพิมพ์คุรุสภา
2521, 86 หน้า
- แบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1 พิมพ์ครั้งที่ 2 โรงพิมพ์คุรุสภา
2522, 109 หน้า
- แบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 2 พิมพ์ครั้งที่ 2 โรงพิมพ์คุรุสภา
2522, 103 หน้า
- แบบการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงพิมพ์คุรุสภา 2521,
199 หน้า
- อุปกรณ์การสอน : อุปกรณ์ประกอบหลักสูตรประถมศึกษา ประโยคประถมศึกษา
ตอนต้น โครงการพัฒนาการศึกษา 2503, 81 หน้า

สมบูรณ์ กิ่งสมานนท์ ~~“การอ่านหนังสือและการอ่านหนังสือให้เด็กฟัง”~~ คหเศรษฐศาสตร์

23(4) : 31 - 38 กันยายน 2522

สมบูรณ์ กิริเจริญ และคณะ คู่มือการใ้ใช้สถิติขั้นศึกษา มงคลการพิมพ์ 2506, 422 หน้า

สวัสดิ์ เรืองวิเศษ วรรณกรรมสำหรับเด็ก เอกสารประกอบการสอนวิชา มรรณ 446

หนังสือสำหรับเด็ก มศว บางแสน 2520, 83 หน้า

ชาว์ดีศึกษา, กรม รายงานการวิจัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เมื่อเทียบกับหลักสูตร โรงพิมพ์สุภา 2511, 229 หน้า

สุขสมร ประสิทธิ์ทอง ~~“อิทธิพลของการอ่านหนังสือสำหรับเด็กและการอบรมเลี้ยงดูที่มีต่อ~~

พฤติกรรมการไปสัมผัสของ เด็กไทย วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2521, 124 หน้า จัดสำเนา

_____ “อิทธิพลของการอ่านสำหรับเด็กและการอบรมเลี้ยงดูบุตร” การศึกษาผู้ใหญ่

16(95) : 31 - 36 กรกฎาคม - สิงหาคม 2522

สุภา จันทน์เอม ~~“ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์ และความเข้าใจในการอ่าน~~

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษา บางแห่งในจังหวัด

พระนครศรีอยุธยา วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2509,

131 หน้า จัดสำเนา

สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ การศึกษาแบบนัยไข้ สำนักพิมพ์ภาวนา 2521, 210 หน้า

เสาวดีย์ ฤๅวธนาวิ ~~“การศึกษาเปรียบเทียบของประกอบของสมรรถภาพสมองด้าน~~

ความจำทางภาษาตามทฤษฎีกลไกของรกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2517, 80 หน้า จัดสำเนา

โสภาพรรณ สุวรรณแสง ~~และเกื้อกูล~~ อุปัทม์ การยอติภาพถ่ายเพื่อการศึกษ (A.V.

328) มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2521, 203 หน้า

อนันต์ ศรีโสภา หลักการวิจัยเบื้องต้น พิมพ์ครั้งที่ 2 สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช 2521,

430 หน้า

เอนกกุล กริแสง จิตวิทยาการศึกษา โครงการตำรา มศว พิษณุโลก โรงพิมพ์
พิษณุโลก 2522, 314 หน้า.

Adams, Jack A. Human Memory. New York, McGraw-Hill Book Company,
1967. 326 p.

Beery Althea "Development of Reading Vocabulary and Word Recognition"
Reading in the Elementary. School Forty-eight Yearbook, Part II
Chap. 8 pp. 283 - 284.

Carroll, John B. The Study of Language : A Survey of Linguistics and
Related Disciplines in America. Cambridge, Harvard University
Press. 1953. 289 p.

Cuber, J.F. "Folklore" In the Word Book Encyclopedia. Field
Interpreses Education Corporation V. 6. p. 282.

Dale, Edgar. "Still Pictures" Audio-Visual Methods in teaching.
New York : Holt Rinehart and Winston 1963 : 243 p.

Ebel, Rabert L. Encyclopedia of Educational Research. 1960. 748 p.

Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education.
McGraw-Hill, Inc., 1966. 446 p.

Gagne, Robert M. The Conditions of Learning 2nd. ed., New York Holt,
Rinehart and Winston, Inc., 1970, 407 p.

Gerlach, Vernon S. and Ely Donald P. Picture and Visual Perception.
New York, Harper. 1971. 392 p.

Guilford J.P. Fundamental Statistics in Psychology and Education.
McGraw-Hill Book Company Inc., New York 1950. 633 p.

Hampleman, Richard S. "Comparison of Listening and Reading
Comprehension Ability of Fourth and Sixth Grade Pupils"
Dissertation Abstracts. 15 : 1755 - A 1757.

Hurlock, Elizabeth B. Child Development. 4th ed., McGraw-Hill, Inc.,
1964. 776 p.

James W. and Others. Learning from Pictures. Englewood Cliffs,
Prentice-Hall, 1971. 263 p.

Kenneth, Norbery. "Visual Perception Theory and Instructional
Communication" A.V. Communication Review. 1966. 303 p.

Lovis, Shores. The World of Graphics Instruction Materials. New York:
The Ronald Press Company, 1949. 405 p.

Spencer Thomas D. Perspectives in Child Psychology. New York,
McGrsw-Hill, 1970. 470 p.

Tinker, Miles A. Teaching Elementary Reading. New York, Appleton
Century-Crofts Inc., 1952. 351 p.

Wittich, Walter A. and Schuller, Charles F. Audio-Visual Materials.
2nd. ed., New York : Harper and Brothers Publisher 1957. 570 p.

_____. Instructional Technology. New York Harper and Row 1973.
737 p.

ពាក្យដេញ

ภาคผนวก ก.

ความหมายของคำนำที่^๑ใช้ในการทดลอง

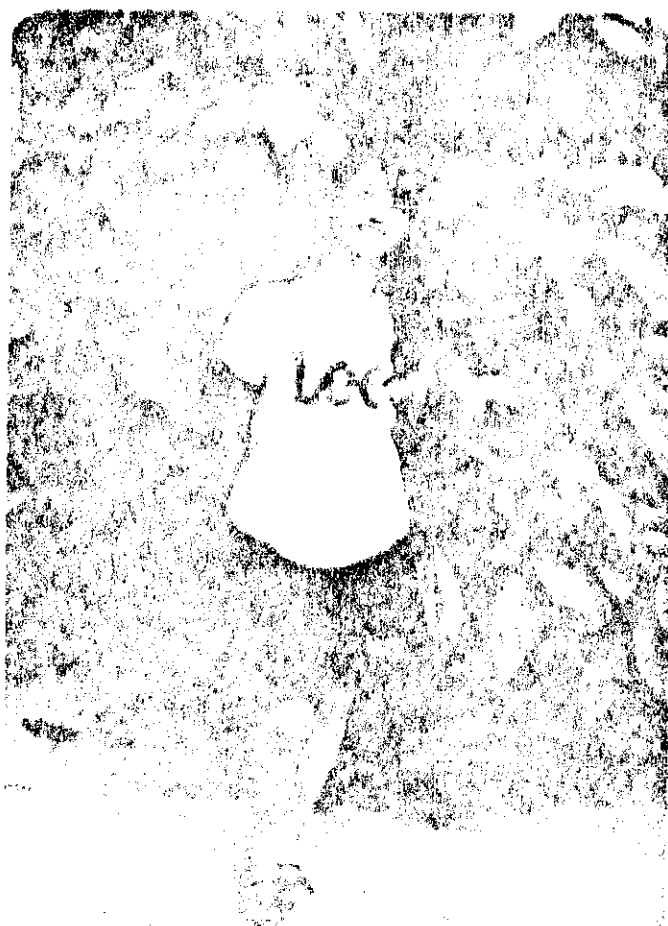
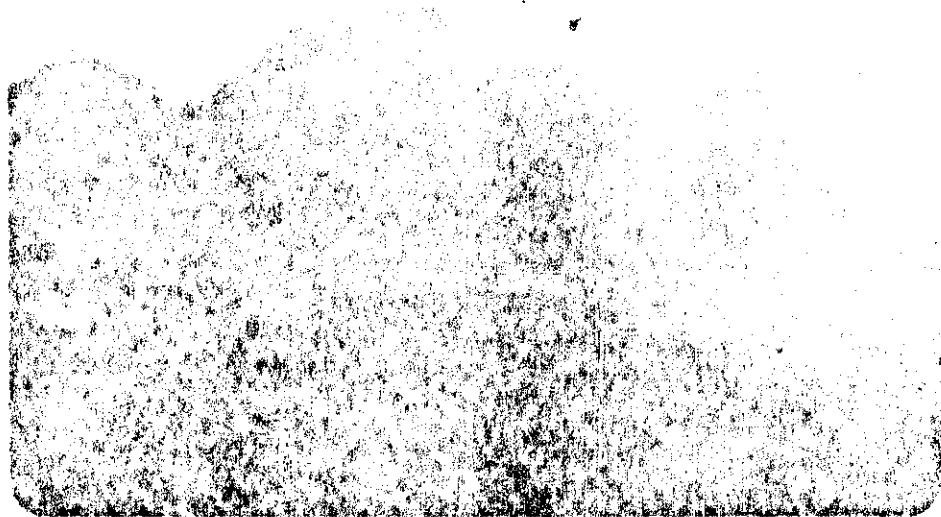
ความหมายคำนามที่ใช้ในการทดลอง

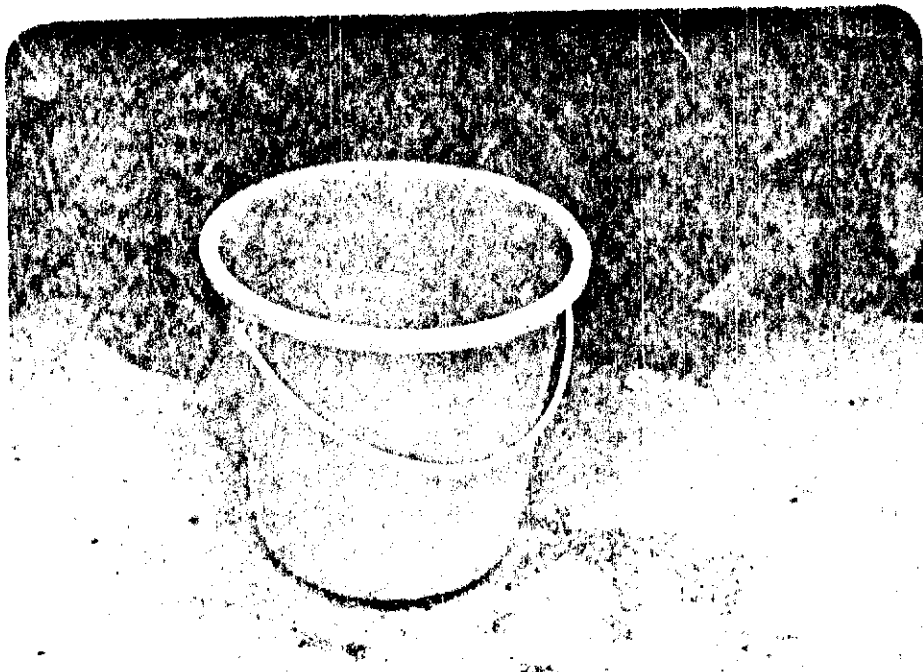
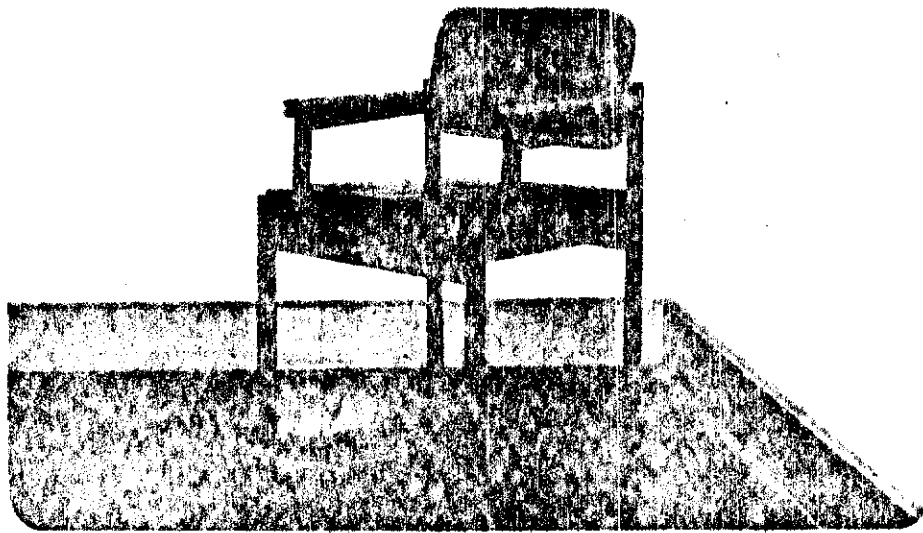
1. ภูเขา : เนินดินที่สูงขึ้นเป็นจอมใหญ่
2. ผู้หญิง : คนทั่ว ๆ ไป ที่ทำหน้าที่เป็นแม่ของลูก หรือผู้ที่แต่งกายด้วยกระโปรง
3. เก้าอี้ : มาสำหรับนั่งมีพนักพิง
4. ถัง : ภาชนะชนิดหนึ่งที่มีรูปร่างต่าง ๆ โดยมากใช้ตักน้ำหรือขังน้ำ หรือใช้เป็นเครื่องตวง
5. มะพร้าว : ต้นไม้ชนิดหนึ่ง ผลนำมาใช้ปรุงอาหาร ขนม และใช้ทำน้ำมัน
6. มดแดง : ชื่อมดชนิดหนึ่ง สัตว์ขนาดเล็ก ตัวสีแดง อยู่รวมกันเป็นกลุ่ม จักอยู่ในจำพวกแมลง
7. กระโปรง : ผ้านุ่งสำหรับผู้หญิงแบบสากล ภาชนะเย็บด้วยกาบหมากหรือใบไม้สำหรับใส่ของต่าง ๆ
8. กระเป๋ : เครื่องใช้ชนิดหนึ่ง ที่มีรูปร่างคล้ายถุงหรือกระเปาะทำด้วยหนังหรือผ้าสำหรับใส่สิ่งของต่าง ๆ ใช้คาดเอวก็มี ติดอยู่ในตัวเสื้อหรือกางเกงก็มี และใช้สำหรับหิ้วก็มี
9. คินสอ : เป็นของใช้ชนิดหนึ่ง ใช้เขียนหนังสือบนสมุด ทำมาจากคินชนิดหนึ่ง บางชนิดทำมาจากแร่ เรียกว่าคินสอคำ ทำมาจากหินชนวน เรียกว่าคินสอหิน
10. สมุด : กระดาษที่ทำให้เป็นเล่ม ๆ
11. บันได : สิ่งที่ทำเป็นขั้น ๆ สำหรับก้าวขึ้น - ลง
12. นักเรียน : ผู้ที่ไปโรงเรียนเพื่อศึกษาหาความรู้
13. ระฆัง : เครื่องที่ใช้ตีให้เกิดเสียงเป็นอาณัติสัญญาณ หล่อด้วยทองเหลือง รูปร่างคล้ายกระดิ่งแต่ใหญ่กว่า
14. พระ : ผู้ทรงศีล เป็นพระพุทธรูปที่บูชา เป็นคำที่ใช้แทนชื่อเรียกภิกษุสงฆ์
15. คอกไม้ : ส่วนหนึ่งของต้นไม้ ที่ผลิออกมาจากกิ่งหรือลำต้น
16. สัตว์เลี้ยง : สัตว์ที่เลี้ยงไว้ดูเล่น ไว้เป็นอาหาร หรือใช้งาน

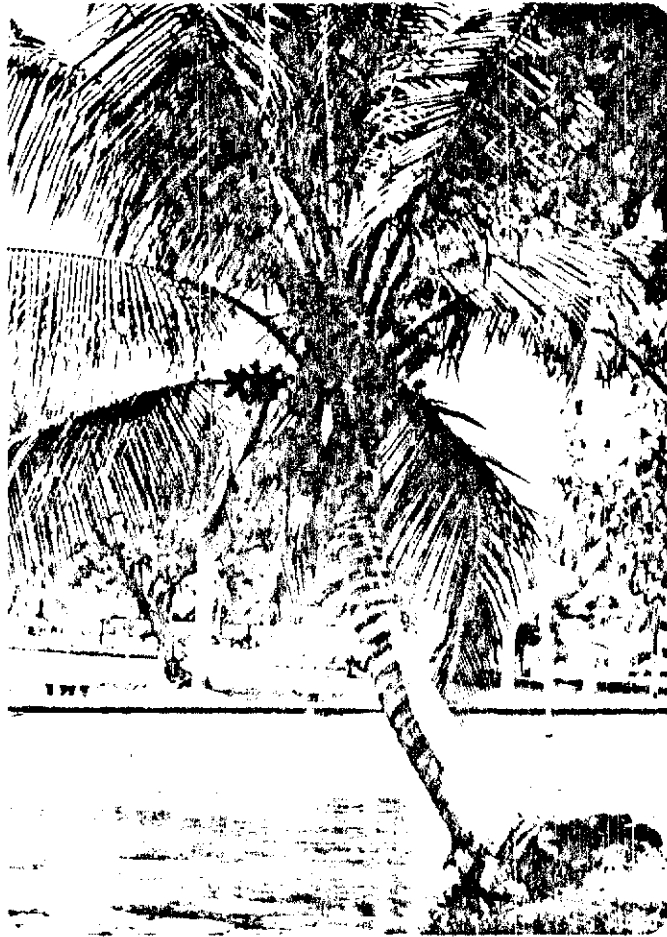
17. ชยะ : สิ่งของที่ไม่ต้องการใช้ แยกเชื้อ มูลฝอย
18. ห่าน : สัตว์จำพวกนกชนิดหนึ่ง กล้ายเปิดแต่ใหญ่กว่าเป็ด
19. แจกัน : ภาชนะที่ปักดอกไม้ประดับที่โต๊ะ ตู้ และอื่น ๆ ให้ดูสวยงาม หรือใช้เป็นเครื่องตั้งบูชาสำหรับบูชาพระพุทธรูป มีรูปร่างแปลกแตกต่างกันหลายแบบ
20. คลอง : ทาง ทางน้ำ ลำน้ำ ที่มีน้ำอยู่
21. ฝน : น้ำที่ตกลงมาจากเมฆเป็นเม็ด ๆ
22. กระดาน : ไม้ที่เลื่อยออกเป็นแผ่นบาง ๆ
23. ถนน : ถนนทางที่ทำขึ้น มีลักษณะนามเป็นสาย
24. ชิงช้า : ที่นั่งผูกด้วยเชือกสองข้างแขวนตามกิ่งไม้ หรือที่สูง สำหรับนั่งแกว่งไกว

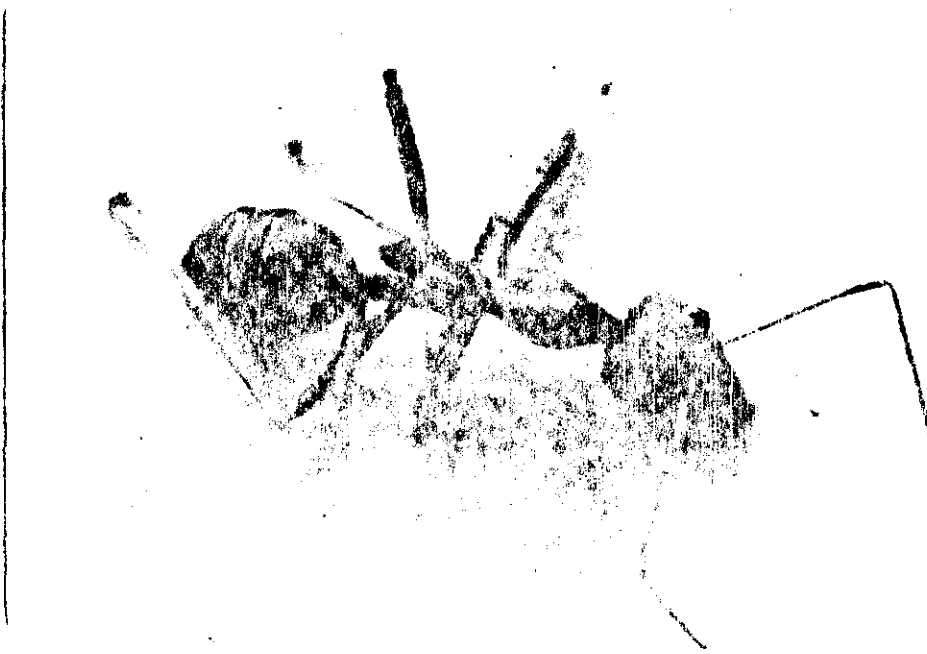
ภาคผนวก ข.

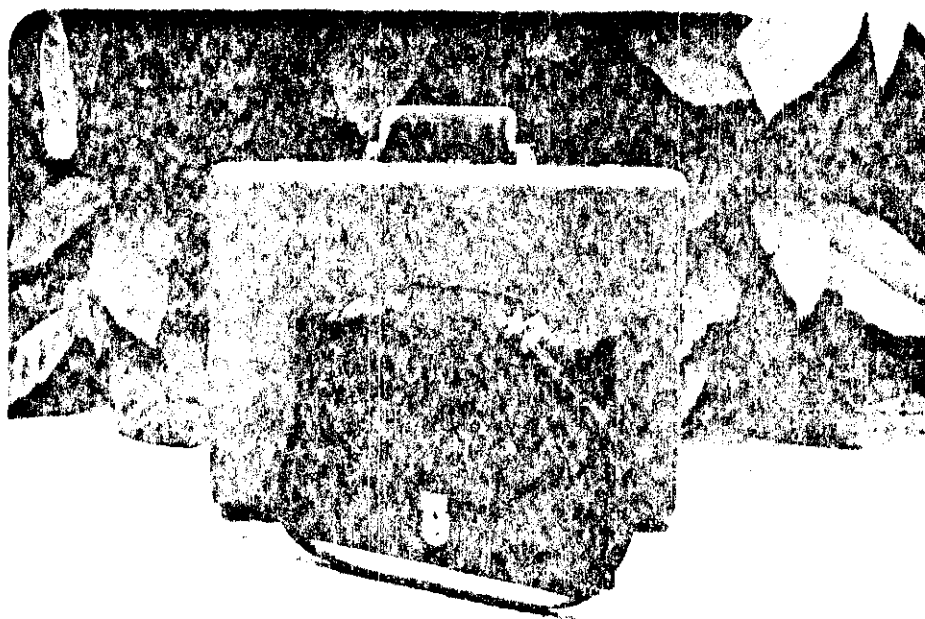
- รูปภาพ
- นิทาน
- ปรีศนาคำทาย -

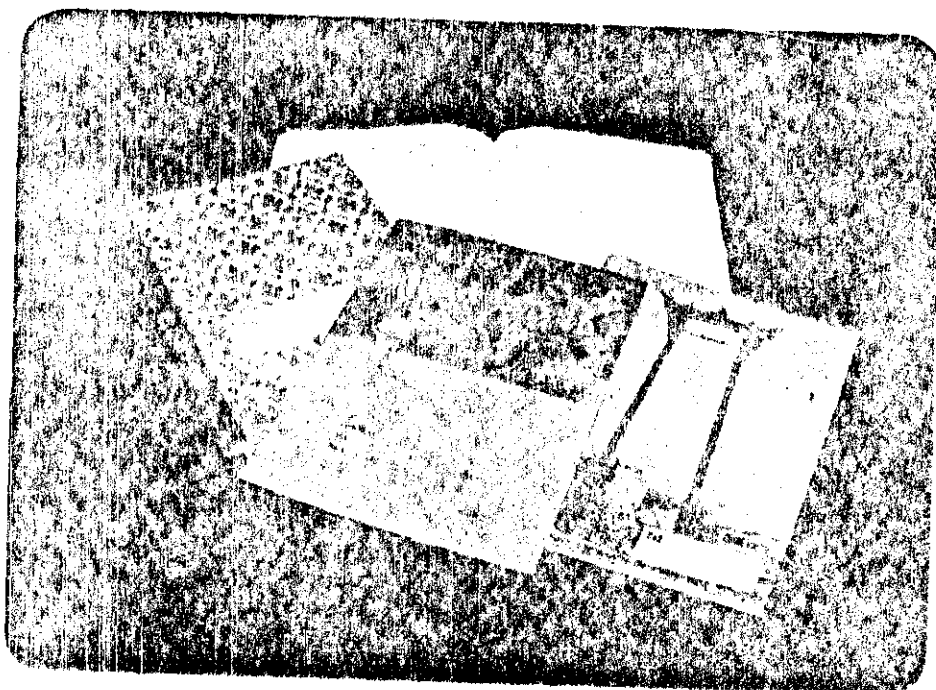
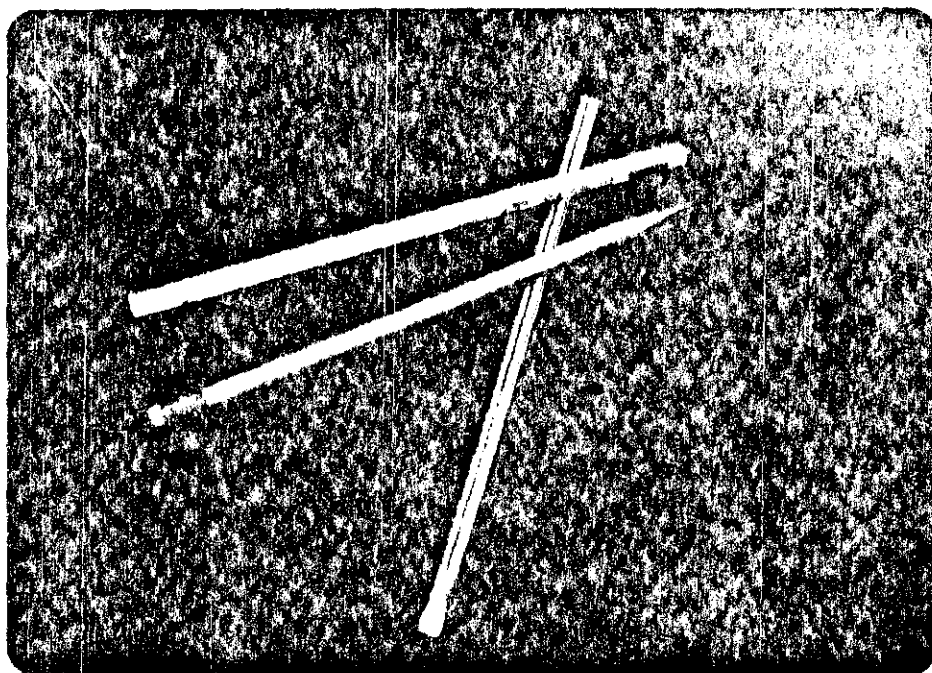


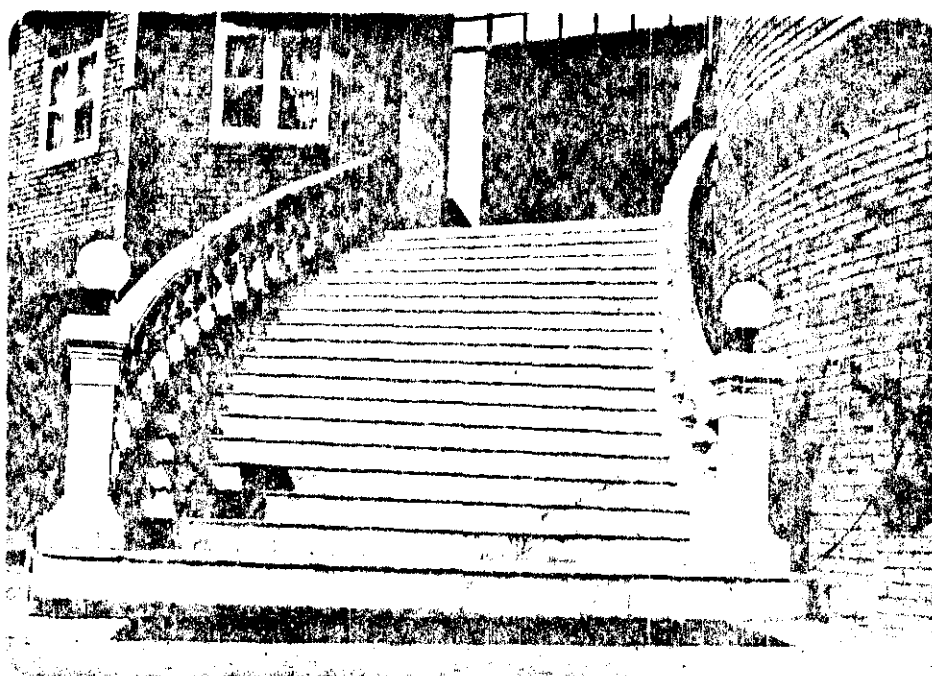


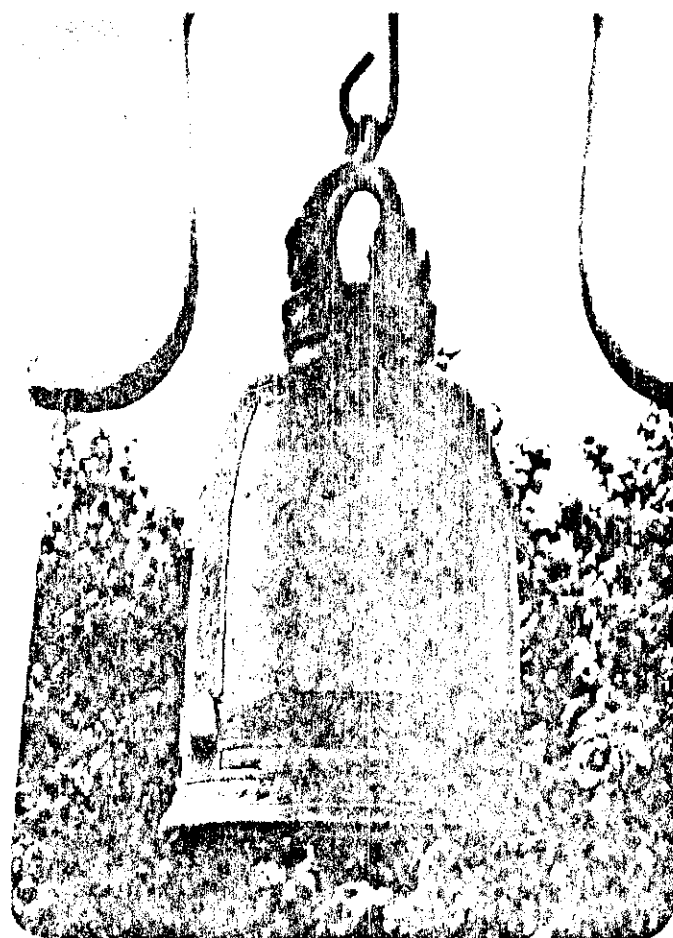


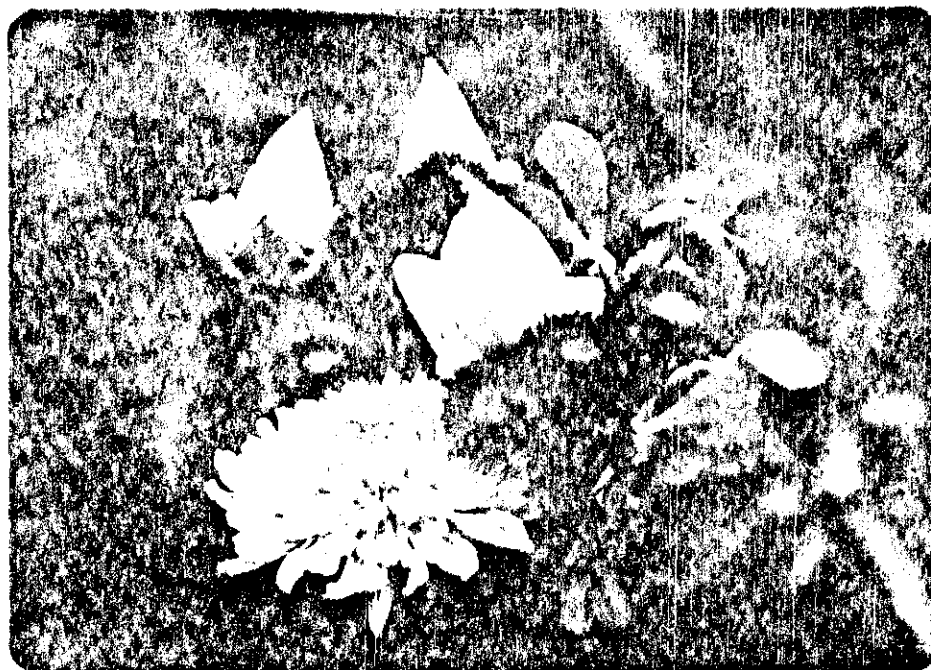




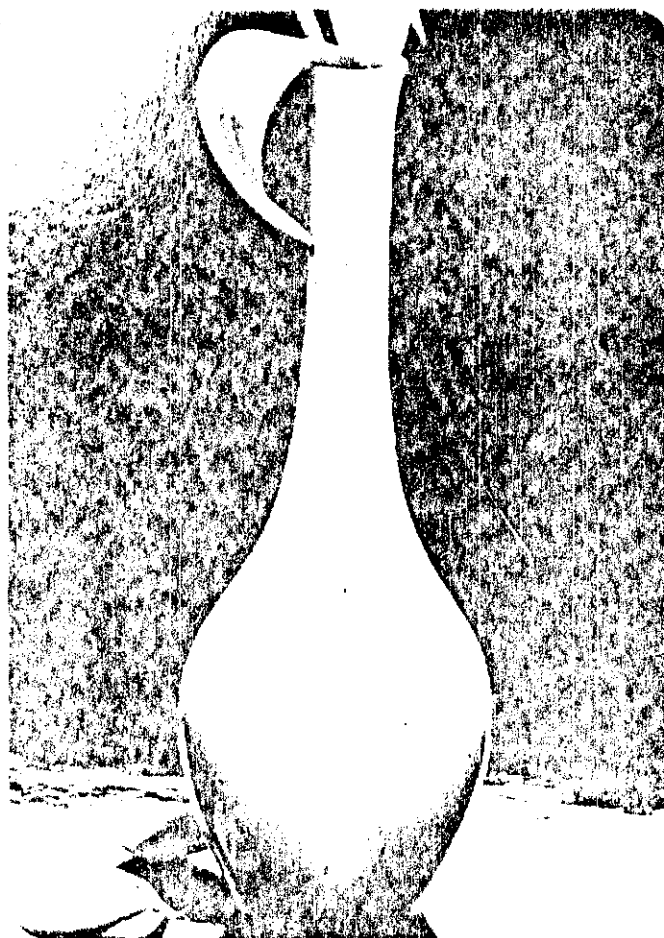


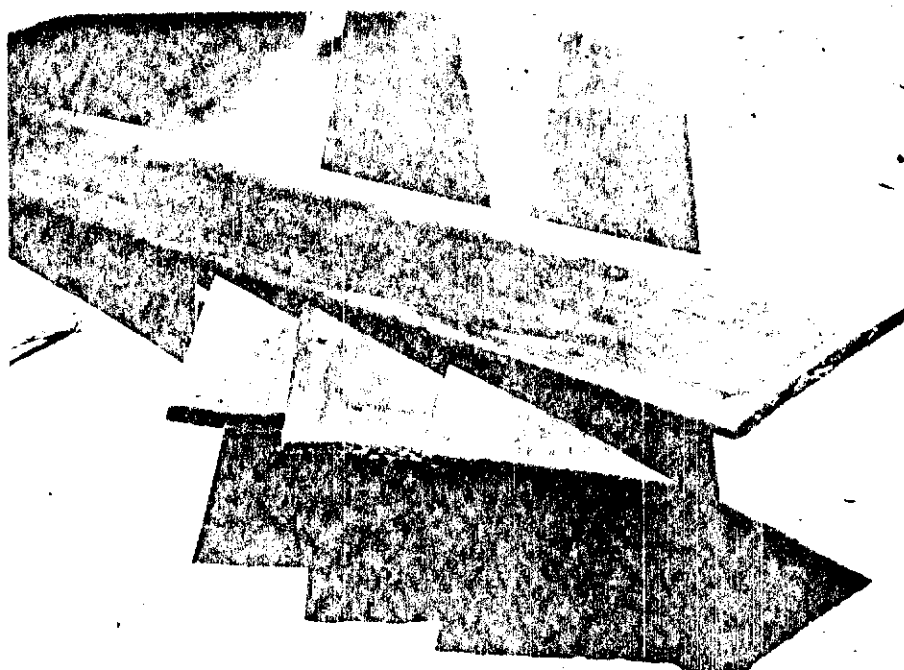
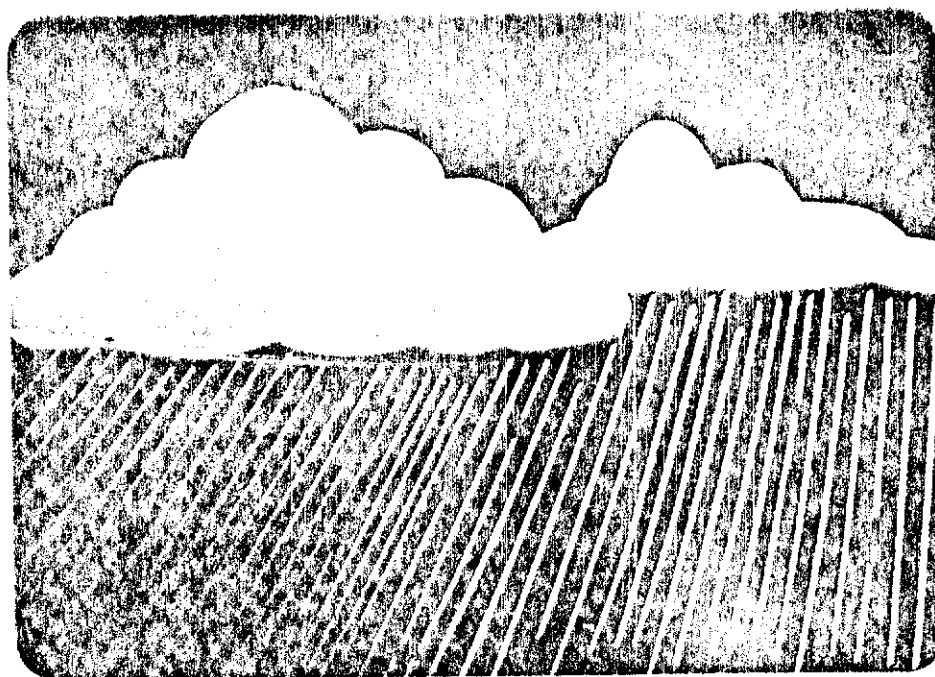


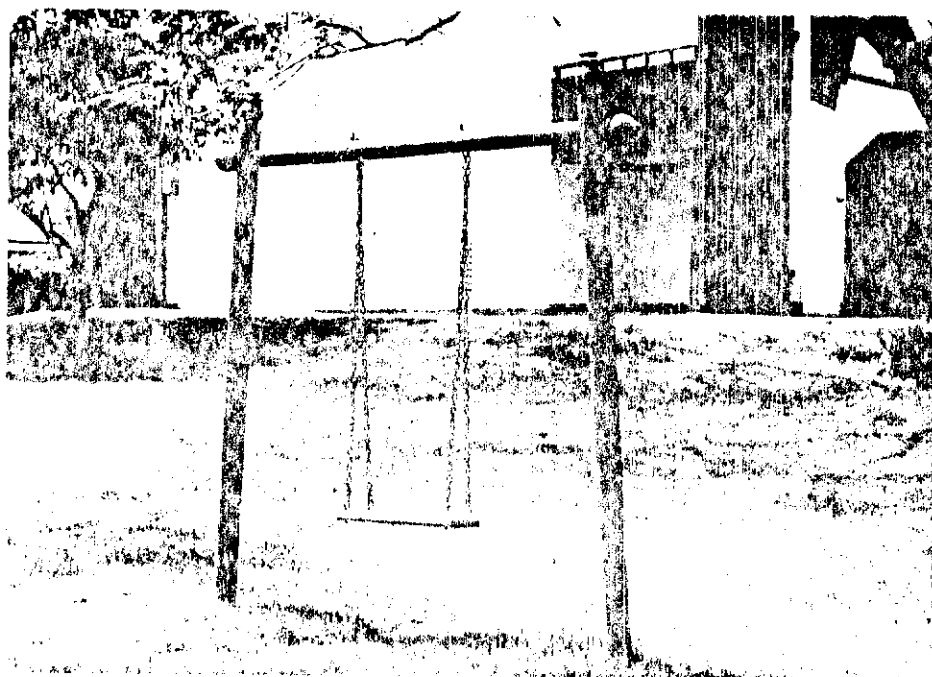
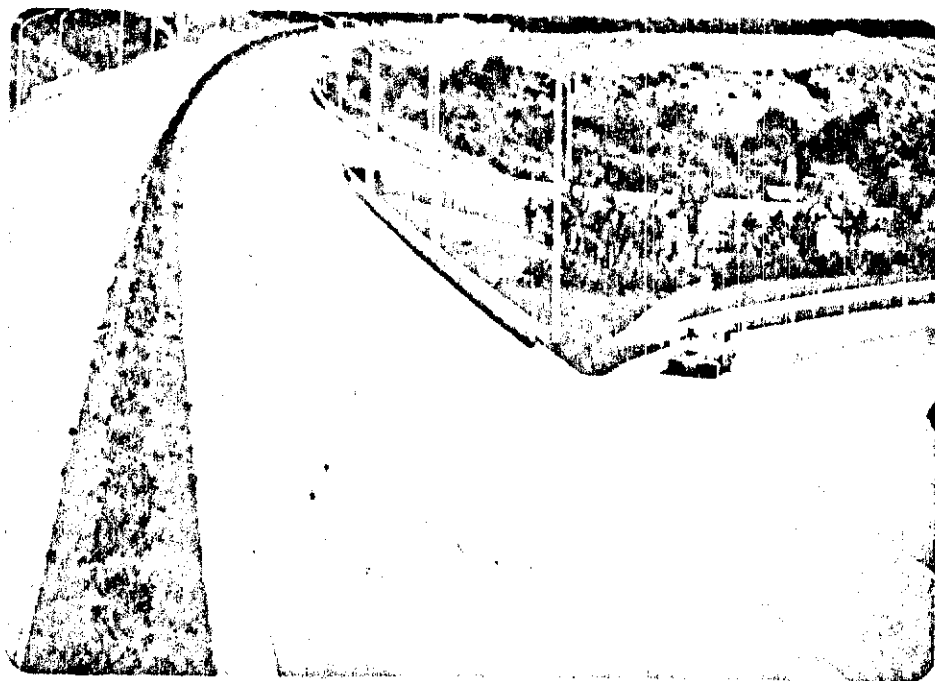












เรื่องที่ 1
เก็กเลี้ยงวัว

ครอบครัวหนึ่งมี พ่อ แม่ และลูกสาว ลูกสาวชื่อต้อยติ่ง ต้อยติ่งชอบผูกโบว์สีแดง อยู่เสมอ ๆ ในเวลาเช้าต้อยติ่งจะต้องช่วยพ่อแม่ทอนวัวไปเลี้ยงที่ทุ่งหญ้าเชิงภูเขา พอตก เย็นก็ทอนวัวกลับบ้าน ต้อยติ่งทำเช่นนี้ทุกวัน วัวจำต้อยติ่งได้เสมอเพราะเธอผูกโบว์สีแดง วัวจะเฝ้าตามเธอไปที่ทุ่งหญ้าเชิงภูเขาและกลับบ้านโดยเธอไม่ต้องใช้ไม้ไล่ทอนวัวเลย

วันหนึ่งแม่นึกเบื่อโบว์สีแดงของต้อยติ่ง จึงออกไปซื้อโบว์สีอื่น ๆ มาให้ต้อยติ่ง ต้อยติ่งเห็นก็ดีใจและขอบคุณแม่พร้อมกับพูดว่า "หนูไม่ชอบโบว์สีนี้เลย" แม่จึงตอบว่า "ลูก มีโบว์สีแดงมากแล้วลองผูกโบว์สีอื่น ๆ บางเถิด"

วันรุ่งขึ้นต้อยติ่งผูกโบว์ที่แม่ซื้อให้ใหม่ไปเลี้ยงวัวเหมือนทุกวัน มีวัวตัวหนึ่งไม่ยอม เฝ้าตามวัวตัวอื่น ๆ เพราะจำโบว์ผูกนมไม่ได้จึงหลงฝูง เมื่อต้อยติ่งทราบว่าวัวหายไปจึง เฝ้าตามหาวัวไปบนภูเขาซึ่งเป็นเนินดินสูงชันเป็นจอมใหญ่ มีต้นไม้เล็กใหญ่ขึ้นอย่างหนาแน่น และเขียวชอุ่ม นอกจากนั้นบนภูเขายังมีก้อนหิน กิน ภูเขาควาย ในขณะที่ต้อยติ่งเฝ้าหาวัว อยู่นั้นรู้สึกเหนื่อยมากจึงนั่งพิงต้นไม้ใหญ่ที่สุดก็หลับไป ไม่นานต้อยติ่งก็ท้องตื่นด้วยแรงเขย่า และไคยินเสียงพูด ต้อยติ่งลืมตาขึ้นมาก็เห็นคนคนหนึ่งมีผมยาว สวมเสื้อสีแดง และถุง ผ้าถุงเหมือนแม่และผู้หญิงคนอื่น ๆ ในแถบบ้าน ต้อยติ่งจึงทราบบอกคนคนนั้นเป็นผู้หญิง ต้อยติ่งจึงพูดกับผู้หญิงคนนั้นว่า "หนูขึ้นมาตามวัวที่มันหายไป" ผู้หญิงคนนั้นตอบว่า "บนภูเขา เฝ้ามไปควายตนไม่อย่างนี้ วัวเฝ้าขึ้นมาไม่ได้หรอกจะ บนภูเขานอกจากจะมีต้นไม้หนาแน่น แล้วยังมีสัตว์ร้ายชุกชุมควาย ถ้าหนูเฝ้าขึ้นไปอาจจะเป็นอันตรายหรือหาหนทางกลับบ้านไม่ได้ หนูลงไปภูวัวที่ทุ่งหญ้าเชิงภูเขาเถิด" เมื่อผู้หญิงคนนั้นพูดจบแล้วก็ชวนต้อยติ่งเฝ้าไปที่ทุ่งหญ้า เชิงภูเขา เมื่อต้อยติ่งเฝ้าลงมาจากภูเขาก็พบว่าวัวที่หายไปยืนเล็มหญ้าอยู่ที่เชิงภูเขานั้นเอง ต้อยติ่งดีใจมาก และกล่าวขอบคุณผู้หญิงคนนั้น ผู้หญิงคนนั้นก็เดินกลับบ้านของตน ต้อยติ่งก็ทอนวัวทั้งหมดกลับบ้านเช่นกัน

เรื่องที่ 2

เก๋อ้ออยากมีเพื่อน

ภายในบ้านหลังหนึ่งไม่มีผู้อาศัยมาเป็นเวลา 2 สัปดาห์ ของใช้ภายในบ้านก็ไม่มีใครนำไปใช้ เก๋อ้อตัวหนึ่งตั้งอยู่ที่มุมห้องเกิดความเหงาขึ้นมาอยากจะมีเพื่อนจึงบันทึกพินิจขึ้นมาว่า "เจ๊บบจิง คนไปไหนกันหมดทำไมมันงั้นตัวฉันเลย ทันทีที่เสียงเก๋อ้อหุคบนก็มีเสียงทักทายเก๋อ้อ "สวัสดีเก๋อ้อ เธออยากจะมีเพื่อนหรือ ฉันอาจจะเป็นเพื่อนเธอได้นะ" เสียงของดัง พุดมาจากมุมห้องอีกด้านหนึ่งของบ้าน เก๋อ้อตอบว่า "สวัสดีจ๊ะ เธอเป็นใคร" ดังตอบว่า "ฉันคือดัง เธอไม่รู้จักฉันหรือ แต่นั่นรู้จักเธอนะ เธอคือเก๋อ้อมีไว้สำหรับให้คนนั่ง ทำควยไม้ มี 4 ขา ขาของเธอแข็งแรงมาก รองรับน้ำหนักของคนที่นั่งบนตัวเธอได้อย่างสบาย และตัวเธอมีปีกพิงควย ไว้ให้คนที่มานั่งเอาหลังพิงจะได้ไม่เมื่อย" เก๋อ้อได้ยินดังพูดก็คิดว่ามีเพื่อนรู้จักตัวของเธอเป็นอย่างดี เก๋อ้อจึงพูดว่า "เธอเก่งจังเลย แล้วเธอรูปร่างແຈ່ງຈັງทำอะไรได้บ้าง" ดังตอบว่า "ฉันมีรูปร่างใหญ่บ้าง เล็กบ้าง เตี้ยบ้าง สูงบ้าง ถึงฉันจะมีรูปร่างแตกต่างกัน ฉันก็เย็นที่ให้น้ำไว้ให้คนใช้และดื่ม บางคนเอาฉันไปตักน้ำในบ่อ บางคนเอาฉันไปใส่สิ่งของต่าง ๆ ควย และบางคนเอาฉันไปควงข้าวเปลือก ควงข้าวสาร เขาจะเรียกฉันว่า ดังควงข้าวจะ แต่ฉันไม่มีขาเหมือนเธอนะ ฉันมีหู หูของฉันมีไว้สำหรับหิ้ว คนจะได้ฉันไปอยู่ที่ไหนก็หิ้วหูของฉันไปวางไว้ ครานั้น" เมื่อถึงพุดจบเก๋อ้อพูดว่า "เธอเก่งจัง และมีประโยชน์มากมาย เธอคือดังใส่น้ำและสิ่งของต่าง ๆ ฉันคือเก๋อ้อสำหรับให้คนนั่ง คนอื่น ๆ จะรู้จักเราหรือเปล่า" ดังตอบว่า "ทุกคนรู้จักเราดี และเธอกับฉันรู้จักกันแล้วเราก็คงจะเป็นเพื่อนที่ดีกันได้นะ" เก๋อ้อตอบทันทีว่า "ได้ซิ ๆ เราจะเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน เราจะทำหน้าที่ของเราให้ดีที่สุดเมื่อเจ้านายที่ใจดีของเรากลับมา" เมื่อเก๋อ้อพูดจบก็มีเสียงประตูเปิด เจ้าของบ้านเดินเข้ามาพร้อมกับยกเก๋อ้อตัวใหม่เข้ามาวางไว้ใกล้ ๆ มุมห้องอีกสองตัว เก๋อ้อคิดใจและพูดกระฉิบกับดังว่า "ต่อไปนี้เราคงไม่เหงาอีกแล้วเรามีเพื่อนอีกสองตัว และมีเธอเป็นเพื่อนของฉันด้วย"

เรื่องที่ 3

คำเป็นเด็กเกร

คำเป็นเด็กเกรไม่เชื่อฟังคำสอนของพ่อแม่ วันหนึ่งคำหนีออกจากบ้านเข้าไปในป่า
 คำนั่งต้นไม้เพื่อจับลูกนกในขณะที่มันบินต้นไม้คำถูกนกชนิดหนึ่งกรูเข้ามากัด คำได้รับความ
 เจ็บปวดมาก คำมองหาวัวตัวอะไรก็จึงพบว่า เป็นสัตว์ชนิดหนึ่งตัวเล็กมาก สีแดง มี
 6 ขา อยู่รวมกันเป็นกลุ่มบนต้นไม้ คำไม่รู้จักสัตว์ชนิดนี้มาก่อนเลย คำจึงรีบลงมาจาก
 ต้นไม้ และคิดหาวิธีทำร้ายสัตว์เหล่านั้น โดยนำเอาหนึ่งสติกบิงรังมดแดง กลิ้งมาจากต้นไม้
 และนำไปให้ตัวซึ่งเป็นเพื่อนดู เมื่อคำไปถึงบ้านลูกเกาะโกน "ตุ้ ตุ้ ฉันมีสัตว์ประหลาดให้
 เธอ ดู มาดูซิ" ในขณะที่คำอยู่ใต้ต้นมะพร้าว กำลังช่วยคุณแม่เก็บลูกมะพร้าวจากต้นมะพร้าว
 คำจึงถามว่า "ตุ้ รู้จักสัตว์ชนิดนี้หรือเปล่า" คุณแม่และตอบว่า "สัตว์ชนิดนี้เขาเรียกว่า
 มดแดง เธอไปรังแกมันมันจึงกัดเธอ มดแดงเป็นสัตว์ที่อยู่รวมกันเป็นกลุ่มบนต้นไม้ ถ้า
 ไม่ไปรังแกมันก่อนมันจะไม่กัด" คำก็ยืนแค้นนั้นก็นำเอารังมดแดงทั้งเข้าไปในกองขยะ และ
 ชวนตุ้ไปเล่น "ตุ้เราไปเล่นกันเถิด" ตุ้ตอบว่า "ฉันไปไม่ได้จะต้องช่วยคุณแม่เก็บและ
 บดลูกมะพร้าวส่งไปให้แม่ค้าในตลาดเพื่อนำไปทำอาหารและขนม" คำก็ไม่พอใจจึงวิ่งไป
 เล่นคนเดียว ตุ้จึงเรียกคำกลับมาอีกครั้งเพื่อให้คำกินมะพร้าวอ่อน คำกลับมาตุ้จึงนำ
 มะพร้าวอ่อนที่มีน้ำและเนื้อมะพร้าวนี้ ๆ มาให้คำ ในขณะที่คำและตุ้กินมะพร้าวอ่อนอยู่นั้น
 คำเห็นมะพร้าวจำนวนมาก คำจึงถามว่า "มะพร้าวมากมายเช่นนี้ส่งแม่ค้าในตลาดหมด
 เลยหรือ" ตุ้ตอบว่า "ส่งตามที่แม่ค้าต้องการ ถ้าเหลือมาก ๆ ก็นำมาทำเป็นน้ำมัน
 มะพร้าวก็ได้อีกเช่นกัน" ในขณะที่คำรู้สึกเจ็บปวดมากที่มดแดงกัดจึงรีบลาตุ้และแม่ตุ้กลับบ้าน
 พอถึงบ้านคำบอกแม่ว่า ถูกมดแดงกัดรู้สึกเจ็บปวดมาก แม่จึงพูดว่า "แม่ลองลูบที่หลายครั้ง
 แล้วว่าอย่าไปรังแกสัตว์ อย่าเป็นเด็กเกรก็จะได้รับผลเช่นนี้" ด้วยความเจ็บปวดครั้งนั้น
 เอง จึงทำให้คำไม่กล้าหนีออกจากบ้านไปรังแกสัตว์อีกเลย

เรื่องที่ 4

กระเป๋ากับกระโปรง

ฉันขอแนะนำตัวเองกับคุณหนู ๆ ก่อนนะค่ะ ฉันชื่อกระโปรง ฉันเกิดขึ้นมาได้ เพราะช่างตัดเสื้อเอาผ้ามาตัดและเย็บฉันขึ้นมาเป็นตัว ฉันเป็นผ้าถุงของผู้หญิง ผู้ชายจะไม่ชอบฉันและฉันไม่ชอบผู้ชายเหมือนกันถ้าช่างตัดเสื้อตัดตัวฉันเล็ก ๆ สั้น ๆ ก็จะเป็นกระโปรงของเด็กผู้หญิง ถ้าช่างตัดเสื้อตัดตัวฉันใหญ่ ๆ ยาว ๆ ก็จะเป็นกระโปรงของผู้หญิงตัวโต ๆ ผู้หญิงบางคนต้องการให้ฉันเป็นกระโปรงยาวถึงเท้า บางคนก็ต้องการให้ฉันเป็นกระโปรงยาวแค่หัวเข่าก็มี ตัวฉันบางครั้งมีรูค ๆ บางครั้งก็มีจีบ ๆ และบางครั้งก็มีกระเป๋าคืออยู่ควาย แล้วแต่เจ้าของต้องการ

ฉันคือกระโปรงเป็นผ้าถุงสำหรับคุณผู้หญิง แต่ชื่อของฉันไปเหมือนกับสิ่งของเครื่องใช้บางอย่างหนึ่ง คือ ภาชนะที่เย็บด้วยกบหมากหรือใบไม้สำหรับใส่สิ่งของต่าง ๆ ขอให้คุณหนู ๆ จำไว้ให้ดีๆ

ฉันมีเพื่อนอีกคนหนึ่งที่จะมาให้คุณหนู ๆ รู้จัก เขาชื่อคล้ายฉันมาก "เพื่อนจำเพื่อนจำ ออกมาหน่อยซิ" กระโปรงเรียกเพื่อนออกมา "ว่าอย่างไรจะ เรียกฉันทำไม" เพื่อนถาม "ฉันอยากให้เด็ก ๆ รู้จักเธอจะ ขอแนะนำตัวเองหน่อยซิ" กระโปรงบอก

ฉันขอแนะนำตัวเองกับคุณหนู ๆ ฉันชื่อกระเป๋าค่ะ ฉันเกิดมาได้เพราะมีคนเขาทำฉันขึ้นมา คนที่ทำฉันขึ้นมวเรียกว่า ช่างเย็บกระเป๋า เขาเอาหนังหรือผ้ามาตัดให้เป็นรูปร่างและขนาดต่าง ๆ ฉันมีหูสำหรับหิ้วหรือถือ หูฉันบางทีก็ยาวบางทีก็สั้น ดังนั้นฉันจึงมีรูปร่างลักษณะแตกต่างกันไป บางครั้งฉันจะอยู่กับเสื้อ เรียกว่ากระเป๋าเสื้อ ถ้าฉันอยู่กับกระโปรง เรียกฉันว่ากระเป๋ากระโปรง ถ้าฉันอยู่กับกางเกงเรียกฉันว่า กระเป๋ากางเกง ถึงฉันจะอยู่ที่ไหน มีขนาด และลักษณะรูปร่างอย่างไร ฉันก็มีประโยชน์ทั้งสิ้น คือ สำหรับใส่สิ่งของหรือใส่เงิน หนู ๆ ไปโรงเรียนก็ถือฉันไปด้วยเพราะคุณหนู ๆ เอาหนังสือใส่ในตัวฉัน เรียกว่า กระเป๋านักเรียน

ฉันและเพื่อนก็เล่าเรื่องของตัวเราให้คุณหนู ๆ ฟังมากพอสมควรแล้ว ฉันอยากจะบอกก่อนจากไปว่าทั้งกระเป๋ากับกระโปรงต่างก็เป็นของใช้ที่หนู ๆ เรียกใช้ทุกวันเวลา สวัสดิ์ค่ะ

เรื่องที่ 5

หนูหนอยอยากเป็นเด็กดี

หนูหนอยไปโรงเรียนทุกวันและหนูหนอยทำสมุด คินลอหายอยู่เป็นประจำ เมื่อสมุดคินลอหาย แม่จะโกรธและทำโทษหนูหนอยอยู่เรื่อย ๆ เพื่อที่จะฝึกให้หนูหนอยเป็นเด็กดี รู้จักรับผิดชอบของของตนเอง แม่บอกหนูหนอยว่า "ถ้าหนูหนอยทำสมุด คินลอหายอีกครั้ง แม่จะไม่ให้อีกนะลูก แล้วลูกไปโรงเรียนจะไม่มีสมุด คินลอไซ่ ลูกจะอายเพื่อน ๆ และคุณครูจะต้องทำโทษลูกด้วย" หนูหนอยรับปากแม่ "จะแม่หนูหนอยจะรักษาสุด คินลอให้เป็นอย่างดี" ต่อมาสมุดคินลอของหนูหนอยก็หายอีกเช่นเคย แม่จึงคิดหนทางแก้ปัญหาเกี่ยวกับหนูหนอย

วันหนึ่งก่อนเข้านอนแม่ก็บอกกับหนูหนอยว่า "นางฟ้ารักและชอบให้รางวัลกับเด็กที่เป็นเด็กดีที่รับผิดชอบต่อสิ่งของของตนเอง ถ้าลูกอยากได้รางวัลจากนางฟ้า ลูกจะต้องเป็นเด็กดี รับผิดชอบต่อของของตัวเองอยู่เสมอ แล้วนางฟ้าจะให้รางวัลแก่ลูก" เมื่อหนูหนอยหลับไปก็ฝันเห็นนางฟ้ามารับหนูหนอยไปเที่ยวดูสมุดสวย ๆ ที่เป็นกระดาษเป็นแผ่น ๆ สีขาว มีเส้นไว้สำหรับเขียนตัวหนังสืออย่างมากมาย และนางฟ้าบางคนก็ไม่เอากระดาษเป็นแผ่น ๆ กระดาษก็มารวมกันเป็นเล่ม ๆ เรียกว่า สมุด และนางฟ้าก็พาหนูหนอยไปเที่ยวต่อไปอีกก็พบนางฟ้าบางคนกำลังนั่งเหลาคินลอคำและนางฟ้าบางคนนั่งเหลาคินลอหีนควยไม้เท้าวิเศษ หนูหนอยจึงถามนางฟ้าว่า "ทำไมคินลอไม่เหมือนกัน" นางฟ้าตอบว่า "คินลอคำทำมาจากแรชนิกหนึ่งไซ่เขียนกับสมุด ส่วนคินลอหีนทำมาจากหินชนวนไซ่เขียนกับแผ่นกระดาษชนวน" หนูหนอยได้ฟังเช่นนั้นก็บอกนางฟ้าว่า "เด็กดีจะได้รับรางวัลจากผู้ใหญ่จะต้องเป็นเด็กดี และรู้จักรักษาสื่อของต่าง ๆ" นางฟ้าจึงถามหนูหนอยว่า "หนูหนอยจะรักษาสื่อของใครหรือไม่" หนูหนอยตอบว่า "ใคร่" นางฟ้าบอกกับหนูหนอยว่า "ถ้าหนูหนอยไม่รักษาสื่อของที่ได้จากผู้ใหญ่ให้ดี นางฟ้าจะขอสมุด คินลอคืน" หนูหนอยรับปากกับนางฟ้า นางฟ้าให้สมุดและคินลอแก่หนูหนอย เมื่อหนูหนอยตื่นนอนขึ้นมาก็เห็นสมุด คินลอวางอยู่ข้างที่นอน หนูหนอยก็ตั้งใจหยิบสมุด คินลอไปให้แม่ดูและบอกแม่ว่า "นางฟ้าให้สมุด คินลอแก่หนู" ตั้งแต่นั้นมาหนูหนอยรักษาสุด คินลอเป็นอย่างดี และสมุดคินลอของหนูหนอยไม่เคยหายอีกเลย

เรื่องที่ 6

เรณากับมาลี

มาลีไปโรงเรียนทุกวันเพื่อเรียนหนังสือ มาลีอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เกี่ยวกับใคร ๆ ก็เรียกมาลีว่า นักเรียน เพราะเธอไปโรงเรียนทุกวันเมื่อโรงเรียนเปิดเรียน เพื่อหาความรู้จากคุณครู จากเพื่อน ๆ จากห้องสมุด มาลีอยู่กับเพื่อน ๆ และคุณครูอย่างมีความสุขและสนุกสนานตั้งแต่เช้าจนถึงโรงเรียนเลิก

วันหนึ่ง ๆ มาลิก็อพยายามทำตามคำสอนของคุณครู และจำในสิ่งที่คุณครูสอนอยู่ตลอดเวลา ห้องเรียนของมาลีอยู่ชั้นบน มาลีจะต้องเดินขึ้นลงบันไดที่ทำเป็นขั้น ๆ จึงจะถึงห้องเรียน คุณครูจะบอกกับทุก ๆ คนว่า "นักเรียนขึ้น-ลงบันไดนั้นนักเรียนจะต้องเดินอย่างระมัดระวัง ไม่ควรวิ่ง ถ้าวิ่งบางครั้งจะทำให้การก้าวผิดพลาดทำให้เกิดอันตรายและบาดเจ็บได้ และไม่ควรแย่งกันขึ้น-ลงบันไดด้วย" ทุกครั้งที่มาลีเดินขึ้น-ลงบันไดจะนึกถึงคำสอนของคุณครูและปฏิบัติตามคำสอนของคุณครูด้วย

อยู่มาวันหนึ่ง เรณาและเพื่อน ๆ ของมาลีวิ่งเล่นไล่จับกันในห้องเรียน ในขณะที่วิ่งเล่นกันอยู่นั้น ไก่ดำของหล่นไปทางหน้าต่าง ด้วยความตกใจเรณาจึงรีบวิ่งลงบันไดไปเพื่อจะเก็บของ ในขณะนั้นนักเรียนจำนวนมากกำลังเดินขึ้นบันได เรณาก็วิ่งลงบันไดสวนทางกับนักเรียนคนอื่น ๆ เรณาเหยียบขั้นบันไดพลาดจึงทำให้เรณาตกบันไดได้รับบาดเจ็บ คุณครูจึงนำเรณาไปห้องพยาบาลเพื่อทำบาดแผล คุณครูบอกเพื่อน ๆ ของเรณาว่า "นักเรียนไม่ควรทำตัวอย่างเรณาและเรณาก็จะไม่ทำตัวเช่นนั้นอีกแล้ว" และคุณครูก็พูดต่อไปว่า "บันไดนั้นเป็นสิ่งที่คนทำขึ้นเป็นขั้น ๆ ไว้สำหรับเดินก้าวขึ้น - ลงอย่างระมัดระวัง และไม่ควรวิ่งในขณะขึ้น - ลงบันไดด้วย ถ้านักเรียนวิ่งในขณะขึ้น-ลงบันไดก็จะเป็นอย่างเรณา ซึ่งทุกคนคงไม่อยากให้เกิดขึ้น" เมื่อคุณครูพูดจบ นักเรียนทุกคนให้สัญญาว่าคุณครูว่าจะไม่ให้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเรณาเกิดขึ้นอีก

เรื่องที่ 7

ห้องเรียนของแกง

เด็กผู้ชายคนหนึ่งชื่อแกง แกงไค้ยินเสียง เก้ง เก้ง เก้ง ทุกวันจึงเกิดความสงสัยว่า มันคือเสียงอะไร จึงถามคุณพ่อว่า "พ่อครับ พ่อครับ เสียงเก้ง เก้ง เก้ง ที่ดังอยู่เรื่อย ๆ มันเป็นเสียงอะไรครับ" พ่อตอบว่า "บ้านของเราอยู่ใกล้กับโรงเรียนและวัด เสียงที่ลูกถามนั่นคือเสียงของระฆังที่ครูและพระคือนอกเวลาให้ทุกคนทราบ"

ต่อมาถึงวันเปิดเทอมวันแรก นักเรียนทุกคนก็ไปโรงเรียนและไค้ยินเสียงระฆัง เก้ง เก้ง เก้ง เพื่อนของแกงซึ่งไม่เคยไค้ยินเสียงระฆังมาก่อนเลย จึงถามคุณครูว่า "เสียงก๊ง เก้ง เก้ง เก้ง เป็นเสียงอะไรครับ" แกงจึงยกมือขึ้นเพื่อที่จะตอบคำถามของเพื่อน คุณครูเห็นเช่นนั้น คุณครูจึงชี้ไปที่ตึกและบอกกับแกงว่า "แกงบอกเพื่อนซิว่ามันเสียงอะไร" "เสียงระฆังครับ" แกงตอบทันที จากนั้นครูอธิบายต่อไปว่า เสียงระฆังเป็นสัญญาณที่จะบอกเวลา หรือบอกให้เราทราบถึงเวลาเข้าห้องเรียน เวลาเลิกเรียน หรือบอกเวลาให้เราทราบว่าหมดเวลาเรียนวิชาแล้วจะต้องเตรียมตัวเรียนวิชาอื่น ๆ ต่อไป หรือบางครั้งจะบอกให้เราทราบถึงเวลาพัก" นักเรียนคนหนึ่งถามขึ้นมาว่า "ระฆังทำด้วยอะไร" คุณครูตอบว่า "ระฆังทำด้วยทองเหลือง มีรูปร่างคล้ายกระดิ่ง แต่ระฆังมีขนาดใหญ่กว่า เวลาจะทำให้เกิดเสียงก็ใช้ไม้หรือเหล็กตี หรือใช้ลูกตุ้มของระฆังตีก็ได้" เมื่อครูอธิบายเสร็จ มีนักเรียนคนหนึ่งพูดเสริมขึ้นมาว่า "ผมไปวัด ผมเห็นระฆังแขวนไว้เหมือนกัน และเห็นพระตีระฆังตอนเช้า ตอนกลางวัน และตอนเย็นด้วย" และมีเด็กคนหนึ่งถามขึ้นมาว่า "พระคือหลวงพ่อกี่ห้อยคนผมใช้ไหมครับ" ครูตอบว่า "ใช่ แต่บางครั้งพระก็เป็นคำที่เรียกพระสงฆ์ก็ได้ ใช้เรียกพระพุทธรูปที่เราบูชาก็ได้" ครูอธิบายต่อไปว่า "พระที่ตีระฆัง ก็คือ ผู้ทรงศีล รักษาศีลอาศัยอยู่ในวัด หมดผ้าสีเหลือง โขนผม เรียกอีกอย่างหนึ่งว่าพระภิกษุสงฆ์" เมื่อทุกคนเข้าใจแล้วจึงพูดพร้อมกันว่า "ขอบคุณครับคุณครู" เสียงระฆังก็ดังขึ้นอีกแล้ว เก้ง เก้ง เก้ง เด็กนักเรียนทุกคนมองหาที่มาของเสียงก็พบว่า ภารโรงของโรงเรียนกำลังตีระฆังอยู่พอดี คุณครูก็พูดว่า "ถึงเวลาที่ทุกคนจะต้องกลับบ้านแล้ว เราจะพบกันอีกในวันพรุ่งนี้" "สวัสดีครับคุณครู" นักเรียนพูดพร้อมกัน "สวัสดีค่ะนักเรียนทุกคน" ครูตอบ

เรื่องที่ 8 สัตว์เลี้ยงนี้มีประโยชน์

หมา แมว ไก่ เป็ด ห่าน และหมู อยู่ในบ้านเดียวกัน ทุก ๆ วันคนเลี้ยงสัตว์เหล่านี้จะนำอาหารมาให้กินเป็นประจำ หมาและแมวได้อยู่ในบ้าน ส่วน ไก่ เป็ด ห่าน อยู่ในเล้า หมูอยู่ในคอก

วันหนึ่ง หมาถาม ไก่ เป็ด ห่าน และหมู ว่า "พวกเธออยู่ในเล้า และหมูอยู่ในคอก ไม่ได้ออกไปไหนเลย ถึงเวลากินอาหารก็มีอาหารกิน ไม่เห็นมีประโยชน์อะไรเลย ฉันกับแมวต้องทำงาน ฉันคอยเฝ้าบ้าน คอยเฝ้าคนที่จะมาในบ้าน แมวต้องคอยจับหนูที่จะแอบมากินอาหาร พวกเธอทำอะไรบ้างล่ะ" หมูตอบว่า "พวกเราทุกตัวที่เจ้าของเลี้ยงไว้นั้นมีประโยชน์ทั้งนั้น ฉันเขาเลี้ยงไว้กินเนื้อ ไก่ เป็ด ห่าน เขาเลี้ยงไว้กินไข่และกินเนื้อ" เมื่อสัตว์ทุกตัวได้ฟังเช่นนั้น ไก่เกิดความสงสัยจึงถามเพื่อนขึ้นมาว่า "นกที่อยู่ในกรงเจ้าของเขาเลี้ยงไว้ทำอะไร" หมูตอบว่า "เจ้าของเขาเลี้ยงเอาไว้ดูเล่น เพราะนกเป็นสัตว์สวยงาม" และหมาพูดขึ้นมาว่า "พวกเราเป็นสัตว์ที่เจ้าของเลี้ยงเอาไว้ใช้ประโยชน์ต่าง ๆ กัน เช่น ไว้ทำงาน ไว้เป็นอาหาร ไว้ดูเล่นกันทั่ว ๆ ไปจึงชอบเลี้ยงพวกเราและเรียกพวกเราว่า "สัตว์เลี้ยง" หมูพูดเสริมขึ้นมาว่า "ใช่แล้ว" ไก่ได้ฟังเพื่อน ๆ คูยกันก็เกิดความสงสัยว่าตนไม่ต่าง ๆ ไก่แก่ กูหลาบ มะลิ กัลยไม้ กาวเรือง และอีกหลาย ๆ อย่างที่มีสีสวยงามนั้นเจ้าของปลูกไว้ทำไม หมูตอบทันทีว่าเขาปลูกไว้ดูคอกที่สวยงามของมัน และเพื่อเอาไว้ประดับบ้านให้มองดูน่าอยู่ด้วย เขาเรียกคอกของตนไม่ว่า "คอกไม้" นอกจากนั้นเจ้าของยังนำดอกไม้ไปปักแจกันบูชาพระ ประดับบ้านให้สวยงามได้อีกด้วย" เมื่อหมาได้ยินหมูพูดกับไก่เช่นนั้นจึงพูดขึ้นมาว่า "พวกเราทุกตัวต่างก็มีประโยชน์และมีหน้าที่ที่จะต้องทำกันทั้งนั้น ดังนั้นเราทุกตัวจะต้องทำหน้าที่ให้ดีที่สุด แล้วเราจะได้อยู่กันอย่างมีความสุข"

เรื่องที่ 9
เด็กเลี้ยงहन

เด็กชายคนหนึ่งชื่อคำ อาศัยอยู่กับพ่อและแม่ที่ชนบทแห่งหนึ่ง มีอาชีพเลี้ยงहन ชาย ทุกวันคำจะต้องนำहनไปที่คลองเพื่อให้हनได้เล่นน้ำและหาอาหารกิน คำมีความสุขมาก ที่เห็นहनชุกอวยาว กางปีก 2 ข้างออก เค้นควยเห่า 2 ข้าง วิ่งลงไปในน้ำ ล่าคลอง พร้อมกับส่งเสียงร้องแล้วคำนำ

ทุกวันนี้หลังจากนำहनกลับบ้านเรียบร้อยแล้ว แม่จะบอกกับคำว่า "คำเอาชยะหลังบ้านไปหึ่งให้แมควย" คำรับปาก "ครับ ๆ แม่" คำเอาชยะที่หลังบ้านไปหึ่งในคลอง จึงทำให้น้ำในคลองมีกลิ่นเหม็น เพราะมีเศษอาหาร เศษกระดาษ หยากไผ่ มูลฝอยต่าง ๆ กระป๋องที่หึ่งแล้ว และเศษกระเบื้องต่าง ๆ ซึ่งรวมกันอยู่ หานทนตอกกลิ่นเหม็นของชยะที่หมักอยู่ในคลองไม่ได้ จึงไม่สบายไปที่ละตัวสองตัว คำเห็นเช่นนั้นก็แปลกใจมากกว่าทำไมห่านของตนจึงเป็นเช่นนั้น จึงไปบอกแมควยความกังวลว่าจะทำให้รายได้ของครอบครัวน้อยลง "แม่ครับ ไม่ทราบควยเหอะไรห่านของเราไม่สบายอีกแล้ว หานเล่นน้ำไม่สนุก ไม่ราเริงเหมือนก่อนเลย บางตัวไม่กินอาหาร บางตัวไม่ลงเล่นน้ำ" แม่ได้หึ่งแล้วก็ไม่สามารถตอบข้อสงสัยของคำได้ พอตกค่ำคำเข้านอน คำก็นอนคิดหาสาเหตุที่ทำให้ห่านเป็นเช่นนั้น แต่ก็หาไม่ไ้เช่นกัน เมื่อคำหลับไปคำก็ฝันเห็นหญิงแก่คนหนึ่งมาคุยกับคำว่า "หนูเอ๋ย หานของเจ้าไม่พอใจที่เจ้าทิ้งชยะลงในคลอง หานของเจ้าจึงเป็นเช่นนั้น เพราะว่าทิ้งชยะลงในคลองแล้วทำให้เกิดน้ำสกปรก กลิ่นเหม็น หานเป็นสัตว์ที่ทนไม่ได้กับสิ่งเหล่านี้ และยังทำให้อาหารของห่านที่มีอยู่ในคลื่อนั้นจะต้องตายไปควย เมื่อห่านกินเข้าไปก็จะทำให้สุขภาพของห่านไม่แข็งแรงเลย หนูจำไว้นะ ที่ทิ้งชยะนั้นไม่ได้อยู่ในคลอง ควรหึ่งห่มชยะสำหรับทิ้งชยะ และเผาหรือฝังไ้ควย แล้วจะทำให้ห่านของเจ้ามีสุขภาพแข็งแรง และสุขภาพของเจ้าก็จะแข็งแรงควย" ว่าแล้วหญิงแก่ในฝันของคำก็หายไป คำก็ตกใจตื่น พอที่เป็นเวลาเช้า คำก็เล่าความฝันให้แม่ฟัง และคิดว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นความจริง คำจึงไม่ทิ้งชยะ มูลฝอยต่าง ๆ ลงในคลองอีกต่อไป ในไม่ช้าคลองก็สะอาด ไม่มีกลิ่นเหม็น หานมีน้ำที่สะอาดเล่น มีอาหารกิน สุขภาพของห่านก็แข็งแรง ทำให้รายได้ของครอบครัวคำก็ขึ้น

เรื่องที่ 10

ความสุขของคอกไม้

คอกไม้ตกลงไปในน้ำ คอกไม้ตกใจมากเพราะมีน้ำมากมายเหลือเกินและเป็นทางยาวไกลลิบ ๆ ซึ่งคอกไม้ไม่เคยเห็นมาก่อนเลย คอกไม้สงสัยจึงพูดว่า "เราอยู่ที่ไหน และมีน้ำคืออะไร" ทันทีที่คอกไม้พูดจบลงก็มีเสียงทักทายขึ้นมาว่า "สวัสดิ์จะคอกไม้ เธอคือคอกไม้ใช่ไหมจะ" เมื่อคอกไม้ได้ยินเสียงนั้นก็หันไปรอบ ๆ แล้วพูดออกไปว่า "เธอคือใครจะ" คลองตอบว่า "ฉันคือคลอง ฉันมีน้ำซึ่งอยู่มากมายและเป็นทางน้ำไหลไปไกล ๆ มีขนาดกว้างขวาง พวกเธอหล่นลงมาในคลองเสมอ ๆ แล้วก็ลอยไปตามน้ำ เธอไม่ต้องตกใจหรอก" คอกไม้ได้ฟังดังนั้นก็กล่าวขอบคุณคลอง และพูดขึ้นมาว่า "เขาเรียกสายน้ำนี้ว่าคลอง อ้าว... ถาอย่างนั้นมันคืออะไรละจะ" "เด็กพายเรือมาเก็บคอกไม้ที่ริมคลองจะ ถ้าเด็กเขาชอบเธอ เด็กก็จะเก็บเธอไปด้วย" คลองตอบ เมื่อเด็กพายเรือเข้ามาใกล้คอกไม้ เด็กหยิบคอกไม้ขึ้นเรือไปด้วย เมื่อเป็นเช่นนั้นคลองพูดว่า "สวัสดิ์จะคอกไม้"

คอกไม้จากคลองมาอยู่ที่ใหม่คือในลำเรือ คอกไม้มีความสุขอย่างมาก เด็กพายเรือชอบและพอใจคอกไม้คอกนี้ถึงกับบ่นพึมพำขึ้นมาว่า "เรามีคอกไม้สวย ๆ ทั้งนั้นเรามีความสุขมาก" เมื่อคอกไม้ได้ยินเช่นนั้นคอกไม้ก็ตั้งใจทำให้เด็กมีความสุข จากนั้นคอกไม้ก็ถูกนำไปใส่ไว้ในภาชนะอย่างหนึ่ง มีรูปร่างคล้ายขวด ซึ่งมีขนาดเล็กบ้าง ใหญ่บ้าง แต่คอกไม้ก็ไม่แปลกใจเพราะคอกไม้รู้จักเป็นอย่างดีว่า ภาชนะที่ตัวเขาปักอยู่นั้นคือ แจกัน ทว่ามาจากดินเผาบ้าง ทว่ามาจากแก้วบ้าง ที่มีรูปร่างและขนาดต่าง ๆ กัน คอกไม้กับแจกันจะอยู่คู่กันเสมอ บางครั้งอยู่บนโต๊ะหรือบนห้องต่าง ๆ บางครั้งก็จะอยู่ที่หิ้งพระ เมื่อคอกไม้อยู่กับแจกันทำให้คนมีความสุข สดชื่นได้ ทุกครั้งที่มีคนเดินผ่านมายังโต๊ะที่คอกไม้จะได้อยู่จะได้ยินเสียงคนชมคอกไม้เสมอว่า "คอกไม้สวย แจกันสวย" และเกือบทุกครั้งจะได้ยินคำว่า "เมื่อมีคอกไม้จะทำให้คนเราสดชื่น" ทุกครั้งที่คอกไม้ได้ยินคนชมคอกไม้จะมีความสุขมาก และคอกไม้ก็ไม่อยากจะไปจากโต๊ะนั้นเลย

เรื่องที่ 11 ฉันคือคนไม่

เมฆที่ลอยอยู่บนท้องฟ้าซึ่งเคยเป็นสีขาวก็เริ่มกลายเป็นสีดำลอยต่ำลงมา ๆ ในไม่ช้ามันก็กลายเป็นหยกน้ำตกลงมากระทบกับสิ่งของต่าง ๆ บนพื้นดิน "ฝนตกลงมาแล้ว ฝนตกลงมาแล้ว" เสียงคนไม่พูดกัน "แหม ฉันกำลังอยากกินน้ำ ฝนตกลงมาก็ดี คงชื่นใจจริง พวกเราคงไม่ต้องแห้งตายแล้วนะ" คนไม่อีกคนหนึ่งพูด แต่มีเสียงพูดไม่เห็นด้วยว่า "ฉันไม่ชอบเลย ถ้าพวกเราโตขึ้นเร็ว ๆ ก็จะมีคนมาตัดเราไปสิ เมื่อคนตัดเราไปแล้ว เวลาฝนตกลงมาก็จะทำให้น้ำท่วมบ้านเมืองสิ ถ้าเราอยู่เราก็จะช่วยกันดูแลเอาหน้าไว้และช่วยให้อีกคนที่ตาย" "คนเขาคิดพวกเราไปทำไมละ" คนไม่คนเล็กถามขึ้นด้วยความสงสัย "คนตัดเราไปแล้วก็เลื่อยเราออกเป็นแผ่นบาง ๆ แล้วเอาไปขายให้กับคนทั่ว ๆ ไปที่ต้องการเรา เมื่อคนเลื่อยเราเป็นแผ่นบาง ๆ แล้ว เขาก็จะเรียกเราว่าไม้กระดาน คนที่ซื้อเราไป เขาก็เอาเราไปสร้างบ้าน ทำโต๊ะ ทำเก้าอี้ ทำของใช้ต่าง ๆ" คนไม่ตอบ คนไม่คนเล็กก็บอกว่า "เรามีประโยชน์ก็แล้วไฉนจะ" "เขายังเล็กอยู่ คนเขาไม่ต้องการเธอหรอก เธอจะต้องรอให้เธอโตเสียก่อน เขาจึงจะมาตัดเธอไปทำไม้กระดาน เป็นเช่นนี้แหละฉันจึงไม่อยากโต" คนไม่ตอบ "เมื่อคนตัดเราไปหมดแล้วเราจะมีไม้กระดานใช้ได้อย่างไร" คนไม่เล็กถาม "คนก็จะปลูกเราขึ้นมาอีกแทนคนที่เขาตัดไป แล้วเราจะไม่หายไปหมดจากป่า คนก็จะมีไม้กระดานใช้ น้ำก็จะไม่ท่วมบ้านเรือนด้วย ฝนก็จะตกตามฤดูกาล ดินก็จะดี แล้วเราก็จะทำให้คนเรามีความสุข" คนไม่ตอบ

ในขณะนั้นฝนตกอย่างหนัก เสียงกระโถนของคน "ฝนตกแล้ว ฝนตกแล้ว ปีกหน้าต่างด้วย เดี๋ยวฝนสาหัสจะทำให้กระดานเปียก" ฝนจึงสงสัยว่ากระดานคืออะไร จึงถามคนไม่ว่า "คนไม่จะ กระดานนั้นเป็นอย่างไร" คนไม่ก็ตอบว่า "กระดานก็คือพวกฉันนี่แหละ คนเขาคัดคนไม่แล้วเอาไปเลื่อยเป็นแผ่นบาง ๆ ทำฝาม้าน ทำพื้นบ้าน ทำของใช้ต่าง ๆ บ้าง" ฝนได้ยินเช่นนั้นก็ร้องขึ้นมาว่า "โอ้ กระดานก็มาจากคนไม่นี่เอง"

เรื่องที่ 12
หนูน้อยคอยตั้ง

หนูน้อยคอยตั้งเป็นเด็กที่ชอบเล่นของเล่นในสนาม ของเล่นที่หนูน้อยคอยตั้งชอบมากที่สุด คือ ชิงช้า ทุกวันที่หนูน้อยคอยตั้งไปโรงเรียนจะไม่ได้เล่นชิงช้าเลย เพราะที่โรงเรียนมีชิงช้าจำนวนน้อยและมีนักเรียนมาก

วันหนึ่งซึ่งเป็นวันเสาร์ หนูน้อยคอยตั้งอยากเล่นชิงช้ามาก จึงแอบหนีคุณพ่อคุณแม่เดินออกจากบ้านไปตามถนนเพื่อเดินไปสนามเด็กเล่น ในขณะที่เดินไปตามถนนนั้น หนูน้อยคอยตั้งก็เห็นรถยนต์มากมายหลายชนิดวิ่งกันอยู่ขวักไขว่บนถนน หนูน้อยคอยตั้งก็เดินต่อไปพบคนกำลังตักหิน หิน หวาย ปูนซีเมนต์ ผสมกันไปเทบนพื้นดิน หนูน้อยคอยตั้งหยุดพูดกับคนทำถนนว่า "ลุง ๆ กำลังทำอะไร" คนทำถนนก็ตอบว่า "ลุงกำลังผสมหิน หวาย หิน ปูนซีเมนต์ เพื่อไปเทลงบนพื้น ทำถนนให้รถวิ่งและคนเดินไปมาได้อย่างสะดวก" หนูน้อยคอยตั้งก็ฟังเช่นนั้นก็พูดว่า "ลุงเก่งจังเลย" เมื่อพูดจบ หนูน้อยคอยตั้งก็นึกขึ้นได้ว่าตัวเองจะไปสนามเด็กเล่น จึงรีบเดินและรีบวิ่งข้ามถนน ในขณะที่หนูน้อยคอยตั้งข้ามถนนนั้นก็มีรถยนต์วิ่งอยู่บนถนน จึงทำให้รถยนต์ชนหนูน้อยคอยตั้งได้รับบาดเจ็บ

ในขณะนั้นพ่อของหนูน้อยคอยตั้งก็ทราบว่าหนูน้อยคอยตั้งได้หายไปจากบ้าน พ่อจึงออกตามหา และพบเด็กถูกรถยนต์ชนจึงรีบเข้าไปดู ก็พบว่า เป็นหนูน้อยคอยตั้ง พ่อจึงนำหนูน้อยคอยตั้งไปโรงพยาบาล และพ่อก็ถามหนูน้อยคอยตั้งว่า "ทำไมจึงต้องหนีออกจากบ้าน มาเดิน วิ่งเล่นบนถนน" หนูน้อยคอยตั้งตอบพ่อว่า "หนูอยากเล่นชิงช้าที่สนามเด็กเล่น หนูชอบชิงช้ามาก" เมื่อพ่อได้ฟังเช่นนั้น พ่อพูดว่า "พ่อจะผูกชิงช้าให้ที่บ้านนะ ลูกจะต้องไม่ไปเดินเล่นบนถนนนะ เพราะถนนนั้นเป็นที่ ๆ ของรถวิ่ง คนจะเดินบนทางเท้าที่มีขนานกับถนนและเวลาจะข้ามถนนจะต้องข้ามตรงทางข้ามจึงจะปลอดภัย

ในเวลาต่อมาพ่อจึงนำเอาแผ่นไม้มาผูกเชือกสองข้างแล้วนำไปแขวนที่บันกึ่งไม้ ซึ่งมีขนาดใหญ่มาให้หนูน้อยคอยตั้งเล่น ทุก ๆ วันที่หนูน้อยคอยตั้งกลับมาจากโรงเรียนก็จะมานั่งชิงช้าที่พ่อทำให้ แกว่งช้าบ้าง แกว่งเร็วบ้าง อย่างมีความสุข

ปริศนาคำทาย

คำที่	คำถาม	เฉลย
1	อะไรเอ๋ย สูงเยี่ยมเทียมฟ้า คำกว่าหฐานึกเคียว	ภูเขา
2	อะไรเอ๋ย งามไฉนยาว แต่งหน้าตาปาก และ นุ่งกระโปรง	ผู้หญิง
3	อะไรเอ๋ย เป็นทองไข่มุกภายในบ้าน มี 4 ขา ทำจากไม้ ไขว่กับโต๊ะ	เก้าอี้
4	อะไรเอ๋ย ข้อมาไวไล่น้ำและสิ่งของ ปากกลม ตัวกลม บ้างก็สูง บ้างก็เตี้ย มีหูไว้สำหรับหิ้ว	ถัง
5	อะไรเอ๋ย เป็นคนไม้ เปลือกไข่ทำเรือ เนื่อกันเป็นกะทิ คนนี้ชื่อใหญ่เหลือเกิน	มะพร้าว
6	อะไรเอ๋ย เป็นสัตว์ตัวเล็กสี่แฉก จะแฉกแต่สี่เมื่อถูกรังแก ดูขวางก็ยังแฉ	มดแดง
7	อะไรเอ๋ย เป็นเครื่องแต่งกาย ผู้หญิงต้องใช้ ใส่แค่ครึ่งท่อน ปิดท่อนหัวเรา คนตัดให้เขาคือช่างตัดเสื้อ	กระโปรง
8	อะไรเอ๋ย ทำมาจากหนังหรือขน รูปร่างของขาคู่เล็กบ้าง ใหญ่บ้าง โกร ๆ เอาไวใส่ของและสตางค์	กระเป๋า
9	อะไรเอ๋ย หัวฉ้นเป็นไม้ ใต้ฉ้นเป็นถ่าน หัวฉ้นเป็นยาง เล็ก ๆ และโกร ๆ เอาฉ้นไว้เขียน ใช้นาน ๆ สั้นลง	ดินสอ
10	อะไรเอ๋ย เป็นแผ่น ๆ สีขาว รวมเป็นเล่ม มีไว้ใช้เขียน เขียนนาน ๆ แขนจะเปลี่ยนใจ	สมุด
11	อะไรเอ๋ย เป็นชั้น ๆ บ้านส่วนมากจะต้องมี ทั้งนอนทั้งพิ ไข่เค้นขึ้นเค้นลง	บันได

คำที่	คำถาม	เฉลย
12	อะไรเอ๋ย ไปโรงเรียนนั่งอ่านนั่งเขียน ซยันหมั่นเพียรทุกวี่ทุกวัน	นักเรียน
13	อะไรเอ๋ย มีอยู่ในวัด เลี้ยงคังหังชัค เอาไว้ค้อมอกเวลา	ระฆัง
14	อะไรเอ๋ย โกงนม หมดาเหลืออง อยู่ในวัด เป็นผู้รักษาสีล	พระ
15	อะไรเอ๋ย เป็นส่วนหนึ่งของต้นไม้ นำมาไว้นูชาพระ นึกกลิ่นหอม ต่างก็พากันค้อมคม	ดอกไม้
16	อะไรเอ๋ย เป็นสัตว์แสนเรือง มีขุนเคื่องเจ้านาย อาศัยอยู่ใน บ้านกับคน	สัตว์เลี้ยง
17	อะไรเอ๋ย เป็นสิ่งของที่คนไม่ต้องการ แต่หิ้งในที่รองรับเพื่อรักษา ความสะอาด	ชยะ
18	อะไรเอ๋ย เป็นสัตว์ปีก มีรูปร่างคล้ายเป็ด แต่ตัวใหญ่และคอ ยาวกว่า	ห่าน
19	อะไรเอ๋ย เป็นภาชนะสำหรับใส่ดอกไม้ไว้นูชาพระ และให้ความ สวยงาม	แจกัน
20	อะไรเอ๋ย คนชอบเหลืหวลาย ทั้งหญิงและชาย พายเรือขึ้นล่อง นอนคิดให้ดี คำนี้จะทอง ขึ้นต้นด้วย ค. จึงจะพอใจ	คลอง
21	อะไรเอ๋ย มีคำมีทศริမ် ถอลงมาจากฟ้า ใคร ๆ ก็พากันวิ่งหนี	ฝน
22	อะไรเอ๋ย เมื่อมีชีวิตคนใหญ่ตัวกลม เมื่อล้มลงถูกเลื่อยเป็น แผ่นบาง ๆ	กระตาน
23	อะไรเอ๋ย ยิ่งคิด ยิ่งท้อ ยิ่งยาว	ถนน
24	อะไรเอ๋ย คนนั่งแกว่งไป แกว่งมา ไ้ทั้งเช้าและเร็ว	ชิงช้า

ภาคผนวก ก.

- แผนการสอนกลุ่มทดลองที่ 1
- แผนการสอนกลุ่มทดลองที่ 2
- แผนการสอนกลุ่มทดลองที่ 3

กลุ่มทดลองที่ 1

แผนการสอนที่ 1

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 รูปภาพต่าง ๆ เป็นประสบการณ์ฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำ ทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้มากขึ้น
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่า ภูเขาและผู้หญิงได้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่มีคำว่าภูเขาและผู้หญิงรวมอยู่ด้วยกัน
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่า ภูเขาและผู้หญิงได้ถูกต้อง
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่า ภูเขาและผู้หญิงได้

3. เนื้อหา คำถาม

- 3.1 ภูเขา หมายถึง เนินที่สูงขึ้นเป็นจอมใหญ่
- 3.2 ผู้หญิง หมายถึง คนทั่ว ๆ ไป ที่ทำหน้าที่เป็นแม่ของลูก หรือผู้ที่แต่งกายด้วยกระโปรง

4. การสอนและกิจกรรม

- 4.1 ขั้นพบพบ ให้นักเรียนอ่านคำต่าง ๆ ที่เรียนมาแล้ว จากบัตรคำในกล่องคำศัพท์ที่จะกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน

4.2 ขั้นตอน

4.2.1 ครูนำภาพ ภูเขาที่คนบนแผ่นป้ายมาสาธิตให้นักเรียนดู แล้วถามนักเรียนว่า คือรูปภาพอะไร ให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 - 3 คน

4.2.2 ครูนำบัตรคำ "ภูเขา" ที่ติดกับรูปภาพบนแผ่นป้ายมาสาธิตให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.3 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับภูเขาในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของภูเขา
- ลักษณะของภูเขา
- ประโยชน์ของภูเขา

4.2.4 ให้นักเรียนเขียนรูปภูเขาในอากาศ พร้อม ๆ กัน

4.2.5 ครูให้นักเรียนอ่านประโยค "ฉันเห็นภูเขา" พร้อม ๆ กัน แล้วให้นักเรียนแต่งประโยคอื่น ๆ ที่มีคำว่าภูเขา กลุ่มละ 1 ประโยค กวักปากเปล่า

4.2.6 ให้นักเรียนเขียนคำว่า "ภูเขา" ในอากาศพร้อม ๆ กัน

4.2.7 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับคำ "ภูเขา" อีกครั้ง

4.2.8 ครูนำภาพผู้หญิงที่คนบนแผ่นป้ายมาสาธิตให้นักเรียนดู แล้วถามนักเรียนว่า คือรูปอะไร ให้นักเรียนตอบทีละคน สัก 2 - 3 คน

4.2.9 ครูนำบัตรคำ "ผู้หญิง" ที่ติดกับรูปภาพบนแผ่นป้ายมาสาธิตให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.10 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับผู้หญิงในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของผู้หญิง
- ลักษณะของผู้หญิง
- ประโยชน์ของผู้หญิง

4.2.11 ให้นักเรียนอ่านประโยค "คุณแม่เป็นผู้หญิง" แล้วให้นักเรียนแต่งประโยคอื่น ๆ ที่มีคำว่าผู้หญิง กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค กวักปากเปล่า

4.2.12 ให้นักเรียนเขียนคำว่า ผู้หญิงในกระดานคำพร้อม ๆ กัน ครึ่งละ

5 - 6 คน

4.2.13 ให้นักเรียนอ่านบัตรประโยค 4 – 5 ประโยค พร้อม ๆ กัน

ที่ละแถว

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้

4.3.1 คุณเขามีลักษณะอย่างไร

4.3.2 คุณเขามีประโยชน์อย่างไร

4.3.3 จงบอกลักษณะต่าง ๆ ของผู้หญิง

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำ แล้วทำในสิ่งต่อไปนี้

ก. เขียนคำที่จับฉลากได้บนกระดานดำ

ข. อ่านคำที่จับฉลากได้

ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้

ง. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้

จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลาก ครูจะบอกให้นักเรียนทราบก่อนว่า ต่อไปนี้จะต้องปฏิบัติตามข้อใด
ในข้อ ก – จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสีและเขียนคำตามที่ครูกำหนดให้

ชื่อ.....



ผู้ช่วย.....

ชื่อ.....



ผู้หญิง.....

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน  ข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. กูเขาเป็นท็ออาถึยของใคร

ก. อัศวปา

ข. อัศวร้าย

ค. ทั้ง 2 ขณ

2. พ่อ : ชาย แม่ :

ก. หญิง

ข. เด็ก

ค. คนแก่

5. สื่อการสอน

5.1 รูปภาพ

5.2 บัตรคำ

5.3 บัตรประโยค

5.4 แอนิเมชันสำคัญ

5.5 บัตรคำจับฉลาก

5.6 แบบฝึกหัด

6. การประเมินผล

6.1 จากการตอบคำถาม

6.2 แบบฝึกหัด

กลุ่มทดลองที่ 1

แผนการสอนที่ 2

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 รูปภาพต่าง ๆ เป็นประสบการณ์ฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้
ดีขึ้น
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา
และการใช้ภาษาดีขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายคำว่า เก้าอี้ และ โต๊ะ
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่มีคำว่า เก้าอี้ และ โต๊ะ รวมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่า เก้าอี้ และ โต๊ะ
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่า เก้าอี้ และ โต๊ะ

3. เนื้อหา

- 3.1 เก้าอี้ หมายถึง น้าสำหรับนั่งมีพนักพิง
- 3.2 โต๊ะ หมายถึง ภาชนะชนิดหนึ่งที่มีรูปร่างต่าง ๆ โดยมากใช้ตั้งน้ำหรือชั่งน้ำ
หรือใช้เป็นเครื่องวาง

4. การสอนและกิจกรรม

- 4.1 ขั้นพบทวน ให้นักเรียนออกมากันจับบัตรคำ แจกให้นักเรียน

ยื่นบัตรคำเรียงตามลำดับให้เป็นประโยคที่มีความหมายและให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน
 "ฉันเห็นผู้หญิงกินข้าว" "ผู้หญิงเดินขึ้นรถเขา" "บนรถเขามีคนไหม"

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ครูนำรูปภาพเก๋อ๊อที่ติดบนแผ่นป้ายคำสั่งให้นักเรียนดู แล้วถามนักเรียนว่ามันคือรูปอะไร ให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 - 3 คน

4.2.2 ครูนำบัตรคำ "เก๋อ๊อ" ที่ติดกับรูปภาพบนแผ่นป้ายคำสั่งให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.3 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับเก๋อ๊อ ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของเก๋อ๊อ
- ลักษณะต่าง ๆ ของเก๋อ๊อ
- ประโยชน์ของเก๋อ๊อ

4.2.4 ให้นักเรียน 4 - 6 คน ออกมาเขียนคำว่า เก๋อ๊อบนกระดานดำ

4.2.5 ให้นักเรียนเขียนคำว่า เก๋อ๊อในอากาศพร้อม ๆ กัน

4.2.6 ให้นักเรียนอ่านประโยค "ฉันมีเก๋อ๊อ" "นักเรียนนั่งบนเก๋อ๊อ" และ "เก๋อ๊อตัวนี้สวยมาก" แล้วให้นักเรียนแต่งประโยคอื่นที่มีคำว่าเก๋อ๊อ กลุ่มละ

1 - 2 ประโยค

4.2.7 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำ เก๋อ๊อ อีกครั้ง

4.2.8 ครูนำภาพทั้งที่ติดบนแผ่นป้ายคำสั่งให้นักเรียนดูแล้วถามนักเรียนว่ามันคือรูปอะไร ให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 - 3 คน

4.2.9 ครูนำบัตรคำ "ถึง" ที่ติดกับรูปภาพบนแผ่นป้ายคำสั่งให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.10 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับถึง ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของถึง
- ลักษณะต่าง ๆ ของถึง
- ประโยชน์ต่าง ๆ ของถึง

4.2.11 ให้นักเรียนเขียนคำว่า ถึง ในกระดานคำพร้อม ๆ กัน
ครั้งละ 5 - 6 คน

4.2.12 ให้นักเรียนเขียนคำว่า ถึง ในอากาศพร้อม ๆ กัน

4.2.13 ให้นักเรียนเล่นเกมบัตรประโยค ให้นักเรียนอ่านประโยค
และเติมช่องว่างให้ได้ความ "ฉันใช้ _____ ตักน้ำ" "_____ ใบน้ไ้ไ้มาก"
"ฉันซื้อ _____ หนึ่งใบ" "แม่คงชาวลาวย _____"

4.2.14 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับคำ "ถึง" อีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้

4.3.1 แก้อี้อะไร

4.3.2 แก้อี้อะไร

4.3.3 แก้อี้อะไร

4.3.4 ถึงคืออะไร

4.3.5 ถึงมีลักษณะอย่างไร

4.3.6 ถึงมีประโยคอย่างไร

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำแล้วปฏิบัติในสิ่งต่อไปนี้

ก. เขียนคำที่จับฉลากได้

ข. อ่านคำที่จับฉลากได้

ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้

ง. อธิบายประโยคของคำที่จับฉลากได้

จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลาก ครูจะต้องบอกให้นักเรียนทราบว่า ต่อไปนี้จะต้องปฏิบัติตาม
ข้อใดในข้อ ก - จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสี และเขียนคำตามที่ครูกำหนดให้

ชื่อ..... เก้าอี้.....	ชื่อ..... ถัง.....

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน ☐ ข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. ขาเก้าอี้มีหน้าที่อย่างไร

- ก. รองรับสิ่งของ
- ข. รองรับน้ำหนัก
- ค. รองรับความสูง

2. พู่ของถังมีหน้าที่.....

- ก. ทิ้ง
- ข. พัง
- ค. คว่ำ

5. สื่อการสอน

- 5.1 รูปภาพ
- 5.2 บัตรคำ
- 5.3 บัตรประโยค
- 5.4 แผนป้ายนาฬิกา
- 5.5 บัตรคำจับฉลาก
- 5.6 แบบฝึกหัด

6. การประเมินผล

- 6.1 จากการตอบคำถาม
- 6.2 แบบฝึกหัด

กลุ่มทดลองที่ 1

แผนการสอนที่ 3

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 รูปภาพต่าง ๆ เป็นประสบการณ์ฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้
ดียิ่งขึ้น
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา
และการใช้ภาษาคิดขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่า มะพร้าวและมดแดงได้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่มีคำว่ามะพร้าวและมดแดงรวมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่ามะพร้าวและมดแดงได้
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่ามะพร้าวและมดแดงได้

3. เนื้อหา คำนาม

- 3.1 มะพร้าว หมายถึง ต้นไม้ชนิดหนึ่งในจำพวกปาล์ม ผลใช้ปรุงอาหารและ
ใช้ทำน้ำมัน
- 3.2 มดแดง หมายถึง ชื่อมดชนิดหนึ่งเป็นสัตว์ขนาดเล็กในจำพวกแมลง อยู่
รวมกันเป็นหมู่

4. การสอนและกิจกรรม

- 4.1 ขั้นทบทวน แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน ให้นักเรียน

ช่วยกันตอบบัตรคำ และความหมายของคำ แล้วอ่านให้เพื่อน ๆ ฟังทีละกลุ่ม

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ครูนำรูปภาพมะพร้าวที่เขียนแนบป้ายมาสาธิตให้นักเรียนดู แล้วถามนักเรียนว่า รูปภาพอะไร ให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 - 3 คน

4.2.2 ครูนำบัตรคำ "มะพร้าว" ที่ติดกับรูปภาพแนบป้ายมาสาธิตให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กันทีละแถว

4.2.3 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับมะพร้าว ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของมะพร้าว
- ลักษณะของมะพร้าว
- ประโยชน์ของมะพร้าว

4.2.4 ให้นักเรียนเขียนคำว่า มะพร้าว ในกระดานพร้อม ๆ กัน

ทุกคน

4.2.5 ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

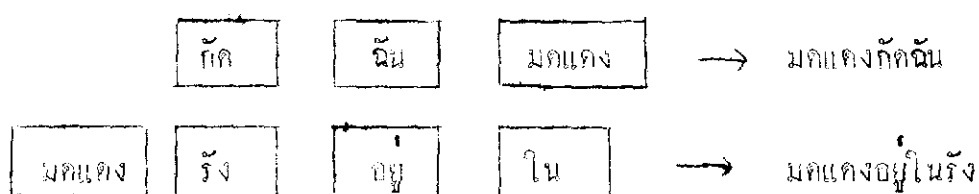
- มะพร้าวเป็นพืชหรือเป็นสัตว์
- มะพร้าวใช้ทำอะไรได้บ้าง
- พืชชนิดใดที่มีลักษณะคล้ายกับมะพร้าว

4.2.6 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันแต่งประโยคปากเปล่าจากตารางคำ กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค และครูเขียนประโยคลงบนกระดานดำ

ฉัน	ผล	ต้น
ชอบ	กิน	ตัด
เห็น	แม่	มะพร้าว

4.2.7 ให้นักเรียนอ่านประโยคในกระดานคำพร้อม ๆ กัน

- 4.2.8 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำมะพร้าวอีกครั้ง
- 4.2.9 ครูนำรูปภาพมดแดงที่คืบบนแผ่นป้ายดำคำศัพท์ให้นักเรียนดู แล้วถามนักเรียนว่ารูปภาพอะไร ให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 - 3 คน
- 4.2.10 ครูนำบัตรคำ "มดแดง" ที่ติดกับรูปภาพบนแผ่นป้ายดำคำศัพท์ให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน
- 4.2.11 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับมดแดงในหัวข้อต่อไปนี้
- ความหมายของมดแดง
 - ลักษณะของมดแดง
 - ประโยชน์ของมดแดง
- 4.2.12 ให้นักเรียนเขียนคำว่ามดแดงในกระดาษพร้อม ๆ กันทุก ๆ คน
- 4.2.13 ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้
- มดแดงเป็นสัตว์หรือเป็นพืช
 - จงบอกชื่อมดชนิดอื่น ๆ มาสัก 3 - 4 ชื่อ
- 4.2.14 ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ และจับตำแหน่งของคำในประโยคเสียใหม่



- 4.2.15 ให้นักเรียนอ่านประโยคพร้อม ๆ กันทีละกลุ่ม
- 4.2.16 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำ มดแดง อีกครั้ง
- 4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้
- 4.3.1 มะพร้าวมีประโยชน์อย่างไร
- 4.3.2 มดแดงมีลักษณะอย่างไร
- 4.3.3 มดแดงเป็นสัตว์จัดอยู่ในจำพวกใด

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรความยาวเท่าในสิ่งต่อไปนี้

- ก. เขียนคำที่จับฉลากได้บนกระดานดำ
- ข. อ่านคำที่จับฉลากได้
- ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้
- ง. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้
- จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

ก่อนเริ่มฉลาก ครูจะบอกให้นักเรียนทราบว่าต่อไปนี้จะต้องปฏิบัติตามข้อใดในข้อ ก - จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสี และเขียนคำตามที่ครูกำหนดให้

ข้อ
.....

มะพร้าว

ข้อ
.....

นกแดง

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน  ข้อใดเห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. เมื่อมะพร้าวคั้นออกมาเป็นน้ำเรียกว่า

- ก. น้ำกะทิ
- ข. น้ำมะพร้าว
- ค. น้ำมันมะพร้าว

2. มดแดงเป็นชื่อของอะไร

- ก. ชื่อของพืชชนิดหนึ่ง
- ข. ชื่อของสัตว์ชนิดหนึ่ง
- ค. ชื่อของผลไม้ชนิดหนึ่ง

5. สื่อการสอน

5.1 รูปภาพ

5.2 บัตรคำ

5.3 บัตรประโยค

5.4 แผนป้ายประชาสัมพันธ์

5.5 บัตรคำจับฉลาก

5.6 แบบฝึกหัด

6. การประเมินผล

6.1 จากการตอบคำถาม

6.2 แบบฝึกหัด

จุดมุ่งหมายที่ 1

แผนการสอนที่ 4

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 รูปภาพต่าง ๆ เป็นประติมากรรมที่ฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้ดียิ่งขึ้น
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่า กระโปรงและกระเป๋าคูได้
- 2.2 นักเรียนบอกตัวอย่างประโยคที่มีคำว่ากระโปรงและกระเป๋ารวมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่ากระโปรงและกระเป๋าคูได้
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่ากระโปรงและกระเป๋าคูได้

3. เนื้อหา คำนาม

- 3.1 กระโปรง หมายถึง ผ้านุ่งสำหรับผู้หญิงแบบสากล ภาชนะเย็บด้วยกานหมากหรือใบไม้สำหรับใส่ของต่าง ๆ
- 3.2 กระเป๋า หมายถึง เครื่องใส่ที่มีรูปร่างคล้ายถุงหรือกระเปาะที่หิ้วด้วยหนังบาง ผ้านบาง สำหรับใส่สิ่งของต่าง ๆ ในภาคเหนือมี ที่อยู่ในตัวเสื้อหรือกางเกงก็มี และใส่สำหรับหิ้วก็มี

4. การสอนและกิจกรรม

4.1 ขั้นทบทวน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาเล่นเกมแข่งขันตกปลา คำและความหมายของคำที่เรียนผ่านไปแล้ว

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ครูนำภาพกระโปรงติดบนแผ่นป้ายผ้าสำคัญให้นักเรียนดู แล้วถามนักเรียนว่า รูปภาพอะไร ให้นักเรียนตอบทีละคน ลึก 2 - 3 คน

4.2.2 ครูนำบัตรคำ "กระโปรง" ติดกับรูปภาพบนแผ่นป้ายผ้าสำคัญ ให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กันทีละแถว

4.2.3 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับกระโปรง ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของกระโปรง
- ลักษณะของกระโปรง
- ประโยชน์ของกระโปรง

4.2.4 ให้นักเรียนเติมสระหรือพยัญชนะลงในช่องว่างและให้นักเรียนเขียนลงในกระดาษและอ่านพร้อม ๆ กัน

กร _ โ _ ร _

ม _ นี _

4.2.5 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเล่นเกมจับคู่ประโยคให้สมบูรณ์ เมื่อได้ประโยคที่สมบูรณ์แล้ว อ่านให้เพื่อน ๆ ฟัง

ผู้หญิงนุ่ง _____

กระโปรง

เสื้อ

กระโปรงสี _____

แดง

กา

ฉันซื้อ _____

ผ้า

กระโปรง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้

4.3.1 กระเป๋ามาจากอะไร

4.3.2 กระเป๋ามีประโยชน์อย่างไร

4.3.3 กระเป๋าเครื่องแต่งกายของใคร

4.3.4 กระเป๋ามีลักษณะอย่างไร

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำและทำในสิ่งต่อไปนี้

ก. เขียนคำที่จับฉลากได้ในกระดานคำ

ข. อ่านคำที่จับฉลากได้

ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้

ง. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้

จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลาก ครูจะบอกให้นักเรียนทราบว่า ต่อไปนี้จะต้องปฏิบัติตามข้อใดในข้อ ก - จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสี และเขียนคำตามที่ครูกำหนดให้

ข้อ.....

กระเป๋า.....

ข้อ.....

กระเป๋า.....

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน  ข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. กระโปรงเป็นเครื่องแต่งกายของใคร

ก. คุณแม่

ข. คุณนา

ค. ทั้ง 2 ข้อ

2. กระเป๋ามีไว้สำหรับทำอะไร

ก. ถูเลน

ข. ใส่สิ่งของต่าง ๆ

ค. เพื่อความสวยงาม

5. สื่อการสอน

5.1 รูปภาพ

5.2 บัตรคำ

5.3 บัตรประโยค

5.4 แผนป้ายผ้าคำ

5.5 บัตรคำจับฉลาก

5.6 แบบฝึกหัด

6. การประเมินผล

6.1 จากการตอบคำถาม

6.2 แบบฝึกหัด

กลุ่มทดลองที่ 1

แผนการสอนที่ 5

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 รูปภาพต่าง ๆ เป็นประสบการณ์ฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องให้
ได้ดียิ่งขึ้น
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา
และการใช้ภาษาคิดขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่ากินสอและสมุกได้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่มีคำว่ากินสอและสมุกร่วมอยู่ด้วยกันได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่ากินสอและสมุกได้
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่ากินสอและสมุกได้

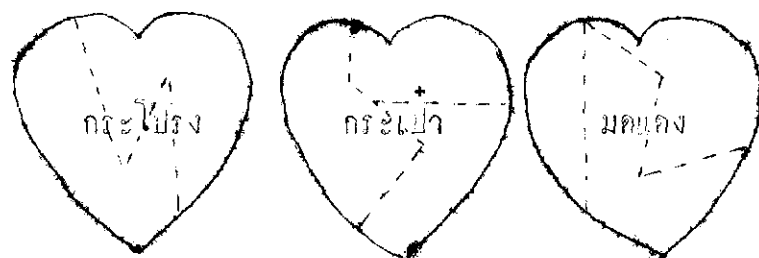
3. เนื้อหา คำนาม

- 3.1 กินสอ หมายถึง กินชนิดหนึ่งที่มีเนื้อละเอียด เหนียวเป็นแท่งใช้เขียน
หนังสือบนสมุก บางชนิดทำด้วยแรชนิดหนึ่ง เรียกว่ากินสอคำ ทำจากดินชนวนเรียกว่า
กินสอหิน
- 3.2 สมุก หมายถึง กระดาษที่ทำเป็นเล่ม ๆ

4. การสอนและกิจกรรม

- 4.1 ขั้นพบพาน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเล่นเกมรวมใจกับคำที่เรียน

ผ่านไปแล้ว



เมื่อกลุ่มใดรวมใจได้แล้ว อ่านคำนั้นพร้อมกับอธิบายความหมายให้เพื่อน ๆ ฟัง

4.2 ขั้นตอน

4.2.1 ครูนำภาพดินสอที่บนแผ่นป้ายดำคำศัพท์ให้นักเรียนดู แล้วถาม
นักเรียนว่ารูปภาพอะไร ให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 - 3 คน

4.2.2 ครูนำบัตรคำ "ดินสอ" ที่คู่กับรูปภาพบนแผ่นป้ายดำคำศัพท์ให้
นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.3 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับดินสอ ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของดินสอ
- ลักษณะของดินสอ
- ประโยชน์ของดินสอ

4.2.4 ให้นักเรียนเขียนคำ ดินสอ ในกระดาษพร้อม ๆ กัน

4.2.5 ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- ดินสอมีลักษณะอย่างไร
- ใครเป็นคนใช้ดินสอ

4.2.6 ให้นักเรียนอ่านประโยคต่อไปนี้จากบัตรประโยค

นักเรียนซื้อดินสอ

ดินสอแท่งนี้สวย

พ่อซื้อดินสอ

4.2.7 ให้นักเรียนแต่งประโยคที่มีคำว่ากินสอช่วยปากเปล่า กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค

4.2.8 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำ กินสอ อีกครั้ง

4.2.9 ครูนำรูปภาพสมุคติดบนแผ่นป้ายนาฬิกาให้นักเรียนดู แล้วถามนักเรียนว่า คือรูปภาพอะไร ให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 - 3 คน

4.2.10 ครูนำบัตรคำ "สมุค" ติดกับรูปภาพให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน ทีละแถว

4.2.11 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับสมุคในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของสมุค
- ลักษณะของสมุค
- ประโยชน์ของสมุค

4.2.12 ให้นักเรียนเขียนคำว่า สมุค ลงในกระดาษของนักเรียนทุกคน

4.2.13 ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- ใครเป็นคนใช้สมุค
- สมุคใช้ทำอะไร

4.2.14 ให้นักเรียนแต่งประโยคจากตารางคำ กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค ครูเขียนประโยคลงบนกระดานคำ

สมุค	ฉัน	ลืบลอง
เห็น	ฉีก	แม่
น้อง	ชื่อ	กินสอ

4.2.15 ให้นักเรียนอ่านประโยคในกระดานคำพร้อม ๆ กัน

4.2.16 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำ สมุค อีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูทั้งห้าถามให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้

4.3.1 ถิ่นอาศัยคืออะไร

4.3.2 ถิ่นอาศัยมาจากอะไร

4.3.3 สมุคมีประโยชน์อย่างไร

4.3.4 สมุคมีลักษณะคล้ายกับอะไร

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำและทำในสิ่งต่อไปนี้

ก. เขียนคำที่จับฉลากได้ลงบนกระดานคำ

ข. อ่านคำที่จับฉลากได้

ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้

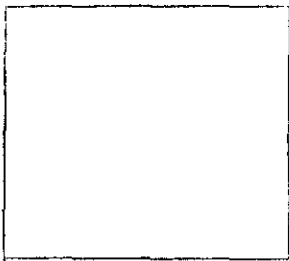
ง. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้

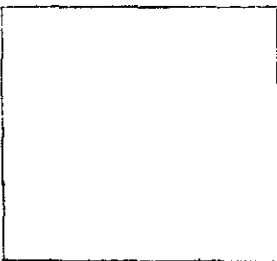
จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลากครูจะบอกให้นักเรียนทราบว่า ทดไปนี้จะต้องปฏิบัติตามข้อใดใน

ข้อ ก - จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสี และเขียนคำตามที่กำหนดให้

ข้อ

 ถิ่นอาศัย _____

ข้อ

 สมุค _____

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน  ข้อที่เห็นว่าถูกต้อง

1. ความแตกต่างของกินสอคำ กับกินสอหินคือข้อใด
 - ก. กินสอคำใช้เขียนลงบนสมุด กินสอหินใช้เขียนบนหินธรรมชาติ
 - ข. กินสอคำทำจากหิน แต่กินสอหินทำจากหินธรรมชาติ
 - ค. ถูกทั้งสองข้อ
2. สมุด 1 เล่มประกอบไปด้วย
 - ก. กระดาษขาวแผ่นเดียวและปก
 - ข. กระดาษขาวมีเส้นหลาย ๆ แผ่นรวมกันเป็นเล่มและปก
 - ค. กระดาษดีและกระดาษขาวรวมกันเป็นเล่ม

5. สื่อการสอน

- 5.1 รูปภาพ
- 5.2 บัตรคำ
- 5.3 บัตรประโยค
- 5.4 แผ่นป้ายคำสั่ง
- 5.5 บัตรคำจับฉลาก
- 5.6 แบบฝึกหัด

6. การประเมินผล

- 6.1 จากการตอบคำถาม
- 6.2 แบบฝึกหัด

กลุ่มทดลองที่ 1

แผนการตอนที่ 6

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 รูปภาพต่าง ๆ เป็นประสบการณ์ฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้มากขึ้น
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่าบันได และนักเรียนได้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่มีคำว่าบันไดและนักเรียนร่วมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่าบันไดและนักเรียนได้
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่าบันไดและนักเรียนได้

3. เนื้อหา

- 3.1 บันได หมายถึง สิ่งที่ทำเป็นขั้น ๆ สำหรับก้าวขึ้นลง
- 3.2 นักเรียน หมายถึง ผู้ที่ไปโรงเรียนเพื่อศึกษาหาความรู้

4. การสอนและกิจกรรม

- 4.1 ขั้นพบพาน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มจับฉลากคำต่าง ๆ ที่เรียนมาแล้ว ให้นักเรียนอ่านและอธิบายความหมายของคำนั้น ๆ ให้เพื่อนฟัง

4.2 ข้อเสนอ

4.2.1 ครูนำภาพบันไดที่ออกแบบแผนป้ายผ้าสำหรับให้นักเรียนดูแล้วถามนักเรียนว่า คือรูปอะไร ให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 – 3 คน

4.2.2 ครูนำบัตรคำ "บันได" ที่ติดกับรูปภาพบนแผนป้ายผ้าสำหรับให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.3 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับบันได ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของบันได
- ลักษณะของบันได
- ประโยชน์ของบันได

4.2.4 ให้นักเรียนเขียนคำ "บันได" ลงในกระดาษของนักเรียนพร้อม ๆ กัน

4.2.5 ให้นักเรียนอ่านคำ "บันได" ที่นักเรียนเขียนทีละกลุ่ม

4.2.6 ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- บันไดอยู่ที่ไหน
- บันไดทำมาจากอะไร
- บันไดมีลักษณะอย่างไร

4.2.7 ให้นักเรียนแต่งประโยคด้วยปากเปล่า ในประโยคให้มีคำว่า "บันได" ทั่วๆ กลุ่มละ 1 – 2 ประโยค และครูเขียนประโยคเหล่านั้นลงบนกระดานดำ

4.2.8 ให้นักเรียนอ่านประโยคบนกระดานดำพร้อม ๆ กันอีกครั้ง

4.2.9 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับคำว่า "บันได"

4.2.10 ครูนำรูปภาพนักเรียนที่ออกแบบป้ายผ้าสำหรับให้นักเรียนดูแล้วถามนักเรียนว่า คือรูปอะไร ให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 – 3 คน

4.2.11 ครูนำบัตรคำ "นักเรียนที่ติดกับรูปภาพบนแผนป้ายผ้าสำหรับให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.12 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับนักเรียนในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของนักเรียน
- ลักษณะของนักเรียน
- ประโยชน์ของนักเรียน

4.2.13 ให้เขียนคำว่า นักเรียนบนกระดานของนักเรียนพร้อม ๆ กัน

4.2.14 ให้นักเรียนอ่านคำว่านักเรียนพร้อม ๆ กันอีกครั้ง

4.2.15 ให้นักเรียนอ่านบัตรประโยค "ฉันเป็นนักเรียน"

"นักเรียนเดินขึ้นบันได" "นักเรียนอ่านหนังสือ"

4.2.16 ให้นักเรียนแต่งประโยคด้วยปากเปล่า ในประโยคให้มี
คำว่านักเรียนด้วย กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค

4.2.17 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับนักเรียนอีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้

4.3.1 บันไดคืออะไร

4.3.2 บันไดมีประโยชน์อย่างไร

4.3.3 นักเรียนคือใคร

4.3.4 นักเรียนมีหน้าที่อย่างไร

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำแล้วทำในสิ่งต่อไปนี้

ก. เขียนคำที่จับฉลากได้บนกระดานคำ

ข. อ่านคำที่จับฉลากได้

ค. อธิบายความหมายคำที่จับฉลากได้

ง. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้

จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสี และเขียนคำตามที่กำหนดให้

ชื่อ บ้านเลขที่	ชื่อ นักเรียน

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน  ข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. ทางเดินขึ้นไปยังบน เรียกว่า

- ก. ลิฟ
- ข. บันได
- ค. ทางเดิน

2. นักเรียนไปโรงเรียนทำไม

- ก. เล่น
- ข. หาความรู้
- ค. ออกกำลังกายและหาความรู้

5. ผลการสอน

- 5.1 รูปภาพ
- 5.2 บัตรคำ
- 5.3 บัตรระโยค
- 5.4 แผนป้ายนาสำคัญ
- 5.5 บัตรคำจับฉลาก
- 5.6 แบบฝึกหัด

6. การประเมินผล

- 6.1 จากการตอบคำถาม
- 6.2 แบบฝึกหัด

กลุ่มทดลองที่ 1

แผนการสอนที่ 7

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 รูปภาพต่าง ๆ เป็นประสบการณ์ฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้ดีขึ้น
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาก็ขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่า ระวัง และ ระวัง
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่มีคำว่า ระวัง และ ระวัง รวมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่า ระวัง และ ระวัง
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่า ระวัง และ ระวัง

3. เนื้อหา คำถาม

- 3.1 ระวัง หมายถึง เครื่องใช้ที่ให้เกิดเสียงเป็นอาณัติสัญญาณ หลอดกาวทองเหลือง รูปร่างคล้ายกระดิ่งแต่ใหญ่กว่า
- 3.2 ระวัง หมายถึง ผู้ทรงศีล พระพุทธรูปที่บูชา เป็นคำที่ใช้แทนชื่อเรียกภิกษุสงฆ์

4. การสอนและกิจกรรม

- 4.1 ขั้นทบทวน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันเขียนคำตอบลงใน

4.2.8 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับระฆังอีกครั้ง

4.2.9 ครูนำภาพพระพุทธรูปบนแผ่นป้ายผ้าสำคัญ แล้วถามนักเรียนว่ารูปภาพอะไร ให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 3 - 4 คน

4.2.10 ครูนำบัตรคำ "พระ" ที่คู่กับรูปภาพบนแผ่นป้ายผ้าสำคัญให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.11 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับพระ ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของพระ
- ลักษณะของพระ
- ประโยชน์ของพระ

4.2.12 ให้นักเรียนเขียนคำ พระลงในกระดาษของนักเรียนโดยไม่ต้องดูบัตรคำพร้อม ๆ กัน

4.2.13 เมื่อนักเรียนเขียนเสร็จแล้ว ครูเก็บบัตรคำ "พระ" เผลยให้นักเรียนดู

4.2.14 ให้นักเรียนเก็บคำลงในประโยคที่ไม่สมบูรณ์

พระที่_____	ระฆัง	ดัง
_____อาศัยอยู่ในวัด	พระ	ผู้หญิง
ฉันเห็น_____ที่กรุงเทพฯ	แม่ที่	พระ

4.2.15 ให้นักเรียนแต่งประโยคด้วยปากเปล่าให้มีคำว่าพระในประโยคนั้นด้วย กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค

4.2.16 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับ "พระ" อีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้

- 4.3.1 ระวังมีรูปร่างอย่างไร
- 4.3.2 ระวังมีประโยชน้อย่างไร
- 4.3.3 พระคือใคร
- 4.3.4 พระมีหน้าที่อย่างไร

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำแล้วทำในสิ่งต่อไปนี้

- ก. เขียนคำที่จับฉลากได้บนกระดานดำ
- ข. อ่านคำที่จับฉลากได้
- ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้
- ง. อธิบายประโยชนของคำที่จับฉลากได้
- จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลาก ครูจะบอกนักเรียนให้ทราบก่อนว่าต่อไปนี้จะต้องปฏิบัติตาม

ข้อใดในข้อ ก - จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสี และเขียนคำตามที่ครูกำหนดให้

๑ ข้อ.....

ระวัง _____

๑ ข้อ.....

พระ _____

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน  ข้อที่ถูกธงที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

1. กระจกมีรูปร่างคล้ายกับข้อใด

ก. ฉิ่ง

ข. ฉาบ

ค. กระจก

2. ผู้ชายที่ขาว เรียบกว่า

ก. พระพุทธรูป

ข. พระภิกษุสงฆ์

ค. พระพุทธรูป

5. สื่อการสอน

5.1 รูปภาพ

5.2 บัตรคำ

5.3 บัตรประกอบ

5.4 แผนป้ายนาฬิกา

5.5 บัตรคำจับฉลาก

5.6 แบบฝึกหัด

6. การประเมินผล

6.1 จากการตอบคำถาม

6.2 แบบฝึกหัด

กลุ่มทดลองที่ 1

แผนการสอนที่ 8

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 รูปภาพต่าง ๆ เป็นประสบการณ์ฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาคิดขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

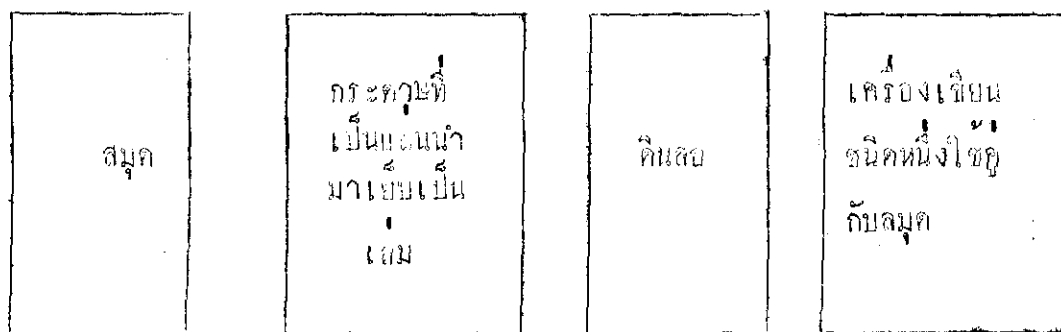
- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่า คอกไม้ และสัตว์เลี้ยงได้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่มีคำว่าคอกไม้และสัตว์เลี้ยงรวมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่า คอกไม้ และสัตว์เลี้ยงได้ถูกต้อง
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่าคอกไม้และสัตว์เลี้ยงได้

3. เนื้อหา คำนาม

- 3.1 คอกไม้ หมายถึง ส่วนหนึ่งของต้นไม้ที่มิลอดออกมาจากกิ่งหรือลำต้น
- 3.2 สัตว์เลี้ยง หมายถึง สัตว์ที่เลี้ยงไว้ดูเล่น ไว้เป็นอาหาร

4. การสอนและกิจกรรม

- 4.1 ขั้นทบทวน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเล่นเกมจับคู่คำและความหมายของคำที่เรียนผ่านไปแล้ว



4.2 ขั้นตอน

4.2.1 ครูนำดอกไม้หลายชนิดมาให้นักเรียนสังเกตแล้วบอกว่าเขาเรียกว่า
ดอกไม้

4.2.2 ครูนำภาพดอกไม้ที่บนแผ่นป้ายดำสำลีให้นักเรียนดู แล้วถาม
นักเรียนว่า รูปภาพอะไร ให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 - 3 คน

4.2.3 ครูนำบัตรคำ "ดอกไม้" ที่ติดกับรูปภาพบนแผ่นป้ายดำสำลีให้
นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.4 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับดอกไม้ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของดอกไม้
- ลักษณะของดอกไม้
- ประโยชน์ของดอกไม้

4.2.5 ให้นักเรียนเขียนคำว่า ดอกไม้ลงในกระดาษพร้อม ๆ กัน

4.2.6 ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- ดอกไม้ใช้คู่กับอะไร
- ให้นักเรียนบอกชื่อดอกไม้ที่นักเรียนรู้จัก

4.2.7 ให้นักเรียนอ่านบัตรประโยคที่มีคำว่าดอกไม้ ต่อไปนี้

แม่ ชื่อ ดอกไม้

ฉัน เก็บ ดอกไม้

ดอกไม้ อยู่ ใน แจกัน

ฉัน ทม กลิ่น ดอกไม้

4.2.8 ให้นักเรียนแต่งประโยคที่มีคำว่าทอดไม้วัยปากเปล่า กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค

4.2.9 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำว่า ทอดไม้อีกครั้ง

4.2.10 ครูนำสัตว์จำลองชนิดต่าง ๆ ที่เป็นสัตว์เลี้ยงมาให้ให้นักเรียนสังเกต และสนทนาเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงที่นักเรียนรู้จัก

4.2.11 ครูนำภาพสัตว์เลี้ยงที่คนบนแผนป้ายผ้าสำคัญให้นักเรียนดู แล้วถามนักเรียนว่ารูปภาพอะไร ให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 - 3 คน

4.2.12 ครูนำบัตรคำว่า "สัตว์เลี้ยง" ที่คู่กับรูปภาพบนแผนป้ายผ้าสำคัญให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.13 จากนั้นให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงต่อไปนี้

- สัตว์เลี้ยงคืออะไร
- สัตว์เลี้ยงมีลักษณะอย่างไร
- สัตว์เลี้ยงมีประโยชน์อย่างไร

4.2.14 ให้นักเรียนเขียนคำว่า สัตว์เลี้ยงลงในสมุดพร้อม ๆ กัน

4.2.15 ให้นักเรียนอ่านคำจากตารางคำ และให้นักเรียนแต่งประโยคจากตารางคำนั้น กลุ่มละ 2 - 3 ประโยค ครูเขียนประโยคลงบนกระดานคำ

สัตว์เลี้ยง	ชื่อ	แม่
แม่	ชาย	หมา
ไก่	คือ	ไก่
ฉัน	ของ	อาหาร

4.2.16 ให้นักเรียนอ่านประโยคในกระดานคำพร้อม ๆ กัน

4.2.17 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำว่า สัตว์เลี้ยงอีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้

4.3.1 ดอกไม้มีประโยชน์อย่างไร

4.3.2 ดอกไม้คืออะไร

4.3.3 สัตว์เลี้ยงคืออะไร

4.3.4 สัตว์เลี้ยงมีประโยชน์อย่างไร

4.3.5 ให้นักเรียนบอกต่อสัตว์เลี้ยงที่นักเรียนรู้จัก

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำแล้วทำในสิ่งต่อไปนี้

ก. เขียนคำที่จับฉลากได้ในกระดานคำ

ข. อ่านคำที่จับฉลากได้

ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้

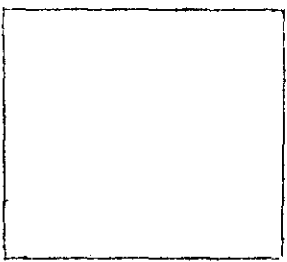
ง. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้

จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลาก ครูจะทวงถามให้นักเรียนทราบว่า ต่อไปนี้จะต้องปฏิบัติตามข้อใดในข้อ ก - จ

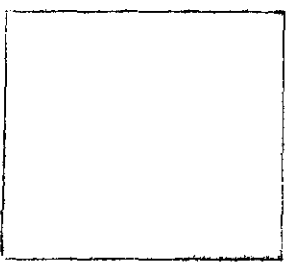
4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสี และเขียนคำความที่ครูกำหนดให้

ข้อ.....



ดอกไม้ _____

ข้อ.....



สัตว์เลี้ยง _____

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน  ข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. กุหลาบ คาวเรือง มะลิ รวมเรียกว่า.....

ก. บั๊ก

ข. ดอกไม้

ค. กอกไม้

2. สัตว์อะไรที่อาศัยอยู่ในบ้าน

ก. สัตว์ป่า

ข. สัตว์เลี้ยง

ค. สัตว์ที่ไม่ดุร้าย

5. สื่อการสอน

5.1 รูปภาพ

5.2 บัตรคำ

5.3 บัตรประโยค

5.4 แผ่นป้ายหน้าตัวลี

5.5 บัตรกำจับฉลาก

5.6 แบบฝึกหัด

6. การประเมินผล

6.1 จากการตอบคำถาม

6.2 แบบฝึกหัด

กลุ่มทดลองที่ 1

แผนการสอนที่ 9

1. ความถี่รวมบอก

- 1.1 รูปภาพต่าง ๆ เป็นประสบการณ์ฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้ดี
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาก็ขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

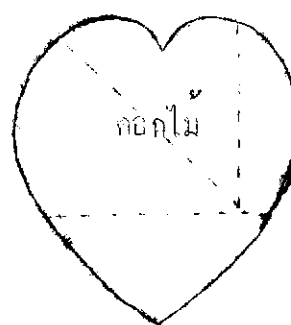
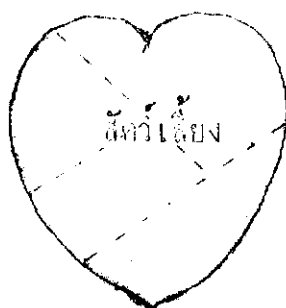
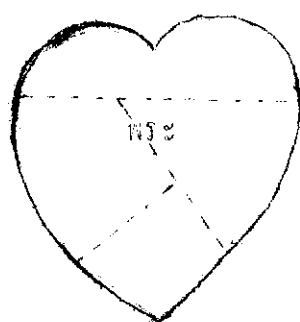
- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่า ชยะและห่านได้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคของคำว่า ชยะและห่านรวมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่า ชยะ และห่านได้ถูกต้อง
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่าชยะและห่านได้

3. เนื้อหา คำนาม

- 3.1 ชยะ หมายถึง สิ่งของที่ทิ้งแล้ว มูลฝอยที่ไร้ประโยชน์ไม่ได้
- 3.2 ห่าน หมายถึง สัตว์จำพวกนกชนิดหนึ่ง มีรูปร่างคล้ายเป็ดแต่ใหญ่กว่าเป็ด

4. การสอนและกิจกรรม

- 4.1 ขั้นพบพาน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเล่นเกมรวมใจกับคำที่เรียนผ่านไปแล้ว



เมื่อกลุ่มใดรวมใจได้แล้ว อ่านคำนั้นพร้อมกับอธิบายความหมายให้เพื่อน ๆ ฟัง

4.2 ขั้นตอน

4.2.1 ครูนำภาพพระพุทธรูปและแผ่นป้ายคำสำคัญให้นักเรียนดู แล้วถามนักเรียนว่ารูปภาพอะไร ให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 - 3 คน

4.2.2 ครูนำบัตรคำ "พระ" ที่ติดกับรูปภาพบนแผ่นป้ายคำสำคัญให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กันทีละแถว

4.2.3 จากนั้นครูถามเกี่ยวกับพระในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของพระ
- ลักษณะของพระ
- ประโยชน์ของพระ

4.2.4 ให้นักเรียนเขียนคำว่า พระลงในสมุดภาษาไทยพร้อม ๆ กัน

4.2.5 ให้นักเรียนอ่านบัตรประโยคต่อไปนี้

น้อง ทั้ง พระ ลง ใน ถึง

ฉัน เก็บ พระ ใน สนาม

พระ ทำ ให้ บ้าน สดปรก

ฉัน เห็น รถ ขน พระ

4.2.6 ให้นักเรียนแต่งประโยคด้วยปากเปล่าที่มีคำว่าพระอยู่ด้วยกลุ่มละ 1 - 2 ประโยค

4.2.7 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำว่าพระอีกครั้ง

4.2.8 ครูนำภาพหน้าถิกบนแผ่นป้ายดำสำคัญให้นักเรียนดู แล้วถามนักเรียนว่ารูปภาพอะไร ให้นักเรียนตอบทีละคน สัก 2 - 3 คน

4.2.9 ครูนำบัตรคำ "ห่าน" ที่ติดกับรูปภาพบนแผ่นป้ายดำสำคัญให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กันทีละแถว

4.2.10 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับอ่านในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของห่าน
- ลักษณะของห่าน
- ประโยชน์ของห่าน

4.2.11 ให้นักเรียนเล่นเกมสระ พยัญชนะลงในช่องว่าง และให้นักเรียนเขียนคำนั้นลงในสมุดภาษาไทยพร้อม ๆ กัน

ชย _____

ห _____ น

4.2.12 ให้นักเรียนเล่นเกมจับคู่ประโยคให้สมบูรณ์ เพื่อได้ประโยคที่สมบูรณ์แล้ว อ่านใจเพื่อน ๆ ฟัง

ฉัน เห็น _____ ใน เล้า

ห่าน

ขยะ

แม่ เลี้ยง _____

ห่าน

ขยะ

_____ ตัว นี้ สี ขาว

ห่าน

ขยะ

4.2.13 ให้นักเรียนแต่งประโยคด้วยปากเบลาที่มีคำว่าห่านอยู่ด้วย กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค

4.2.14 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำว่า ห่าน อีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายความหมายในหัวข้อต่อไปนี้

4.3.1 ขยะคืออะไร

4.3.2 ประโยชน์ของขยะมีหรือไม่

4.3.3 หาดูขยะไร

4.3.4 หาดูประโยชน์อย่างไร

4.3.5 หาดูมีลักษณะอย่างไร

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำแล้วทำในสิ่งต่อไปนี้

ก. เขียนคำที่จับฉลากได้ลงในกระดานดำ

ข. อ่านคำที่จับฉลากได้

ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้

ง. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้

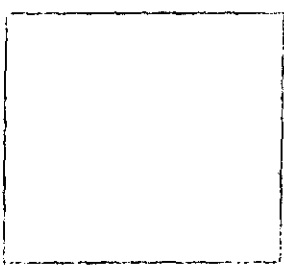
จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลาก ครูจะบอกให้นักเรียนทราบว่า ต่อไปนี้จะคงปฏิบัติตามข้อใด

ในข้อ ก - จ

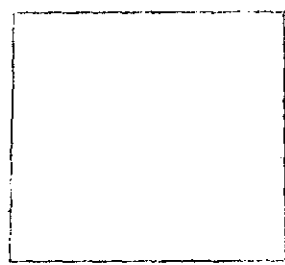
4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพบรรยาย และเขียนคำตามที่ครูกำหนดให้

1
ชื่อ.....



ขยะ.....

1
ชื่อ.....



ห่าน.....

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน  ข้อที่เห็นว่า ถูกต้องที่สุด

1. เศษกระดาษ เศษวาทาร ของที่ทิ้งแล้ว เราเรียกว่า

ก. เศษขยะ

ข. มูลฝอย

ค. ทั้ง 2 ข้อ

2. หานมีรูปร่างเหมือนอะไร

ก. โถ

ข. นก

ค. เป็ด

5. สื่อการสอน

5.1 รูปภาพ

5.2 บัตรคำ

5.3 บัตรประโยค

5.4 แผนขยายคำ

5.5 บัตรคำจับฉลาก

5.6 แบบฝึกหัด

6. การประเมินผล

6.1 จากการตอบคำถาม

6.2 แบบฝึกหัด

กลุ่มทดลองที่ 1

แผนการสอนที่ 10

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 รูปภาพต่าง ๆ เป็นประสบการณ์ฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่า แจกัน และ คลองไค้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคของคำว่า แจกัน และ คลองไค้ด้วยกัน
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่า แจกัน และ คลองไค้ถูกต้อง
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่า แจกัน และ คลองไค้

3. เนื้อหา คำนาม

- 3.1 แจกัน หมายถึง ภาชนะที่ปักดอกไม้ประดับที่โต๊ะ ตู้ และที่อื่น ๆ ให้ดูสวยงาม หรือใช้เป็นเครื่องค้ำบูชาสำหรับพระพุทธรูป มีรูปร่างแปลกแตกต่างกันหลายแบบ

- 3.2 คลอง หมายถึง ทางน้ำ ลำน้ำ

4. การสอนและกิจกรรม

- 4.1 ขั้นทบทวน ให้นักเรียนอ่านคำต่าง ๆ ที่เรียนผ่านมาแล้วจากบัตรคำใน

กสองคำศัพท์ที่ละกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน

4.2 ขั้นตอน

4.2.1 ครูนำรูปภาพแจกันที่ติดบนแผ่นป้ายผ้าสาธิตให้นักเรียนดู แล้วถามนักเรียนว่ารูปภาพอะไร ให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 - 3 คน

4.2.2 ครูนำบัตรคำ "แจกัน" ที่ติดกับรูปภาพบนแผ่นป้ายผ้าสาธิตให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กันทีละแถว

4.2.3 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับแจกันในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของแจกัน
- ลักษณะของแจกัน
- ประโยชน์ของแจกัน

4.2.4 ให้นักเรียนเขียนคำว่า แจกัน ลงในสมุดภาษาไทยพร้อม ๆ กัน

4.2.5 ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- แจกันทำมาจากอะไร
- นักเรียนจะเห็นแจกันได้ที่ไหนบ้าง

4.2.6 ให้นักเรียนอ่านประโยคต่อไปนี้

แม่ ซื้อ แจกัน

แจกัน ปัก ดอกไม้

4.2.7 ให้นักเรียนแต่งประโยคที่มีคำว่าแจกันอยู่ท้าย กลุ่มละ 1 - 2

ประโยค

4.2.8 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำว่า แจกัน อีกครั้ง

4.2.9 ครูนำรูปภาพสองที่ติดบนแผ่นป้ายผ้าสาธิตให้นักเรียนดู แล้วถามนักเรียนว่า รูปภาพอะไร ให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 - 3 คน

4.2.10 ครูนำบัตรคำ "กลอง" ที่ติดกับรูปภาพบนแผ่นป้ายผ้าสาธิตให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กันทีละแถว

4.2.11 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับกลอง ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของคลอง
- ลักษณะของคลอง
- ประโยชน์ของคลอง

4.2.12 ให้นักเรียนเรียงพยัญชนะสระเสียงใหม่จากบัตรคำ

$$\boxed{1 \quad 1 \quad 0 \quad 0} = 0001$$
$$\begin{bmatrix} 9 & 1 & 16 \\ 2 & 1 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 \\ 9 & 1 & 16 \end{bmatrix}$$

4.2.13 โ้หนักเรียนเรียนคำว่า คลองลงในสมุทรภาษาไทยพร้อม ๆ กัน

4.2.14 ให้นักเรียนปฏิบัติคำและจัดตำแหน่งของท่าในประโยคเสียใหม่

อยู่
เรือ
ใน
คลอง
 = เรืออยู่ในคลอง

ผลของ ฉ้ำ ลง กระโถก = ฉักกระโถกของผลของ

๑	๒				๑	๒
พอ	นำ	อาน	ในคลอง	=	พอ	อานนำในคลอง

4.2.15 ให้นำเรียนตามประโยชน์พร้อม ๆ กับที่ละกลุ่ม

4.2.16 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำว่า กลองอีกครึ่ง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้

4.3.1 แจกกันคิดอะไร

4.3.2 แจกกันมีลักษณะอย่างไร

4.3.3 หลักนโยบายอย่างไร

4.3.4 การป้องกันและเฝ้าระวัง

4.3.5 กลองไม้ประโหมะอย่างไร

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.1.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำแล้วทำในสิ่งต่อไปนี้

- ก. เขียนคำที่จับฉลากได้บนกระดานดำ
- ข. ถานคำที่จับฉลากได้
- ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้
- ง. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้
- จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

ก่อนที่จะจับฉลาก ครูจะบอกให้นักเรียนทราบว่า ต่อไปนี้จะต้องปฏิบัติ ตามข้อใดในข้อ ก - จ

4.2.2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสี และเขียนคำตามที่ครูกำหนดให้

ข้อ
.....

แจกัน _____

ข้อ
.....

กลอง _____

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน  ข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. แร่กันมีรูปร่างคล้ายขวดหว่ามาจาก

ก. ไม่

ข. แกว

ค. ทั้ง 2 ข้อ

2. กอขงเป็นของของ.....

ก. กอขงไม้ชนิดหนึ่ง

ข. ภาชนะชนิดหนึ่ง

ค. ลำน้ำ ทางน้ำ

5. สื่อการสอน

5.1 รูปภาพ

5.2 บัตรคำ

5.3 บัตรประโยค

5.4 แผนป้ายนาสำคัญ

5.5 บัตรคำจับฉลาก

5.6 แบบฝึกหัด

6. การประเมินผล

6.1 จากการตอบคำถาม

6.2 แบบฝึกหัด

กลุ่มทดลองที่ 1

แผนการสอนที่ 11

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 รูปภาพต่าง ๆ เป็นประสบการณ์ฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาคิดขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่าฝน และกระดานโต้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคของคำว่าฝน และกระดานรวมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่าฝน และกระดานโต้ถูกต้อง
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่าฝนและกระดานโต้

3. เนื้อหา คำนาม

- 3.1 ฝน หมายถึง น้ำที่ตกลงมาจากก้อนเมฆ เป็นเม็ด ๆ
- 3.2 กระดาน หมายถึง ไม้ที่เลื่อยออกเป็นแผ่นบาง ๆ

4. การสอนและกิจกรรม

- 4.1 ขั้นทบทวน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันเขียนคำที่ลงบนกระดานคำ จากคำถามในฉลากที่นักเรียนจับขึ้นมาได้

- สิ่งของที่เรายังไม่ใช้ หรือไม่ต้องการเรียกว่า _____ ขยะ
- บ้านมีลักษณะคล้ายกับสัตว์อะไร _____ เป็ด
- ภาพนี้สำหรับใส่ดอกไม้เราเรียกว่า _____ แจกัน
- ลำน้ำหรือทางน้ำเราเรียกว่า _____ คลอง
- แจกันหามาจากอะไรโดยวาง _____ แก้ว, ดิน ฯลฯ
- เราควรทิ้งขยะที่ไหน _____ ถึงขยะ

4.2 ขั้นตอน

4.2.1 ครูนำรูปภาพผลิตภัณฑ์บนแผ่นป้ายคำศัพท์ให้นักเรียนดู แล้วถามนักเรียนว่ารูปภาพอะไร ให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 3 - 4 คน

4.2.2 ครูนำบัตรคำ "ฝน" ที่ติดกับรูปภาพบนแผ่นป้ายคำศัพท์ให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.3 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับฝนในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของฝน
- ลักษณะของฝน
- ประโยชน์ของฝน

4.2.4 ให้นักเรียนเขียนคำว่า ฝน ลงในสมุดภาษาไทยพร้อม ๆ กัน

4.2.5 ให้นักเรียนจับฉลากคำถามทีละกลุ่ม ครูอ่านคำถามให้นักเรียน

ตอบ

- ฝนมีลักษณะอย่างไร
- ฝนมีประโยชน์อย่างไร
- ฝนเกี่ยวข้องกับคนไม่อย่างไร

4.2.6 ให้นักเรียนแต่งประโยคด้วยปากเปล่าให้มีคำว่าฝนในประโยคนั้น
ทวຍក្រុមละ 1 - 2 ประโยค

4.2.7 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับฝนอีกครั้ง

4.2.8 ครูนำรูปภาพกระดานติดบนแผ่นป้ายคำศัพท์ให้นักเรียนดู แล้วถามนักเรียนว่ารูปภาพอะไร ให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 3 - 4 คน

4.2.9 ครูนำบัตรคำ "กระดาน" ที่บนแผ่นป้ายนำตัวให้ให้นักเรียนอ่าน
พร้อม ๆ กันทีละแถว

4.2.10 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับกระดานในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของกระดาน
- ลักษณะของกระดาน
- ประโยชน์ของกระดาน

4.2.11 ให้นักเรียนเขียนคำว่า กระดานลงในสมุดภาษาไทยพร้อม ๆ กัน

4.2.12 ให้นักเรียนอ่านประโยคต่อไปนี้จากบัตรประโยค

กระดาน ทำมาจาก ไม้

เก้าอี้ ทำมาจาก กระดาน

แม่ ชอบ กระดาน

4.2.13 ให้นักเรียนแต่งประโยคด้วยภาพเล่าให้ฟังว่า กระดานใน
ประโยคนั้นด้วย กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค

4.2.14 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับกระดานอีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้

- 4.3.1 ฝนคืออะไร
- 4.3.2 ฝนมีประโยชน์อย่างไร
- 4.3.3 กระดานคืออะไร
- 4.3.4 กระดานทำมาจากอะไร
- 4.3.5 กระดานมีประโยชน์อย่างไร

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำแล้วทำในสิ่งต่อไปนี้

- ก. เขียนคำที่จับฉลากได้บนกระดานดำ
- ข. อ่านคำที่จับฉลากได้
- ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้
- ง. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้
- จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลาก ครูจะต้องบอกให้นักเรียนทราบว่า ต่อไปนี้จะต้องมีวิธีการถามข้อใดในข้อ ก - จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสีและเขียนคำตามที่ครูกำหนดให้

ข้อ
.....

ฝน _____

ข้อ
.....

กระดาน _____

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน  ข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

๑. ฝนตกมากในฤดูไหน

- ก. ฤดูฝน
- ข. ฤดูร้อน
- ค. ฤดูหนาว

2. ขั้วไฟฟ้าที่แทน กระจก ได้

- ก. แฉก
- ข. แผ่นนิเมต
- ค. แฉกลายสี

5. ข้อการสน

- 5.1 รูปภาพ
- 5.2 ขั้วกรดำ
- 5.3 ขั้วกรประโยค
- 5.4 แฉกปลายดำดำ
- 5.5 ขั้วกรดำจันฉลาก
- 5.6 แฉกฉีกหัก

6. การประเมินผล

- 6.1 จากกรกรกรกรกร
- 6.2 แฉกฉีกหัก

กลุ่มทดลองที่ 1

แผนการสอนที่ 12

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 รูปภาพต่าง ๆ เป็นประสบการณ์ฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถจดจำและเล่าเรื่องได้
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาคิดขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่า ถนน และชิงช้าได้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่มีคำว่าถนน และชิงช้ารวมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่า ถนน และชิงช้าได้ถูกต้อง
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่าถนน และชิงช้าได้

3. เนื้อหา คำนาม

- 3.1 ถนน หมายถึง ถนนทางที่พาดขึ้น มีลักษณะนามเป็นสาย
- 3.2 ชิงช้า หมายถึง ที่นั่งที่ผูกด้วยเชือกสองข้างแล้วแขวนตามกิ่งไม้หรือที่สูงสำหรับนั่งแกว่งไกวได้

4. การสอนและกิจกรรม

- 4.1 ขั้นทบทวน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาเล่นเกมแข่งขันตกปลาเกี่ยวกับคำและความหมายของคำที่เรียนผ่านไปแล้ว

4.2 ขั้นตอน

- 4.2.1 ครูนำรูปภาพบนเทปบนแผ่นป้ายขนาดใหญ่ให้นักเรียนดู แล้วถามนักเรียนว่ารูปภาพอะไร ให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 -- 3 คน
- 4.2.2 ครูนำบัตรคำ "ถนน" ที่ติดกับรูปภาพบนแผ่นป้ายขนาดใหญ่ให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กันทีละแถว
- 4.2.3 นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับถนน ในหัวข้อต่อไปนี้
- ความหมายของถนน
 - ลักษณะของถนน
 - ประโยชน์ของถนน
- 4.2.4 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเล่นเกมจับคู่ประโยคที่สมบูรณ์ เมื่อได้ประโยคที่สมบูรณ์แล้วอ่านให้เพื่อน ๆ ฟัง

รถยนต์ วิ่ง บน _____	คลอง	ถนน
_____ สาย นี้ ยาว มาก	ถนน	บันได
พ่อ เกิน ข้าม _____	คลอง	ถนน

- 4.2.5 ครูให้นักเรียนทุกคนเขียนคำว่า ถนนลงในสมุดภาษาไทย พร้อม ๆ กัน
- 4.2.6 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำว่า ถนนอีกครั้ง
- 4.2.7 ครูนำรูปภาพทั้งห้าที่ติดบนแผ่นป้ายขนาดใหญ่ให้นักเรียนดู แล้วถามนักเรียนว่ารูปภาพอะไร ให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 3 -- 4 คน
- 4.2.8 ครูนำบัตรคำ "ชิงช้า" ที่ติดกับรูปภาพบนแผ่นป้ายขนาดใหญ่ให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน
- 4.2.9 ให้นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับชิงช้าในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของชิงช้า
- ลักษณะของชิงช้า
- ประโยชน์ของชิงช้า

4.2.10 ให้นักเรียนจัดทำหนังสือและพยานะเสียใหม่ให้เป็นคำที่ถูกต้อง และให้นักเรียนเขียนลงในสมุดภาษาไทยของนักเรียนทุกคน

ชิงช้า "ชิงช้า"

= ชิงช้า

4.2.11 ให้นักเรียนอ่านประโยคต่อไปนี้ทีละกลุ่ม

นักเรียนนั่งบน ชิงช้า

แม่แกว่ง ชิงช้า

ชิงช้าอยู่ใน สนาม

4.2.12 ให้นักเรียนแต่งประโยคที่มีคำว่า ชิงช้า ด้วยปากเปล่า
กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค

4.2.13 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำว่า ชิงช้า อีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้

4.3.1 ถนนคืออะไร

4.3.2 ถนนมีประโยชน์อย่างไร

4.3.3 ชิงช้าคืออะไร

4.3.4 ชิงช้ามีประโยชน์อย่างไร

4.4 ขั้นกิจกรรม

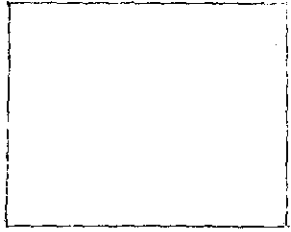
4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำแล้วทำในสิ่งต่อไปนี้

- ก. เขียนคำที่จับฉลากได้บนกระดานดำ
- ข. อ่านคำที่จับฉลากได้
- ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้
- ง. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้
- จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลาก ครูจะบอกให้นักเรียนทราบก่อนว่า ต่อไปนี้จะต้องปฏิบัติตามข้อใดในข้อ ก - จ

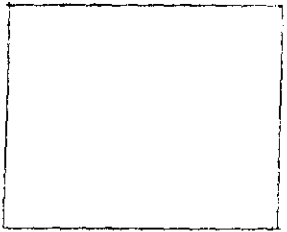
4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสี และเขียนคำตามที่ครูกำหนดให้

ข้อ.....



ถนน.....

ข้อ.....



ชิงช้า.....

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน  ข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. ถนนเป็นทางเดินของรถยนต์ ถ้าคนจะเดินจะต้องเดินบน.....
 - ก. สะพานลอย
 - ข. ถนนเหมือนกับรถยนต์
 - ค. ทางเท้าหรือริมถนน
2. ชิงช้าเป็นเครื่องเล่นที่อยู่ที่ไหน
 - ก. ในห้องเรียน
 - ข. นอกห้องเรียน
 - ค. ทั้ง 2 ข้อ

5. 4 การสอน

- 5.1 รูปภาพ
- 5.2 บัตรคำ
- 5.3 บัตรประโยค
- 5.4 แผนป้ายบอกค่า
- 5.5 บัตรคำจับฉลาก
- 5.6 แบบฝึกหัด

6. การประเมินผล

- 6.1 จากการตอบคำถาม
- 6.2 แบบฝึกหัด

กลุ่มทดลองที่ 2

แผนการสอนที่ 1

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 นิทานต่าง ๆ เป็นประสบการณ์ฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้ดี
- 1.3 กวีนิพนธ์ทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่าภูเขาและผู้หญิงได้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่มีคำว่าภูเขาและผู้หญิงรวมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่าภูเขาและผู้หญิงได้ถูกต้อง
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่าภูเขาและผู้หญิงได้

3. เนื้อหา คำนาม

- 3.1 ภูเขา หมายถึง เป็นที่สูงขึ้นเป็นจอมใหญ่
- 3.2 ผู้หญิง หมายถึง คนตัว ๆ ไป ที่ทำหน้าที่เป็นแม่ของลูก หรือ ผู้ที่แต่งกายด้วยกระโปรง

4. การสอนและกิจกรรม

- 4.1 ขั้นหม่ทวน ให้นักเรียนอ่านคำต่าง ๆ ที่เรียนมาแล้วจากบัตรคำ
ในกล่องคำศัพท์ที่ละกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน

4.2 ขั้นสอน

- 4.2.1 ครูเล่านิทานเรื่อง "เด็กเลี้ยงวัว" ให้นักเรียนฟัง
- 4.2.2 เมื่อครูเล่านิทานจบ ครูถามนักเรียนว่า "ถอยถอยเดินไปตามวัวที่ไหน" ให้นักเรียนตอบ แล้วครูนำบัตรคำ "ภูเขา" ติดบนแผ่นป้ายดำสำหรับให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน
- 4.2.3 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับภูเขาในหัวข้อต่อไปนี้
- ความหมายของภูเขา
 - ลักษณะของภูเขา
 - ประโยชน์ของภูเขา
- 4.2.4 ให้นักเรียนเขียนรูปภาพภูเขาในอากาศพร้อม ๆ กัน
- 4.2.5 ครูให้นักเรียนอ่านประโยค "ฉันเห็นภูเขา" พร้อม ๆ กัน แล้วให้นักเรียนแต่งประโยคอื่น ๆ ที่มีคำว่าภูเขา กลุ่มละ 1 คน ถ้วยปากเป่า
- 4.2.6 ให้นักเรียนเขียนคำว่าภูเขาในอากาศพร้อม ๆ กัน
- 4.2.7 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับคำ "ภูเขา" อีกครั้ง
- 4.2.8 ครูถามนักเรียนว่า "ใครปลุกให้ถอยถอยเดิน" ให้นักเรียนตอบ แล้วครูนำบัตรคำ "ผู้หญิง" ติดบนแผ่นป้ายดำสำหรับให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน
- 4.2.9 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับผู้หญิงในหัวข้อต่อไปนี้
- ความหมายของผู้หญิง
 - ลักษณะของผู้หญิง
 - ประโยชน์ของผู้หญิง
- 4.2.10 ให้นักเรียนอ่านประโยค "คุณแม่เป็นผู้หญิง" แล้วให้นักเรียนแต่งประโยคอื่น ๆ ที่มีคำว่า ผู้หญิง กลุ่มละ 1 - 2 ประโยคถ้วยปากเป่า
- 4.2.11 ให้นักเรียนเขียนคำว่า ผู้หญิง ในกระดานดำพร้อม ๆ กัน ครั้งละ 5 - 6 คน
- 4.2.12 ให้นักเรียนอ่านบัตรประโยค 4 - 5 ประโยคพร้อม ๆ กัน ทีละแถว
- 4.2.13 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับคำ "ผู้หญิง" อีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้

4.3.1 คุณเขามีลักษณะอย่างไร

4.3.2 คุณเขามีประโยชน์อย่างไร

4.3.3 จงบอกลักษณะต่าง ๆ ของผู้หญิง

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับสลากบัตรคำ แล้วทำในสิ่งต่อไปนี้

ก. เขียนคำที่จับสลากได้บนกระดานดำ

ข. อ่านคำที่จับสลากได้

ค. อธิบายความหมายของคำที่จับสลากได้

ง. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับสลากได้

จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับสลากได้

ก่อนจับสลาก ครูจะบอกให้นักเรียนทราบก่อนว่าต่อไปนี้จะต้องปฏิบัติตามข้อใดในข้อ ก - จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสี และเขียนคำถามที่ครูกำหนดให้

ชื่อ

คุณเขา

ชื่อ

ผู้หญิง

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน ☐ ข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. จูซาเป็นพี่สาวของใคร

ก. สักปา

ข. สักวราย

ค. ทั้ง 2 ขอ

2. พ่อ : ชาย แม่ : _____

ก. หญิง

ข. เด็ก

ค. คนแก่

5. ชื่อการสอน

5.1 นิทาน

5.2 นิตรคำ

5.3 นิตรประโยค

5.4 แผนป้ายน้ำคำสี่

5.5 นิตรคำจับฉลาก

5.6 แบบฝึกหัด

6. การประเมินผล

6.1 จากการทบทวนคำถาม

6.2 แบบฝึกหัด

กลุ่มทดลองที่ 2

แผนการสอนที่ 2

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 นิทานต่าง ๆ เป็นประสบการณ์ฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้ดีขึ้น
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาคิดขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายคำว่า เก้าอี้ และ โต๊ะ ได้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่มีคำว่า เก้าอี้ และ โต๊ะ รวมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่า เก้าอี้ และ โต๊ะ ได้
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่า เก้าอี้ และ โต๊ะ ได้

3. เนื้อหา คำนาม

- 3.1 เก้าอี้ หมายถึง มาสำหรับนั่ง มีพนักพิง
- 3.2 โต๊ะ หมายถึง ภาชนะชนิดหนึ่งที่มีรูปร่างต่าง ๆ โดยมากใช้ตั้งน้ำ หรือตั้งน้ำ หรือใช้เป็นเครื่องวาง

4. การสอนและกิจกรรม

- 4.1 ขั้นทบทวน ให้นักเรียนออกมาจับบัตรคำ จากนั้นให้นักเรียน

ยื่นบัตรคำเรียงตามลำดับให้เป็นประโยคที่มีความหมาย และให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน
 "ฉันเห็นผู้หญิงกินข้าว" "ผู้หญิงกินอันบนภูเขา" "บนภูเขามีกันไม้"

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ครูเล่านิทานเรื่อง "เก๋อ้ออยากมีเพื่อน" ให้นักเรียนฟัง

4.2.2 เมื่อครูเล่านิทานจบ ครูถามนักเรียนว่า "ใครอยากมีเพื่อน"

ให้นักเรียนตอบ แล้วครูนำบัตรคำ "เก๋อ้อ" ติดบนแผ่นป้ายมาสำคัญให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.3 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับเก๋อ้อในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของเก๋อ้อ
- ลักษณะต่าง ๆ ของเก๋อ้อ
- ประโยชน์ของเก๋อ้อ

4.2.4 ให้นักเรียน 4 - 6 คนออกมาเขียนคำว่า เก๋อ้อ บนกระดานดำ

4.2.5 ให้นักเรียนเขียนคำว่า เก๋อ้อ ในอากาศพร้อม ๆ กัน

4.2.6 ให้นักเรียนอ่านประโยค "ฉันมีเก๋อ้อ" "บั๊กเรียนนั่งบนเก๋อ้อ"

และ "เก๋อ้อตัวนี้สวยมาก" แล้วให้นักเรียนแต่งประโยคอื่นที่มีคำว่า เก๋อ้อ กลุ่มละ

1 - 2 ประโยค

4.2.7 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับคำว่า "เก๋อ้อ" อีกครั้ง

4.2.8 ครูถามนักเรียนว่า "ใครขอเป็นเพื่อนกับเก๋อ้อ" ให้นักเรียนตอบ

และครูนำบัตรคำ "ถึง" ติดบนแผ่นป้ายมาสำคัญให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.9 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับถึงในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของถึง
- ลักษณะต่าง ๆ ของถึง
- ประโยชน์ต่าง ๆ ของถึง

4.2.10 ให้นักเรียนเขียนคำว่า ถึง ในกระดานดำพร้อม ๆ กันครั้งละ

5 - 6 คน

4.2.11 ให้นักเรียนเขียนคำว่า ถัง ในอากาศพร้อม ๆ กับ

4.2.12 ให้นักเรียนเลื่อมบัตรประโยค ให้นักเรียนอ่านประโยคและ
เติมช่องว่างให้ได้อ่าน

"ฉันได้ _____ ถังน้ำ"

"_____ ในตู้โคม"

"ฉันซื้อ _____ ห่อใหญ่"

"แม่ทวงข้าวสารถวาย _____ "

4.2.13 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับคำ "ถัง" อีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้

4.3.1 ถังคืออะไร

4.3.2 ถังมีลักษณะอย่างไร

4.3.3 ถังมีประโยชน์อย่างไร

4.3.4 ถังคืออะไร

4.3.5 ถังมีลักษณะอย่างไร

4.3.6 ถังมีประโยชน์อย่างไร

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำแล้วปฏิบัติในเรื่องต่อไปนี้

ก. เขียนคำที่จับฉลากได้

ข. อ่านคำที่จับฉลากได้

ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้

ง. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้

จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลาก ครูจะต้องบอกให้นักเรียนทราบว่าต่อไปนี้จะทำปฏิบัติ

ตามข้อใดในข้อ ก - จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพและระบายสี และเขียนคำความที่ครูกำหนดให้

ชื่อ..... แก้ไข	ชื่อ..... ถึง

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน ☐ ข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. ชาวแก้ไขมีหน้าที่อย่างไร

- ก. รองรับสิ่งของ
- ข. รองรับน้ำหนัก
- ค. รองรับความสูง

2. หูของถึงมีหน้าที่

- ก. หิ้ว
- ข. พัง
- ค. กวาด

5. สื่อการสอน

5.1 นิทาน

5.2 บัตรคำ

5.3 บัตรประโยค

5.4 แผนป้ายนำตัว

5.5 ป้ายคำขึงฉลวด

5.6 แบบฝึกหัด

6. การประเมินผล

6.1 จากการทำคำถาม

6.2 แบบฝึกหัด

กุ่มพดลครั้งที่ 2

แผนการสอนที่ 3

1. ความถึกรานยอก

- 1.1 นิทานถ่วง ~ เป็นประสการณฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลดำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่อง
ได้ดียิ่งขึ้น
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรี้นรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา
และการใช้ภาษาก็ขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่ามะพร้าวและมดแดงได้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่มีคำว่ามะพร้าวและมดแดงรวมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่ามะพร้าวและมดแดงได้
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่ามะพร้าวและมดแดงได้

3. เนื้อหา คำถาม

- 3.1 มะพร้าว หมายถึง ถิ่นไม้ชนิดหนึ่งในจำพวกปาล์ม ผลใช้ปรุงอาหาร
และใช้ทำน้ำมัน
- 3.2 มดแดง หมายถึง สัตว์ชนิดหนึ่ง เป็นสัตว์ขนาดเล็กในจำพวกแมลง
อยู่รวมกันเป็นหมู่

4. การสอนและกิจกรรม

4.1 ขั้นพบพาน แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน ให้นักเรียนช่วยกันตอบบัตรคำและความหมายของคำ แล้วอ่านให้เพื่อน ๆ ฟังทีละกลุ่ม

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ครูเล่านิทานเรื่อง "คำเป็นเด็กเกเร" ให้นักเรียนฟัง

4.2.2 เมื่อครูเล่านิทานจบแล้ว ครูถามนักเรียนว่า "ผู้ช่วยแม่ทำงานอะไร" ให้นักเรียนตอบ แล้วครูนำบัตรคำ "มะพร้าว" ที่คั่นแนบป้ายผ้าสาส์ลให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.3 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับมะพร้าวในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของมะพร้าว
- ลักษณะของมะพร้าว
- ประโยชน์ของมะพร้าว

4.2.4 ให้นักเรียนเขียนคำว่า มะพร้าว ในกระดาษที่ครูแจกให้ทุกคน

4.2.5 ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- มะพร้าวเป็นพืชหรือเป็นสัตว์
- มะพร้าวใช้ทำอะไรได้บ้าง
- พืชชนิดใดที่มีลักษณะคล้ายต้นมะพร้าว

4.2.6 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันแต่งประโยคปากเปล่าจากการวางคำกลุ่มละ 1 - 2 ประโยก และครูเขียนประโยคลงบนกระดานดำ

ฉัน	ผล	ต้น
ชื่อ	กิน	ตัด
เห็น	แม่	มะพร้าว

4.2.7 ให้นักเรียนอ่านประโยคในกระดานคำพร้อม ๆ กัน

4.2.8 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่ามะพร้าวอีกครึ่ง

4.2.9 ครูถามนักเรียนว่า "คำถูกสักคำอะไรก็" ให้นักเรียนตอบ และครูนำเอาบัตรคำ "มดแดง" ถัดมาบนแผ่นป้ายคำสำคัญให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.10 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับมดแดงในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของมดแดง
- ลักษณะของมดแดง
- ประโยชน์ของมดแดง

4.2.11 ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า มดแดง ลงในกระดาษที่ครูแจกทุกคน

4.2.12 ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- มดแดงเป็นสัตว์หรือเป็นพืช
- จงบอกชื่อแมลงชนิดอื่น ๆ มาสัก 3 - 4 ชื่อ

4.2.13 ให้นักเรียนอ่านบัตรคำและจัดตำแหน่งของคำในประโยคเสียใหม่

กัก	ฉับ	มดแดง	→	มดแดงกักฉับ

มดแดง	รัง	อยู่	ใน	→	มดแดงอยู่ในรัง

4.2.14 ให้นักเรียนอ่านประโยคพร้อม ๆ กันทีละกลุ่ม

4.2.15 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำ มดแดง อีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้

4.3.1 มะพร้าวมีประโยชน์อย่างไร

4.3.2 มดแดงมีลักษณะอย่างไร

4.3.3 มดแดงเป็นสัตว์ที่อยู่ในจำพวกใด

4.4 กิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำ แล้วทำในสิ่งต่อไปนี้

ก. เขียนคำที่จับฉลากได้บนกระดานดำ

- ข. อ่านคำที่จับฉลากได้
- ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้
- ง. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้
- จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลาก ครูจะบอกให้นักเรียนทราบว่าต่อไปนี้จะต้องปฏิบัติตามข้อใดในข้อ ก - จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสี และเขียนคำถามที่ครูกำหนดให้

ชื่อ..... มะพร้าว.....	ชื่อ..... นกแดง.....

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน ☐ ข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. เนื้อมะพร้าวดึงออกมาเป็นน้ำ เรียกว่า
 - ก. น้ำกะทิ
 - ข. น้ำมะพร้าว
 - ค. น้ำมันมะพร้าว
2. นกแดงเป็นชื่อของอะไร
 - ก. ชื่อของพืชชนิดหนึ่ง

- ข. ชื่อของสัตว์ชนิดหนึ่ง
- ค. ชื่อของผลไม้ชนิดหนึ่ง

5. สื่อการสอน

- 5.1 นิทาน
- 5.2 บัตรคำ
- 5.3 แผ่นป้ายผ้าคำศัพท์
- 5.4 บัตรคำจับฉลาก
- 5.5 แบบฝึกหัด

6. การประเมินผล

- 6.1 จากการตอบคำถาม
- 6.2 แบบฝึกหัด

กิจกรรมตอนที่ 2

แผนการสอนที่ 4

1. ความถี่รวมยก

- 1.1 นิทานต่าง ๆ เป็นประสบการณ์ฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำ ทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้ดียิ่งขึ้น
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่ากระโปรงและกระเป๋าคูได้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่มีคำว่ากระโปรงและกระเป๋ารวมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่ากระโปรงและกระเป๋าคูได้
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่ากระโปรงและกระเป๋าคูได้

3. เนื้อหา คำถาม

- 3.1 กระโปรงหมายถึง ผ้าถุงสำหรับผู้หญิงแบบสากล ลักษณะเป็นคล้ายกางเกงหรือใบไม้สำหรับใส่ของต่าง ๆ
- 3.2 กระเป๋าคูหมายถึง เครื่องใช้ที่มีรูปร่างคล้ายถุง หรือกระเปาะ ที่ทำด้วยหนังบ้าง ผ้าบ้าง สำหรับใส่สิ่งของต่าง ๆ ใช้ภาคเหนือก็มี ติดอยู่ในตัวเสื้อหรือกางเกงก็มี และใช้สำหรับหิ้วก็มี

4. การสอนและกิจกรรม

4.1 ขั้นทบทวน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาเล่นเกมแข่งขันตกปลา
คำและความหมายของคำที่เรียนผ่านไปแล้ว

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ครูเล่านิทานเรื่อง "กระโปรงและกระเป๋้า" ให้นักเรียนฟัง

4.2.2 เมื่อครูเล่านิทานจบแล้ว ครูถามนักเรียนว่า "ช่างตัดเสื้อ
มีหน้าที่ทำอะไร" ให้นักเรียนตอบ และครูนำบัตรคำ "กระโปรง" ที่ติดบนแผ่นป้ายหน้าสำลี
ให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.3 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับกระโปรงในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของกระโปรง
- ลักษณะของกระโปรง
- ประโยชน์ของกระโปรง

4.2.4 ให้นักเรียนเติมสระหรือพยัญชนะลงในช่องว่าง และให้นักเรียน
เขียนลงในกระดาษและอ่านพร้อม ๆ กัน

กร _ โ _ ร _

ผู้ _ ตี _

4.2.5 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเล่นเกมจับคู่ประโยคให้สมบูรณ์ เมื่อได้
ประโยคที่สมบูรณ์แล้วอ่านให้เพื่อน ๆ ฟัง

ผู้หญิง _____

กระโปรง

เสื้อ

กระโปรงสี _____

แดง

กา

ฉันชื่อ _____

มี

กระโปรง

4.3.2 กระเป๋ามีประโยชน์อย่างไร

4.3.3 กระเป๋าเป็นเครื่องแต่งกายของใคร

4.3.4 กระเป๋ามีลักษณะอย่างไร

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำ แล้วทำในสิ่งต่อไปนี้

ก. เขียนคำที่จับฉลากได้บนกระดานดำ

ข. อ่านคำที่จับฉลากได้

ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้

ง. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้

จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลาก ครูจะบอกให้นักเรียนทราบว่าต่อไปนี้จะต้องปฏิบัติตามข้อใดในข้อ ก - จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสี และเขียนคำตามที่ครูกำหนดให้

ชื่อ..... กระเป๋า _____	ชื่อ..... กระเป๋า _____

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน ○ ข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. กระโปรงเป็นเครื่องแต่งกายของใคร

ก. คุณแม่

ข. คุณตา

ค. ทั้ง 2 ข้อ

2. กระเป๋ามีไว้สำหรับทำอะไร

ก. ใส่น้ำ

ข. ใส่สิ่งของต่าง ๆ

ค. เพื่อความสะดวก

5. สื่อการสอน

5.1 นิทาน

5.2 บัตรคำ

5.3 บัตรประโยค

5.4 แผ่นป้ายน้ำส้วม

5.5 บัตรคำจับฉลาก

5.6 แบบฝึกหัด

6. การประเมินผล

6.1 จาการตอบคำถาม

6.2 แบบฝึกหัด

กลุ่มทดลองที่ 2

แผนการสอนที่ 5

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 นิทานต่าง ๆ เป็นประสบการณ์ฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้ดียิ่งขึ้น
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

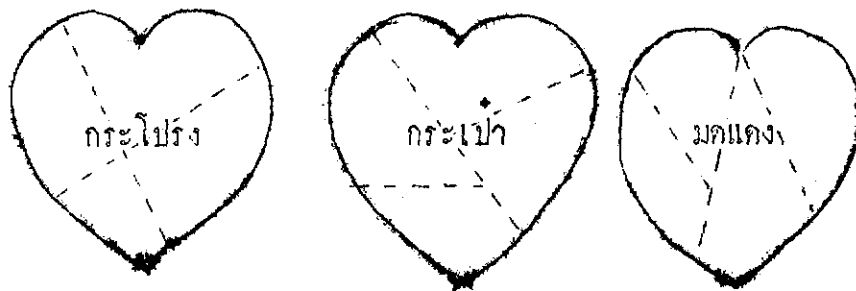
- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่ากินสอและสนุกได้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่มีคำว่ากินสอและสนุกรวมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่ากินสอและสนุกได้
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่ากินสอและสนุกได้

3. เนื้อหา คำถาม

- 3.1 กินสอ หมายถึง กินชนิดหนึ่งที่มีเนื้อละเอียด เวลาเอาเคี้ยวเป็นแท่งใช้เขียนหนังสือบนสมุด บางชนิดทำด้วยแรชนิดหนึ่ง เรียกว่า กินสอคำ ทำจากหินชนวน เรียกว่า กินสอหิน
- 3.2 สนุก หมายถึง ระยะเวลาที่ทำเป็นใจ ๆ

4. การสอนและกิจกรรม

4.1 ขั้นทบทวน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเล่นเกมรวมใจกับคำที่เรียน
ผ่านไปแล้ว



เมื่อกลุ่มใดรวมใจได้แล้วอ่านคำนั้นพร้อมกับอธิบายความหมายให้เพื่อน ๆ ฟัง

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ครูเล่านิทานเรื่อง "หนูหน้อยอยากเป็นเด็กดี" ให้นักเรียนฟัง

4.2.2 เมื่อครูเล่านิทานจบแล้ว ครูถามนักเรียนว่า "นางฟ้าให้อะไร
เป็นรางวัลแก่หนูหน้อย" ให้นักเรียนตอบ ครูนำเอาบัตรคำ "กินสอ" ติดบนแผ่นป้ายผ้าสำคัญ
ให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.3 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับกินสอในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของกินสอ
- ลักษณะของกินสอ
- ประโยชน์ของกินสอ

4.2.4 ให้นักเรียนเขียนคำ "กินสอ" ในกระดาษพร้อม ๆ กัน

4.2.5 ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- กินสอมีลักษณะอย่างไร
- ใครเป็นคนใช้กินสอ

4.2.6 ให้นักเรียนอ่านประโยคต่อไปนี้จากบัตรประโยค

นักเรียนชื่อกินสอ

กินสอแห่งนี้สวย

พวก็อกินสอ

4.2.7 ให้นักเรียนแต่งประโยคที่มีคำว่ากินสอด้วยปากเปล่า กลุ่มละ

1 - 2 ประโยค

4.2.8 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำ "กินสอ" อีกครั้ง

4.2.9 ครูถามนักเรียนว่า "หนูหน่อยได้รางวัลจากนางฟ้า 2 อย่างคือ กินสอและอะไร" ให้นักเรียนตอบ และครูนำบัตรคำ "สมุค" ถัดบนแผ่นป้ายผ้าสำคัญ แล้วให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กับ

4.2.10 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับสมุคในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของสมุค
- ลักษณะของสมุค
- ประโยชน์ของสมุค

4.2.11 ให้นักเรียนเขียนคำว่า สมุค ลงในกระดาษของนักเรียนทุกคน

4.2.12 ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- ใครเป็นคนใช้สมุค
- สมุคใช้ทำอะไร

4.2.13 ให้นักเรียนแต่งประโยคจากถารางคำ กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค

ครูเขียนประโยคเหล่านั้นลงบนกระดานดำ

สมุค	ฉัน	สีแฉง
เห็น	ฉีก	แม่
น้อง	หื้อ	กินสอ

4.2.14 ให้นักเรียนอ่านประโยคในกระดานคำพร้อม ๆ กัน

4.2.15 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำ สมุด อีกรั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้

4.3.1 กินสอทำอะไร

4.3.2 กินสอทำมาจากอะไร

4.3.3 สมุดมีประโยชน์อย่างไร

4.3.4 สมุดมีลักษณะคล้ายอะไร

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำ แล้วทำในสิ่งต่อไปนี้

ก. เขียนคำที่จับฉลากได้นบนกระดานคำ

ข. อ่านคำที่จับฉลากได้

ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้

ง. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้

จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลาก ครูจะบอกให้นักเรียนทราบก่อนว่าต่อไปนี้จะต้องปฏิบัติ ตามข้อใดในข้อ ก - จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสี และเขียนคำตามที่ครูกำหนดให้

ชื่อ.....

กินสอ.....

ชื่อ.....

สมุด.....

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน  ข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. ความแตกต่างของกินสวกกับกินสอหิน ก้อนข้อใด
 - ก. กินสวกใช้เขียนลงบนสมุด แต่กินสอหินใช้เขียนบนหินชนวน
 - ข. กินสวกทำจากหิน แต่กินสอหินทำมาจากหินชนวน
 - ค. ถูกทั้ง 2 ข้อ
2. สมุด 1 เล่มประกอบด้วย
 - ก. กระดาษขาวแผ่นเดียวและปก
 - ข. กระดาษขาวมีเส้นหลาย ๆ แผ่นรวมกันเป็นเล่มและปก
 - ค. กระดาษสีและกระดาษขาวรวมกันเป็นเล่ม

5. สื่อการสอน

- 5.1 นิทาน
- 5.2 บัตรคำ
- 5.3 บัตรประโยค
- 5.4 แผ่นป้ายผ้าคำศัพท์
- 5.5 บัตรคำจับฉลาก
- 5.6 แบบฝึกหัด

6. การประเมินผล

- 6.1 จากการตอบคำถาม
- 6.2 แบบฝึกหัด

กลุ่มทศวงศ์ 2

แผนการสอนที่ 6

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 นิทานต่าง ๆ เป็นประสบการณ์ที่สะท้อนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้ดียิ่งขึ้น
- 1.3 การฝึกในทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษาและการใช้ภาษายิ่งขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่า บั๊นโค และนักเรียน โค้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่มีคำว่า บั๊นโคและนักเรียนร่วมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่า บั๊นโคและนักเรียนโค้
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและโยชน์ของคำว่า บั๊นโคและนักเรียนโค้

3. เนื้อหา คำหมาย

- 3.1 บั๊นโค หมายถึง สิ่งที่ทำเป็นอื่น ๆ สำหรับก้าวขึ้นลง
- 3.2 นักเรียน หมายถึง ผู้ที่ไปโรงเรียนเพื่อศึกษาหาความรู้

4. การสอนและกิจกรรม

- 4.1 ขั้นทบทวน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มจับฉลากคำต่าง ๆ ที่เรียนผ่านมาแล้วให้นักเรียนอ่านและอธิบายความหมายของคำนั้น ๆ ให้เพื่อน ๆ ฟัง

4.2 ขั้นสอน

- 4.2.1 ครูเล่านิทานเรื่อง "โหลากับบั๊นโค" ให้นักเรียนฟัง
- 4.2.2 เมื่อครูเล่านิทานจบแล้ว ครูถามนักเรียนว่า "โหลาวัวที่โหลิงจี้ได้รับบั๊นโคเจ็บ" ให้นักเรียนตอบ แล้วครูนำบัตรคำ "บั๊นโค" ติดบนแผ่นป้ายดำคำศัพท์ให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

- 4.2.3 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับ บั๊นโคในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของบั้งไฟ
 - ลักษณะของบั้งไฟ
 - ประโยชน์ของบั้งไฟ
- 4.2.4 ให้นักเรียนเขียนคำว่า บั้งไฟ ลงในกระดาษของนักเรียนพร้อม ๆ กัน
- 4.2.5 ให้นักเรียนอ่านคำว่าบั้งไฟ ที่นักเรียนเขียนที่ละกลุ่ม
- 4.2.6 ให้นักเรียนถามคำถามต่อไปนี้
- บั้งไฟอยู่ที่ไหน
 - บั้งไฟทำมาจากอะไร
 - บั้งไฟมีลักษณะอย่างไร
- 4.2.7 ให้นักเรียนแต่งประโยคด้วยปากเปล่า ในประโยคนี้คำว่า บั้งไฟ ด้วย
กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค และครูเขียนประโยคเหล่านั้นลงในกระดานดำ
- 4.2.8 ให้นักเรียนเล่าประโยคในกระดาษพร้อม ๆ กัน
- 4.2.9 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับคำว่า "บั้งไฟ" อีกครั้ง
- 4.2.10 ครูถามนักเรียนว่า " เด็ก ๆ ที่มาโรงเรียนทุก ๆ วันเหมือนกันมากี่
เขาเรียกว่าอะไร" ให้นักเรียนตอบ แล้วครูนำบัตรคำ นักเรียน คิดบนแผ่นป้ายขาวคำศัพท์ให้
นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน
- 4.2.11 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับนักเรียน ในหัวข้อต่อไปนี้
- ความหมายของนักเรียน
 - ลักษณะของนักเรียน
 - ประโยชน์ของนักเรียน
- 4.2.12 ให้นักเรียนเขียนคำว่า นักเรียน บนกระดาษของนักเรียนพร้อม ๆ กัน
- 4.2.13 ให้นักเรียนอ่านคำที่นักเรียนเขียนพร้อม ๆ กัน
- 4.2.14 ให้นักเรียนอ่านบัตรประโยค "ฉันเป็นนักเรียน" "นักเรียนเดินขึ้น
บั้งไฟ" "นักเรียนอ่านหนังสือ"
- 4.2.15 ให้นักเรียนแต่งประโยคด้วยปากเปล่า ในประโยคนี้คำว่านักเรียนด้วย
กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค

- 4.2.16 อธิบายให้นักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับคำ นักเรียน อธิบาย
- 4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้
- 4.3.1 มีใจคิดอะไร
- 4.3.2 มีใจอะไรใจอะไร
- 4.3.3 นักเรียนคิดอะไร
- 4.3.4 นักเรียนมีหน้าที่อะไร

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำ แล้วทำในสิ่งที่ต่อไปนี้

- เขียนคำที่จับฉลากได้ในกระดานดำ
- อ่านคำที่จับฉลากได้
- อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้
- อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้
- อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลาก ครูจะบอกให้นักเรียนทราบก่อนว่า ต่อไปนี้จะต้องปฏิบัติตามข้อใดในข้อ

ก - จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสีและเขียนคำตามที่ครูกำหนดให้

ชื่อ.....

นักเรียน _____

ชื่อ.....

นักเรียน _____

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน  ข้อที่ให้นามถูกต้องที่สุด

1. ทางเดินขึ้นไปยังชั้น เก็บกวาด _____

- ก. ล้าง
- ข. บัดใจ
- ค. ทางเดิน

2. นักเขียนไปโรงเรียนทำไม

- ก. เล่น
- ข. หาความรู้
- ค. ออกกำลังกายและหาความรู้

5. สื่อการสอน

- 5.1 นิทาน
- 5.2 นักร้อง
- 5.3 นักร้องโยก
- 5.4 แผ่นป้ายผ้าสาส์
- 5.5 นักร้องจับฉลาก
- 5.6 แบบฝึกหัด

6. การประเมินผล

- 6.1 จากการตอบคำถาม
- 6.2 แบบฝึกหัด

- คินสวี่ชู่กับอะไร _____ สมุก
- นักเรียนนำเงินมาโรงเรียนเก็บเงินไว้ที่ไหน _____ กระเป๋า
- เก็บที่ไหนของอะไรมาโรงเรียน _____ กระเป๋า

4.2 พื้นอ่าน

4.2.1 ครูบอกนิทานเรื่อง "ห้องเรียนของเอง" ให้นักเรียนฟัง

4.2.2 เมื่อครูเล่านิทานจบ ครูถามนักเรียนว่า "เมื่อหมดเวลาเรียนครูจะทำอะไรเป็นสัญญาณให้นักเรียนทราบ" ให้นักเรียนตอบแล้วครูนำบัตรคำ "ระดัง" ติดบนแผนป้าย
บัตรคำให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.3 จากนั้น ครูสนทนาเกี่ยวกับระดัง ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของระดัง
- ลักษณะของระดัง
- ประโยคของระดัง

4.2.4 ให้นักเรียนเขียนคำ ระดัง ลงในกระดาษของสมุดพร้อม ๆ กัน

4.2.5 ให้นักเรียนอ่านคำที่นักเรียนเขียน

4.2.6 ให้นักเรียนจับคู่ถามคำถามที่ระดัง แล้วอ่านให้เพื่อน ๆ ฟังจะให้

ตอบ

- ระดังมีลักษณะอย่างไร
- เราจะเห็นระดังที่ไหนบ้าง
- ระดังทำมาจากอะไร

4.2.7 ให้นักเรียนแต่งประโยคด้วยปากเปล่าให้ได้ว่า ระดังในประโยคนั้นด้วย

กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค

4.2.8 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับ ระดัง อีกครั้ง

4.2.9 ครูถามนักเรียนว่า "ผู้รักษาติดต่ออาศัยอยู่ในวัดคือใคร" ให้นักเรียน
ตอบ แล้วครูนำบัตรคำ "พระ" ติดบนแผนป้ายแล้วให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.10 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับพระ ในหัวข้อต่อไปนี้

- จาวงคณาของพระ
- ลักษณะของพระ
- ประโยคของพระ

4.2.11 ให้นักเรียนเขียนคำ พระ ลงในกระดาษของนักเรียน โดยไม่ต้อง
คู่มือคำพร้อม ๆ กัน

4.2.12 เมื่อกรเรียนเขียนเสร็จแล้ว กรุเปิดคำ "พระ" เสร็จให้นักเรียนดู

4.2.13 ให้นักเรียนเก็บคำลงในประโยคให้สมบูรณ์

พระดี _____	ระดัง	พระ
_____ อาศัยอยู่ในถ้ำ	พระ	บูชิ่ง
ฉันเห็น _____ ภิกษุสงฆ์	แป๊ะ	พระ

4.2.14 ให้นักเรียนแต่งประโยคด้วยคำที่ใส่คำให้ได้ว่า พระ ในประโยคนั้นด้วย
กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค

4.2.15 ครูจะให้นักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับ พระ อีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป กรุ้ทั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้

4.3.1 ระดังที่ปรากฏอย่างไร

4.3.2 ระดังมีประโยคอย่างไร

4.3.3 พระคือใคร

4.3.4 พระมีหน้าที่อย่างไร

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากมีการทำแล้วทำในสิ่งต่อไปนี้

- ก. เขียนคำที่จับฉลากได้บนกระดานดำ
- ข. อ่านคำที่จับฉลากได้
- ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้

ง. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้

จ. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลาก ครูจะบอกให้นักเรียนทราบว่าต่อไปนี้จะต้องปฏิบัติตามข้อใดในข้อ

ก - จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสีและเขียนคำตามที่ได้รู้กำหนดให้

ชื่อ.....



เรื่อง

ชื่อ.....



พระ

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน  ข้อที่เห็นแวบถูกของข้อ

1. ระวังรูปรางคล้ายกับข้อใด

- ก. ดึง
- ข. ฉาบ
- ค. กระพริบ

2. ดูรายชื่อนวน เรียงกว่า

- ก. พระ
- ข. พระภิกษุสงฆ์
- ค. พระพุทธรูป

5. สื่อการสอน

5.1 นิทาน

5.2 บัตรคำ

- 5.3 นวัตกรรมใหม่
- 5.4 แผนกลยุทธ์สำคัญ
- 5.5 นวัตกรรมจาก
- 5.6 แผนฝึกหัด

6. การประเมินผล

- 6.1 จากผลการดำเนินงาน
- 6.2 แผนฝึกหัด

กลุ่มทดลองที่ 2

แผนการสอนที่ 8

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 นิทานต่าง ๆ เป็นประสบการณ์ฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาคิดขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

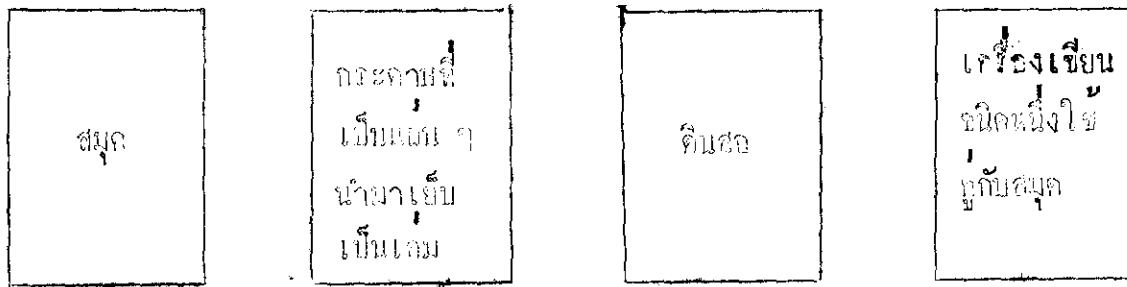
- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่าดอกไม้และสัตว์เลี้ยงได้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่มีคำว่าดอกไม้และสัตว์เลี้ยงรวมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่าดอกไม้และสัตว์เลี้ยงได้ถูกต้อง
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่าดอกไม้และสัตว์เลี้ยงได้

3. เนื้อหา คำนาม

- 3.1 ดอกไม้ หมายถึง ส่วนหนึ่งของต้นไม้ที่ผลิดอกมาจากกิ่งหรือลำต้น
- 3.2 สัตว์เลี้ยง หมายถึง สัตว์เลี้ยงไว้ดูเล่น ไว้เป็นอาหาร

4. การสอนและกิจกรรม

- 4.1 ขั้นทบทวน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเล่นเกมจับคู่คำและความหมายของคำที่เรียนผ่านไปแล้ว



4.2 ขันสอน

4.2.1 ครูเล่านิทานเรื่อง สัตว์เลี้ยงที่มีประโยชน์ ให้นักเรียนฟัง

4.2.2 เมื่อครูเล่านิทานจบ ครูนำดอกไม้หลายชนิดมาให้นักเรียนสังเกต แล้วบอกว่าเขาเรียกว่าดอกไม้ ครูนำเอาบัตรคำ "ดอกไม้" ที่เขียนแผนป้ายมาสาธิตให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.3 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับดอกไม้ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของดอกไม้
- ลักษณะของดอกไม้
- ประโยชน์ของดอกไม้

4.2.4 ให้นักเรียนเขียนคำว่า ดอกไม้ลงในกระดาษพร้อม ๆ กัน

4.2.5 ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- ดอกไม้ในตู้กับโต๊ะ
- ให้นักเรียนบอกชื่อดอกไม้ให้นักเรียนรู้จัก

4.2.6 ให้นักเรียนอ่านบัตรประโยคที่มีคำว่าดอกไม้ ต่อไปนี้

แม่ ชัก ดอกไม้

ฉัน เก็บ ดอกไม้

ดอกไม้ อยู่ในแจกัน

ฉัน คม กลิ่น ดอกไม้

4.2.7 ให้นักเรียนแต่งประโยคที่มีคำว่าดอกไม้ควยปากเป่า กลุ่มละ

1 - 2 ประโยค

4.2.8 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำว่าดอกไม้่อีกครั้ง

4.2.9 ครูนำเอาสัตว์จำพวกนกต่าง ๆ ที่เป็นสัตว์เลี้ยงมาให้ให้นักเรียนสังเกตและสนทนาเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงที่นักเรียนรู้จัก

4.2.10 ครูนำเอาบัตรคำ "สัตว์เลี้ยง" ที่คนบนแผนป้ายมาสาธิตให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.11 จากนั้นให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงต่อไปนี้

- สัตว์เลี้ยงคืออะไร
- สัตว์เลี้ยงมีลักษณะอย่างไร
- สัตว์เลี้ยงมีประโยชน์อย่างไร

4.2.12 ให้นักเรียนเขียนคำว่าสัตว์เลี้ยงลงในสมุดพร้อม ๆ กัน

4.2.13 ให้นักเรียนอ่านคำจากตารางคำและให้นักเรียนแต่งประโยค

จากตารางคำนั้น กลุ่มละ 2 - 3 ประโยค ครูเขียนประโยคลงบนกระดานคำ

สัตว์เลี้ยง	ชื่อ	แม่
แมว	ชาย	หมา
ไก่	กิ้ง	ไก่
ฉิ่ง	ทอง	อาหาร

4.2.13 ให้นักเรียนอ่านประโยคในกระดานคำพร้อม ๆ กัน

4.2.14 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำว่า สัตว์เลี้ยง อีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูถึงกำหนดให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้

4.3.1 ดอกไม้คืออะไร

4.3.2 ดอกไม้มีประโยชน์อย่างไร

4.3.3 สัตว์เลี้ยงคืออะไร

4.3.4 สัตว์เลี้ยงมีประโยชน์อย่างไร

4.3.5 ให้นักเรียนบอกชื่อสัตว์เลี้ยงที่นักเรียนรู้จัก

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำ แล้วทำในสิ่งต่อไปนี้

ก. เขียนคำที่จับฉลากได้บนกระดานคำ

ข. อ่านคำที่จับฉลากได้

ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้

ง. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้

จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลาก ครูจะบอกให้นักเรียนทราบก่อนว่า ข้อใดจะต้องปฏิบัติ
ตามข้อใดในข้อ ก - จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสี และเขียนคำตามที่ครูกำหนดให้

ชื่อ

ดอกไม้ _____

ชื่อ

สัตว์เลี้ยง _____

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน  ข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. กุหลาบ คาวเรือง มะลิ รวมเรียกว่า

ก. ผัก

ข. ผลไม้

ค. ดอกไม้

2. สัตว์อะไรที่อาศัยอยู่ในบ้าน

ก. สัตว์ป่า

ข. สัตว์เลี้ยง

ค. สัตว์ที่ไม่ถูกราย

5. สื่อการสอน

5.1 นิทาน

5.2 บัตรคำ

5.3 บัตรประโยค

5.4 แผนป้ายผ้าคำวลี

5.5 บัตรคำจับฉลาก

5.6 แบบฝึกหัด

6. การประเมินผล

6.1 จากการตอบคำถาม

6.2 แบบฝึกหัด

กลุ่มทศสองที่ 2

แผนการสอนที่ 9

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 นิทานต่าง ๆ เป็นประสบการณ์ฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

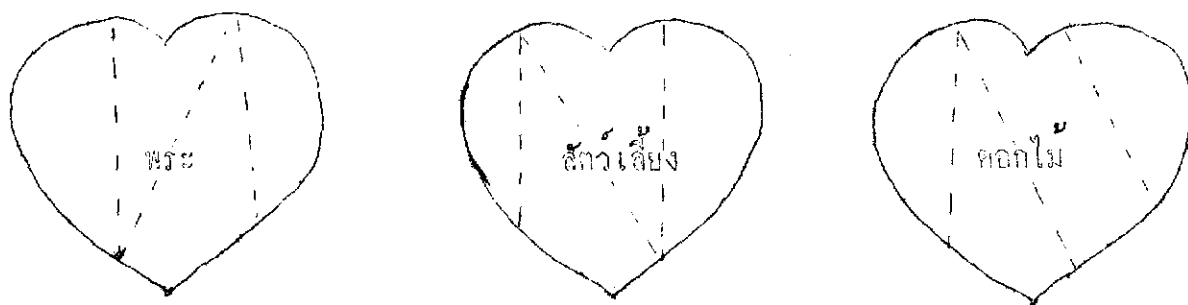
- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่าชยะและห่านได้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคของคำว่าชยะและห่านรวมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่าชยะและห่านได้ถูกต้อง
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่าชยะและห่านได้

3. เนื้อหา คำถาม

- 3.1 ชยะ หมายถึง สิ่งของที่ทิ้งแล้ว ผูกฝอยที่ใช้ประโยชน์ไม่ได้
- 3.2 ห่าน หมายถึง สัตว์จำพวกนก ชนิดหนึ่ง มีรูปร่างคล้ายเป็ดแต่ใหญ่กว่าเป็ด

4. การสอนและกิจกรรม

- 4.1 ขั้นทบทวน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเล่นเกมรวมใจกับคำที่เรียน
ผ่านไปแล้ว



เมื่อกลุ่มใครวงใจได้แล้ว อ่านคำนั้นพร้อมกับอธิบายความหมายให้เพื่อน ๆ ฟัง

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ครูเล่านิทานเรื่อง เจ้าหญิงห่าน ให้นักเรียนฟัง

4.2.2 เพื่อครูเล่นนิทานจบแล้ว ครูถามนักเรียนว่า "ท่านทำอะไรไปหิ้งในคลอง" ให้นักเรียนตอบแล้วครูนำบัตรคำ "ชยะ" ดิคมบนแผ่นป้ายดำคำศัพท์ให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กันที่โต๊ะแล้ว

4.2.3 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับชยะในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของชยะ
- ลักษณะของชยะ
- ประโยชน์ของชยะ

4.2.4 ให้นักเรียนเขียนคำว่าชยะลงในสมุดความเข้าใจพร้อม ๆ กัน

4.2.5 ให้นักเรียนอ่านบัตรประโยคต่อไปนี้

นาง	หิ้ง	ชยะ	อง	ใน	ถัง

ฉัน	เก็บ	ชยะ	ใน	สนาม

ชยะ	ทำให้	บ้าน	สกปรก

ฉัน	เห็น	รถ	ชน	ชยะ

4.2.6 ให้นักเรียนแต่งประโยคด้วยปากเปล่าที่มีคำว่าชยะอยู่ภายใน 1 - 2 ประโยค

4.2.7 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำว่าชยะอีกครั้ง

4.2.8 ครูถามนักเรียนว่า "คำเลี้ยงสัตว์อะไร" ให้นักเรียนตอบแล้วครูนำบัตรคำ "ห่าน" ที่คั่นแผ่นป้ายคำสำคัญให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กันทีละแถว

4.2.9 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับห่านในข้อต่อไปนี้

- ความหมายของห่าน
- ลักษณะของห่าน
- ประโยชน์ของห่าน

4.2.10 ให้นักเรียนเติมสระ พยัญชนะลงในช่องว่างและให้นักเรียนเขียนคำนั้นลงในสมุดกนกนาไทยพร้อม ๆ กัน

อ _

ห _ น

4.2.11 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเล่นเกมจับคู่ประโยคให้สมบูรณ์ เมื่อได้ประโยคที่สมบูรณ์แล้ว อ่านให้เพื่อน ๆ ฟัง

ฉัน เห็น _____ ใน เล้า

ห่าน

ชยะ

แม่ เลี้ยง _____

ห่าน

ชยะ

_____ ตัวนี้ สี ขาว

ห่าน

ชยะ

4.2.12 ให้นักเรียนแต่งประโยคด้วยปากเปล่าที่มีคำว่าห่านอยู่ด้วย กลุ่ม 1 - 2 ประโยค

4.2.13 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำว่าห่านอีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายความหมายในหัวข้อต่อไปนี้

4.3.1 ขยะคืออะไร

4.3.2 ประโยชน์ของขยะมีหรือไม่

4.3.3 ห่านคืออะไร

4.3.4 ห่านมีประโยชน์อย่างไร

4.3.5 ห่านมีลักษณะอย่างไร

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำ แล้วทำในสิ่งต่อไปนี้

ก. เขียนคำที่จับฉลากได้บนกระดานดำ

ข. อ่านคำที่จับฉลากได้

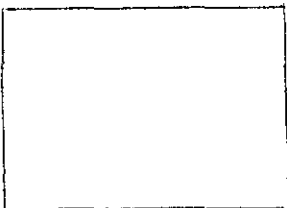
ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้

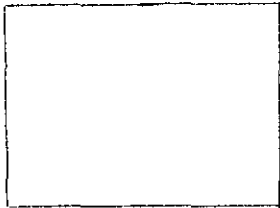
ง. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้

จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลาก ครูจะบอกให้นักเรียนทราบก่อนว่า ต่อไปนี้จะต้องปฏิบัติ
ตามข้อใดในข้อ ก - จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสี และเขียนคำตามที่ครูกำหนดให้

ข้อ  ขยะ _____

ข้อ  ห่าน _____

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน  ข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. เศษกระดาษ เศษอาหาร ของที่ทิ้งแล้ว
เราเรียกว่า _____

ก. เศษขยะ

ข. มูลฝอย

ค. หัง 2 ขอ

2. ห่านมีรูปร่างเหมือนอะไร

ก. ไก่

ข. นก

ค. เป็ด

5. สื่อการสอน

5.1 นิทาน

5.2 บัตรคำ

5.3 บัตรประโยค

5.4 แผ่นป้ายผ้าสำลี

5.5 บัตรคำจับฉลาก

5.6 แบบฝึกหัด

6. การประเมินผล

6.1 จากการตอบคำถาม

6.2 แบบฝึกหัด

กลุ่มที่ 2

แผนการสอนที่ 10

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 นิทานต่าง ๆ เป็นประสบการณ์ฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้ดี
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่าแจกันและคลองได้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคของคำว่าแจกันและคลอง รวมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่าแจกันและคลองได้ถูกต้อง
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่าแจกันและคลองได้

3. เนื้อหา คำนาม

- 3.1 แจกัน หมายถึง ภาชนะที่ปักดอกไม้ประดับที่โต๊ะ ตู้ และที่อื่น ๆ ให้ดูสวยงาม หรือใช้เป็นเครื่องตั้งบูชาสำหรับบูชาพระพุทธรูป มีรูปร่างแปลกแตกต่างกันหลายแบบ
- 3.2 คลอง หมายถึง ทางน้ำ ลำน้ำ

4. การสอนและกิจกรรม

- 4.1 ขั้นเตรียมตัว ให้นักเรียนอ่านคำต่าง ๆ ที่เรียนผ่านมาแล้วจากบัตรคำใน
กล่องคำศัพท์แต่ละกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน

4.2 ขัสนสอน

4.2.1 ครูเล่านิทานเรื่อง "ความสุขของดอกไม้ม" ให้นักเรียนฟัง

4.2.2 เมื่อครูเล่านิทานจบแล้ว ครูถามนักเรียนว่า "ดอกไม้มีความสุขเมื่อพบใคร" ให้นักเรียนตอบแล้วครูนำบัตรคำ "แจกัน" คัดบนแผ่นป้ายผ้าสาละให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน ทีละแถว

4.2.3 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับแจกันในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของแจกัน
- ลักษณะของแจกัน
- ประโยชน์ของแจกัน

4.2.4 ให้นักเรียนเขียนคำว่าแจกัน ลงในสมุดภาษาไทยพร้อม ๆ กัน

4.2.5 ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- แจกันทำมาจากอะไร
- นักเรียนจะเห็นแจกันได้ที่ไหนบ้าง

4.2.6 ให้นักเรียนอ่านประโยคต่อไปนี้

แม่	ชื่อ	แจกัน

แจกัน	ปัก	ดอกไม้

4.2.7 ให้นักเรียนแต่งประโยคที่มีคำว่าแจกันอยู่ด้วย กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค

4.2.8 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำว่าแจกันอีกครั้ง

4.2.9 ครูถามนักเรียนว่า "เด็กผู้ชายขายเรืออยู่ที่ไหน" ให้นักเรียนตอบแล้วครูนำบัตรคำ "คลอง" คัดบนแผ่นป้ายผ้าสาละให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กันทีละแถว

4.2.10 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับคลอง ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของคลอง
- ลักษณะของคลอง
- ประโยชน์ของคลอง

4.2.11 ให้นักเรียนเรียงพยัญชนะ สระ เสียงใหม่จากบัตรคำ

ง	ค	อ	ล

= คลอง

จ	ก	แ	น

= แจก

4.2.12 ให้นักเรียนเขียนคำว่า คลองลงในสมุดภาษาไทยพร้อม ๆ กัน

4.2.13 ให้นักเรียนดูบัตรคำ และจัดตำแหน่งของคำในประโยคเสียใหม่

อยู่	ใน	เรือ	คลอง

คลองอยู่ในเรือ

ลง	ฉัน	คลอง	กระโถก

ฉันกระโถกคลองคลอง

พ่อ	คลอง	ใน	อาบน้

พ่ออาบน้ในคลอง

4.2.14 ให้นักเรียนอ่านประโยคพร้อม ๆ กันทีละกลุ่ม

4.2.15 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำว่าคลองอีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้

4.3.1 แจกคืออะไร

4.3.2 แจกมีลักษณะอย่างไร

4.3.3 แจกมีประโยชน์อย่างไร

4.3.4 คลองคืออะไร

4.3.5 คลองมีประโยชน์อย่างไร

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำ แล้วทำในสิ่งต่อไปนี้

- ก. เขียนคำที่จับฉลากได้บนกระดานดำ
- ข. อ่านคำที่จับฉลากได้
- ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้
- ง. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้
- จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลาก ครูจะบอกให้นักเรียนทราบก่อนว่า ต่อไปนี้จะต้องปฏิบัติตามข้อใดในข้อ ก - จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสี และเขียนคำตอบที่ครูกำหนดให้

ชื่อ

แจกัน

ชื่อ

คลอง

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน  ข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. แจกเงินมีรูปร่างคล้ายขวดทำมาจาก
 - ก. ไม้
 - ข. แก้ว
 - ค. ทั้ง 2 อย่าง
2. คลองเป็นชื่อของ
 - ก. ดอกไม้ชนิดหนึ่ง
 - ข. ภาชนะชนิดหนึ่ง
 - ค. ลำน้ำ ทางน้ำ

5. สื่อการสอน

- 5.1 นิทาน
- 5.2 บัตรคำ
- 5.3 บัตรประโยค
- 5.4 แผ่นป้ายผ้าล่ำลือ
- 5.5 บัตรคำจับฉลาก
- 5.6 แบบฝึกหัด

6. การประเมินผล

- 6.1 จากการตอบคำถาม
- 6.2 แบบฝึกหัด

กลุ่มทดลองที่ 2

แผนการสอนที่ 11

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 นิทานต่าง ๆ เป็นประสบการณ์ฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้ดีขึ้น
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยในการเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่า ผ่นและกระดาน ได้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคของคำว่า ผ่นและกระดานรวมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่า ผ่นและกระดานได้
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่า ผ่นและกระดาน ได้

3. เนื้อหา คำานาม

- 3.1 ผ่น หมายถึง น้ำที่ตกลงมาจากก้อนเมฆเป็นเม็ด ๆ
- 3.2 กระดาน หมายถึง ไม้ที่เลื่อยออกเป็นแผ่นบาง ๆ

4. การสอนและกิจกรรม

- 4.1 ขั้นทบทวน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันเขียนคำตอบลงบนกระดานคำ จากคำถามในตารางที่นักเรียนจับขึ้นมาได้

- สิ่งของที่เราไม่ใช้หรือไม่ต้องการเรียกว่า _____ ขยะ
- หุ่นมีลักษณะคล้ายกับสัตว์อะไร _____ เป็ด
- ภาชนะสำหรับใส่ดอกไม้เราเรียกว่า _____ แจกัน

- ลำน้ำ หรือทางน้ำเราเรียกว่า _____ กคลอง
- แจกันทำมาจากอะไรได้บ้าง _____ แก้ว, ดิน, ฯลฯ
- เราควรทิ้งขยะที่ไหน _____ ถังขยะ

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ครูเล่านิทานเรื่อง "ฉีเคื้อกั๋นไ้" ให้นักเรียนฟัง

4.2.2 เมื่อครูเล่านิทานจบแล้วครูถามนักเรียนว่า "เมื่อเมฆกลายเป็นสีดำ คอยต่ำลงมาจะทำให้เกิดอะไร" ให้นักเรียนตอบแล้วครูนำบัตรคำ "ฝน" คียบบนแผ่นป้ายผ้า ส่วสี่ให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.3 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับ ฝน ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของฝน
- ลักษณะของฝน
- ประโยชน์ของฝน

4.2.4 ให้นักเรียนเขียนคำว่า ฝน ลงในสมุดภาษาไทยพร้อม ๆ กัน

4.2.5 ให้นักเรียนจับฉลากคำถามที่ตะกรุม ครูอ่านคำถามให้นักเรียน

ตอบ

- ฝนมีลักษณะอย่างไร
- ฝนมีประโยชน์อย่างไร
- ฝนเกี่ยวข้องกับต้นไม้อย่างไร

4.2.6 ให้นักเรียนแต่งประโยคด้วยปากเปล่าให้มีคำว่า ฝน ในประโยคนั้นด้วย

กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค

4.2.7 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับฝนอีกครั้ง

4.2.8 ครูถามนักเรียนว่า คนในที่สุดกลายเป็นแผ่นบาง ๆ เรียกว่าอะไร

ให้นักเรียนตอบ แล้วครูนำบัตรคำ "กระดาน" คียบบนแผ่นป้ายผ้าสี่ ส่วสี่ให้นักเรียนอ่าน พร้อม ๆ กัน

4.2.9 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับภาระงาน ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของภาระงาน
- ลักษณะของภาระงาน
- ประโยชน์ของภาระงาน

4.2.10 ให้นักเรียนเขียนคำว่า ภาระงาน ลงในสมุดภาษาไทยพร้อม ๆ กัน

4.2.11 ให้นักเรียนอ่านประโยคต่อไปนี้จากบัตรประโยค

ภาระงาน	ทำ	มาจาก	ต้นไม้

เก้าอี้	ทำมาจาก	ภาระงาน

แม่	ซื้อ	ภาระงาน

4.2.12 ให้นักเรียนแต่งประโยคด้วยปากเปล่าให้มีความว่า ภาระงานในประโยค

นั้นควย กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค

4.2.13 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับ ภาระงาน อีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้

- 4.3.1 แผนคืออะไร
- 4.3.2 แผนเป็นประโยชน์อย่างไร
- 4.3.3 ภาระงานคืออะไร
- 4.3.4 ภาระงานทำมาจากอะไร
- 4.3.5 ภาระงานเป็นประโยชน์อย่างไร

4.4 ขั้นกิจกรรม

ให้นักเรียนจับคู่จากบัตรคำ แล้วทำในสิ่งที่ต่อไปนี้

- ก. เขียนคำที่จับฉลากได้บนกระดานดำ
- ข. อ่านคำที่จับฉลากได้
- ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้
- ง. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้
- จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลาก ครูจะบอกให้นักเรียนทราบก่อนว่า ต่อไปนี้จะต้องปฏิบัติกันข้อใดในข้อ

ก - จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสีและเขียนคำตามที่ครูกำหนดให้

ชื่อ _____ แผน _____	ชื่อ _____ กระดาน _____

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน



ข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. ฝนตกมากในฤดูไหน

- ก. ฤดูฝน
- ข. ฤดูร้อน
- ค. ฤดูหนาว

2. ข้อใดทำหน้าที่แทน กระดาน ได้

- ก. แขนยาง
- ข. แขนซิเมนต์

ค. แผนพลาสติก

5. สื่อการสอน

- 5.1 นิทาน
- 5.2 บัตรคำ
- 5.3 บัตรประโยค
- 5.4 แผนป้ายผ้าสำลี
- 5.5 แบบฝึกหัด
- 5.6 บัตรคำจับฉลาก

6. การประเมินผล

- 6.1 จากการตอบคำถาม
- 6.2 แบบฝึกหัด

กลุ่มทดลองที่ 2
แผนการสอนที่ 12

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 นิทานต่าง ๆ เป็นประสบการณ์ฝึกทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้ รู้ เรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาก็ขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่า ถนน และ ซิงช้า ได้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่มีคำว่า ถนน และ ซิงช้า รวมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่า ถนน และ ซิงช้า ได้ถูกต้อง
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่า ถนน และ ซิงช้า ได้

3. เนื้อหา คำนาม

- 3.1 ถนน หมายถึง ถนนที่สร้างขึ้นมีลักษณะนามเป็นสาย
- 3.2 ซิงช้า หมายถึง ที่นั่งผูกด้วยเชือกสองข้างแล้วแขวนตามกิ่งไม้หรือที่สูงสำหรับนั่งแกว่งได้

4. การสอนและกิจกรรม

- 4.1 ขั้นทบทวน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาเล่นเกมแข่งขันตอบคำถามเกี่ยวกับคำและความหมายของคำที่เรียนผ่านไป
- 4.2 ขั้นสอน
 - 4.2.1 ครูเล่านิทานเรื่อง "หนูและตุ๊กตาทอง" ให้นักเรียนฟัง
 - 4.2.2 เมื่อครูเล่านิทานจบ ครูถามนักเรียนว่า "ตุ๊กตาทองถูกโยนลงที่ไหน"

ให้นักเรียนตอบ แล้วครูนำบัตรคำ "ถนน" คัดบนแผ่นป้ายคำสำคัญให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.3 ให้นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับ ถนน ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของถนน
- ลักษณะของถนน
- ประโยชน์ของถนน

4.2.4 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเล่นเกมจับคู่ประโยคให้สมบูรณ์ เมื่อได้ประโยคให้สมบูรณ์แล้วอ่านให้เพื่อน ๆ ฟัง

รถยนต์ วิ่ง บน	คลอง	ถนน
สายนี้ ยาว มาก	ถนน	บันได
พ่อ เติบ ขำ	คลอง	ถนน

4.2.5 ครูให้นักเรียนทุกคนเขียนคำว่า ถนน ลงในสมุดภาษาไทพยพร้อม ๆ กัน

4.2.6 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำว่า ถนน อีกครั้ง

4.2.7 ครูถามนักเรียนว่า "ของเล่นในสนามที่อยุ่ถึงชอบเล่นมากที่สุดคืออะไร"

ให้นักเรียนตอบ แล้วครูนำบัตรคำ "ชิงช้า" คัดบนแผ่นป้ายคำสำคัญให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.8 ให้นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับ ชิงช้า ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของชิงช้า
- ลักษณะของชิงช้า
- ประโยชน์ของชิงช้า

4.2.9 ให้นักเรียนจัดทำแท่งสระและพยัญชนะเสียใหม่ให้เป็นคำที่ถูกต้อง และให้นักเรียนเขียนลงในสมุดภาษาไทพยของนักเรียนทุกคน

ช ช ำ ิง ั	ชิงช้า

4.2.10 ให้นักเรียนอ่านประโยคต่อไปนี้ ที่ละกลุ่ม

นักเรียนนั่งบนชิงช้า
แม่แกว่งชิงช้า
ชิงช้าอยู่ในสนาม

4.2.11 ให้นักเรียนแต่งประโยคที่มีคำว่า ชิงช้า ด้วยปากเปล่ากลุ่มละ

1 - 2 ประโยค

4.2.12 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำว่า ชิงช้า อีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้

4.3.1 ถนนคืออะไร

4.3.2 ถนนมีประโยชน์อย่างไร

4.3.3 ชิงช้าคืออะไร

4.3.4 ชิงช้ามีประโยชน์อย่างไร

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำ แล้วทำในสิ่งที่ต่อไปนี้

ก. เขียนคำที่จับฉลากได้บนกระดานดำ

ข. อ่านคำที่จับฉลากได้

ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้

ง. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้

จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลาก ครูจะบอกให้นักเรียนทราบว่า ต่อไปนี้จะต้องปฏิบัติตามข้อใดในข้อ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสีและเขียนคำตามที่ครูกำหนดให้

ชื่อ _____ ถนน _____	ชื่อ _____ ชิงช้า _____

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน ☐ ข้อที่เห็นว่าถูกต้อง

1. ถนนเป็นทางเดินของรถยนต์ ถ้าคนจะเดินจะต้องเดินบน.....

- ก. สะพานลอย
- ข. ถนนเหมือนกับรถยนต์
- ค. ทางเท้าหรือริมถนน

2. ชิงช้าเป็นเครื่องเล่นที่อยู่ในไหน

- ก. ในห้องเรียน
- ข. นอกห้องเรียน
- ค. ทั้ง 2 ข้อ

5. สื่อการสอน

- 5.1 นิทาน
- 5.2 บัตรคำ
- 5.3 บัตรประโยค
- 5.4 แผนป้ายผ้าสำคัญ
- 5.5 แบบฝึกหัด

5.6 บัตรคำจับฉลาก

6. การประเมินผล

6.1 จากการตอบคำถาม

6.2 แบบฝึกหัด

กลุ่มทดลองที่ 3

แผนการสอนที่ 1

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 ปริณาคำหลายต่าง ๆ เป็นสิ่งกระตุ้นจิตใจให้นักเรียนคิดฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาที่ช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่าภูเขาและผู้หญิงได้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่มีคำว่าภูเขาและผู้หญิงร่วมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่าภูเขาและผู้หญิงได้ถูกต้อง
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่าภูเขา และผู้หญิงได้

3. เนื้อหา คำนาม

- 3.1 ภูเขา หมายถึง เนินที่สูงขึ้นเป็นจอมใหญ่
- 3.2 ผู้หญิง หมายถึง คนตัว ๆ ไป ที่ทำหน้าที่เป็นแม่ของลูก หรือผู้ที่แต่งกายด้วยกระโปรง

4. การสอนและกิจกรรม

- 4.1 ขั้นทบทวน ให้นักเรียนอ่านคำที่เรียนมาแล้วจากบัตรคำในกล่องคำศัพท์ที่จะกลุ่ม กลุ่มละ 4 -- 5 คน

4.2 ขั้นตอน

4.2.1 ครูนำปริศนาคำทาย "อะไรเอ๋ย สูงเยี่ยมเทียมฟ้า ต่ำกว่าหวนวนิดเดียว" ให้นักเรียนดูและครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 - 3 คน

4.2.2 เมื่อนักเรียนตอบได้แล้ว ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.3 ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ ครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดและตอบ เมื่อตอบได้ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.4 ครูนำบัตรคำ "ภูเขา" ที่บนแผ่นป้ายมาสาธิตให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.5 จากนั้นครูจดหน้าเกี่ยวกับภูเขา ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของภูเขา
- ลักษณะของภูเขา
- ประโยชน์ของภูเขา

4.2.6 ให้นักเรียนเขียนรูปภูเขาในอากาศพร้อม ๆ กัน

4.2.7 ครูให้นักเรียนอ่านประโยค "ฉันเห็นภูเขา" แล้วให้นักเรียนแต่งประโยคอื่น ๆ ที่มีคำว่าภูเขาทีละ 1 คน ค่อยๆ ฝึกไป

4.2.8 ให้นักเรียนเขียนคำว่า ภูเขา ในอากาศพร้อม ๆ กัน

4.2.9 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับภูเขาอีกครั้ง

4.2.10 ครูนำปริศนาคำทาย "อะไรเอ๋ย ขอบไว้นมยาว แต่งหน้าทาปาก และนุ่งกระโปรง" ให้นักเรียนดูและครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 - 3 คน

4.2.11 เมื่อนักเรียนตอบได้แล้วครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.12 ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ ครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดและตอบ เมื่อตอบได้ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.13 กรุณำบัตรคำ "ผู้หญิง" ถัดบนแนบท้ายคำสำคัญให้นักเรียนอ่าน
พร้อม ๆ กัน

4.2.14 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับผู้หญิง ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของผู้หญิง
- ลักษณะของผู้หญิง
- ประโยชน์ของผู้หญิง

4.2.15 ให้นักเรียนอ่านประโยค "คุณแม่เป็นผู้หญิง" แล้วให้นักเรียน
แต่งประโยคอื่น ๆ ที่มีคำว่า ผู้หญิง กลุ่มละ 1 - 2 ประโยคควยปากเปล่า

4.2.16 ให้นักเรียนเขียนคำว่า ผู้หญิงในกระดานคำพร้อม ๆ กันครั้งละ
5 - 6 คน

4.2.17 ให้นักเรียนอ่านบัตรประโยค 4 - 5 ประโยค พร้อม ๆ กันที่
สะดวก

4.2.18 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับคำ ผู้หญิงอีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้

- 4.3.1 คุณเขามีลักษณะอย่างไร
- 4.3.2 คุณเขามีประโยชน์อย่างไร
- 4.3.3 จงบอกลักษณะเด่น ๆ ของผู้หญิงที่มองเห็น

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำ แล้วทำในสิ่งต่อไปนี้

- ก. เขียนคำที่จับฉลากได้บนกระดานคำ
- ข. อ่านคำที่จับฉลากได้
- ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้
- ง. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้
- จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลาก ครูจะบอกให้นักเรียนทราบว่า ต่อไปนี้จะต้องปฏิบัติตามข้อใด
ในข้อ ก - จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสี และเขียนคำตามที่ครูกำหนดให้

ชื่อ  ภูเขา	ชื่อ  ผู้หญิง

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน ☐ ข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. ภูเขาเป็นที่ยอาศัยของใคร

- ก. สัตว์ป่า
- ข. สัตว์ร้าย
- ค. ทั้ง 2 ข้อ

2. พ่อ : ชาย แม่ :

- ก. หญิง
- ข. เด็ก
- ค. คนแก่

5. สื่อการสอน

- 5.1 ปริศนาคำทาย
- 5.2 บัตรคำ
- 5.3 บัตรประโยค
- 5.4 แผนป้ายผาสาดี
- 5.5 บัตรคำจับฉลาก
- 5.6 แบบฝึกหัด

6. การประเมินผล

- 6.1 จากการตอบคำถาม
- 6.2 แบบฝึกหัด

กลุ่มทดลองที่ 3

แผนการสอนที่ 2

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 ปริณาคำหลายทาง ๆ เป็นสิ่งกระตุ้นหัวใจให้นักเรียนฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้ดีขึ้น
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายคำว่า เก้าอี้ และ โต๊ะ
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่มีคำว่า เก้าอี้ และ โต๊ะ รวมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่า เก้าอี้ และ โต๊ะ
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่า เก้าอี้ และ โต๊ะ

3. เนื้อหา คำนาม

- 3.1 เก้าอี้ หมายถึง มาสำหรับนั่งมีพนักพิง
- 3.2 โต๊ะ หมายถึง ภาชนะชนิดหนึ่งที่มีรูปร่างต่าง ๆ โดยมากใช้ค้ำน้ำหรือตั้งน้ำหรือใช้เป็นเครื่องวาง

4. การสอนและกิจกรรม

4.1 ขั้นทบทวน ให้นักเรียนออกมาจับบัตรคำ จากนั้นให้นักเรียนยืนถือบัตรคำเรียงตามลำดับให้เป็นประโยคที่มีความหมาย และให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน
"ฉันเห็นผู้หญิงกินข้าว" "ผู้หญิงกินข้าว" "บนภูเขาไม่มีคน"

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ครูนำบัตรคำทาย "อะไรเอ๋ย เป็นของใช้ในบ้าน มี 4 ขา ทำจากไม้ไขว้กับโต๊ะ" ให้นักเรียนดูและครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 - 3 คน

4.2.2 เมื่อนักเรียนตอบได้แล้ว ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.3 ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ ครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดและตอบ เมื่อตอบได้ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.4 ครูนำบัตรคำ "เกาอี้" ติดบนแผ่นป้ายดำดำดี ให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.5 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับเกาอี้ ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของเกาอี้
- ลักษณะต่าง ๆ ของเกาอี้
- ประโยชน์ของเกาอี้

4.2.6 ให้นักเรียน 4 - 6 คน ออกมาเขียนคำว่าเกาอี้ บนกระดานดำ

4.2.7 ให้นักเรียนเขียนคำว่าเกาอี้ในอากาศพร้อม ๆ กัน

4.2.8 ให้นักเรียนอ่านประโยค "ฉันมีเกาอี้" "นักเรียนนั่งบนเกาอี้" และ "เกาอี้ตัวนี้สวยมาก" แล้วให้นักเรียนแต่งประโยคอื่น ๆ ที่มีคำว่าเกาอี้ กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค

4.2.9 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับคำ เกาอี้ อีกครั้ง

4.2.10 ครูนำบัตรคำทาย "อะไรเอ๋ย ซ้อมมาไว้ในน้ำและสิ่งของ

ปากกลม หัวกลม บ้างก็สูงบ้างก็เตี้ย มีหูไวสำหรับหัว" ให้นักเรียนดูและครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 - 3 คน

4.2.11 เมื่อนักเรียนตอบได้แล้ว ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.12 ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ ครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดและตอบ เมื่อตอบได้ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.13 ครูนำบัตรคำ "ถึง" ที่เขียนแผ่นป้ายคำสั่งให้นักเรียนอ่านพร้อมๆ กัน

4.2.14 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับถึง ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของถึง
- ลักษณะต่าง ๆ ของถึง
- ประโยชน์ของถึง

4.2.15 ให้นักเรียนเขียนคำว่า ถึง ในกระดานคำพร้อม ๆ กันครั้งละ 5 - 6 คน

4.2.16 ให้นักเรียนเขียนคำว่าถึงในอากาศพร้อม ๆ กัน

4.2.17 ให้นักเรียนเลือกบัตรประโยค ให้นักเรียนอ่านประโยคและเติมช่องว่างให้ข้อความ "ฉันทิ _____ ถิ่นน้ำ" "_____ ใต้น้ำ" "ฉันทิ _____ หนึ่งใบ" "แม่ทองขาวสารควย _____"

4.2.18 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับคำ ถึง อีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้

- 4.3.1 เก้าอี้คืออะไร
- 4.3.2 เก้าอี้มีลักษณะอย่างไร
- 4.3.3 เก้าอี้มีประโยชน์อย่างไร
- 4.3.4 ถึงคืออะไร
- 4.3.5 ถึงมีลักษณะอย่างไร
- 4.3.6 ถึงมีประโยชน์อย่างไร

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำแล้วปฏิบัติในสิ่งต่อไปนี้

- ก. เขียนคำที่จับฉลากได้
- ข. อ่านคำที่จับฉลากได้
- ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้
- ง. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้
- จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลากครูจะต้องบอกให้นักเรียนทราบว่า ต่อไปนี้จะต้องปฏิบัติตามข้อใดในข้อ ก - จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพและระบายสี และเขียนคำตามที่ครูกำหนดให้

๑
ข้อ.....

๑
คำ.....

๑
ข้อ.....

๑
คำ.....

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน  ข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. ขาเก้าอี้มีหน้าที่อย่างไร

- ก. รองรับสิ่งของ
- ข. รองรับน้ำหนัก
- ค. รองรับความสูง

2. พูของถึงมีหน้าที่.....

- ก. หิ้ว
- ข. พึง
- ค. คลำ

5. สื่อการสอน

5.1 ปริศนาคำทาย

5.2 บัตรคำ

5.3 บัตรประโยค

5.4 แผนป้ายคำสำคัญ

5.5 บัตรคำจับฉลาก

5.6 แบบฝึกหัด

6. การประเมินผล

6.1 จากการตอบคำถาม

6.2 แบบฝึกหัด

กลุ่มทดลองที่ 2

แผนการสอนที่ 3

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 ปรัชญาคำทายต่าง ๆ เป็นสิ่งกระตุ้นจิตใจให้นักเรียนฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้ดียิ่งขึ้น
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่ามะพร้าวและมคแดงได้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่มีคำว่ามะพร้าวและมคแดงรวมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่ามะพร้าวและมคแดงได้
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่ามะพร้าวและมคแดงได้

3. เนื้อหา คำนาม

- 3.1 มะพร้าว หมายถึง ต้นไม้ชนิดหนึ่งในจำพวกปาล์ม ผลใช้ปรุงอาหารและใส่น้ำมัน
- 3.2 มคแดง หมายถึง ซอมนชนิดหนึ่งเป็นสัตว์ขนาดเล็กในจำพวกแมลงอยู่รวมกันเป็นหมู่

4. การสอนและกิจกรรม

4.1 ขั้นทบทวน แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน ให้นักเรียน ช่วยกันตอบคำถามและความหมายของคำ แล้วอ่านให้เพื่อน ๆ ฟังทีละกลุ่ม

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ครูนำปริศนาคำทาย "อะไรเอ๋ย เป็นต้นไม้ เปลือกใช้ทำเรือ เนื้อเป็นกะทิ ต้นนี้ชื่อใหญ่เหลือเกิน" ให้นักเรียนดูและครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบทีละคนละ 2 - 3 คน

4.2.2 เมื่อนักเรียนตอบได้แล้ว ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.3 ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ ครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดและตอบ เมื่อตอบได้ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.4 ครูนำบัตรคำ "มะพร้าว" ที่เขียนแผ่นป้ายผ้าสาส์ลให้นักเรียน อ่านพร้อม ๆ กันทีละแถว

4.2.5 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับมะพร้าวในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของมะพร้าว
- ลักษณะของมะพร้าว
- ประโยชน์ของมะพร้าว

4.2.6 ให้นักเรียนเขียนคำว่ามะพร้าวในกระดาษพร้อม ๆ กัน

4.2.7 ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- มะพร้าวเป็นพืชหรือเป็นสัตว์
- มะพร้าวใช้ทำอะไรได้บ้าง
- พืชชนิดใดที่มีลักษณะคล้ายต้นมะพร้าว

4.2.8 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันแต่งประโยคด้วยปากเปล่าจากตัวรวงคำ กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค และครูเขียนประโยคลงบนกระดานคำ

ฉัน	ผล	กิน
ชื่อ	กิน	อีก
เห็น	แม่	มะพร้าว

4.2.9 ให้นักเรียนอ่านประโยคในกระดานคำพร้อม ๆ กัน

4.2.10 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำ มะพร้าว อีกครั้ง

4.2.11 ครูนำปริศนาท้าทาย "อะไรเอ๋ย เป็นสัตว์ตัวเล็กสีแดง จะแสดงฤทธิ์เมื่อถูกรังแก คู่กันข้างเคียงแท้" ให้นักเรียนดูและครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง ให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 - 3 คน

4.2.12 เมื่อนักเรียนตอบได้แล้ว ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.13 ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ ครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดและตอบ เมื่อตอบได้ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดู และให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.14 ครูนำบัตรคำ "มดแดง" ติดบนแผ่นป้ายดำสำหรับให้นักเรียนอ่าน พร้อม ๆ กันทีละแถว

4.2.15 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับมดแดงในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของมดแดง
- ลักษณะของมดแดง
- ประโยชน์ของมดแดง

4.2.16 ให้นักเรียนเขียนคำว่า มดแดงในกระดานพร้อม ๆ กันทุกคน

4.2.17 ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- มดแดงเป็นสัตว์หรือเป็นพืช
- จงบอกชื่อมดชนิดอื่น ๆ มานัก 3 - 4 ชื่อ

4.2.18 ให้นักเรียนดูบัตรคำ และจัดตำแหน่งของคำในประโยคเสียใหม่

กัก	ฉันทัน	มกคคค

= มกคคคกักฉันทัน

มกคคค	ร้าง	ใบ	อยู่

= มกคคคอยู่ร้าง

4.2.19 ให้นักเรียนอ่านประโยคพร้อม ๆ กันทีละกลุ่ม

4.2.20 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำ มกคคค อีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้

4.3.1 มะพร้าวมีประโยชน์อย่างไร

4.3.2 มกคคคมีลักษณะอย่างไร

4.3.3 มกคคคเป็นสัตว์จัดอยู่ในจำพวกใด

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำแล้วทำในสิ่งต่อไปนี้

ก. เขียนคำที่จับฉลากได้บนกระดานดำ

ข. อ่านคำที่จับฉลากได้

ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้

ง. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้

จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลาก ครูจะบอกให้นักเรียนทราบว่าต่อไปนี้จะต้องปฏิบัติตามข้อใด

ในข้อ ก - จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสี และเขียนคำถามที่ครูกำหนดให้

ชื่อ มะพร้าว _____	ชื่อ มดแดง _____

4.4.3 แบบฝึกหัด

- จงเขียน  ข้อใดเห็นว่าถูกต้องที่สุด
1. เมื่อมะพร้าวคั้นออกมาเป็นน้ำเรียกว่า.....
 - ก. น้ำกะทิ
 - ข. น้ำมะพร้าว
 - ค. น้ำมันมะพร้าว
 2. มดแดงเป็นชื่อของอะไร
 - ก. ชื่อของพืชชนิดหนึ่ง
 - ข. ชื่อของสัตว์ชนิดหนึ่ง
 - ค. ชื่อของผลไม้ชนิดหนึ่ง

5. สื่อการสอน

- 5.1 ประวัติคำทนาย
- 5.2 นิตรคำ
- 5.3 นิตรประโยค
- 5.4 แผนป้ายभास่า
- 5.5 นิตรคำจับฉลาก
- 5.6 แบบฝึกหัด

6. การประเมินผล

- 6.1 จากการตอบคำถาม
- 6.2 แบบฝึกหัด

กลุ่มทดลองที่ 3

แผนการสอนที่ 4

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 ปรีศนาคำทายต่าง ๆ เป็นสิ่งกระตุ้นจิตใจให้นักเรียนคิดฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้ดียิ่งขึ้น
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้เรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่า กระโปรงและกระเป๋าคู
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่มีคำว่ากระโปรงและกระเป๋ารวมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่ากระโปรงและกระเป๋าคู
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่ากระโปรงและกระเป๋าคู

3. เนื้อหา คำนาม

- 3.1 กระโปรง หมายถึง ผ้าสำหรับผู้หญิงแบบสากล ภาชนะเย็บด้วยกาบหมาก หรือใบไม้สำหรับใส่ของต่าง ๆ
- 3.2 กระเป๋า หมายถึง เครื่องใช้ที่มีรูปร่างคล้ายถุงหรือกระเปาะที่หิ้วด้วยหนังบาง ผ้าบาง สำหรับใส่สิ่งของต่าง ๆ ใช้ตากเอวก็มี ติดอยู่ในตัวเสื้อหรือกางเกงก็มี และใช้สำหรับหิ้วก็มี

4. การสอนและกิจกรรม

4.1 ขั้นทบทวน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาเล่นเกมแข่งขันตยลา คำและความหมายของคำที่เรียนผ่านไปแล้ว

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ครูนำปริศนาคำทาย "อะไรเอ๋ย หามาจากผ้า ผู้หญิงต้องใช้ ใส่แค่ครึ่งท่อน ปิดตอนหัวเข้า คนตัดให้เขา คือช่างตัดเสื้อ" ให้นักเรียนดูและครูอ่าน ให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 - 3 คน

4.2.2 เมื่อนักเรียนตอบได้แล้ว ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้ คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.3 ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ ครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดและตอบ เมื่อ ตอบได้แล้วครูเปิดคำเฉลยและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.4 ครูนำบัตรคำ "กระโปรง" ติดบนแผ่นป้ายดำสำคัญให้นักเรียน อ่านพร้อม ๆ กันทีละแถว

4.2.5 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับกระโปรง ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของกระโปรง
- ลักษณะของกระโปรง
- ประโยชน์ของกระโปรง

4.2.6 ให้นักเรียนเติมสระหรือพยัญชนะลงในช่องว่าง และให้นักเรียน เขียนลงในกระดาษและอ่านพร้อม ๆ กัน

กร ____ โร ____

ผู้ ____ ฉี ____

4.2.7 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเล่นเกมจับคู่ประโยคให้สมบูรณ์ เมื่อได้ ประโยคที่สมบูรณ์แล้ว อ่านให้เพื่อน ๆ ฟัง

ผู้หญิง _____	กระโปรง	เสื้อ
กระโปรงสี _____	แดง	กา
ฉันชื่อ _____	มี	กระโปรง

4.2.8 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำ กระโปรง อีกครั้ง

4.2.9 ครูนำปริศนาท้าทาย "อะไรเคย ทำมาจากหนึ่งหรือนำ รูปร่าง ของชาวเล็กบ้างใหญ่บ้าง ใคร ๆ เอาไว้ใส่ของและสทงัก" ให้นักเรียนดูและครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 - 3 คน

4.2.10 เมื่อนักเรียนตอบได้แล้ว ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.11 ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ ครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดและตอบ เมื่อตอบได้แล้วครูเปิดคำเฉลยและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.12 ครูนำบัตรคำ "กระเป๋⁺" ที่ฉีกตามป้ายคำสำคัญให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กันทีละแถว

4.2.13 จากนั้นครูจะสนทนาเกี่ยวกับกระเป๋⁺ ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของกระเป๋⁺
- ลักษณะของกระเป๋⁺
- ประโยชน์ของกระเป๋⁺

4.2.14 ให้นักเรียนจัดตำแหน่งสระและพยัญชนะเสียงใหม่ ให้เป็นคำที่ถูกต้องและให้นักเรียนเขียนลงในกระดาษของนักเรียนทุกคน

ร กะ ำ ป ⁺ เ

= กระเป๋⁺

4.2.15 ให้นักเรียนอ่านประโยคต่อไปนี้จากบัตรคำที่ละกลุ่ม

แม่ถือกระเป๋
กระเป๋านักเรียนของฉัน
เสื้อฉันมีกระเป๋

4.2.16 ให้นักเรียนแต่งประโยคที่มีคำว่า กระเป๋ กล้วยปากเปล่า
กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค

4.2.17 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำ กระเป๋ อีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้

4.3.1 กระเป๋ามาจากอะไร

4.3.2 กระเป๋ามีประโยชน์อย่างไร

4.3.3 กระเป๋ารองเป็นเครื่องแต่งกายของใคร

4.3.4 กระเป๋ามีลักษณะอย่างไร

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำและทำในสิ่งต่อไปนี้

ก. เขียนคำที่จับฉลากได้

ข. อ่านคำที่จับฉลากได้

ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้

ง. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

จ. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลากครูจะบอกให้นักเรียนทราบก่อนว่า ต่อไปนี้จะต้องปฏิบัติตามข้อใด

ในข้อ ก - จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพและระบายสี และเขียนคำความที่ครูกำหนดให้

กระโปรง _____	กระเป๋าส _____

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน  ข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. กระโปรงเป็นเครื่องแต่งกายของใคร

- ก. คุณแม่
- ข. คุณนา
- ค. ทั้ง 2 ข้อ

2. กระเป๋ามีไว้สำหรับทำอะไร

- ก. ธุเล่น
- ข. ใส่สิ่งของต่าง ๆ
- ค. เพื่อดูความสวยงาม

5. สื่อการสอน

- 5.1 ปรีศนาคำท่าย
- 5.2 บัศรคำ
- 5.3 บัศรประโยค
- 5.4 แลนปลายนาสำลี
- 5.5 บัศรคำจับฉลาก
- 5.6 แบนฝีกหัก

6. การประเมินผล

- 6.1 จาการตอบคำถาม
- 6.2 แบนฝีกหัก

กลุ่มทดลองที่ 3

แผนการสอนที่ 5

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 ปริศนาพิศมัยต่าง ๆ เป็นสิ่งกระตุ้นจิตใจให้นักเรียนคิดฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้ดียิ่งขึ้น
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

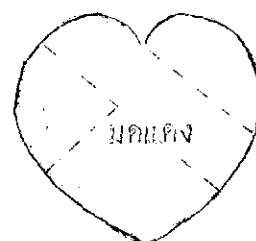
- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่าคินสอ และสมุกได้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่มีคำว่าคินสอและสมุกรวมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่าคินสอและสมุกได้
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่าคินสอและสมุกได้

3. เนื้อหา คำนาม

- 3.1 คินสอ หมายถึง คินชนิดหนึ่งที่มีเนื้อละเอียดเอามาเลื่อยเป็นแท่งใช้เขียนหนังสือบนสมุก บางชนิดทำด้วยเรซินชนิดหนึ่ง เรียกว่า คินสอคำ ทำจากหินชนวนเรียกว่า คินสอหิน
- 3.2 สมุก หมายถึง กระดาษที่ทำเป็นเล่ม ๆ

4. การสอนและกิจกรรม

- 4.1 ขั้นทบทวน ให้นักเรียนแต่ละคนเตรียมเกมรวมใจกับคำที่เรียนผ่านมาแล้ว



เมื่อกลุ่มใดมีความเข้าใจแล้วอ่านคำนั้นพร้อมกับอธิบายความหมายให้เพื่อน ๆ ฟัง

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ครูนำปริศนาคำทาย "อะไรเอ๋ย ตัวฉันเป็นไม้ ไล่ฉันเป็นด้าน หัวฉันเป็นยาง เค็ด ๆ และไกร ๆ เอาฉันไว้เขียน ใช้นาน ๆ จะสั้นลง" ให้นักเรียน กูและครูอ่านให้ฟัง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 - 3 คน

4.2.2 เมื่อนักเรียนตอบได้แล้ว ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนกูและให้ คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.3 ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ ครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดและตอบ เมื่อ ตอบได้แล้วครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนกูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.4 ครูนำบัตร "คิดสอ" ถัดบนแบบป้ายมาสาธิตให้นักเรียนอ่าน พร้อม ๆ กัน

4.2.5 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับคิดสอในหัวข้อต่อไปนี้

— ความหมายของคิดสอ ✓

นักเรียนมือขึ้นสอง

กินสองแห่งนี้สวย

พลัดขึ้นสอง

4.2.9 ให้นักเรียนแต่งประโยคที่มีคำว่ากินสองสวยปากเปล่า กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค

4.2.10 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำ กินสอง อีกครั้ง

4.2.11 ครูนำปริศนาคำทาย "อะไรเอ๋ย เป็นแผ่น ๆ สีขาวรวมกันเป็น เล่ม มีไว้ใช้เขียน เขียนนาน ๆ แสบเพลินใจ" ให้นักเรียนดูและครูอ่านให้ฟัง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 - 3 คน

4.2.12 เมื่อนักเรียนตอบได้แล้ว ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำ ชมเชยแก่นักเรียน

4.2.13 ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ ครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดและตอบ เมื่อ ตอบได้แล้วครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.14 ครูนำบัตรคำ "สมุด" ที่บนแผ่นป้ายดำคำสี่ให้นักเรียนอ่าน พร้อม ๆ กัน

4.2.15 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับสมุด ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของสมุด
- ลักษณะของสมุด
- ประโยชน์ของสมุด

4.2.16 ให้นักเรียนเขียนคำว่า สมุดลงในกระดาษของนักเรียนทุกคน พร้อม ๆ กัน

4.2.17 ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- ใครเป็นคนใช้สมุด
- สมุดใช้ทำอะไร

4.2.18 ให้นักเรียนแต่งประโยคจากตารางบัตรคำ กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค ครูเขียนประโยคลงบนกระดานดำ

สมุด	ฉัน	สีแดง
เห็น	ฉีก	แม่
น้อง	ซื้อ	กินสอ

4.2.19 ให้นักเรียนอ่านประโยคในกระดานคำพร้อม ๆ กัน

4.2.20 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำสมมุติอีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้

4.3.1 กินสอทำอะไร

4.3.2 กินสอเข้ามาจากอะไร

4.3.3 สมมุติประโยคน้อย่างไร

4.3.4 สมมุติลักษณะคล้ายกับอะไร

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำและทำในสิ่งต่อไปนี้

ก. เขียนคำที่จับฉลากได้

ข. อ่านคำที่จับฉลากได้

ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้

ง. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

จ. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลาก ครูจะบอกให้นักเรียนทราบก่อนว่า ต่อไปนี้จะต้องปฏิบัติตามข้อใด
ในข้อ ก - จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพและระบายสี และเขียนคำตามที่ครูกำหนดให้

กีนสอ _____	สมุก _____

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน  ข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. ความแตกต่างของดินดอคำ กับดินสอหินคืออะไร
 - ก. ดินสอคำใช้เขียนของบนสมุด แต่ดินสอหินใช้เขียนบนหินชนวน
 - ข. ดินสอคำทำจากหิน แต่ดินสอหินทำจากหินชนวน
 - ค. ถูกทั้ง 2 ข้อ
2. สมุก 1 เล่มประกอบไปด้วย
 - ก. กระดาษขาวแผ่นเดียวและปก
 - ข. กระดาษขาวมีเส้นหลาย ๆ แผ่นรวมกันเป็นเล่มและปก
 - ค. กระดาษดีและกระดาษขาวรวมกันเป็นเล่ม

5. สื่อการถนอม

- 5.1 ปริมาณค่าหาย
- 5.2 บั๊กกร่า
- 5.3 บั๊กกระโยค
- 5.4 แผนฝ่ายผาล่าล
- 5.5 บั๊กกร่าจับฉลาก
- 5.6 แบบฝึกหัด

6. การประเมินผล

- 6.1 จากการตอบคำถาม
- 6.2 แบบฝึกหัด

กลุ่มทดลองที่ 3

แผนการสอนที่ 6

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 บริณาคำหลายต่าง ๆ เป็นสิ่งกระตุ้นจิตใจให้นักเรียนคิดฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำ ทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้ดีขึ้น
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาคิดขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่าบันไดและนักเรียนได้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่มีคำว่าบันไดและนักเรียนร่วมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่าบันได และนักเรียนได้
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่าบันไดและนักเรียนได้

3. เนื้อหา คำนาม

- 3.1 บันได หมายถึง สิ่งที่ทำเป็นขั้น ๆ สำหรับก้าวขึ้นลง
- 3.2 นักเรียน หมายถึง ผู้ที่ไปโรงเรียนเพื่อศึกษาหาความรู้

4. การสอนและกิจกรรม

- 4.1 ขั้นเตรียม ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มจับสลากคำต่าง ๆ ที่เรียนผ่านมาแล้ว ให้นักเรียนอ่านและอธิบายความหมายของคำนั้น ๆ ให้เพื่อน ๆ ฟัง

4.2 ขั้นตอน

4.2.1 ครูนำปริศนาคำทาย "อะไรเอ๋ย เป็นชั้น ๆ บ้านส่วนมากจะต้องมี หิ้งนั่งทั้งฟัวเค้นขึ้นเงินลง" ให้นักเรียนดูและครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบทีละกลุ่ม กลุ่มละ 1 - 2 คน

4.2.2 เมื่อนักเรียนตอบได้แล้ว ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.3 ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ ครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดและตอบ เมื่อตอบได้แล้วครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.4 ครูนำบัตรคำ "บันได" ที่ออกแบบแนบท้ายคำสาส์ให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.5 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับบันไดในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของบันได
- ลักษณะของบันได
- ประโยชน์ของบันได

4.2.6 ให้นักเรียนเขียนคำว่า บันไดลงในกระดาษของนักเรียนพร้อม ๆ กัน

4.2.7 ให้นักเรียนอ่านคำบันไดที่นักเรียนเขียนทีละกลุ่ม

4.2.8 ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- บันไดอยู่ที่ไหน
- บันไดทำมาจากอะไร
- บันไดมีลักษณะอย่างไร

4.2.9 ให้นักเรียนแต่งประโยคด้วยปากเปล่า ในประโยคนั้นให้มีคำว่า บันไดอยู่ด้วย กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค และครูเขียนประโยคเหล่านั้นลงบนกระดานดำ

4.2.10 ให้นักเรียนอ่านประโยคในกระดานดำพร้อม ๆ กัน

4.2.11 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับคำบันไดอีกครั้ง

4.2.12 ครูนำปริศนาคำทาย "อะไรเอ๋ย ไปโรงเรียนนั่งอ่านหนังสือเขียน

ขยับหมั่นเพียรอยู่ทุกวี่ทุกวัน" ให้นักเรียนดูและครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 - 3 คน

4.2.13 เมื่อนักเรียนตอบได้แล้ว ครูเปิดคำถามให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.14 เมื่อนักเรียนตอบไม่ได้ ครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดและตอบ เมื่อตอบได้แล้ว ครูเปิดคำถามให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.15 ครูนำบัตรคำ "นักเรียน" ที่ออกแบบป้ายผ้าลากลีให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.16 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับนักเรียนในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของนักเรียน
- ลักษณะของนักเรียน
- ประโยชน์ของนักเรียน

4.2.17 ให้นักเรียนเขียนคำว่า นักเรียนบนกระดานของนักเรียน

พร้อม ๆ กัน

4.2.18 ให้นักเรียนอ่านคำที่นักเรียนเขียนพร้อม ๆ กัน

4.2.19 ให้นักเรียนอ่านบัตรประโยค "ฉันเป็นนักเรียน" นักเรียนเดินขึ้นบันได "นักเรียนอ่านหนังสือ"

4.2.20 ให้นักเรียนแต่งประโยคด้วยปากเปล่า ในประโยคให้มีความว่า นักเรียนอยู่ด้วยกลุ่มละ 1 - 2 ประโยค

4.2.21 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับคำ นักเรียน อีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้

4.3.1 บันไดคืออะไร

4.3.2 บันไดมีประโยชน์อย่างไร

4.3.3 นักเรียนคือใคร

4.3.4 นักเรียนมีหน้าที่อย่างไร

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำและทำในสิ่งต่อไปนี้

- ก. เขียนคำที่จับฉลากได้
- ข. อ่านคำที่จับฉลากได้
- ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้
- ง. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้
- จ. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลาก ครูจะบอกให้นักเรียนทราบก่อนว่า ต่อไปนี้จะต้องปฏิบัติตามข้อใด

ในข้อ ก - จ

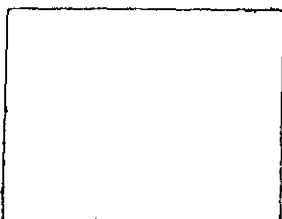
4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพและระบายสี และเขียนคำถามที่ครูกำหนดให้

ข้อ.....



บันทึก _____

ข้อ.....



นักเรียน _____

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน  ข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. ทางเดินขึ้นไปยังถนน เรียกว่า

ก. ลิฟ

ข. บันได

ค. ทางเดิน

2. นักเรียนไปโรงเรียนทำไม

ก. เล่น

ข. หาความรู้

ค. ออกกำลังกายและหาความรู้

5. สื่อการสอน

5.1 ปริศนาคำทาย

5.2 บัตรคำ

5.3 บัตรประโยค

5.4 แฉกป้ายคำสั่ง

5.5 บัตรคำจับฉลาก

5.6 แบบฝึกหัด

6. การประเมินผล

6.1 จากการตอบคำถาม

6.2 แบบฝึกหัด

กลุ่มทดลองที่ 3

แผนการสอนที่ 7

1. ความถี่รวบยอด

- 1.1 ปริศนาคำทายต่าง ๆ เป็นสิ่งกระตุ้นหัวใจให้นักเรียนคิดฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำ ทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้ดีขึ้น
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยในการเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาคืออื่น

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่าระฆังและพระไค้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่มีคำว่าระฆังและพระรวมอยู่ด้วยกันได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่าระฆังและพระไค้
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่าระฆังและพระไค้

3. เนื้อหา คำถาม

- 3.1 ระฆัง หมายถึง เครื่องใช้ตีให้เกิดเสียงเป็นอาณัติสัญญาณ หลอดควายทองเหลือง รูปรางคล้ายกระดิ่งแต่ใหญ่กว่า
- 3.2 พระ หมายถึง ผู้ทรงศีล พระพุทธรูปที่ไฉบุชา เป็นคำที่ไฉแทนชื่อเรียกภิกษุสงฆ์

4. การสอนและกิจกรรม

4.1 ขั้นทบทวน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันเขียนคำตอบลงบน กระดานดำ จากคำถามในฉลากที่นักเรียนจับขึ้นมาได้

- ผู้ที่ไปโรงเรียนทุกวัน เราเรียกว่า _____ นักเรียน
- ทางเดินขึ้นชั้นบนเรียกว่า _____ บันได
- นักเรียนใครเขียนหนังสือ _____ ก็นิส
- ก็นิสใครอยู่กับอะไร _____ สุนัข
- นักเรียนนำเงินมาโรงเรียนเก็บเงินไว้ที่ไหน _____ กระเป๋า
- เด็กผู้หญิงนุ่งอะไรมาโรงเรียน _____ กระโปรง

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ครูนำปริศนาคำทาย "อะไรเอ๋ย มีอยู่ในวัด เสียงดังฟังชัด เอาไว้ต่อบอกเวลา" ให้นักเรียนดูและครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 - 3 คน

4.2.2 เมื่อนักเรียนตอบได้แล้ว ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.3 ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดและตอบ เมื่อตอบได้ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.4 ครูนำบัตรคำ "ระฆัง" ติดบนแผ่นป้ายผ้าสาธิตให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.5 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับระฆังในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของระฆัง
- ลักษณะของระฆัง
- ประโยชน์ของระฆัง

4.2.6 ให้นักเรียนเขียนคำระฆัง ลงในกระดาษของนักเรียนพร้อม ๆ กัน

4.2.7 ให้นักเรียนอ่านคำที่นักเรียนเขียน

4.2.8 ให้นักเรียนจับฉลากคำถามที่ละกลุ่ม แล้วอ่านให้เพื่อน ๆ ฟังและ
ให้ตอบ

- ระวังมีลักษณะคล้ายอะไร
- เราจะเห็นระวังได้กี่โหนดบ้าง
- ระวังท่ามาจากอะไร

4.2.9 ให้นักเรียนแบ่งประโยคด้วยปากเปล่าให้มีคำระวังในประโยคนั้น
ด้วยกลุ่มละ 1 - 2 ประโยค

4.2.10 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับระวังอีกครั้ง

4.2.11 ครูนำปริศนาคำทาย "อะไรเอ๋ย โหนดนม หมาเหลือง อยู่ใน
วัด เป็นผู้รักษาศีล" ให้นักเรียนดูและอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบที่
ละคนสัก 2 - 3 คน

4.2.12 เมื่อนักเรียนตอบได้แล้ว ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำ
ชมเชยแก่นักเรียน

4.2.13 ให้นักเรียนตอบไม่ได้อีกครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดและตอบ เมื่อตอบได้
ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.14 ครูนำบัตรคำ "พระ" ที่บนแผ่นป้ายมาสาธิตให้นักเรียนอ่าน
พร้อม ๆ กัน

4.2.15 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับพระ ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของพระ
- ลักษณะของพระ
- ประโยชน์ของพระ

4.2.16 ให้นักเรียนเขียนว่า พระลงในกระดาษของนักเรียน โดยไม่ต้องดู
บัตรคำพร้อม ๆ กัน

4.2.17 ให้นักเรียนเติมคำลงในประโยคที่ไม่สมบูรณ์

พระที่ _____	ถึง	ระฆัง
_____ อาศัยอยู่ในวัด	พระ	ผู้หญิง
ฉันเห็น _____ ภิกษุสงฆ์	แม่ชี	พระ

4.2.18 ให้นักเรียนแต่งประโยคด้วยปากเปล่าให้มีความพระในประโยคนั้น
ด้วยกลุ่มละ 1 - 2 ประโยค

4.2.19 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับพระอีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้

4.3.1 ระฆังมีรูปร่างอย่างไร

4.3.2 ระฆังมีประโยชน์อย่างไร

4.3.3 พระคือใคร

4.3.4 พระมีหน้าที่อย่างไร

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำและทำในสิ่งที่ต่อไปนี้

ก. เขียนคำที่จับฉลากได้

ข. อ่านคำที่จับฉลากได้

ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้

ง. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

จ. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลาก ครูจะบอกให้นักเรียนทราบก่อนว่าต่อไปนี้จะต้องปฏิบัติตามข้อใด

ในข้อ ก - จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพและระบายสี และเขียนคำตามที่ครูกำหนดให้

ชื่อ..... เรื่อง	ชื่อ..... พระ

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน  ข้อที่ได้ว่าถูกต้องที่สุด

1. ธรรมะมีรูปร่างคล้ายกับข้อใด

- ก. ดิน
- ข. น้ำ
- ค. กระจก

2. ผู้ชายที่บวช เรียกว่า

- ก. พระพุทธรูป
- ข. พระภิกษุสงฆ์
- ค. พระพุทธรูป

5. การสอน

- 5.1 ปรัชณาคำท่าย
- 5.2 บัทรคำ
- 5.3 บัทรบระโยค
- 5.4 แบนนำยนาช่าวี่
- 5.5 บัทรคำจันนลาก
- 5.6 แบนนีกัก

6. การประเมินผล

- 6.1 จากการคอบท่าตาม
- 6.2 แบนนีกัก

กลุ่มทดลองที่ 3

แผนการสอนที่ 8

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 ปรัชญาคำทายต่าง ๆ เป็นสิ่งกระตุ้นใจให้นักเรียนคิดฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้ดี
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่าคอกไม้ และสัตว์เลี้ยงได้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคของคำว่าคอกไม้และสัตว์เลี้ยงรวมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่าคอกไม้และสัตว์เลี้ยงได้ถูกต้อง
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่าคอกไม้และสัตว์เลี้ยงได้

3. เนื้อหา คำนาม

- 3.1 คอกไม้ หมายถึง ส่วนหนึ่งของต้นไม้ที่ผลิออกมาจากกิ่งหรือลำต้น
- 3.2 สัตว์เลี้ยง หมายถึง สัตว์ที่เลี้ยงไว้ดูเล่น ไว้เป็นอาหาร

4. การสอนและกิจกรรม

- 4.1 ขั้นทบทวน ให้นักเรียนเล่นเกมจับคู่คำและความหมายของคำที่เรียนผ่านไปแล้ว

สมุก	กระดาษที่เป็นแผ่น นำมาเย็บรวมกัน เป็นเล่ม	คันสอ	เครื่องเขียนชนิดหนึ่ง ใช้คู่กับสมุก

4.2 ขั้นตอน

4.2.1 ครูนำปริศนาคำทาย "อะไรเอ๋ย เป็นส่วนหนึ่งของต้นไม้ นำมาไว้บูชาพระ มีกลิ่นหอมทั่วทั้งบ้านหอมคน" ให้นักเรียนดูและครูอ่านให้ฟัง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 - 3 คน

4.2.2 เมื่อนักเรียนตอบได้แล้ว ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.3 ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ ครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดและตอบ เมื่อตอบได้แล้วครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.4 ครูนำดอกไม้หลายชนิดมาให้นักเรียนสังเกตแล้วบอกว่าเขาเรียกว่า ดอกไม้ ครูนำบัตรคำ "ดอกไม้" ที่คั่นแนบป้ายมาสาธิตให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.5 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับดอกไม้ ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของดอกไม้
- ลักษณะของดอกไม้
- ประโยชน์ของดอกไม้

4.2.6 ให้นักเรียนเขียนคำว่า ดอกไม้ลงในกระดาษพร้อม ๆ กัน

4.2.7 ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- ดอกไม้ใช้คู่กับอะไร
- ให้นักเรียนบอกชื่อดอกไม้ที่นักเรียนรู้จัก

4.2.8 ให้นักเรียนอ่านบัตรประโยคที่มีคำว่า ดอกไม้ต่อไปนี้

แม่ ชื่อ ดอกไม้

ฉัน เก็บ ดอกไม้

ดอกไม้ อยู่ ใน แจกัน

ฉัน คม กลิ่น ดอกไม้

4.2.9 ให้นักเรียนแต่งประโยคที่มีคำว่า คอกไม้สวยเปล่าๆ กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค

4.2.10 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำว่าคอกไม้่อีกครั้ง

4.2.11 ครูนำปริศนาคำทาย "อะไรเอ่ย เป็นสัตว์แสนเชื่อง มีขุนเคื่องเจ้านาย อาศัยอยู่ในบ้านกับคน" ให้นักเรียนดูและครูอ่านให้ฟัง 2 ครั้ง ให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 3 - 4 คน

4.2.12 เมื่อนักเรียนตอบได้แล้ว ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.13 ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ ครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดและตอบ เมื่อตอบได้แล้วครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.14 ครูนำสัตว์จำลองชนิดต่าง ๆ ที่เป็นสัตว์เลี้ยงมาให้นักเรียนสังเกตและสนทนาเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงที่นักเรียนรู้จัก

4.2.15 ครูนำบัตรคำ "สัตว์เลี้ยง" ที่พิมพ์แผ่นป้ายคำสำคัญให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.16 จากนั้นครูให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงต่อไปนี้

- สัตว์เลี้ยงคืออะไร
- สัตว์เลี้ยงมีลักษณะอย่างไร
- สัตว์เลี้ยงมีประโยชน์อย่างไร

4.2.17 ให้นักเรียนเขียนคำว่า สัตว์เลี้ยงลงในสมุดพร้อม ๆ กัน

4.2.18 ให้นักเรียนอ่านคำจากตารางคำ และให้นักเรียนแต่งประโยคจากตารางคำนั้นกลุ่มละ 2 - 3 ประโยค ครูเขียนประโยคลงบนกระดานดำ

สัตว์เลี้ยง	ชื่อ	แม่
แม่	ชาย	หมา
ไก่	คือ	ไก่
ฉัน	ของ	อาหาร

4.2.19 ให้นักเรียนอ่านประโยคในกระดานคำพร้อม ๆ กัน

4.2.20 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำว่า สัตว์เลี้ยงอีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้

4.3.1 คอกไม้คืออะไร

4.3.2 คอกไม้มีประโยชน์อย่างไร

4.3.3 สัตว์เลี้ยงคืออะไร

4.3.4 สัตว์เลี้ยงมีประโยชน์อย่างไร

4.3.5 ให้นักเรียนบอกถึงสัตว์เลี้ยงที่นักเรียนรู้จัก

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำ แล้วทำในสิ่งต่อไปนี้

ก. เขียนคำที่จับฉลากได้บนกระดานคำ

ข. อ่านคำที่จับฉลากได้

ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้

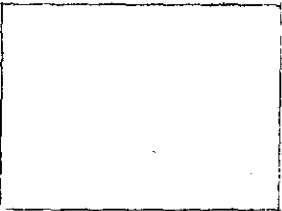
ง. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้

จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลาก ครูจะบอกให้นักเรียนทราบก่อนว่า ต่อไปนี้จะต้องปฏิบัติตามข้อใด
ในข้อ ก - จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพบรรยาย และเขียนคำตามที่ครูกำหนดได้

1
ชื่อ.....



คอกไม้.....

1
ชื่อ.....



สัตว์เลี้ยง.....

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน  ข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. กุหลาบ ทาวเรือง มะลิ รวมเรียกว่า.....
 - ก. น้ก
 - ข. ผลไม้
 - ค. ดอกไม้
2. สัตว์อะไรที่เลี้ยงไว้ในบ้าน
 - ก. สัตว์ป่า
 - ข. สัตว์เลี้ยง
 - ค. สัตว์ที่ไม่ถูกราย

5. สื่อการสอน

- 5.1 ปรีศนาคำหาย
- 5.2 น้ครค้ำ
- 5.3 แผนปายผำฉำฉำ
- 5.4 น้ครค้ำจับฉลาก
- 5.5 แบบฝึกหัด

6. การประเมินผล

- 6.1 จากการทอบค้ำถาม
- 6.2 แบบฝึกหัด

กลุ่มทดลองที่ 3

แผนการทดลองที่ 9

1. ความถี่รวบยอด

- 1.1 ปริศนาคำทายต่าง ๆ เป็นสิ่งกระตุ้นหัวใจให้นักเรียนคิดฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้ดี
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาคิดขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

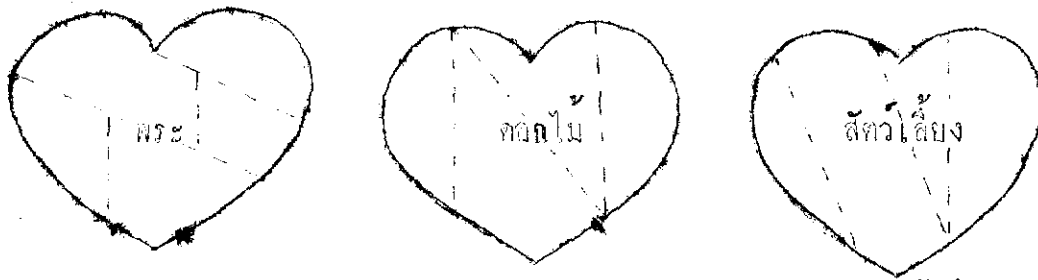
- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่าชยะและห่านได้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคของคำว่าชยะและห่านรวมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่าชยะและห่านได้ถูกต้อง
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่าชยะและห่านได้

3. เนื้อหา คำถาม

- 3.1 ชยะ หมายถึง สิ่งของที่หึงแล้ว มดฝอยที่ใช้ประโยชน์ไม่ได้
- 3.2 ห่าน หมายถึง สัตว์จำพวกนกชนิดหนึ่ง มีรูปร่างคล้ายเป็ดแต่ใหญ่กว่าเป็ด

4. การสอนและกิจกรรม

- 4.1 ขั้นทบทวน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเล่นเกมรวมใจกับคำที่เรียนผ่านไป



เมื่อกลุ่มใครรวมใจได้แล้ว อ่านถ้านั้นพร้อมกับอธิบายความหมายให้เพื่อน ๆ ฟัง

4.2 ขั้นตอน

4.2.1 ครูนำปริศนาคำทาย "อะไรเอ๋ย เป็นสิ่งของที่คนไม่ต้องการ แต่หึงในใจรองรับ เพื่อรักษาความสะอาด" ให้นักเรียนดูและอ่านให้ฟัง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 - 3 คน

4.2.2 เมื่อนักเรียนตอบได้แล้ว ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.3 ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ ครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดและตอบ เมื่อตอบได้แล้วครูเปิดคำเฉลยและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.4 ครูนำบัตรคำ "ชยะ" ที่คนบนแผ่นป้ายนำคำมาให้ให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กันทีละแถว

4.2.5 จากนั้นครูค้นหาเกี่ยวกับชยะ ในตัวชยะต่อไปนี้

- ความหมายของชยะ
- ลักษณะของชยะ
- ประโยชน์ของชยะ

4.2.6 ให้นักเรียนเขียนคำว่า ชยะลงในสมุดภาษาไทยพร้อม ๆ กัน

4.2.7 ให้นักเรียนอ่านบัตรประโยคต่อไปนี้

น้อง	หึง	ชยะ	ลง	ใน	ถัง

ฉัน	เก็บ	ชยะ	ใน	สนาม

ชยะ	ทำให้	บ้าน	สกปรก

ฉัน	เห็น	รถ	ชน	ชยะ

4.2.8 ให้นักเรียนแต่งประโยคด้วยปากเปล่าที่มีคำว่าชยะอยู่ด้วย กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค

4.2.9 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำว่า ชยะ อีกครั้ง

4.2.10 ครูนำปริศนาคำทาย "อะไรเอน เป็นสัตว์ปีก มีรูปร่างคล้ายเป็ด แต่ตัวใหญ่และคอบยาวกว่าเป็ด" ให้นักเรียนดูและครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง ให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2 - 3 คน

4.2.11 เมื่อนักเรียนตอบได้แล้ว ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.12 ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ ครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดและตอบ เมื่อตอบได้แล้วครูเปิดคำเฉลยและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.13 ครูนำบัตรคำ "ห่าน" ที่เขียนเน้นป้ายนำคำสัให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กันทีละแถว

4.2.14 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับห่านในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของห่าน
- ลักษณะของห่าน
- ประโยชน์ของห่าน

4.2.15 ให้นักเรียนเติมสระ พยัญชนะลงในช่องว่างและให้นักเรียนเขียนคำนั้นลงในสมุดภาษาไทยพร้อม ๆ กัน

ชย _____

ห _____

4.2.16 ให้นักเรียนเล่นเกมจับคู่ประโยคให้สมบูรณ์ เมื่อได้ประโยคที่สมบูรณ์แล้ว อ่านให้เพื่อน ๆ ฟัง

ฉัน เห็น _____ ใน เจ้า
แม่ เลี้ยง _____
_____ ตัวนี้ สี ขาว

ห่าน

ชยะ

ห่าน

ชยะ

ห่าน

ชยะ

4.2.17 ให้นักเรียนแต่งประโยคด้วยปากเปล่าที่มีคำว่า หานอยู่ด้วย

กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค

4.2.18 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำว่า หาน อีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายความหมายในหัวข้อต่อไปนี้

4.3.1 ขยะคืออะไร

4.3.2 ประโยชน์ของขยะมีหรือไม่

4.3.3 หานคืออะไร

4.3.4 หานมีประโยชน์อย่างไร

4.3.5 หานมีลักษณะอย่างไร

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำ แล้วทำในสิ่งต่อไปนี้

ก. เขียนคำที่จับฉลากได้บนกระดานดำ

ข. อ่านคำที่จับฉลากได้

ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้

ง. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้

จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลาก ครูจะบอกให้นักเรียนทราบว่า ต่อไปนี้จะต้องปฏิบัติตามข้อใด

ในข้อ ก - จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสี และเขียนคำความที่ครูกำหนดให้

ชื่อ..... เลข.....	ชื่อ..... เลข.....

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน  ข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. เติษกระเพาะ เติษอาหาร ของที่ทิ้งแล้ว เราเรียกว่า

ก. เติษขยะ

ข. มูลฝอย

ค. ทั้ง 2 ข้อ

2. หานมีรูปร่างเหมือนอะไร

ก. ไก่

ข. นก

ค. เป็ด

5. สื่อการสอน

- 5.1 ปรีศนาคำท่าย
- 5.2 นักรคำ
- 5.3 นักรบระโยค
- 5.4 แบนมวณนาลำล
- 5.5 นักรคำจันฉลาก
- 5.6 แบนฝักคัก

6. การประเมินผล

- 6.1 จาการทอนลำนตาม
- 6.2 แบนฝักคัก

กลุ่มทดลองที่ 3

แผนการสอนที่ 10

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 ปรัชณาคำหลายต่าง ๆ เป็นสิ่งกระตุ้นหัวใจให้นักเรียนคิดฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยในการเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาที่ดีขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่า แจกัน และคลองได้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคของคำว่าแจกัน และคลองรวมอยู่ด้วยได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่าแจกันและคลองได้ถูกต้อง
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่าแจกันและคลองได้

3. เนื้อหา คำนาม

- 3.1 แจกัน หมายถึง ภาชนะที่ปักดอกไม้ประดับที่โต๊ะ ตู้และที่อื่น ๆ ให้ดูสวยงาม หรือใช้เป็นเครื่องตั้งบูชาสำหรับบูชาพระพุทธรูป มีรูปร่างแปลกแตกต่างกันหลายแบบ
- 3.2 คลอง หมายถึง ทางน้ำ ลำน้ำ คีรีน้ำ

4. การสอนและกิจกรรม

- 4.1 ขั้นทบทวน ให้นักเรียนอ่านคำต่าง ๆ ที่เรียนผ่านมาแล้วจากบัตรคำ ในกล่องคำศัพท์ที่ละกล่อง กลุ่มละ 4 - 5 คน

4.2 ขั้นตอน

4.2.1 ครูนำปฐมาคำท่าย "อะไรเอ๋ย เป็นภาระสำหรับใครคอกไม่ไว้วางใจพระ" ให้นักเรียนดูและครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบทีละคน สัก 2 - 3 คน

4.2.2 เมื่อนักเรียนตอบกันแล้ว ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูพร้อมกับให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.3 ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ ครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดและตอบ เมื่อตอบได้แล้วครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.4 ครูนำบัตรคำ "แจกัน" ที่บนแผ่นป้ายดำสำคัญให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กันทีละบรรทัด

4.2.5 จากนั้นครูคนหนาเกี่ยวกับคำว่าแจกัน ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของแจกัน
- ลักษณะของแจกัน
- ประโยชน์ของแจกัน

4.2.6 ให้นักเรียนเขียนคำว่า แจกัน ลงในสมุดภาษาไทยพร้อม ๆ กัน

4.2.7 ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- แจกันทำมาจากอะไร
- นักเรียนเห็นแจกันได้ที่ไหนบ้าง

4.2.8 ให้นักเรียนอ่านประโยคต่อไปนี้

แม่	ซื้อ	แจกัน

แจกัน	ปัก	ดอกไม้

4.2.9 ให้นักเรียนแต่งประโยคที่มีคำว่าแจกันอยู่ด้วย กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค

4.2.10 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำว่า แจกันอีกครั้ง

4.2.11 ครูนำปริศนาคำทาย "อะไรเอ๋ย คนชอบเหลือหลาย ทั้งหญิง
ทั้งชาย พายเรือขึ้นคลอง นอนก้นใต้ คำนี้นะทอง ขึ้นตนควย ค จึงจะพอใจ" ให้
นักเรียนดูและครูอ่านไปฟัง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบทีละคน อีก 2 - 3 คน

4.2.12 เมื่อนักเรียนตอบได้แล้ว ครูเปิดคำเฉลยพร้อมกับให้คำชมเชย
แก่นักเรียน

4.2.13 ถ้านักเรียนตอบไม่ไ้ครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดและตอบ เมื่อตอบ
ไ้แล้วครูเปิดคำเฉลยและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.14 ครูนำบัตรคำ "กลอง" ที่เขียนแผ่นป้ายผ้าสีให้นักเรียนอ่าน
พร้อม ๆ กันทีละแถว

4.2.15 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับกลองในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของกลอง
- ลักษณะของกลอง
- ประโยชน์ของกลอง

4.2.16 ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะและสระเดี่ยวใหม่จากบัตรคำ

ก	ค	อ	ง	=	กลอง
จ	ก	แ	น	=	แจกัน

4.2.17 ให้นักเรียนเขียนคำว่ากลองลงในสมุดภาษาไทยพร้อม ๆ กัน

4.2.18 ให้นักเรียนดูบัตรคำและจัดตำแหน่งของคำในประโยคเดี่ยวใหม่

อยู่	ใน	เรือ	กลอง	=	เรืออยู่ในกลอง
กระโตก	ฉิ่ง	กลอง	ลง	=	ฉิ่ง กระโตกลงกลอง
น้ำ	พ	อาบ	ในกลอง	=	พอาบน้ำในกลอง

4.2.19 ให้นักเรียนอ่านประโยคพร้อม ๆ กันทีละกลุ่ม

4.2.20 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำว่ากลองอีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายในตัวอย่างต่อไปนี้

4.3.1 แจกกันคืออะไร

4.3.2 แจกกันมีลักษณะอย่างไร

4.3.3 แจกกันมีประโยชน์อย่างไร

4.3.4 กลองคืออะไร

4.3.5 กลองมีประโยชน์อะไร

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากบัตรคำ แล้วทำในสิ่งต่อไปนี้

ก. เขียนคำที่จับฉลากได้บนกระดานดำ

ข. อ่านคำที่จับฉลากได้

ค. อธิบายความหมายของคำที่จับฉลากได้

ง. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับฉลากได้

จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับฉลากได้

ก่อนจับฉลาก ครูจะบอกให้นักเรียนทราบว่า ต่อไปนี้จะต้องมีปฏิบัติตามข้อใด

ในข้อ ก - จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสี และเขียนคำถามที่ครูกำหนดให้

กลอง _____	แจกัน _____

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน  ข้อที่เห็นถูกต้องที่สุด

1. แจกันมีรูปร่างคล้ายขวดน้ำมาจาก

- ก. ไม่
- ข. แก้ว
- ค. ทั้ง 2 ขอบ

2. กลองเป็นชื่อของ

- ก. ผลไม้ชนิดหนึ่ง
- ข. ภาชนะชนิดหนึ่ง
- ค. ลำนำ ทางน้ำ

5. ข้อการสอบ

- 5.1 ปริณาคำทาย
- 5.2 บักรคำ
- 5.3 บักรประโยค
- 5.4 แผนขยายยาสำลี
- 5.5 บักรคำจับผลาก
- 5.6 แบบฝึกหัด

6. การประเมินผล

- 6.1 จากการตอบคำถาม
- 6.2 แบบฝึกหัด

กลุ่มทดลองที่ 3

แผนการสอนที่ 11

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 ปริศนาคำพยางค์ต่าง ๆ เป็นสิ่งกระตุ้นหัวใจให้นักเรียนคิดฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้ดี
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาคิดขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่าฝนและกระดานได้
- 2.2 นักเรียนแยกตัวอย่างประโยคของคำว่า ฝนและกระดาน รวมอยู่ด้วยกันได้
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่า ฝนและกระดาน ได้
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่า ฝนและกระดาน ได้

3. เนื้อหา คำนาม

- 3.1 ฝน หมายถึง น้ำที่ตกลงมาจากก้อนเมฆเป็นเม็ด ๆ
- 3.2 กระดาน หมายถึง ไม้ที่เคียวออกเป็นแผ่นบาง ๆ

4. การสอบและกิจกรรม

- 4.1 ขั้นทบทวน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันเขียนคำตอบลงบนกระดานคำ จากคำถามในตารางที่นักเรียนจับขึ้นมาได้

- สิ่งของที่เราไม่ใช้หรือไม่ต้องการเรียกว่า	ขยะ
- หานบิลลักษณะคล้ายกับตัวอะไร	เบ็ด
- ภาชนะสำหรับใส่ของที่เราเรียกว่า	แจกัน
- ลำน้ำหรือทางน้ำเราเรียกว่า	คลอง
- แจกันทำมาจากอะไรได้บ้าง	แก้ว, ดิน ฯลฯ
- เราควรทิ้งขยะที่ไหน	ถังขยะ

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ครูนำบัตรคำหลาย "อะไรเอ่ย นึกคำนี้ครับ ตกลงมาจากฟ้า ไกร ๆ ก็พากันวิ่งหนี" ให้นักเรียนดูและครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้งแล้วให้นักเรียนตอบทีละคน สัก 2 - 3 คน

4.2.2 เมื่อนักเรียนตอบได้แล้ว ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.3 ให้นักเรียนตอบไปให้ ครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดและตอบ เมื่อตอบได้แล้ว ครูเปิดคำ เฉลยและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.4 ครูนำบัตรคำ " ฝน" ติดบนแผ่นป้ายดำสำคัญให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน
แล้ว

4.2.5 จากนั้นครูสนทนาเกี่ยวกับฝน ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของฝน
- ลักษณะของฝน
- ประโยชน์ของฝน

4.2.6 ให้นักเรียนเขียนคำว่า ฝน ลงในสมุดภาษาไทยพร้อม ๆ กัน

4.2.7 ให้นักเรียนจับฉลากคำถามที่จะกลุ่ม ครูอ่านคำถามให้นักเรียนตอบ

- ฝนมีลักษณะอย่างไร
- ฝนมีประโยชน์อะไรบ้าง
- ฝนเกี่ยวข้องกับต้นไม้อย่างไร

4.2.8 ให้นักเรียนแต่งประโยคด้วยปากเปล่าให้มีความหมายในประโยคนั้นด้วย
กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค

4.2.9 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับฝนอีกครั้ง

4.2.10 ครูนำบัตรคำหลาย "อะไรเอ่ย เมื่อมีพายุพัดใหญ่ทั่วลมเมื่อกม ลงมาถูกเจอยเป็นเมฆบาง ๆ" ให้นักเรียนดูและครูอ่านให้ฟัง 2 ครั้ง ให้นักเรียนตอบทีละคน สัก 2 - 3 คน

4.2.11 เมื่อให้นักเรียนตอบไปแล้ว ครูเปิดคำถามให้นักเรียนดูและให้คำตอบ
แก่นักเรียน

4.2.12 ทำให้นักเรียนตอบไปได้ ครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดและตอบ เมื่อตอบได้แล้ว
ครูเปิดคำถามและให้คำตอบแก่นักเรียน

4.2.13 ครูนำบัตรคำ " กระถางคำ " ที่บนแผ่นป้ายคำสั่งให้นักเรียนอ่าน
พร้อม ๆ กันทีละแถว

4.2.14 จากนั้นครูสังเกตเกี่ยวกับกระถาง ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของกระถาง
- ลักษณะของกระถาง
- ประโยชน์ของกระถาง

4.2.15 ให้นักเรียนเขียนคำว่า กระถาง ลงในสมุดภาพไทยพร้อม ๆ กัน

4.2.16 ให้นักเรียนอ่านประโยคต่อไปนี้จากบัตรประโยค

กระถาง	ทำมาจาก	ต้นไม้
เกาอี้	ทำมาจาก	กระถาง
แม่	ชอบ	กระถาง

4.2.17 ให้นักเรียนแต่งประโยคด้วยปากเปล่าให้คำว่า กระถาง ในประโยค
นั้นด้วย กลุ่มละ 1 - 2 ประโยค

4.2.18 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับ กระถาง อีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนเขียนตอบในหัวข้อต่อไปนี้

4.3.1 แม่ คือ อะไร

4.3.2 แม่ มีประโยชน์อย่างไร

4.3.3 กระถาง คืออะไร

4.3.4 กระถางทำมาจากอะไร

4.3.5 กระดานนี้ประโยชน์อย่างไร

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับสลากบัตรคำแล้วทำในสิ่งต่อไปนี้

- ก. เขียนคำที่จับสลากได้บนกระดานดำ
- ข. อ่านคำที่จับสลากได้
- ค. อธิบายความหมายของคำที่จับสลากได้
- ง. อธิบายประโยคของคำที่จับสลากได้
- จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับสลากได้

ก่อนจับสลาก ครูจะบอกให้นักเรียนทราบว่าต่อไปนี้จะต้องปฏิบัติตามข้อใดในข้อ

ก - จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสี และเขียนคำตามที่ครูกำหนดให้

ชื่อ.....

ฝน

ชื่อ.....

กระดาน

4.4.3 แยกเป็นกลุ่ม

จงเขียน บอกให้รู้ว่าถูกต้อง

1. เปรียบเทียบในฤดูฝน

- ก. ฤดูฝน
- ข. ฤดูร้อน
- ค. ฤดูหนาว

2. ข้อใดทำหน้าที่แทน กระดาน ได้

- ก. แบนหาง
- ข. แบนหัวเรือ
- ค. แบนปลายหาง

5. สื่อการสอน

- 5.1 ปริศนาคำทาย
- 5.2 บัตรคำ
- 5.3 บัตรประโยค
- 5.4 แบนป้ายผ้าตัวลี
- 5.5 บัตรคำจับเวลา
- 5.6 แบนฝึกหัด

6. การประเมินผล

- 6.1 จากการทำคำถาม
- 6.2 แบนฝึกหัด

กลุ่มทดลองที่ 3

แผนการสอนที่ 12

1. ความคิดรวบยอด

- 1.1 ปริณาคำทายต่าง ๆ เป็นสิ่งกระตุ้นใจให้นักเรียนคิดฝึกฝนทักษะทางภาษา
- 1.2 การเรียนคำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำ ทำให้สามารถสนทนาและเล่าเรื่องได้
- 1.3 การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาคิดขึ้น

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 นักเรียนอธิบายความหมายของคำว่า ถนน และ ชิงช้า ได้
- 2.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่มีคำว่า ถนน และ ชิงช้า ร่วมอยู่ด้วยกัน
- 2.3 นักเรียนอ่านคำว่า ถนน และ ชิงช้า ได้ถูกต้อง
- 2.4 นักเรียนบอกลักษณะและประโยชน์ของคำว่า ถนน และ ชิงช้า ได้

3. เนื้อหา คำถาม

- 3.1 ถนน หมายถึง ถนนทางที่สร้างขึ้น มีลักษณะนามเป็นสาย
- 3.2 ชิงช้า หมายถึง ที่นั่งที่ถูกยกขึ้นเชือกสองข้างแล้วแขวนคามกิ่งไม้หรือที่สูงสำหรับนั่งแกว่งไกวได้

4. การสอนและกิจกรรม

- 4.1 ขั้นทบทวน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาเล่นเกมแข่งขันตกปลาเกี่ยวกับคำและความหมายของคำที่เรียนผ่านไปแล้ว

4.2 ขั้นสอน

- 4.2.1 ครูนำปริณาคำทาย "อะไรเอ๋ย ยิ่งคัก ยิ่งคื้อ ยิ่งยาว" ให้นักเรียนดูและอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบทีละคนสัก 2-3 คน

4.2.2 เมื่อนักเรียนตอบได้แล้ว ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.3 ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ ครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดและตอบ เมื่อตอบได้ ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.4 ครูนำบัตรคำ "ถนน" สลับแทนป้ายดำสำหรับให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.5 ให้นักเรียนเขียนเกี่ยวกับถนน ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของถนน
- ลักษณะของถนน
- ประโยชน์ของถนน

4.2.6 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเล่นเกมส์จับคู่ประโยคให้สมบูรณ์ เมื่อได้ประโยคที่สมบูรณ์แล้วอ่านให้เพื่อน ๆ ฟัง

รถยนต์วิ่งบน _____	ถนน	ถนน
_____ สายนี้ยาวมาก	ถนน	บันได
พ่อเก็บข้าว _____	ถนน	ถนน

4.2.7 ครูให้นักเรียนทุกคนเขียนคำว่า ถนน ลงในสมุดภาษาไทย พร้อม ๆ กัน

4.2.8 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำว่า ถนน อีกครั้ง

4.2.9 ครูนำป๊อปปูล่าคาถา "อะโรเลย ถนนนี้ แกว่งไป แกว่งมา ได้ทั้งช้า และ เร็ว" ให้นักเรียนดูและอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้งแล้ว ให้นักเรียนตอบที่ละคนสัก 2 - 3 คน

4.2.10 เมื่อนักเรียนตอบได้แล้ว ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.11 ถ้านักเรียนทาบไม่ได้ ครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดและตอบ เชื่อก่อนได้แล้ว
ครูเปิดคำเฉลยให้นักเรียนดูและให้คำชมเชยแก่นักเรียน

4.2.12 ครูนำบัตรคำ "ชิงช้า" ติดบนแถบป้ายหน้าสำคัญให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

4.2.13 ให้นักเรียนสังเกตเกี่ยวกับชิงช้า ในหัวข้อต่อไปนี้

- ความหมายของชิงช้า
- ลักษณะของชิงช้า
- ประโยชน์ของชิงช้า

4.2.14 ให้นักเรียนรู้จักตำแหน่งสระและพยัญชนะเสียงให้ เป็นคำที่ถูกต้อง
และให้นักเรียนเขียนลงในสมุดภาษาไทยของนักเรียนทุกคน

ช	ช	า	ิง	ช้า

= ชิงช้า

4.2.15 ให้นักเรียนอ่านประโยคต่อไปนี้ และกลุ่ม

นัก	เรียน	นั่ง	บน	ชิงช้า

แม่	แกว่ง	ชิงช้า

ชิงช้า	อยู่	ใน	สนาม

4.2.16 ให้นักเรียนแต่งประโยคทั้งคำว่า ชิงช้า ถ้วยปากเปิดคำคุณระ
1 - 2 ประโยค

4.2.17 ครูและนักเรียนแฉวยกันสรุปคำว่า ชิงช้า อีกครั้ง

4.3 ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายเป็นหัวข้อต่อไปนี้

4.3.1 ถนนคืออะไร

4.3.2 ถนนมีประโยชน์อย่างไร

4.3.3 ชิงช้าคืออะไร

4.3.4 ชิงช้ามีประโยชน์อย่างไร

4.4 ขั้นกิจกรรม

4.4.1 ให้นักเรียนจับฉลากแล้วทำในสิ่งต่อไปนี้

- ก. เขียนคำที่จับสลากได้บนกระดานดำ
- ข. อ่านคำที่จับสลากได้
- ค. อธิบายความหมายของคำที่จับสลากได้
- ง. อธิบายประโยชน์ของคำที่จับสลากได้
- จ. อธิบายลักษณะของคำที่จับสลากได้

ก่อนจับฉลาก ครูจะบอกให้นักเรียนทราบก่อนว่า ต่อไปจะต้องปฏิบัติตามข้อใดในข้อ ก - จ

4.4.2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสี และ เขียนคำตามที่ครูกำหนดให้

ชื่อ.....

ถนน.....

ชื่อ.....

ชิงช้า.....

4.4.3 แบบฝึกหัด

จงเขียน  และเขียนว่าถูกของที่สุด

1. ถนนเป็นทางเดินของรถยนต์ ถ้าคนจะเดินจะต้องเดินบน.....
 - ก. สะพานลอย
 - ข. ถนนเหมือนรถยนต์
 - ค. ทางเท้าหรือบริเวณ

2. สิ่งใดเป็นเครื่องดนตรีไทย

ก. โปงลาง

ข. มโหรี

ค. พิณ

5. ศิลปะการแสดง

5.1 ปantomime

5.2 ละคร

5.3 ละครใบ้

5.4 มวยไทย

5.5 มวยปล้ำ

5.6 มวยสากล

6. การประเพณี

6.1 การประเพณี

6.2 มวยปล้ำ

ภาคผนวก ง.

– แบบทดสอบ

แบบทดสอบ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียน ☐ ล้อมรอบตัวอักษร ก ข หรือ ค ที่อยู่หน้าคำ หรือข้อความที่ถูกต้องมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ตัวอย่าง ๑) สัตว์ข้อใดอาศัยอยู่ในน้ำ

- ก. นก
- ข. ไก่
- ค. ปลา

ข้อ ค. ถูกต้องมากที่สุด ให้เขียน ☒ ล้อมตัวอักษร ค

1. เขาต่างจากหินดินในเรื่องใด
 - ก. ความสูง
 - ข. ต้นไม้
 - ค. แม่น้ำ
2. เขามีรูปร่างคล้ายสิ่งใด
 - ก. ขวคน้ำ
 - ข. เจ๊กบี้
 - ค. ร้วบ้าน
3. ข้อใดใช้เรียกเฉพาะผู้หญิง
 - ก. อว
 - ข. น้า
 - ค. ป้า
4. เมื่อนักเรียนเขียนหนังสือ นักเรียนควรนั่งบนอะไร
 - ก. พน
 - ข. โต๊ะ
 - ค. เก้าอี้
5. เมื่อเวลาฝนตก นักเรียนใส่อะไรรองรับน้ำฝน
 - ก. ถัง
 - ข. ขวด
 - ค. จุกพลาสติก
6. แม้อีขามา 3 ถัง ถังไหนที่นี้หมายถึงข้อใด
 - ก. ถังตักน้ำ
 - ข. ถังใส่สิ่งของ
 - ค. เครื่องทวงชนิกหนึ่ง
7. น้ำตาล คู่กับออย กระพี้กับอะไร
 - ก. ลูกตาล
 - ข. มะพร้าว
 - ค. ลูกหมาก

8. บ้านของมดแดงเรียกว่าอะไร
 ก. รัง
 ข. กรง
 ค. รวง
9. มดชนิดใดที่คล้ายมดแดงมากที่สุด
 ก. มดดำ
 ข. มดตะนอย
 ค. มดคันไฟ
10. กระโปรงมีหน้าที่ต่างจากข้อใด
 ก. เสื้อ
 ข. ผ้าถุง
 ค. กางเกง
11. ข้อใดมีหน้าที่เหมือนกระเป๋
 ก. ถุง
 ข. กระติก
 ค. กระบุง
12. ข้อใดมีหน้าที่เหมือนคันส่ว
 ก. ภูกัน
 ข. ปากกา
 ค. สีเขียน
13. ข้อใดมีลักษณะเหมือนหนังสือ
 ก. สมุด
 ข. รูปภาพ
 ค. กระดานดำ
14. เมื่อสมุดหมดคนักเรียนใช้อะไรแทนได้
 ก. หนังสือ
 ข. กระดานดำ
 ค. กระดาษเปล่า
15. ข้อใดทำหน้าที่แทน บันได
 ก. ลิฟ
 ข. เก้าอี้
 ค. เชือก
16. ขึ้นเดินขึ้น—ลงบันไที่บ้าน
 บันไดที่นี้หมายถึงข้อใด
 ก. ทางเดินไป—เดินกลับ
 ข. ทางเดินขึ้นที่สูง—เดินลงที่ต่ำ
 ค. ทางเดินขึ้น—เดินลงที่มี
 อันตรายมาก
17. นักเรียนมีหน้าที่เหมือนใคร
 ก. ครู
 ข. ภารโรง
 ค. นักศึกษา
18. นักเรียนหาความรู้มากจากที่ไหน
 ก. ครู
 ข. ห้องสมุด
 ค. ครูและห้องสมุด
19. ภาชนะข้อใดมีเสียงคล้ายเสียงระฆัง
 ก. กรรก
 ข. แก้วน้ำ
 ค. ขันพลาสติก

20. เลี้ยงระฆังในวัดทำหน้าที่แทนขลุ่ย

- ก. โฆง
- ข. กระซิ่ง
- ค. นาฬิกา

21. คนอยู่บ้าน พระอยู่ที่ไหน

- ก. วัด
- ข. โบสถ์
- ค. ศาลา

22. พระพุทธรูปมีไว้บูชา พระภิกษุสงฆ์
มีไว้ทำอะไร

- ก. สวดมนต์
- ข. ให้คนกราบไหว้
- ค. ตั้งสอนให้คนเป็นกษัตริย์

23. พวงมาลัยที่ไขว้ตามพระ ความมาจาก
ส่วนใดของต้นไม้

- ก. ใบ
- ข. ดอก
- ค. เกล็ด

24. ขลุ่ยไฉไลใช้สำหรับเสียง

- ก. จิ้งจก
- ข. กระต่าย
- ค. นกขุนทอง

25. ขลุ่ยไฉไลจัดเป็น ขยะ

- ก. ไม่ควร
- ข. ถูไม้เฉียด
- ค. หนังสือพิมพ์

26. ในกระเป๋านักเรียนเต็มไปด้วยขยะ
"ขยะ" ในที่นี้หมายถึงอะไร

- ก. สมุด - หนังสือ
- ข. สิ่งของที่ไม่ใช้
- ค. ของเล่น

27. หานทำหน้าที่เหมือนขลุ่ย

- ก. ยาม
- ข. ตำรวจ
- ค. ผู้คุม

28. สัตว์ชนิดใดที่มีคอยาวที่สุด

- ก. เป็ด
- ข. ห่าน
- ค. นกเป็ดน้ำ

29. ต้นไม้คู่กับกระดาง ดอกไม้คู่กับอะไร

- ก. แฉก
- ข. ต้นน้ำ
- ค. เหี่ยวก่อน

30. รถมอเตอร์ไซด์บนถนน เรือคู่กับอะไร

- ก. พาย
- ข. น้ำตก
- ค. กลอง

31. ขลุ่ยไฉไลใช้แทนสระวายน้ำได้

- ก. กลอง
- ข. ถังน้ำ
- ค. หอน้ำ

32. ฝนมีประโยชน์ต่อโลกมากที่สุด
 ก. พืช
 ข. ชาวนา
 ค. ข้าราชการ
33. กระดาษทำมาจากส่วนใดของต้นไม้
 ก. กิ่ง
 ข. ราก
 ค. ลำต้น
34. วัตถุไม่ใช่ ความหมายของถนน
 ก. ทางรถยนต์วิ่ง
 ข. ทางสำหรับคนเดิน
 ค. ทางสำหรับรถไฟวิ่ง
35. นักเรียนไม่ควรทำสิ่งใดบนถนน
 ก. วิ่งเล่น
 ข. เดินข้าม
 ค. นำสัตว์เลี้ยงผ่าน
36. ซึ่งมีลักษณะคล้ายข้อใด
 ก. เป็ด
 ข. มาตุมน
 ค. ไก่

ภาคผนวก จ.

- การวางค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากง่ายมาตรฐาน (Δ) ของแบบทดสอบ
- ค่าความแปรปรวนของแบบทดสอบ
- ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
- ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด

ตาราง ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากง่าย
มาตรฐาน (Δ) ของแบบทดสอบ

ข้อที่	p	r	Δ	ข้อที่	p	r	Δ
1	.69	.47	11.0	23	.77	.42	10.1
2	.79	.34	9.8	24	.72	.42	10.7
3	.79	.27	9.7	25	.62	.36	11.8
4	.75	.45	10.3	26	.63	.28	11.6
5	.78	.30	9.9	27	.64	.24	11.5
6	.42	.35	13.8	28	.61	.30	11.8
7	.72	.30	10.6	29	.77	.28	10.0
8	.78	.30	9.9	30	.64	.24	11.5
9	.43	.26	13.7	31	.34	.21	14.6
10	.39	.23	14.1	32	.77	.42	10.1
11	.42	.29	13.8	33	.76	.31	10.2
12	.77	.42	10.1	34	.54	.32	12.6
13	.76	.31	10.2	35	.80	.31	9.6
14	.58	.23	12.2	36	.74	.47	10.4
15	.78	.39	9.9	ค่าความยากง่ายเฉลี่ย 0.6602 ค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย 0.3405 ค่าความยากง่ายมาตรฐานเฉลี่ย 11.2472			
16	.68	.49	11.2				
17	.78	.30	9.9				
18	.54	.56	12.6				
19	.54	.25	12.6				
20	.48	.41	13.2				
21	.80	.31	9.6				
22	.75	.45	10.3				

การคำนวณค่าความแปรปรวนของคะแนนจากการทดสอบนักเรียน จำนวน 118 คน

X	f	fX	X^2	fX^2
32	1	32	1024	1024
31	3	93	961	2883
30	5	150	900	4500
29	9	261	841	7569
28	11	308	784	8624
27	12	324	729	8748
26	14	364	676	9464
25	9	225	625	5625
24	19	456	576	10944
23	7	161	529	3703
22	6	132	484	2904
21	5	105	441	2205
20	8	160	400	3200
19	2	38	361	722
18	2	36	324	648
17	3	51	289	867
16	1	16	256	256
12	1	12	144	144
	118	2924	10344	74030

ค่าความแปรปรวน = 13.455

ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 3.668

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

$$r_{tt} = \frac{NS^2 - \bar{X}(n - \bar{X})}{S^2(N-1)}$$

$$\bar{X} = \frac{2882}{118} = 24.42$$

$$S^2 = 13.46$$

$$N = 118$$

$$n = 36$$

$$r_{tt} = \frac{118(13.46) - 24.42(36 - 24.42)}{13.46(117)}$$

$$= \frac{1588.28 - 24.42(11.58)}{1574.82}$$

$$= \frac{1588.28 - 282.78}{1574.82}$$

$$= \frac{1305.5}{1574.82}$$

$$= 0.8289$$

ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด

$$\begin{aligned} SE_{\text{meas}} &= S_X \sqrt{1 - r_{tt}} \\ &= 3.6688 \sqrt{1 - 0.8289} \\ &= 3.6688 (0.4136) \\ &= 1.517 \end{aligned}$$

ภาคผนวก ฉ.

- คะแนนความเข้าใจความหมายคำนามก่อนทำการทดลองและหลังทำการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม
- เปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจความหมายคำนามระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม
- คะแนนความคงทนในการจำความเข้าใจความหมายของคำนาม ของกลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม
- เปรียบเทียบคะแนนความคงทนในการจำความเข้าใจความหมายของคำนามของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม
- เปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจความหมายของคำนามของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม

คะแนนความเข้าใจความหมายของคำถามก่อนทำการทดลอง (Pre-test)
และหลังทำการทดลอง (Post-test) ของกลุ่มที่ 1

คนที่	x_1	x_2	x_1^2	x_2^2	คนที่	x_1	x_2	x_1^2	x_2^2
1	26	34	676	1156	21	18	23	324	529
2	21	25	441	625	22	17	22	289	484
3	21	31	441	961	23	14	20	196	784
4	15	26	225	676	24	18	29	324	841
5	12	20	144	400	25	14	20	196	400
6	13	19	169	361	26	13	25	169	625
7	13	28	169	784	27	15	19	225	361
8	7	18	49	324	28	18	26	324	676
9	17	22	289	484	29	5	12	25	144
10	16	20	256	400	30	17	23	289	529
11	25	30	625	900	$\sum x_1 = 469$ $\sum x_2 = 736$ $\sum x_1^2 = 7933$ $\sum x_2^2 = 8726$				
12	16	29	256	841					
13	9	23	81	529	$\bar{x}_1 = 15.6333$ $\bar{x}_2 = 24.5333$				
14	17	25	289	625	$s_1^2 = 20.7229$ $s_2^2 = 23.0850$				
15	14	29	196	841	$s_1 = 4.5522$ $s_2 = 4.8046$				
16	16	32	256	1024					
17	13	22	169	484					
18	16	28	256	784					
19	21	25	441	625					
20	12	23	144	529					

คะแนนความเข้าใจความหมายของคำถามก่อนทำการทดลอง (Pre-test)
 และหลังทำการทดลอง (Post-test) ของกลุ่มที่ 2

คนที่	X_1	X_2	X_1^2	X_2^2	คนที่	X_1	X_2	X_1^2	X_2^2
1	22	28	484	784	21	21	30	441	900
2	1	12	1	144	22	20	28	400	784
3	22	30	484	900	23	13	26	169	676
4	18	28	324	784	24	22	31	484	961
5	17	28	289	784	25	12	17	144	289
6	16	22	256	484	26	15	24	225	576
7	13	20	169	400	27	14	22	196	484
8	9	13	81	169	28	15	26	225	676
9	18	27	324	729	29	15	25	225	625
10	16	25	256	529	30	14	19	196	361
11	16	24	256	576	$\sum X_1 = 465$ $\sum X_2 = 711$ $\sum X_1^2 = 7729$ $\sum X_2^2 = 17547$				
12	14	28	196	784					
13	16	29	256	841	$\bar{X}_1 = 15.5000$ $\bar{X}_2 = 23.7000$				
14	13	20	169	400					
15	19	24	361	576	$S_1^2 = 17.9827$ $S_2^2 = 24.0103$				
16	18	25	324	625					
17	16	23	256	529	$S_1 = 4.2406$ $S_2 = 4.9000$				
18	13	18	169	324					
19	12	18	144	324					
20	15	23	225	529					

คะแนนความเข้าใจความหมายของคำถามก่อนทำการทดลอง (Pre-test)
และหลังทำการทดลอง (Post-test) ของกลุ่มที่ 3

คนที่	x_1	x_2	x_1^2	x_2^2	คนที่	x_1	x_2	x_1^2	x_2^2
1	17	24	289	576	21	22	28	484	784
2	21	20	441	784	22	15	23	225	529
3	19	25	361	625	23	17	27	289	729
4	18	26	324	676	24	22	26	484	784
5	19	20	361	704	25	9	17	81	289
6	18	22	324	484	26	18	25	324	625
7	14	24	196	576	27	10	18	100	324
8	20	27	400	729	28	12	20	144	400
9	16	20	256	400	29	11	19	121	361
10	18	21	324	441	30	17	24	289	576
11	13	20	169	400	$\sum x_1 = 476$ $\sum x_2 = 699$ $\sum x_1^2 = 7972$ $\sum x_2^2 = 16619$				
12	21	20	441	784					
13	18	22	324	484	$\bar{x}_1 = 15.8666$ $\bar{x}_2 = 23.3000$				
14	17	26	289	676	$s_1^2 = 14.4643$ $s_2^2 = 11.4586$				
15	11	22	121	484	$s_1 = 3.8032$ $s_2 = 3.3850$				
16	13	24	169	576					
17	10	19	100	361					
18	11	19	121	361					
19	14	21	196	441					
20	15	24	225	576					

เปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจความหมายของคำถามระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1
กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3

คนที่	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3	
	X	X ²	X	X ²	X	X ²
1	34	1156	20	784	24	576
2	25	625	12	144	28	784
3	31	961	30	900	25	625
4	26	676	28	784	26	676
5	20	400	20	784	20	784
6	19	361	22	484	22	484
7	28	784	20	400	24	576
8	18	324	13	169	27	729
9	22	484	27	729	20	400
10	20	400	23	529	21	441
11	30	900	24	576	20	400
12	29	841	28	784	28	784
13	23	529	29	841	22	484
14	25	625	20	400	26	676
15	29	841	24	576	22	484
16	32	1024	25	625	24	576
17	22	484	23	529	19	361
18	20	784	18	324	19	361
19	25	625	18	324	21	441

คนที่	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3	
	x	x ²	x	x ²	x	x ²
20	23	529	23	529	24	576
21	23	529	30	900	20	704
22	22	484	20	704	23	529
23	20	704	26	676	27	729
24	29	841	31	961	20	704
25	20	400	17	289	17	289
26	25	625	24	576	25	625
27	19	361	22	484	18	324
28	26	676	26	676	20	400
29	12	144	25	625	19	361
30	23	529	19	361	24	576
T	739		701		699	
T ²	546,121		491,401		438,601	
$\sum x^2$		10,726		17,547		16,619

คะแนนความถนัดในการจำความเข้าใจความหมายของคำนามของกลุ่มทดลองที่ 1

คนที่	X	X^2	คนที่	X	X^2
1	33	1089	20	21	441
2	27	729	21	20	400
3	31	961	22	21	441
4	22	484	23	21	441
5	19	361	24	26	676
6	18	324	25	22	484
7	25	625	26	28	784
8	16	256	27	19	361
9	25	625	28	24	576
10	13	169	29	13	169
11	24	576	30	24	576
12	22	484	$\sum X = 696$		$\sum X^2 = 16,820$
13	22	484			
14	25	625			
15	26	676			
16	32	1024			
17	25	625			
18	25	625			
19	27	729			

$$\bar{X} = 23.2000$$

$$S^2 = 23.2000$$

$$S = 4.8166$$

คะแนนความคงทนในการจำ ความเข้าใจ ความหมายของคำนามของกลุ่ม

ทดลองที่ 2

คนที่	X	X ²	คนที่	X	X ²
1	24	576	20	21	441
2	12	144	21	30	900
3	30	900	22	24	576
4	23	529	23	26	676
5	15	225	24	31	961
6	27	729	25	23	529
7	19	361	26	25	625
8	13	169	27	21	441
9	27	729	28	25	625
10	23	529	29	18	324
11	22	484	30	18	324
12	13	169	$\sum X = 646$		$\sum X^2 = 14,686$
13	18	324	$\bar{X} = 21.5333$ $S^2 = 26.7402$ $S = 5.1710$		
14	20	400			
15	25	625			
16	23	529			
17	19	361			
18	16	256			
19	15	225			

คะแนนความเก่งหนในการจำ ความเข้าใจ ความหมายของคำถามของกลุ่ม
ทดลองที่ 3

คนที่	X	X ²	คนที่	X	X ²
1	19	361	20	20	400
2	26	676	21	26	676
3	27	729	22	27	729
4	23	529	23	17	289
5	17	289	24	26	676
6	29	841	25	15	225
7	24	576	26	24	576
8	28	784	27	17	289
9	20	400	28	13	169
10	21	441	29	16	256
11	24	576	30	9	81
12	29	841			
13	21	441	$\sum X = 654$ $\sum X^2 = 15,038$		
14	29	841			
15	23	529	$\bar{X} = 21.8000$		
16	20	400	$S^2 = 26.9241$		
17	27	729	$S = 5.1888$		
18	17	289			
19	20	400			

เปรียบเทียบความคงทนในการจำความเข้าใจความหมายของคำถามของ
 กลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3

กนที่	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3	
	x	x^2	x	x^2	x	x^2
1	33	1089	24	576	19	361
2	27	729	12	144	26	676
3	31	961	30	900	27	729
4	22	484	23	529	23	529
5	19	361	15	225	17	289
6	18	324	27	729	29	841
7	25	625	19	361	24	576
8	16	256	13	169	28	784
9	25	625	27	729	20	400
10	13	169	23	529	21	441
11	24	576	22	484	24	576
12	22	484	13	169	29	841
13	22	484	18	324	21	441
14	25	625	20	400	29	841
15	26	676	25	625	23	529
16	32	1024	23	529	20	400
17	25	625	19	361	27	729
18	25	625	16	256	17	289
19	27	729	15	225	20	400

คนที่	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3	
	X	X^2	X	X^2	X	X^2
20	21	441	21	441	20	400
21	20	400	30	900	26	676
22	21	441	24	576	27	729
23	21	441	26	676	17	289
24	26	676	31	961	26	676
25	22	484	23	529	15	225
26	28	784	25	625	24	576
27	19	361	21	441	17	289
28	24	576	25	625	13	169
29	13	169	18	324	16	256
30	24	576	18	324	9	81
T	596		646		654	
T^2	484,416		417,316		427,716	
$\sum X^2$		16,820		14,686		15,038

เปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจความหมายของคำถามของกลุ่มทดลองที่ 1 โดยการ
ใช้รูปภาพ

คนที่	X_1	X_2	D	D^2	คนที่	X_1	X_2	D	D^2
1	26	34	8	64	21	18	23	5	25
2	21	25	4	16	22	17	22	5	25
3	21	31	10	100	23	14	28	14	196
4	15	26	11	121	24	18	29	11	121
5	12	20	8	64	25	14	20	6	36
6	13	19	6	36	26	13	25	12	144
7	13	28	15	225	27	15	19	4	16
8	7	18	11	121	28	18	26	8	64
9	17	22	5	25	29	5	12	7	49
10	16	20	4	16	30	17	23	6	36
11	25	30	5	25					
12	16	29	13	169		$\sum X_1=469$	$\sum X_2=739$	$\sum D=267$	$\sum D^2=2797$
13	9	23	14	196					
14	17	25	8	64					
15	14	29	15	225					
16	16	32	16	256					
17	13	22	9	81					
18	16	28	12	144					
19	21	25	4	16					
20	12	23	11	121					

$df = 29$ ค่า t จำนวนใด = 12.7986

ที่ .01 ค่า t จากตาราง = 2.462

เปรียบเทียบคะแนนการเข้าใจความหมายของคำถามของกลุ่มทดลองที่ 2 โดยการ
 เลื่อนทาน

คนที่	X_1	X_2	D	D^2	คนที่	X_1	X_2	D	D^2
1	22	28	6	36	21	21	30	9	81
2	1	12	11	121	22	20	28	8	64
3	22	30	8	64	23	13	26	13	169
4	18	28	10	100	24	22	31	9	81
5	17	28	11	121	25	12	17	5	25
6	16	22	6	36	26	15	24	9	81
7	13	20	7	49	27	14	22	8	64
8	9	13	4	16	28	15	26	11	121
9	16	27	9	81	29	15	25	10	100
10	16	23	7	49	30	14	19	5	25
11	16	24	8	64	$\sum X_1=465$ $\sum X_2=701$ $\sum D=236$ $\sum D^2=2047$				
12	14	28	4	16	$df = 29$ ค่า t ที่คำนวณได้ = 16.8129 ที่ .01 ค่า t จากตาราง = 2.462				
13	16	29	13	169					
14	13	20	7	49					
15	19	24	5	25					
16	18	25	7	49					
17	16	23	7	49					
18	13	18	5	25					
19	12	18	6	36					
20	15	23	8	64					

เปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจความหมายของคำถามของกลุ่มทดลองที่ 3 โดยการ
ใช้ปริศนาคำทาย

คนที่	X_1	X_2	D	D^2	คนที่	X_1	X_2	D	D^2
1	17	24	7	49	21	22	28	6	36
2	21	26	7	49	22	15	23	8	64
3	19	25	6	36	23	17	27	10	100
4	18	26	8	64	24	22	28	6	36
5	19	28	9	81	25	9	17	8	64
6	18	22	4	16	26	18	25	7	49
7	14	24	10	100	27	10	18	8	64
8	20	27	7	49	28	12	20	8	64
9	16	20	4	16	29	11	19	8	64
10	18	21	3	9	30	17	24	7	49
11	13	20	7	49	$\sum X_1=476$ $\sum X_2=699$ $\sum D=223$ $\sum D^2=1771$				
12	21	28	7	49	$df = 29$ ค่า t ที่คำนวณได้ = 20.5922 $.01$ ค่า t จากตาราง = 2.462				
13	18	22	4	16					
14	17	26	9	81					
15	11	22	11	121					
16	13	24	11	121					
17	10	19	9	81					
18	11	19	8	64					
19	14	21	7	49					
20	15	24	9	81					

เปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำนาม และความคงทนในการจำ
โดยการใ้รูปภาพ การเล่นเกม และปริศนาคำทาย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

บทคัดย่อ

ของ

ณวิวรรณ จินกาพล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ตุลาคม ๒๕๒๕

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความ
คงทนในการจำเรื่องความเข้าใจความหมายของคำนาม โดยการให้รูปภาพ การเล่านิทาน
และใช้วิธีสังเกตพบ

ประชากรได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนวัดพลับพลาชัย
กรุงเทพฯ จำนวน 8 ห้องเรียน ได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากรมาจำนวน
90 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2525 แบ่งกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอีกครั้ง
ออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน เท่า ๆ กัน กลุ่มที่ 1 สอนโดยการให้รูปภาพ
กลุ่มที่ 2 สอนโดยการให้การเล่านิทาน และกลุ่มที่ 3 สอนโดยการให้วิธีศึกษาคำทาย
เมื่อทำการทดลองเรียนเรียบร้อยแล้วทดสอบผู้เรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
และหลังจากนั้น 2 สัปดาห์ ทดสอบผู้เรียนอีกครั้งเพื่อวัดความคงทนในการจำด้วยแบบ
ทดสอบชุดเดิมซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความเข้าใจความหมาย
ของคำนามและความคงทนในการจำของผู้เรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.01 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความเข้าใจความหมายของคำนามก่อนทำการทดลอง
และหลังทำการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A COMPARISON OF PRATHOM SUKSA I STUDENT'S UNDERSTANDING
OF THE MEANING OF NOUN AND THE RETENTION USING
PICTURES, STORY-TELLING AND RIDDLES

AN ABSTRACT

BY

CHAVEEWAN CHINDAPOL

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

October 1982

The purpose of this study was to compare the learning achievement and the retention of students understanding the meaning of nouns by the use of Pictures, Story - telling, and Riddles.

The subjects were 90 Prathomsuksa I students in Bangkok. This study was done during the first semester of the 1982 academic year. The 30 students were randomly assigned into each of the three experimental group. The first group was taught by Pictures, the second group was taught by Story - telling, and the last group was taught by Riddles. All of the three group took the same content concerning the "Meaning of Nouns". At the end of this experiment, was administered to the test on the "Meaning of Nouns" the subjects. After the test two weeks later the students had the retention test constructed by the researcher.

It was found that there was no statistically significant difference in learning achievement and retention at the .01 level but there was statistically significant difference on the pre-test and the post-test at the .01 level.